

شانامهی کوردی

داستانی پۆسته م و زۆراب

هینانه سه ر رینووسی کوردی، وه رگیران،

داریشته وه و په راویتر نووسینی:

سیاوهش گۆده رزی

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس

هه ولیر - هه ریمی کوردستانی عیراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspublishers.com
www.araspublishers.com
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

شانامه‌ی کوردی "داستانی رۆسته‌م و زۆراب"
هینانه سه‌ر رینووسی کوردی، وه‌رگیران: سیاوه‌ش گو‌ده‌رزی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٣١٨

چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢

تیریتژ: ٦٠٠ دانه

چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر

ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ٨٢٥ - ٢٠١٢

نه‌خشاندنی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م

رینووسی به‌ککرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

ژینک:

ژماره‌ی پێوانه‌ی ناوه‌وله‌تی کتیب

ISBN: 978-9966-487-88-9

پیرست

7	* پیشه‌کی
7	- له سەر ئەم دەسنووسه
9	-دەربجەیه‌ک بۆ جیهانی شانامه
9	- شانامه‌ی فیردهوسی
11	- رۆسته‌می زال به پێی میتۆلۆژیای ئیرانی
12	- رۆسته‌می زال له شانامه‌ی فیردهوسیدا
14	- چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌ی فیردهوسیدا
16	- شانامه‌ی کوردی
19	- چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌ی کوردی و فارسیدا
23	- رۆسته‌می زال له کرمانجی سه‌روو
28	- روانگه‌ی نوێ له سەر شانامه
35	- تێفکرینه‌وه و چەند رامانیک
39	* شانامه‌ی کوردی، داستانی رۆسته‌م و زۆراب
41	* سه‌ره‌تا
51	* پارانه‌وه‌ی رۆسته‌م له یه‌زدان
61	* چوونی ته‌همینه‌ کچی پادشا بۆ لای رۆسته‌م
76	* چیرۆکی له‌دایکبوونی زۆراب
86	* له‌شکه‌ر کیشانی زۆراب بۆ ئیران
90	* شه‌ری هه‌ژیر له‌ گه‌ڵ زۆراب و گرفتاریوونی ئەو به‌ ده‌ستی زۆراب
103	* نامه‌نووسینی باوکی هه‌ژیر بۆ که‌یکاوس شا
111	* نامه‌ نووسینی که‌یکاوس بۆ لای رۆسته‌م
132	* له‌شکرکیشانی که‌یکاوس شا بۆ شه‌ری زۆراب
138	* هه‌والپرسینی زۆراب له‌ هه‌ژیر
151	* چوونی رۆسته‌م بۆ خیمه‌ی زۆراب و کوشتنی ژنده‌ره‌زم

- * شەرى نىوان زۆراب و رۆستەمى زال بۆ جارى يەكەم 160
- * پارانەوھى رۆستەم لە يەزدان بۆ سەرکەوتن بە سەر زۆرابدا 177
- * شەرى نىوان زۆراب و رۆستەم بۆ جارى دووھم و كوژرانى زۆراب بە دەستى رۆستەم 179
- * گەيشتنى ھەوالى كوژرانى زۆراب بە داىكى و ھاتنى بۆ شەر لەگەل رۆستەم 199
- * دەقى داستانى رۆستەم و زۆراب بە نەسر 209
- * وینەى ئورجىنالى دەستونونى داستانى رۆستەم و زۆراب 251

سەرەتا

له باره‌ی ئەم دەسنووسه‌وه:

داستانی رۆسته‌م و زۆراب، يه‌كێك له بابەته‌كانی كه‌شكۆلێکی كوردی و فارسی پێك دێنی، كه له ده‌وره‌یه‌ری ١٢٠ ساڵێك له‌مه‌وبه‌ر به‌چه‌ند خه‌تی جیا‌جیا نووسراونه‌ته‌وه. كه ده‌گوترێ نووسراونه‌ته‌وه به‌و مانایه‌یه‌ كه رهنگه‌ میژووی ژماره‌یه‌ك له نووسینه‌كان سه‌دان ساڵی دیکه‌ش تی ده‌په‌رینێ كه من ئاگاداری نیم. ده‌سنووسه‌كه به‌ گشتی له دوو چیرۆکی "حه‌فتخوانی رۆسته‌م" و "رۆسته‌م و زۆراب" له شانامای كوردی، "ده‌وله‌تنامه‌ی مه‌لا خدری روواری و چه‌ند هه‌زار به‌یته‌ شیعریکی دیکه‌ی كوردی به‌ شیوه‌زاری هه‌ورامی و فارسی پێك هاتوه‌.

ئەم دەسنووسه‌ هی رهمه‌تی محهمه‌ده‌بگه‌ی درۆیی بووه، كه له ساڵی ١٩٨٩ له ولاتی سوید گه‌یشته‌وه‌ته ده‌ستی من. ئیستا ئه‌وه يه‌كێك له چیرۆكه‌كانی ئەم ده‌سنووسه‌تان له به‌رچاوه. هه‌روه‌ها چه‌ند ساڵێك له‌مه‌وبه‌ر چیرۆكه‌ شیعریك به‌ ناوی "گول و بولبول" له نیو ده‌سنووسه‌كه‌ هه‌لبژێردرا و له سوید چاپ كرا. بێجگه‌ له كۆپیه‌کی ده‌وله‌ت نامه‌كه‌ی مه‌لا خدری روواری نه‌بی كه ساڵی ١٩٩٩ بۆ كاك محهمه‌دی مه‌لا كه‌ریم له به‌غداد نێردراوه و ئیتر نه‌مزانی بۆ چاپ نه‌كرا؟ ئیستا هه‌مووی كه‌شكۆله‌كه له لای من پارێزراوه.

راستییه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه، هه‌ر زوو وه‌بیری له چاپدانی شانامه‌ كوردیه‌كه‌ كه‌وتم و ده‌قی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابم له ده‌نوسه‌كه‌وه چه‌ند ساڵێك له‌مه‌وبه‌ر به‌ رینووسی كوردی خسته‌ سه‌ر كاغه‌ز. به‌لام له هه‌والدان بۆ چاپكردنی به‌ شیوازیك كه شیایو شانامه‌ بێت په‌له‌م نه‌كرد و چاوه‌روان بووم. هه‌تا له سه‌ره‌تای ساڵی ٢٠١٢ له لایه‌ن ده‌زگای ئاراسه‌وه به‌لێنی چاپ و بلاوكردنه‌وه‌ی درا. به‌ دوا‌ی دُنیا بوون له چاپ، ده‌قی سه‌ر كاغه‌زی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابم خسته‌ سه‌ر كه‌مپیو‌تر و دواتر كه‌وتمه‌ وه‌رگێرانی ده‌قه‌كه‌ بۆ سه‌ر كرمانجی خواروو. له پێشدا دێر به‌ دێر و

له بن هەر دیریک هاوتا سۆرانیه کهیم نووسی و به دواى ئەوهشدا له شێوانى نهسر دا هه موو وهرگیرانه کهم وهسه ر یهک کردهوه و له شێوانى چیرۆکیکدا به بى ئەوهى له نیوه رۆكى دهق لابدهم، جارێكى دیکه چیرۆکه کهم دارشته وه. ئەمه به نووسین و باسکردن، زۆر ئاسان دیته پیشچاوه به لام جارى وا هه بووه به دەم ساغکردنه وهى وشه یه که وه رهنگه نیو سهعات به شووشه ی گه وره کردنه وه وه خۆم خه ریک کردبى. بێجگه له وه له وهرگیرانیشدا به هه مان شێوه بۆ دانیابوون له مانای ته وایى وشه کان هه میشه فه رهنگى گه وره ی دێهخودا به شێوه ی دیجیتا ل له سه ر که مپيوتره کهم کراوه بووه. دواتر بۆ ئەوه کارى خویندنه ودا ئاسان کردبى، په راویزم بۆ زۆربه ی ناو وشه زهمه ته کان نووسیوه و بۆ ئەمهش له گه لیک سه رچاوه ی جیاواز که لکم وهرگرتووه.

هه ر لێره دا پێویسته ئەوهش بلیم که کارى سه ره له نوێ خویندنه وه، ساغکردنه وه و نووسینه وه ی هه موو ده سنووسه که کان به گشتى کارى تا قه کهس نییه و پێویسته کۆمه لیک کهسى لێزان و پسپۆر به هه ره وه زى ئەم ئه رکه جێبه جێ بکه ن. من لێره دا له گه ل سپاس بۆ هاوڕێی هه ورامى و هه ورامیزانم کاک سیدیقى بابایی بۆ پێدا چوونه به سه ر یه کهم ده قى گواستنه وه ی چیرۆکه که بۆ سه ر کاغه ز هاوکات وێرای ماندوو بوونیکى زۆرى خۆم بۆ ساغکردنه وه و هه ره وه ها وهرگیرانى ده قه که دیسان له کهم و کوریه کانى ئەم ئه رکهش به ئاگام. هه ربۆیه هه ر له ئیستا وه به سینگی فراوان هه لّه و که موکوړیه کان وهرده گرم و هیوادارم له ئەگه رى چاپى دووباره دا هه لّه کان قه ره بوو بکرینه وه.

دهر بیجه یه ک بو نیو جیهانی شانامه

شانامه ی فیردهوسی

شانامه له نووسینی هه کیم نه بولقاسمی فیردهوسی گێرانه وهی چیرۆکی پالنهوانانی میتۆلۆژیای ئێرانییه. شانامه ههتا ئیستا وهک یه کیک له گرینگترین به لگه کانی ناسنامه ی ئێرانی چاوی لی ده کری. بیرمه ندیکی گه وره ی عه رهب وهک زیانه دین ئین ئه سیر^۱ شانامه وهک قورئانی ئێرانییه کان ده بین^۲. شانامه ههتا ئیستا له دهیان بهرگ و له دهیان چاپخانه ی جیاواز و به دهیان دهقی جیاوازه وه له چاپ دراوه^۳. دواین ههول که وهک یه کیک له باشتترین ههولنه کان بو پیشکه شکردنی شانامه یه کی

۱. دکتر سیدحسن سادات ناصری، فردوسی و شاهنامه، هنر و مردم، سال ۱۳، شماره ۱۵۳ - ۱۵۴، بو زانیاری زیاتر: زیانه دین ئین ئه سیر (۱۱۶۳ - ۱۲۲۹) نووسه ر و ره خه گری ناسراوی عه رهبه. کتیه چاپکراوه کانی ئین ئه سیر بریتین له: "الاستدراک فی الاخذ علی المأخذ"، الجامع الکبیر فی صناعة المنظوم و المنثور، "رسائل ابن الاثیر" (کۆی ۱۶۹ وتاری هه لێژارده) و ههروه ها کتیه ی "المثل السائر فی ادب الکاتب و الشاعر" که یه کیک له ناسراوترین کتیه کانی ئین ئه سیره.

۲. شانامه ی فیردهوسیش وهک زمان یه کیک له کۆله کانی ناسنامه ی ئێرانی پیک دین. به پی لیکۆلینه وه یه کی ئاماری که دوکتور جه لالی خالقی موته له سه ر زمانی شانامه ی فیردهوسی کردوه، سه رجه م پینج له سه دی شانامه عه ره بییه و ۹۵ له سه ده که ی دیکه ی فارسییه. واته له سه رجه می ۵۰ هه زار بهیت ته نیا ۸۶۵ وشه ی عه ره بی له نیو شانامه ی فیردهوسیدا هه یه. (اهمیت شاهنامه فردوسی، د. جلال خالقی مطلق، مقاله)

۳. ته نیا وهک نمونه ده توانین ئامازه به چه ند شانامه یه کی جیاواز بکه یین: ۱. شاهنامه، ابو القاسم فردوسی، براساس چاپ مسکو، به کوشش دکتر سعید حمیدیان، جلد، نشر قگره، تهران، ۲. شاهنامه، ابو القاسم فردوسی، براساس چاپ مسکو، به کوشش نظام الدین نوری، نشر زهره، تهران، ۳. شاهنامه، ابو القاسم فردوسی، تصحیح ژول مول فرانسوی، به کوشش پرویز اتابکی، جلد، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران، ۴. شاهنامه، ابو القاسم فردوسی، تصحیح ملک الشعرا ی بهار، انتشارات استاد، تهران.

ته‌واو دراوه، شانامه‌ی نوسخه‌ی دوکتور جه‌لالی خالقی موتله‌قه ئه‌ویش نه‌ک له ئیران به‌لکو له ئه‌مریکا. دوکتور خالقی دوا‌ی ده‌یان سال لیکۆلینه‌وه‌ی به‌رده‌وام و له به‌رده‌ستدابوونی زیاتر له ۵۰ نوسخه‌ی جیاوازی کۆن و نوێی شانامه، ئاخهره‌که‌ی ۱۵ نوسخه‌ی جیاوازی شانامه هه‌لده‌بژێری و له ماوه‌ی ۳۰ سال کاری به‌رده‌وامدا شانامه‌یه‌کی ۸ به‌رگی له ده‌سپێکی ۲۰۰۰دا له نیۆیۆرک بلاو ده‌کاته‌وه. ئیستا ئه‌و شانامه‌یه به ته‌واوترین شانامه ده‌ژمێردرێ. سه‌رجه‌م شانامه له په‌نجا هه‌زار به‌یت پیک هاتووه. گۆیا سی سال له ته‌مه‌نی فیرده‌وسی بۆ نووسین یان نووسینه‌وه‌ی شانامه ته‌رخان کراوه. دوا‌ین سه‌ره‌له‌نوێ نووسینه‌وه‌ی شانامه له سالی ۴۰۰ و ۴۰۱ کۆچی مانگیدا کراوه. سالی ۲۰۱۰ هه‌زاره‌مین سالی له دایکبوونی شانامه بوو.

شانامه داستانی سه‌رکه‌وتن، بنکه‌وتن و به‌گشتی شایانی ئیرانه له یه‌که‌مین پادشاه به ناوی "جه‌هان که‌یومه‌رس" هه‌تا رووخاندنی ده‌وله‌تی ساسانی به هۆی هێرشی ئیسلامه‌وه. له شانامه‌دا باس له شه‌ر و کیشمه‌کیشی ئیرانییه‌کان له رۆژه‌لاته‌وه له‌گه‌ڵ هیندییه‌کان، له رۆژه‌لات و باکووری رۆژه‌لاته‌وه له‌گه‌ڵ تورانییه‌کان^۴ و له رۆژئاوا و باکووری رۆژئاوا له‌گه‌ڵ رۆمییه‌کان و له باشووریشه‌وه له‌گه‌ڵ عه‌ربه‌کان یان به‌قه‌ولی فیرده‌وسی له‌گه‌ڵ تازییه‌کاندا ده‌کرێ.

۴. به پێی میتۆلۆجیایی ئیرانی ناوی توران و تورانییه‌کان به‌و خاک و خه‌لکه‌ی به‌شێک له ئاسیای نیه‌هراسه‌ و تراوه که له کۆنترین سه‌رچاوه‌ی وه‌ک ئه‌وێستا شادا باسیان کراوه و له بنه‌چه‌دا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر ئیران. ئه‌و تورانه‌ی له شانامه‌دا باسی کراوه، هه‌یچ پێوه‌ندییه‌کی به‌ تورک و تورانی ئیستاوه نییه. تورانی و ئیرانی دوو تایفه یان دوو قه‌ومی ئیرانی بوون که هه‌ردووکیان له بنه‌چه‌دا ده‌گه‌رانه‌وه سه‌ر فه‌ریدوون به‌لام له سه‌ر ده‌سه‌لات هه‌میشه له شه‌ردا بوون. دوو نمونه‌ی هه‌ر به‌رچاوی نیه‌وه‌وان که له داستانی رۆسته‌م و زۆرابدا دوو که‌سایه‌تی سه‌ره‌کی نیو چیرۆکه‌که‌ن، ئه‌فراسیاب له توران و که‌یکاوس له ئیرانه. بێجگه له ئه‌وێستا له کتێبه‌کانی په‌له‌ویشدا باسی توران و تورانی کراوه و هه‌موو ناوه‌ تورانییه‌کان ناوی ئیرانین وه‌ک ئه‌فراسیاب، پیران، هومان و باره‌مان و... له سه‌رده‌می ئه‌وێستاییدا تورانییه‌کان تایفه‌یه‌کی ئیرانی بوون، دواتر له سه‌رده‌می ئه‌شکانی و ساسانیدا ورده ورده توانه‌وه و دواتر له هه‌مان هه‌رتیمی ئه‌واندا به دوا‌ی هه‌پتاله‌کان، خه‌یونه‌کان و هونه‌کان ئاخهره‌که‌ی تورکه‌کان جێگر بوون. هه‌ر بۆیه دواتر له سه‌ر چاوه ئیسلامیه‌کاندا به هه‌له‌ توران و تورک وه‌ک هاومانه‌ی یه‌کتی هاتوون. (ویکیپیدیا، شانامه)

رۆسته می زال به پیی میتۆلۆجیایی ئیرانی

له گهرشاسپنامهدا كه ئەسهدی تووسی هاوولاتی فیردهوسی له سالهكانی ٤٥٦ هتا ٤٥٨ نووسیویهتی، زۆر پیش له فیردهوسی باسی رۆسته می زالێ کردوه و نووسیویهتی رۆسته م له بنه ماله ی گهرشاسپ بووه. جهمشید دوا ی ئەوهی له دهستی ئەژدها ك هه ل د پ ت ده چ پ ته سیستان و كچیک ی پادشای سیستان به ناوی كورنگ دینێ و كورپکی لی ده بی به ناوی تور. دواتر تور^٥ كورپکی بوو به ناوی شیدسپ، دواتر به دوا ی ئەودا تور هك هات. له تور هك شم له دایك بوو و له شم، ئەسه ر هت وه دنیا هات. له ئەسه ر هت، گشتاسپ پالهوانی گه ره و ناو داری سیستان له دایك بوو. گهرشاسپ ئەو پالهوانه بوو هیرشی کرده سهر توران، هیند، ئەفریقا و كه ن داوه نه ناسراوه كان. هه موو شه ی و به سه رهاته كانی گهرشاسپی پالهوان له كتی بی گهرشاسپنامهدا هاتوو ه. گرشاسپ كورپکی بوو به ناوی نه ریمان و ئەویش كورپکی بوو به ناوی سام كه له سامیش زال واته باوکی رۆسته م له دایك بوو.

سام له ئەو پستادا ناوی كه سێك نییه به لكو ناوی بنه ماله یه كه كه له ئەسه ر هت و گرشاسپ پێك هاتوو ه. ئەو ناوانه ی له ئەو پستادا له م بنه ماله نیویان براوه بریتین له سه ریس و گهرشاسب و ئەو رو حشیه. له ئەو پستادا زۆر باسی پالهوانی گهرشاسپ كراوه، به لام له به ر ئەوه ی دواتر گۆیا ئەفینداری ئەه ریمه ن له كابولستان بووه، ناوی به خراپه باس ده كرێ.

ناوی رۆسته م له ئەو پستادا چه ند جار هاتوو ه. هیندیك كه س له و باوه ر هدان كه "راوت ته خم" هه مان رۆسته مه كه به مانای خاوه ن زۆر و باهو دیت، ئەم ناوه ش له خویدا له ئەو پستادا یه كێك له ناسناوه كانی گهرشاسپی پالهوانه. گێرانه وه یه کی دیکه هه یه و ده گوتری له به ر ئەوه ی رۆسته م گرینگی به دینی زه رده شت نه داوه ناوی رۆسته م و پالهوانه تی رۆسته م له لایه ن مۆبده كانی زه رده شتییه وه له ئەو پستادا سه ر درا وه ته وه. گێرانه وه یه کی دیکه هه یه و ده لی له بنه ر هتا ناوی رۆسته م له ئەو پستادا نییه چونكه چیرۆکی رۆسته م له دوا ی نووسینی ئەو پستا له ده ره وه ی

٥. له میتۆلۆژیایی ئیرانیدا تورانییه كان ده چنه وه سه ر ئەم "تور" ه.

کورکه‌ی زیندوو و له کیوی ئەلبۆرز دەژی. ئەویش دەچیتە کیوی ئەلبۆرز و سیمورغ کورکه‌ی وی دادتەوه. گێرانەوه‌یه‌کی دیکه ههیه که گۆیا سام به ئەنقه‌ست و وهک فیل و ته‌له‌که زالی له کیو داناوه، بۆ ئەوه سیمورغ په‌روه‌ده‌ی بکا، هه‌ر بۆیه نازناوی ده‌ستان به مانای "مه‌کر" گۆیا له‌وه‌وه هاتوو. دوا‌ی ئەوه سام کورکه‌ی زال له کیو دینیتە خوارێ ده‌سه‌لاتداریه‌تی پاشایه‌تی سیستانی پی‌ ده‌دا. دواتر زال ئەفینداری "روودابه" کچی زۆرابی کابولی ده‌بی که به ره‌گه‌ز ده‌چنه‌وه سه‌ر ئەژده‌هاک.

سام باوکی زال و مه‌نووچه‌ر پاشا دژایه‌تی پیکه‌وه ژيانی زال و روودابه ده‌که‌ن به‌لام مۆبدانی زه‌رده‌شتی پیشگوتنی ئەوه ده‌که‌ن که له‌م جووته پال‌ه‌وانیکی ناسراو وه دنیا دیت که ده‌توانی هه‌موو دوژمنانی ئیران له نیو بیات، هه‌ر بۆیه ئەوانیش مل بۆ پیشگوتنی پیشه‌وا زه‌رده‌شتیه‌کان داده‌نه‌ویتن و په‌زامه‌ندی له سه‌ر ژن و شوویی زال و روودابه ده‌رده‌برن.

له نووسراوه‌کانی په‌هله‌ویدا له زال ته‌نیا وهک باوکی رۆسته‌م ناوده‌بردی و به پیتی شانامه‌ی فیرده‌وسی زال هه‌زار سالی ره‌به‌ق ژیاوه. هه‌روه‌ها له شانامه‌دا به درێژه‌ی باسی له دایکبوونی رۆسته‌م کراوه. که رۆسته‌م له زگ بووه ئەوه‌نده گه‌وره بووه که روودابه نه‌یتوانیوه وه دنیا‌ی بی‌نی، هه‌ر بۆیه به پیتی رینوینیی سیمورخ، زگی روودابه ده‌درن هه‌تا رۆسته‌م بیننه ده‌ری^٦. رۆسته‌م هه‌روهک چۆن شیوازی له دایکبوونه‌که‌ی نائاساییه به هه‌مان شیوه‌ش سه‌رده‌می مندالی و می‌رمندالی‌شی نائاساییه. رۆسته‌م هه‌ر به مندالی "دیو سپی" کوشت، "قه‌لای سپه‌ند"ی گرت و هه‌روه‌ها ته‌نیا می‌رمندالی‌ک زیاتر نه‌بوو که به تاقی ته‌نیا چوووه کیوی ئەلبۆرز و قوبادی له به‌ندی دیوان رزگار کرد. زال بی‌جگه له رۆسته‌م دوو کوری دیکه‌ی هه‌بووه به ناوه‌کانی شوغاد و زه‌واره. له شانامه‌دا زه‌واره یه‌کێکه له که‌سایه‌تییه‌کان له چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابدا. رۆسته‌میش هه‌ر به پیتی شانامه‌ی سی‌ کور؛ زۆراب، فه‌رامه‌رز، جه‌هانگیر و دوو کچ؛ گه‌شسب بانوو و زه‌ربانووی هه‌بووه. گه‌شسب بانوو

٦. به پیتی ئەم جیاقانوکه ده‌بی یه‌که‌مین مندالی که له جیهاندا به شیوازی نه‌شته‌رگه‌ری سزاییه‌ن له دایک بوو، رۆسته‌م دیت.

ژنی گيو كورې گۆدهرزى كه شواده كه له چيرۆكى رۆسته م و زۆرابدا زۆر جار باسى كراوه، هينديك جار وهك شووى خوشكى رۆسته م و هينديك جار يش وهك ميړدى كچى رۆسته م.

له ديرۆكى سيستانيدا هاتووه؛ كاتيک فيردهوسى شانامه ي نووسى و پيشكه شى سولتان مةحمودى كرد، ئه و يش دواى خويندنه وهى وتوويه تى؛ بيجگه له داستانى رۆسته م نه بيت، شانامه شتيكى واى تيدا نييه. بيجگه له وهش من هه زار پياوى وهك رۆسته م له نيو له شكه ره كه مدا هه يه. فيردهوسى له وه لامدا وتوويه تى؛ نازانم چهن پياوى وهك رۆسته م له سوپاى سولتان مةحمودا هه يه به لام ئه وهنده ده زانم كه ئيتر خودا دواى رۆسته م كه سيكى وهكوو ئه وى وه دنيا نه هينا.

چيرۆكى رۆسته م و زۆراب له شانامه ي فيردهوسيدا

چيرۆكى رۆسته م و زۆراب يه كيك له ناسراوترين چيرۆكه كانى شانامه يه به هه مان شيوهش ترا جيكترين چيرۆكى شانامه يه كه له ئه ده بياتى فارسيدا زۆر جار وهك غه منامه ناوى ده برى. له گه ل ئه وهى له چيرۆكه كانى شانامه دا فيردهوسى به سه رهاتى پادشايانى ئيرانى به پي رةوتى ميژوويى و به شيوهى كرؤنؤلؤجى ده گيړي ته وه به لام چيرۆكه كانى زال و روودابه، بيژهن و مهنيزه و چيرۆكى رۆسته م و زۆراب سه ربه خؤن و گريدراوى رةوتى ميژوويى و كرؤنؤلؤجى نيو شانامه نين. هه ربويه چيرۆكيكى وهك رۆسته م و زۆراب ده كرى وهك يه كيك له يه كه م چيرۆك يان رؤمان له نيو شاكاره ئه ده بييه كانى جيهاندا بنا سرى.

چيرۆكه كانى شانامه و يهك له وان رۆسته م و زۆراب وهك فيردهوسيش بؤ خؤى ده گيړي ته وه دروستكراوى ئه و نين و پيش ئه وهى ئه و بيانووسيه ته وه له نيو خه لكيدا باو بوون. داستانى رۆسته م و زۆراب به پي ليكو لي نه وهى عيماده دينى ده وله تشاهى له ئه ويستاندا هاتووه و له راستيدا "فهروه ردين يشت" هه مان داستانى شينگيړي رۆسته م بؤ زؤرابه^۷. به و پييه كه و ابوو فيردهوسى ده بي ئه و چيرۆكه ي له ئه ويستاي سه رده مى ئه و، كه ئيستا شوينه واريكى لي نه ماوه، وهرگرتي.

۷. رستم و سهراب به روايت اوستا، عمادالدين دولتشاهى، اول تابستان ۱۳۷۷

بیجگه له ئه‌وێستا لیکۆله‌وه‌کانی میتۆلۆجیای ئێرانی له‌و باوه‌ڕه‌دان که فیرده‌وسی ده‌بێ له تیکستی کۆنی په‌هله‌وی وهک "خودای نامه‌که‌کان"، "یادگاری زه‌ریران" و جیفانۆک و داستان و شانامه‌کانی هی وهک "مه‌سه‌وودی"، "ته‌حمه‌دی به‌لخی"، "ئه‌بوموئه‌یدی به‌لخی" و "ئه‌بوومه‌نسووری" و چیرۆکی گوێی ئاگردانی دیکه‌ی خه‌لکی که‌لکی وه‌رگرتی^۸.

فیرده‌وسی بۆخۆی له سه‌ره‌تای داستانی رۆسته‌م و زۆرابدا باسی ئه‌وه ده‌کا که ئه‌و، چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابی له مۆبدیکی زه‌رده‌شتی بیستوه^۹. بیجگه له‌وه فیرده‌وسی بۆ خۆی باسی له پینج به‌یتبێژ کردوه که ئه‌و یارمه‌تییه‌کی زۆری لێ وه‌رگرتوون بۆ نووسینه‌وه‌ی داستان و به سه‌ره‌هاته‌کان وهک "نازاد سه‌رو، شادان به‌رزین، ماخ پیر خوه‌راسانی، به‌هرام و شاهوی". هه‌روه‌ها فیرده‌وسی به خیر و چاکه باسی "ده‌قیقی توسی هاوولاتییه‌کی خۆی ده‌کا که فیرده‌وسی له شانامه‌دا سه‌رجه‌م هه‌زار به‌یت له چیرۆکه‌کانی ئه‌وی به‌کار هیناوه. که‌وایه ده‌کرێ بگوترێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی مۆرکی فیرده‌وسی به چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب و هه‌موو شانامه‌وه دياره به‌لام ئه‌و چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتانه هی سه‌رده‌می کۆن و زۆر پێشتر له فیرده‌وسی بوون. هه‌ربه‌و پێیه‌ش ده‌کرێ چیرۆکی رۆسته‌می زال هی خه‌لکی کۆنی دانیشتوانی هه‌ریم به‌گه‌لی کوردیشه‌وه بێت.

چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له ئاستی جیهان و ئێراندای وهک یه‌کێک له داستانه به‌ناوبانگه‌کانی شانامه به تابه‌ت له ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا گرینگییه‌کی یه‌کجار زۆری پێ دراوه و بیجگه له‌وه‌ی به‌چهند شی‌وازی نه‌سه‌ر بلاوکراوته‌وه به‌لکو له‌چهند به‌رگیکیشدا له چیرۆکه‌که‌دا گۆرانکاری کراوه و سه‌ره‌له‌نوێ له شی‌وازیکی دیکه داریژراوته‌وه. بیجگه له‌وه له سه‌ر بانه‌مای چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب هه‌تا ئێستا چهند فیلمی سینه‌مایش ساز کراوه.^{۱۰}

۸. چمن آرا، به‌روز "درآمدی بر ادب حماسی و پهلوانی کردی با تکیه بر شاهنامه‌ی کردی"

۹. ز موبد بدینگونه برداشت یاد

که رستم یکی روز از بامداد

۱۰. سالی ۱۳۳۶ هه‌تاوی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له لایه‌ن مه‌هدی ره‌ئیس فیرووز و شاهپۆخ ره‌فیع کرا به فیلمی سینه‌مایی. بوریس کیمیاگروف ده‌ره‌ینه‌ری تاجیکستان له سالی =

شانامه‌ی کوردی

له نیو کورددا دوو جۆری سهره‌کی شانامه هه‌یه. یه‌ک شانامه‌ی نووسراو وه‌ک ئەم ده‌سنووسه‌ی رۆسته‌م و زۆراب که له‌م کتێبه‌دا ده‌که‌وته به‌ر سه‌ره‌نج و یه‌کیش شانامه‌ی زاره‌کی که ره‌نگه‌ ده‌یان شی‌وازی جیاوازی ئەگه‌ر له به‌یتبێژان و میرزاکانی کوردستان به‌ ده‌نگ تۆمار کرابن، هه‌بیت. هه‌ر دوو جۆری شانامه‌ بۆ خۆیان به‌ ده‌یان شی‌وازی جیاوازیان هه‌یه که به‌ پێی ناوچه و هه‌ری‌می جیاواز گۆرانیا‌ن به‌ سه‌ردا هاتوه. خالی سه‌ره‌کی و هاوبه‌شی هه‌موو شانامه‌ کوردیه‌کان ئەوه‌یه که باس و گێرانه‌وه‌ی پالنه‌وانه‌تی و قاره‌مانانی جی‌فانۆکی ده‌کن. له‌ هه‌ر داستان و چیرۆکی کوردیدا باسی پالنه‌وانه‌لی جی‌فانۆکی بکری ئەوه ئەو چیرۆکانه‌ چ زاره‌کی و چ نووسراو ده‌که‌ونه نیو کاته‌گۆری شانامه‌ی کوردی یان وه‌ک "بپه‌روز چه‌مه‌نئارا" ده‌لی "ره‌زمنامه" یان "شه‌رنامه" که هه‌ر سی له‌ نیوه‌رۆکدا یه‌کن^{۱۱}. زۆری هه‌ره‌ زۆری شانامه‌ کوردیه‌کان به‌ تایبه‌تی ئەوانه‌ی نووسراونه‌ته‌وه به‌ شی‌وه‌زاری گۆرانی یان هه‌ورامی نووسراونه‌ته‌وه^{۱۲}. تیکه‌لی و لیک نیزیکی ئەم دوو زاراوه‌یه‌ وای کردوه که له شانامه‌کاندا جی‌گۆرکی به‌ ناوی هه‌ورامی له‌ بانی گۆرانی یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بکری^{۱۳}.

= ۱۹۷۱دا چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابی له‌ سه‌ر بنه‌مای شانامه‌ی فیرده‌وسی کرد به‌ فیلم. ده‌ره‌ینه‌ری هیندی ویشرام بیده‌کار Vishram Bedekar له‌ سالی ۱۹۶۲ داستانی رۆسته‌می له‌ سه‌ر ده‌قی شانامه‌ی فیرده‌وسی کرد به‌ فیلم.

۱۱. چمن آرا، به‌روز "درآمدی بر ادب حماسی و پهلوانی کردی با تکیه بر شاهنامه‌ی کردی"
۱۲. دوو شی‌وه‌زاری گۆرانی و هه‌ورامی ئەوه‌نده نیزیکی یه‌کترن که جیا‌کردنه‌وه‌یان ته‌نیا له‌ باری زمانناسیه‌وه‌ ده‌گونجی. چه‌ند وشه‌یه‌کی نیو شانامه‌ی کوردی به‌ هه‌ر دوو شی‌وه‌زاری گۆرانی و هه‌ورامی: په‌شیو (گ: په‌شیو، ه: په‌شیو) بلێ (گ: باچا، ه: واچه) خۆی (گ: ویش، ه: ویش) ده‌یکیشا (گ: مه‌کیشا، ه: مه‌کیشا) جیه (گ: چیشنه‌ن، ه: چیشنه‌ن) خۆین (گ: هوون، ه: وون). (چمن آرا، به‌روز "درآمدی بر ادب حماسی و پهلوانی کردی با تکیه بر شاهنامه‌ی کردی")
۱۳. له شانامه‌ی هه‌ورامی کۆکردنه‌وه‌ی مه‌حمه‌دئه‌مینی ره‌شیدی له‌ کۆتایی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابدا، میرزا ئەلماسخانی که‌نووله‌یه‌یه‌ باسی ئەوه‌ ده‌کا که ئەم چیرۆکه‌ی به‌ زاراوه‌ی گۆرانی هۆنیوه‌ته‌وه: =

بېجگه له شپوهزاري گوراني، شانامه ي كوردي به شپوهزاري كوردي وهك له كي و لوري (دياره نهگه وهك شپوهزاري كوردي بو خويان بيسهلمين) و كرمانجبي سهروو (چيروكي زارهكي) ههيه.

شانامه كورديهكان به گشتي سهراوه له شانامه ي فيردهوسي وهردهگرن به لام په پتي ههلكهوته ي جوگرافي، مهزهبي و نيتنيكي گورانكاري بهراوه له شانامه كورديهكاندا هاتونته گوري. ههريوه نهك وهك وهرگيران له شانامه ي فيردهوسي بهلكو ناسنامه ي تايهت به خويان وهك "شانامه ي كوردي" وهرگرتووه. شانامه كورديهكان تهنيا له باري زمانيهوه نا بهلكو له باري فوژم و نيوهروكيشهوه جياوازي بهراويان لهگه ل شانامه ي فيردهوسي ههيه^{۱۴}. دواتر من له باس له چيروكي روسته م و زورايدا به كورتي ئاماژه به جياوازيهكان دهكهم.

سهراوه كورديهكان بو دهست وي راگهيشتن به شانامه ي كوردي سي بهشن: يهكهم، نهدهبي زارهكي وهك چيروكه جياوازهكاني شانامه، دووهم، دهقه پيروزهكاني يارسان و سيههم، دهسنوسهكان^{۱۵}. شانامهكاني گوتي ئاگردان به پتي ههريم، شپوهزار، مهزهب به شپوازي جياواز و تراون و نهگه ههتا ئيستا تومار نهكرابن، رهنه ئيستا له ههموو كوردستاندا چهند كهسيكي قامكژمي مابن كه چيروكهكاني شانامه ي كورديهكان له بهر مابي. له شانامه ي گوراني گويا بهشيكي زور لهو شانامانه تومار كراون^{۱۶}. ههروهها له كرمانجي ژوروشدا هيچ نهبي چهند بهشيكي

= شوکور وه يهزدان حه ي سوبحاني
تهمام بي داستان لهفز گوراني
نه سهد مهزمونش ماچان گوراني
نه ي لهفز گوران شهكه رفشاني

۱۴. جبي سههرنجه كاتيک سترانبیژی كورد "شارام نازری" ئالبومیكي گوراني به ناوی "شانامه" كه لهودا چهند برگهيهكي له شانامه ي كوردي خویند، له ناوهنده فهرهنگيهكاني

ئيراندا بوو به مشتومر و باس كه نهوه چ جور شانامهيهكه كه نازری به گوراني دهچيرئ؟

۱۵. چمن آرا، بهروز "درآمدی بر ادب حماسی و پهلوانی كوردی با تکیه بر شاهنامه ي كوردی"

۱۶. به پتي بههرو چهمنارا، دهسنوسيك له شانامه ي كوردي كه له وتنهوهي مستهفا مهحمهد گوران زهنگهه له چلهكاني ۱۹۴۰دا تومار كراوه، لای نهوهيه. (چمن آرا، بهروز "درآمدی بر

ادب حماسی و پهلوانی كوردی با تکیه بر شاهنامه ي كوردی")

له داستانی رۆسته می زال له وتنهوهی عهبدولقادی دهنگبێژ^{۱۷} کۆکراوهتهوه. جیگهی سههرههجه که شانامه ی زارهکی زیاتر له لای کورده کۆچه رهکان هه ره له لورستانه وه بگره هه تا باکوری کوردستان باوی زیاتری هه بووه و له ناوچانهش به پێی سرووشتنی خێلهکی و ناوچهیی لیک جیان.

دهقه پیرۆزهکانی یارسان وهک دهفتهتری سههرئه نجام ئه وه سه رچاوه ئاینیانه که چیرۆکهکانی شانامه ی کوردی هه تا رادهیهکی به رچاوه تیدا رهنگی داوهته وه. ناوی پادشا و پالهبانگه لیک وهک که یقوباد، که یکاوس، جهمشید، ئارش و رۆسته م و زۆراب و ههروه ها چیرۆکهکانی وهک رۆسته م زۆراب و رۆسته م و ئه سفه ندیار له دهقه ئاینیهکانی یارساندا هه ن^{۱۸}. بێجگه له وه ئیوه رۆکی چیرۆکهکانی شانامه ش کاریگه ریی گه وره ی ئاینی یارسانی پێوه یه. بۆ نمونه له داستانی رۆسته م و زۆرابدا له م ده سنوو سه که لیره دا بلاو ده بێته وه، باوه ری ئاینی دونادون یان ته ناسوخ که بنه مای ئاینی یاری له سه ر راوه ستاوه، به روونی ده بیند ری.

به پێی بیهروز چه مه نئارا، زیاتر له سی جووری شانامه و زیاتر له شیست هه زار به یته شانامه ی کوردی هه یه^{۱۹}. من پیم وایه هه ژماری شانامه زۆر له وه زیاتره ئه گه ر بیه توه ئه وه له به رچاوه بگرین، هه ر خیل و هۆزیک یان ته نانته بنه ماله یه کی کورد خاوه نی جوړیک شانامه ی خو یان بوون. ته نانته ئه گه ر شانامه کور دیه کان به کرمانجیی سه روو نه ژمیرین دیسان هه ژماری شانامه کان له وه هه ژماره ئامازه پیکراوه زۆر زیاترن.

بێجگه له شانامه چاپکراوه کان^{۲۰}، گو ییا ده سوونسیکی شانامه ی کوردی له کۆکردنه وه ی ئوسکارمان له کتیبخانه ی به رلیندا هه یه و ههروه ها ده سنوو سیکی

17. Kizilkaya, di pirtûka Dîwana Wunda de .Evdilqadirê dengbêj Çavkanî: M

۱۸. چمن آرا، بهروز "درآمدی بر ادب حماسی و پهلوانی کردی با تکیه بر شاهنامه ی کردی"

۱۹. هه مان سه رچاوه.

۲۰. شانامه ی له کی؛ چه مید بیزه تپه نا، تاران چاپی اساکیر. شانامه ی کوردی گۆرانی؛ ئیره ج

به هرامی، تاران، چاپی هیرمند. شانامه ی کوردی هه ورامی؛ مه حمه دئه مین ره شیدی، چاپی

کوردۆنیا سلیمانی. شانامه ی کوردی بیه تون (ته نیا چیرۆکیک به ناوی بیه تون)،

کۆکردنه وه ی عه زیمه راد ئه که به ری، کتیبخانه ی ئه رزان له سوید.

دیکه له چیرۆکی رۆسته‌م و زه‌رده‌نگ و مه‌نیژه و بیژهن له کتیبخانه‌ی نه‌ته‌وه‌یی ئی‌راندا له تاران پارێزراوه. چهند ده‌سنوو‌سیکی دیکه‌ی شانامه وهک رۆسته‌م و زه‌رده‌نگ، رۆسته‌م و زۆراب، سیاوه‌شنا‌مه و هه‌فت له‌شکه‌ر له کتیبخانه‌ی بی‌ه‌روز چه‌مه‌ن‌ئارا‌دا هه‌یه^{٢١}.

چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌ی کوردی و فارسیدا

لیکچوونه‌کان، جیاوازییه‌کان:

له وه‌به‌ردانیکی سه‌رپیتی که له نیوان ئەم چیرۆکه‌ی رۆسته‌م و زۆراب^{٢٢} و ده‌قی هه‌مان چیرۆک له شانامه‌ی فیرده‌سی^{٢٣} کردم بۆم ده‌رکه‌وت که کرۆکی داستانه‌که له هه‌ر دوو ده‌قی فارسی و کوردیدا هه‌روهک یه‌ک ده‌چن. له زۆر شویندا ته‌نانه‌ت ورده‌کارییه‌کانی نیو داستانه‌که به‌ شیوه‌یه‌ک وهک یه‌ک ده‌چن که وهک ئەوه وایه وه‌رگێری کوردی هه‌ولی داوه، ته‌نانه‌ت وه‌رگێرانیکی ده‌قاوده‌ق بکا. به‌لام که له نیوه‌رۆکی شانامه‌ی کوردی ورد ده‌بینه‌وه، به‌ ته‌واوه‌تی له شانامه‌ی فیرده‌وسی جیاوازه.

له ده‌سپکی داستانه‌که‌وه هه‌تا کۆتایی وهک ره‌وتی رووداوه‌کان له چیرۆکه‌که‌دا، ناوه‌کان و که‌سایه‌تییه‌کانی نیو چیرۆکه‌که به‌ بریک جیاوازییه‌وه وهک یه‌ک ده‌چن. له ده‌قی کوردی چیرۆکه‌که‌دا چهند رووداوێک له ره‌وتی داستانه‌که‌دا هه‌لگێراوه یان زیاد کراوه که له ده‌قی فارسی شانامه‌دا نییه.

که‌سایه‌تییه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی نیو چیرۆکه‌که له هه‌ر دوو ده‌قی داستانی رۆسته‌م و زۆراب له‌م شانامه کوردییه و له ده‌قی شانامه‌ی فیرده‌وسی وهک یه‌ک ده‌چن: له به‌ره‌ی تورا‌نی ئەم که‌سایه‌تیانه هه‌ن: ئەفراسیاب پادشای تۆران، زۆراب کوری

٢١. هه‌مان سه‌رچاوه.

٢٢. ئەم وه‌به‌ردانه ته‌نیا ده‌قی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب که له‌م کتیبه‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه، وه‌به‌رده‌گرئ.

٢٣. کتیبی "رستم و سه‌راب" به‌ هه‌ولی "محمد حسین کنگرانی فراهانی" چاپی یه‌که‌م ١٣٦٩، چاپخانه‌ی سازمان تبلیغات اسلامی حوزه هنری.

رۆسته، تههمینه کچی پادشای سه‌مه‌نگان و دایکی زۆراب، هومان و باره‌مان و ژنده‌ره‌زم^{۲۴}. له به‌ره‌ی ئێرانیدا کاوس یان کهیکاوس شا، رۆسته‌می زال، گیو، توس و گۆد‌هرز و هه‌ژیر چوار پال‌هوانی ئێرانی، که‌ژده‌هه‌م فه‌رمانداری قه‌لا سپی و که‌که‌ی گوردن‌افه‌رید هه‌ن. له‌م ده‌قه کوردیه‌دا له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی باسی داستانی شه‌ری گوردن‌افه‌رید له‌گه‌ڵ زۆراب کراوه، به‌لام ناوی گوردن‌افه‌رید نه‌هاتوه. له‌که‌سایه‌تییه‌ لاوه‌کییه‌کانیشدا له‌م ده‌قه‌دا باسی "رودابه" دایکی رۆسته‌می زال نه‌هاتوه به‌لام له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسیدا باسی کراوه که‌ شینگیریی زۆراب ده‌کا و وه‌ک بر‌گه‌یه‌کی جوانی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسیدا ده‌ژمێردرێ.

هه‌ژماری به‌یته‌کان له‌م ده‌قه کوردیه‌دا ۹۵۹ به‌یته به‌لام له‌و ده‌قه‌ی شانامه‌ی فیرده‌وسیدا که‌ له‌م به‌راورد کردنه‌دا که‌لکی لی‌ وهرگیراوه، ۱۴۳۵ به‌یته.

کاریگه‌ری ئاینی وه‌ک جیاوازی سه‌ره‌کی:

ده‌کرێ کاریگه‌ری مه‌زه‌به‌ی وه‌ک پیناسه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ شانامه‌ی کوردی دابندرێ. وه‌ک جیاوازی به‌رچاو چ له‌ ده‌سپیک و چ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌دا له‌ ده‌قی کوردیدا به‌ شێوه‌ی جیاواز له‌ ده‌سپیک و کۆتایی چیرۆکه‌که‌دا به‌ ژماره‌یه‌ک به‌یته‌ی تایبه‌ت رازاوه‌ته‌وه که‌ هێمان بۆ بیروبو‌چوونی نووسه‌ر یان بیژهری کوردی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب. ئه‌م به‌یتانه‌ ده‌که‌ونه‌ ده‌روه‌ی چیرۆکه‌که‌ و هه‌یج پێوه‌ندییه‌کیشیان به‌ ناوه‌رۆکی شانامه‌ی فیرده‌وسیه‌وه‌ نییه‌^{۲۵}. بۆ نمونه له‌م ده‌قه کوردیه‌دا، ناوی ئیمامانی شیعه‌ و بیروباوه‌ری مه‌زه‌به‌ی نووسه‌ر تیکه‌هه‌لکیشی چیرۆکه‌که‌ له‌

۲۴. ژنده‌ره‌زم یان زنده‌ره‌زم له‌م ده‌قه کوردیه‌دا ته‌نیا وه‌ک پال‌هوانیکی رازدار و باوه‌رپیکراوی ته‌همینه‌ و زۆراب هاتوه. جیگه‌ی سه‌ره‌نجه له‌ چه‌ند نوسخه‌ی فارسییدا ئه‌م جیاوازییه‌ هه‌یه. بۆ نمونه له‌ نوسخه‌ی چاپی موسکۆدا ته‌نیا ئاماژه به‌ پال‌هوانیک کراوه که‌ له‌ لایه‌ن ته‌همینه‌وه‌ بۆ ناساناندی رۆسته‌م به‌ زۆراب ئێردراوه. ئیتر نه‌ ناوی هاتوه‌ و نه‌ باسی خزمایه‌تی ئه‌و له‌گه‌ڵ زۆراب کراوه. له‌ نوسخه‌ی دیکه‌ی شانامه‌ی فارسییدا بۆ نمونه له‌ نوسخه‌ی ژول مول فه‌رانسای و مه‌له‌ک شو‌عرا‌ی به‌هاردا باسی ژنده‌ره‌زم وه‌ک خالۆی زۆراب کراوه.

۲۵. له‌ ده‌قی فیرده‌وسیدا پێشه‌کی چیرۆکه‌که‌ به‌م شێوه‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌کا: =

دهسپیک و کۆتاییدا کراوه، بێجگه لهوه له نوسخه‌ی کوردیدا له مناجات یان پارانهوه‌ی رۆسته‌م له یه‌زدان چهند به‌یتیک هه‌یه که هه‌یچ پێوه‌ندی به ده‌قی فارس‌یه‌وه نییه و دانهر له به‌ر باوه‌ری مه‌زه‌به‌یی خۆی که ئەماژه به باوه‌ری مه‌زه‌به‌یی شیعیه‌یه، تێی خستوون. وه‌ک نمونه باسی حه‌زهرتی ره‌زا ئیمامی هه‌شته‌می شیعەکان له مه‌شه‌هد له ئێران، شه‌هیدانی که‌ربه‌لا و ناوی ئەسپه‌کانی حه‌زهرتی مه‌حمەد کراوه^{٢٦}.

هه‌ندیک چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌ی ئاینی ئیسلامی وه‌ک بۆ نمونه وشه‌ی "قه‌ساس" له باتی "تۆله" هاتوه که دیسان گوزاره له باوه‌ری مه‌زه‌به‌یی دانهری شانامه‌ی کوردیه‌وه ده‌کا. له لایه‌کی دیکه‌وه شوینه‌واری ئاینی زه‌رده‌شتی که هه‌شتا به ده‌قی فیرده‌وسیه‌وه ماوه لێره س‌ردراوه‌ته‌وه یان زۆر که‌م ره‌نگ کراوه. وه‌ک نمونه له‌م ده‌قه کوردیه‌دا له باتی مۆیدی زه‌رده‌شتی له شانامه‌ی فیرده‌وسیدا وشه‌ی وه‌زیر داندراره^{٢٧}.

به‌لام ئەوه‌ی له هه‌موو زیاتر پێناسه‌یه‌کی کوردی به‌م چیرۆکه‌ ده‌دا کۆتاییی چیرۆکه‌که‌یه. له کۆتاییی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابدا له ده‌قی فیرده‌وسیدا، دوا‌ی ئەوه ته‌همینه له مه‌رگی زۆراب ئاگادار ده‌بی دوا‌ی سالی‌ک له غه‌م و خه‌فه‌تی زۆرابدا ده‌مری که له‌م ده‌قه کوردیه‌دا ئەمه نییه. به‌لکو چیرۆکه‌که درێژه‌ی ده‌بی. دوا‌ی ٤٠

<p>دگرها شنیدستی این هم شنو دل نازک از رستم آید بخشم زداد این همه بانگ و فریاد چیست بدین پرده اندر تو را راه نیست از آن کین که با او پدر چون بجست</p>	<p>= کنون رزم سهراب رستم شنو یکی داستان است پر آب چشم اگر مرگ داد است بیداد چیست از این رازجان تو آگاه نیست کنون رزم سهراب گویم درست ٢٦. به ره‌ه‌رف سوار عه‌رسه‌ی لامه‌کان به شه‌وق پابۆس ئاغه‌ی خوراسان به دول‌دول سوار هه‌له‌وه‌لا فه‌تا په‌ریش نازل بی سووره‌ی چل ئەتا ٢٧. بفرمود تا موبدی پره‌نر بیاید بخواهد ورا از پدر</p>
---	--

رۆژ ئازیه تباری تههمینه به لهشکه ریکی گهروهوه دهچیتته شه پری رۆسته م دواتر به نیو بژیوانی زال ئاخهره کهی تههمینه ئاشتی له گه ل رۆسته م دهکا و ئیتر پیکه وه ژیانکی نوێ له زابول دهست پێ دهکهن و دواى نو مانگ کورێکی دیکه یان ده بی که ناوی ده نین "فه رامه رز" و به و شیوه یه زنجیره ی پال هوانانی سام به رده وام ده بی. وهک پیشتر ئاماژه ی پێ کرا ئه مه له فه لسه فه ی دونادونی ئاینی یارسانه وه سه رچاوه ی گرتوه و زۆربه ی چیرۆکه کانی دیکه ش به شیوه زاری گۆرانی هه مان کۆتایی چاوه رپێ چیرۆکه کان دهکا^{۲۸}. خالی جیگه ی سه رهنج ئه وه یه له لیته دا کاریگه ری مه زه به ی شیعه و یارسان پیکه وه له سه ر چیرۆکه که دیاره.

تراجیک یان به پیچه وانه

له لایه کی دیکه وه که دهقی کوردی چیرۆکی رۆسته م و زۆراب به کوردی به و شیوه یه کۆتایی دیت و چیرۆکه که نهک مردن به لکو ژبان و دووباره تی هه لچوونه وه دهکاته وشه کانی کۆتایی ئه مه ش له خۆیدا حاله تی تراجیک و خه مه یه نهری چیرۆکه که لاده با. هه ر ئه مه ش وا دهکا له باری نیوه رۆک و فورم و شیوازی دارشتنی چیرۆکه وه دهقی کوردی له دهقی فیرده وه سی که وهک تراجیکترین چیرۆکی شانامه ناسراوه، جوئی بکریتته وه.

که واته ئه مه ش پیکهاتیکه که هه موو ره وتی فورم و دارشتنی چیرۆک له شانامه ی کوردیدا ده گۆرێ و به و شیوه پیناسه یه کی دیکه ی جیاواز له فیرده وه سی به شانامه ی کوردی ده درێ. له لایه کی دیکه وه له دهقی کوردیدا رۆسته م و ته هیمنه شه ویکی رۆمانتیک به سه ر ده بن که له ودا باسی ماچ و دهست له مله کردن و مه که گوشین کراوه، ئه مه به درێژی له م دهقه کوردیه دا هاتوه که هه مان دهق له فیرده وه سیدا به هه مان جوانی و دووردریژی نه هاتوه. ئه مه ش وهک لایه نیکی دیکه ی جوانکاریی کوردی شانامه ی کوردی له دهقی فیرده وه سی داده برێ.

تایبه ته ندییه کی دیکه ی ئه م دهقه کوردیه ئه وه یه به دهگمه ن له نیو ۱۰۰۰ بهیتدا

۲۸. وهک نمونه دهتوانین ئاماژه به چیرۆکی "گول و بولبول"، نووسه ری نه ناسراو، له کۆکردنه وه ی سیاوه ش گۆدهرزی، چاپخانه ی نینا له سوید بکه یین.

رهنگه تهنیا یهک دوو بهیتیک ههبن که دهقاودهق وهک شانامهی فیردهوسی له یهک بچن^{۲۹}. وهکوو دیکه ههموو چیرۆکهکه له دارشتن، فۆرم، شیوان، ههلبژاردنی وشه، ئاماژه و دهستهواژه کاریگه‌رییهکی خۆمائی و کورده‌واریی پێوه دیاره.

رۆسته‌می زال له کرمانجیی سه‌روو

زۆرجارم له نووسه‌رانی باکووری کوردستان ده‌بیست که رۆسته‌می زال کورد بووه. هه‌روه‌ها ده‌زانین که وتنیکی زاره‌کی له باکووری کوردستان هه‌یه وهک نووسه‌رانی کوردیش له باس له سه‌ر رۆسته‌می زالدا دووپاتی ده‌که‌نه‌وه ده‌لێن: رۆسته‌م به ئه‌سلێ خوه کورده". ئه‌وه‌نده ئه‌وه که رۆسته‌می زال کورد بووه دووپات کراوه‌ته‌وه که به شیوه‌یه‌ک تیگه‌یشتنیکی وا له نێو خه‌لکیدا چه‌سپی‌وو که رۆسته‌می زال کورد بووه. ته‌نانه‌ت شاعیر و نووسه‌ری کوردی واش له باکووری کوردستان هه‌ن که

۲۹. ئه‌و ده‌گمهن به‌یتانه‌ی که له‌م ده‌قه کوردییه و ده‌قی فیرده‌وسیدا وهک یه‌ک ده‌چن:

فیرده‌وسی: چنن است رسم س‌ر‌ای درشت
گه‌هی پشت زین و گه‌هی زین به پشت
کوردی: خه‌ریک مه‌نده بی بیابان چۆل
گه‌هی پشت به زین گه‌هی زین به کۆل
فیرده‌وسی: که تیزی و تندی نیاید بکار
بنرمی برآید ز س‌س‌وراخ م‌س‌ار
کوردی: به توند و تیزی کا نمه‌بۆ مه‌یس‌ه‌ر
به له‌ف‌ز ش‌ی‌یرین مار مه‌یۆ وه به‌ر
فیرده‌وسی: گر تیغ بودی کنون پیش من
س‌س‌رش ک‌ن‌دمی چون ترنجی ز تن
کوردی: به یه‌زدان پاک تیغی مه‌شه‌ندم
سه‌رت چون ترنج ج‌ته‌ن مه‌که‌ندم
فیرده‌وسی: چه کاووس پیشم چه یک مشت خاک
چرا دارم از خ‌س‌شم ک‌ا‌ووس پاک
کوردی: ئه‌ر من نه‌ترس‌ۆ ج‌یه‌زدان پاک
پادش‌ا ج‌لام وینه‌ی مش‌تی خاک

ناسناوی "زال" باوکی پۆسته میان بۆ خۆیان ههلبژاردوو. ههه لهه ماوهیه دا (هاوینی ۲۰۱۲) له مایه پێکی کوردیدا وتاریکم^{۳۰} دی که باسی ئهوه دهکا فارس و ئیرانی پۆسته می زال به هی خۆیان دهزانن و به چهند به لگهیهک له شهرفخانی بیتلیسی و سهعیدی نرسی کوردی باسی ئهوه دهکا نهخیر پۆسته می زال نه فارسه و نه تورکه به لکو کورده.

شاعیری ناسراوی کورد جگه رخوین^{۳۱} له زۆر شیعردا باسی پۆسته می زال و هک کورد کردوو. ههروهها زۆر پێشتر له وهش سهعیدی نرسی کوردی^{۳۲} له "رهساله ی نووردا باسی پۆسته می زال و هک کورد کردوو، به لام گۆیا له چاپی دواتری رهساله ی نووردا به زمانی تورکی ناوی کورد به پۆسته می زال وه سپردا وهتهوه. بێجگه له وهش دهزانین که شهرفخانی بتلیسی^{۳۳} ش له شانامه دا باسی پۆسته می زال و بنه ماله و بنه چه ی ئه وه کورد دهکا. هه مو ئه مانه سه رهنجی منی پاکیشا و له کاتی نووسینی پێشه کی بۆ چیرۆکی پۆسته م و زۆراب بیرم له وهش کردوه ئاوریک له پۆسته م و زۆراب به پێی خۆینده وه ی کورد له سه رووی کوردستان بده م و بزانه له وه ی چۆن باسی چیرۆکی پۆسته م و زال ده کری.

چهند سال له مه وه بهر پۆمانیک به ناوی پۆمانی "پسته می زال" له لایه ن خوه رشید

30. DI S ÇAVKANYN GIRNG DE KURDBNA RUSTEM ZAL
<http://www.avestakurd.net/dosya/kurdbna-rustem-zala-amadekirin-m-k-dilxr-h226.html>

۳۱. جگه رخوین له شیعریکدا ئاوا له سه ره سه ره پۆسته م ده لێ:

"Ka Ferîdûn, ka Direfs, taca Keyan li kû ye,
Ka Guhderz û ka Ristem, ka ew meydan li kû ye?"

له شیعریکی دیکه دا جگه رخوین ده لێ:

"Em Guhderz in, serbilind in, devçirên in,
Weke Ristem bidin deng..."

32. <http://www.avestakurd.net/dosya/kurdbna-rustem-zala-amadekirin-m-k-dilxr-h226.html>

۳۳. له شه رفنامه دا هاتوو: له نێو دیرۆکی کورداندا پاله وان و قاره مانێکی وهک پۆسته می ئین زال ده رکه وتوو که له سه رده می که یقوبادی که یانیدا ژیاوه. ئه و مێرخاسه له هه ری می زابولستان له دایک بووه، هه ر بۆیه به ناوی پۆسته می زابولی به ناوبانگه. نووسه ری شانامه فێرده وسی ئه وه کورد ناودێر دهکا. سه رچاوه: erefname.

34. erefxa Werger: M .Emîn Bozarslan, Weanên Deng Risteme Zal, Roman, Xursîd Mîrzengî, Wesanen Rewên

میرزەنگی^{۳۴} بلاوکرایەو. ئەم داستانە لە سەر بنەمای چیرۆکە جیاوازهکانی
رۆستەم جاریکی دیکە دارپژراوە و نووسەر بە پێی زەوق و تیروانینی خۆی و لە
شیوازیکیی نویدا چیرۆکەییە دارپشتوو.

لە کتیبی دیکەدا بە ناوی "داستانێن کوردی ژ زارگوتنا کوردی"^{۳۵} لە بەشیک لەم
کتیبەدا چیرۆکیک بە ناوی "رۆستەمی زال" بلاوکراوەتەو. کە بە تەواوەتی لەگەڵ
داستانی رۆستەم و زۆرابی کوردی و فارسی (لانی کەم ئەو سەرچاوانەیی من
دیومن) جیاوازی هەیە. ئەم چیرۆکە ئاوا دەست پێ دەکا، رۆژیک ئەسپەکەیی
رۆستەم بە ناوی رەخشی بەلەک هەلەئ و دەچیتە شاری زابول (هەمان شاری
رۆستەم)، رۆستەمیش ئەسپ لە ماله مەزنی شارەکە بە ناوی مەسیخان پەیدا دەکا،
دواتر مەسیخان بە راویژ لەگەڵ وەزیر و گزیر کچەکەیی خۆی بە ناوی فەرەنگ
شەبابی دەداتە رۆستەم، رۆستەم دواي چل رۆژ دەگەریتەو ئێران و دواتر فەرەنگ
کوریکیی دەبێ بە ناوی زۆراب. زۆراب هێرش دەکاتە سەر ئێران و کوریکیی رۆستەم
واتە براکەیی خۆی بە ناوی فەرەنگ دەکوژێ و هەتا دواتر... ئەم چیرۆکە چ وەک
فۆرم و چ وەک کەسایەتیە سەرەکیەکانی نیو چیرۆکەکە و هەرەها ناوەرۆک
جیاوازیەکی زۆری لەگەڵ چیرۆکی رۆستەم و زۆراب هەیە. ئەمەش نیشان دەدا کە
چیرۆکی رۆستەم و زۆراب و هەموو چیرۆکیکی دیکەیی نەنووسراوی سەر زارەکی
لەم بەیتبێژ بۆ ئەو بەیتبێژ، لەم هەریم بۆ ئەو هەریم گۆرانی بەسەردا هاتوو. پێی
ئەوەشی تێ دەچێ ئەم چیرۆکە لە بناغەو چیرۆکی رۆستەم و زۆراب بیت و دواتر
بەو شیوەیە گۆرادرایی.

کتیبیکی دیکە بە ناوی "رۆستەمی زال" لە کۆکردنەوێ ئەدیپ پۆلات^{۳۶} هەیە. لەم
کتیبەدا هەموو بەسەرھاتی رۆستەمی زال لە شانامەدا کۆکراوەتەو و بە ناوی
یەکەم رۆمانی فلۆکلۆری یان گەلەریی کوردی بلاوکراوەتەو. لە بەشیک لەم کتیبەدا
چیرۆکی رۆستەم و زۆراب بە درێژی لە شیوازی نەسردا بلاوکراوەتەو. دواي
خویندەوێ ئەم کتیبە، چەند تیبینیەکی گشتیی پێوەندیدارم بە چیرۆکی رۆستەم و

35. Destanên Kurdî ji Zargotina Kurdî, Enstîtuya Kurd ya Stenbolê, Reso Zîlan Serdar Roan

36. RISTEM ZAL, Destanek Gelêrî, Berhevkar: EDB POLAT, Dîarbekir 2000

ئاماژە بە دەقی بەیتەکان بە کوردی دەکری کە ئەمەیان وەک بۆ خۆی دیسان لە پێشەکیدا ئاماژەى پى کردوووە کە لە دەقی بەیتبەژیان^{۳۹} کەلکی وەرگرتوو، کە ئەمانە پێوەندییەکیان بە خۆى دەقەکەى فیردەوسییەووە نییە. یەکیک لە جوانترین و بەسۆزترین دەقی گەلەرى لەم نێویدا شینگێریی رۆستەم بۆ زۆرابە^{۴۰}. کەواتە بە کورتى دەتوانن بێژین هەموو نەسرى چیرۆکەکە لە شانامەى فارسى فیردەوسى بە هیندیک دەسکارییەووە وەرگیراوە و بەیتە کوردییەکانیش هەمان دەقی گەلەرى یان فلۆکلۆرى کوردی چیرۆکی رۆستەمى زانن کە لە شوینى دیکە وەرگیراون و کە کراووتە ناوئاخنى کتیبەکە. دەقە گەلەرییەکان بە تەواوتى پێناسەى شانامەى کوردییان بە کرمانجى سەروو هەیه.

پێنجەم، لەم نوسخەیهدا ئەوێ لە شانامەى فیردەوسیدا وەک "ئاین یان باوهرى ئیمە" هاتوووە وەک "عورف و عادهتى ئیرانى" وەرگیردراوە. لە دەقی فیردەوسیدا

39. Evdilqadirê dengbêj Çavkanî: M . Kizilkaya, di pirtûka Dîwana Wunda de

40. Te ev felaket bi min nekir

Dem miftê da destê te

Jîyana min fedaye te kir

Xalo, sûc ne yê te ye,

Kutin riya mêra ye,

Mirin emrê Xweda ye,

Derdê mezin ew derde,

Kêf kêfa neyara ye,

Wê bêjin Suhrab kutin,

Pêlwanî bi me maye...

Ax lo bavo. Lo bavo, wax lo bavo lo bavoî...

Biçûk bûm, sewî nezin bûm xalo,

Diya min gotibû nîanên bavo

Emrê min bi heza wî derbas bû,

Lê niha hêviya min jî xelas bê,

Hemî lêgerîna, sewî mezin bûm xalo,

Mîn ne bav dît, ne reng ne jî rû,

Ez va dimrim, ê û xeter jî li dû

Masî û teyr, hesp an jî stêrk bî tu,

Nafilîtî jî bavê min tu zû bi zû.

Ax lo bavo. Lo bavo, wax lo bavo lo bavoî...

پښتانه وک پالوانی ئیرانی ناسراوه نهک وهک خه لکی ئیران و پښتانه خه لکی سیستان و به پیی شانامه ی فیردهوسی خه لکی زابل له سیستان بووه که نه و سهردهمه سهر به ئیران نه بووه و نه و دم ههریمیکي سهر به خو بووه. که واته کاتیک بو نمونه پښتانه یان گیوی گوده رزی که شواد که خزم و زاوی پښتانه همیشه ده لی له ئاینی نیمه دا وایه یان وا نییه نه مه راست به مانای ئاینی ئیرانی نییه.

شه شه م، نه و ده که له شانامه ی فیردهوسی به زمانی تورکی^{۴۱} که له دارشتنه وهی نه م چیرۆکه دا که لکی لی وهرگیراوه، نازاند ری له سهر کامه نوسخه ی شانامه کراوته تورکی وهک ده زانین زیاتر له ۵۰ نوسخه ی جورا و جوری شانامه ی فیردهوسی به زمانی فارسی هه یه. که وایه ههر لیره وه شیمانیه نه وه ده دم که رهنگه هیندیک جاریش من به هه له دا بچم، کاتیک ده لیم نه مه له ده قی شانامه ی فیردهوسیدا نییه، چونکه من ته نیا نوسخه یه کی شانامه ی فارسی و چند نه سریکم به زمانی فارسی له به رده ستدایه.

روانگه یه کی نوئی له سهر شانامه

وهک دوا روانگه ی جیاواز له سهر شانامه ی فیردهوسی که پیوه ندی راسته وخوی به چیرۆکی پښتانه و زورابه وه هه یه ده توانین ناماژه به کتیبی "پښتانه و زوراب، به پیی ده قی نه ویستا"^{۴۲} له نووسینی نووسه ری کۆچکردوو عیماده دینی ده وله تشاهی

41. êhname-Fîrdevsî: Çar Cîld. Weanên Wezareta Perwerdeyîya Nêtewî Turkîye

۴۲. رستم و سهراب، به روایت اوستا، ترجمه ای بر فروردین یشته، عمادالدین دولتشاهی
 ۴۳. کۆچکردوو عیماده دین ده وله تشاهی له سالی ۱۲۸۸ ی کۆچی مانگی له شاری کرماشان له بنه ماله یه کی ناسراو و نه ریستۆکراس له دایک ده بی. له جه وانیدا له وه زارته ی دارایی کار دهکا و به دوا ی نه ودا بو ماوه ی ۳۳ سال له پۆستی جیا جیای ده وله تیدا نه رکدار بووه. له نیوان ساله کانی ۱۳۳۰ و ۱۳۳۲ پۆژنامه ی جفاکی سیاسی "که نه وه ر" ی به زمانی فارسی له کرماشان بلا و کردوو هته وه. له سالی ۱۳۲۷ ده بیته سو فی له نیو ده رویشه کانی ناسراو به نه عمه تولا هی. پاشماوه ی ۳۵ سالی دوا یی ژیا نی ته رخا ن دهکا بو لیکۆلینه وه له زمانی نه ویستایی و فیربوونی زیاتر له ۲۳ بن زاروه ی کوردی. له سالی ۱۳۶۳ یه که م کتیبی به ناوی "جوگرافیای پۆژئاوای ئیران یان کیوه نه ناسراوه کانی نه ویستا" (جغرافیای غرب ایران یا کوه های ناشناخته اوستا) که وهرگیرانی به شیک له زامیاد یه شتی نه ویستایه بلا و =

کرماشانی^{۴۲} بکهین. دهولەتشاهی پاش ۳۵ سال زەحمەت و خۆماندووکردن به فیربوونی خەتی ئەویستا و لیکۆلینەوه له تیکستەکانی ئەویستا بهو ئاکامه دهگا که فەرورەدین یەشت له ئەویستادا هەمان شینگیری رۆستەم بۆ زۆرابه. هەر بۆیه دەقی فەرورەدین یەشت جارێکی دیکه له شیوهی کوردیدا دادەپێژیتەوه و لهگەڵ وەرگیرانێکی نوێی فارسی له دهقهکه بلأو دهکاتهوه. فەریدوون جنیدی^{۴۳} که ئەرکی چاپکردنی ئەم کتیبەیی وه ئەستۆ گرتووه له پێشەکی کتیبەکه دا دەنووسی: دهولەتشاهی به هەموو بوونی خۆیه له لووتبەرزى و خۆسەپینی چ وهک که سایهتی، چ وهک کرماشانی و چ وهک کوردستانی بێبەری بوو و ئەوهی لهم کتیبەدا بلأوی کردووتهوه به وتهی خۆی تەنیا ئاکامیک بووه که ئەو پێی گەییوه و هیچ چەشنه مهبهستیکى دیکه‌ی له بلأوکردنه‌وه‌ی ئەم کتیبه نه‌بووه.

گرینگی ئەم کتیبە چیه و چ پێوهندییهکی به چیرۆکی رۆستەم و زۆرابه وه ههیه؟ یهکه‌م، دیاره پێش هەموو شتیک بۆچوونی دهولەتشاهی له خۆیدا تیورییه‌که و ناکرێ له جیدا له ته‌واوه‌تی خۆیدا په‌سه‌ند بکری وهک فەریدوون جنیدی که بۆخۆی ئەویستا ناسیکی ناوداره له پێشەکی کتیبەکه دا نووسیویه‌تی ده‌کرێ هه‌ژماریک وشه، چەند ئاماژه و هیندیک به‌ش له بۆچوونی دهولەتشاهی په‌سه‌ند بکری به‌لام ناکرێ هەموو ئەو شته‌ی ئەو باسی کردووه په‌سه‌ند بکری چونکه ئەویستا له روانگه‌ی زه‌رده‌شتیه‌کانه‌وه کتیبیکى ئاینیه و ناکرێ به هه‌له چیرۆکیک خرابیته نێو ئەویستا ئەگەر ئەوه له به‌رچاو بگرین که له نووسینه‌وه‌ی کتیبه ئاینیه‌کاندا وردبینی و مووقلێشی به‌کار بردراوه.

دووم، دهولەتشاهی له ریگه‌ی زمانه‌وه په‌ی به بوونی چیرۆکی لاواندنه‌وه یان شینگیری رۆستەم بۆ زۆراب له ئەویستادا دها. لایه‌نی گرینگ له لیکۆلینەوه‌ی دهولەتشاهییدا هەمان زمانی کۆنی ئەویستایی و پێوهندیی ئەو به زمانی کوردیه‌وه بووه، نه‌ک خودی چیرۆکی رۆستەم له خۆیدا. به‌لام گرینگ ئەوه‌یه ئەوه‌ی

=دهکاته‌وه. عیما‌ده‌دینی دهولەتشاهی له ۱۶ی گه‌لاویژی سالی ۱۳۷۰ له ئەمه‌ریکا کۆچی دوا‌ی کرد و تهرمه‌که‌ی له شاری قوم له ئێران به‌خاک سپێردرا.
 ۴۴. نووسەر، لیکۆله‌روه‌وه و ئەویستا ناس و سه‌رۆکی دامه‌زراوه‌ی ناوه‌ندی نه‌یشاپور له ئێران.

دەولەتشاهی باسی دەکا بەشیک لە چیرۆکی ڕۆستەم و زۆراب پێک دینى. ئەگەرچی ئەم بەشە لە ھەژماری زیاتر لە دە بەیت لە خودی چیرۆکەکەدا تى ناپەڕى بەلام ھەرچی بێت بەشیکە لە چیرۆکەکە و لەو بارەو پێوەندیی راستەوخۆی بەم کتیبەو ھەبە.

سپھەم، کتیبەکەى دەولەتشاهی لە لایەکی دیکەو پێوەندیی راستەوخۆی بەم کتیبەو نییە لەبەرئەوھى ھەولى من یەكەم بلاوکردنەوھى دەسنووسىكى بلاونەکراوھى ڕۆستەم و زۆرابە نەك لیکۆلینەوھە لە بنج و بناوانى میتۆلۆجیای ڕۆستەم. بەلام بە لە بەرچاوترى ئەوھە ھەستیارىبەکی زۆر لە بەرانبەر ئەم کتیبە دەربرداوە و دەزانین چۆن لە بەرانبەر ھەرخویندەوھەیکى دیکە لەو چیرۆکانەى کە ھەتا ئیستا وەك بەشیک لە ناسنامەى ئێرانیدا لە ماوھى زیاتر لە ھەزار ساڵ ھەر دەوای نووسینی شانامەى فیردەوسییەوھە کراوە، بلاو بوونەوھى بۆچوونىكى نوێ لە پێوەندى لەگەڵ زمان و ناسنامەى کوردیدا چ گرینگییەکی ھەبە. دەولەتشاهی ئەگەرچی لە لووتبەرزى و خووسەپاندنى ئیتنىكى بە قسەى فەرىدون جنیدی دوور بوو بەلام ھەر دیسان بە قسەى جنیدی، دەولەتشاهی تەنیا لە بەر خووشەویستى کورد و کوردستان ٣٥ ساڵ لە تەمەنى خوێ لە سەر ئەو کتیبە داناوە. کەوابوو بە لە بەر چاوترى ئەوھە، ئەركى ئیمەى کوردە بە دوور لە دەمارگرژیى ئیتنىكى گرینگی بە کار و لیکۆلینەوھى لە چەشنى کتیبى دەولەتشاهی بدەین.

چوارەم، لە ھەموو گرینگتر و پێوەندیدار بە کتیبى دەولەتشاهی ئەوھە کە بە پێى روانگەى دەولەتشاهی ڕۆستەم لە شینگىرى زۆرابدا لە دەقى ئەوئىستا زۆر جار وشەى زاواى بە ئاکام نەگەیشتوو^٤ دووپات دەکاتەوھە. واتە زۆراب بەرلەوھى بە دەستى باوکی بکوژى زەماوھەندى کردووھە و وەك ئیستا پێى دەگوترى تازە زاوا بووھە. بە ریکەوت نییە کە راست لە دەقى شانامەى کوردى چیرۆكى ڕۆستەم و

٤٥. دەولەتشاهی وشەى ئەوئىستایى "یەزەمەئید" وەك کوردى "ى زامایى دى" لە فەرورەدین یەشتدا دەخوینیتەوھە کە لە کوردى ئیمرودا بە مانای "ئەمە زاواپەتیت بوو" دیت. دواتر ئەوھى جیگای سەرەنجى دەولەتشاهی بووھە ئەم وشەى زۆر جار لەگەڵ وشەى "سوراو" (زۆراو یان زۆراب) لە دەقى ئەوئىستادا ھاتووھە و ئەمەش بووھە سەرەتایەك بۆ سەرھەلدانى بۆچوونەکەى کە فەرورەدین یەشت ھەمان لاواندەوھى ڕۆستەمە لە سەر زۆرابى تازەزاواى کوژراو.

زۆرابدا باسى ئەو دەكرى كە زۆراب لە رىگای هيرش بۆ سەر ئىران لە نيوان سەمەنگان و قەلاسى ئەقیندارى كچىك دەبى و كچەكە دىنى. ديارە ئەمە لە شانامەى فيردەوسيدا نىيە و ھەربۆيە ئەو ئىستاناسىكى ۋەك فەرىدوون جنيدى ئەمەى كردوۋەتە بەرتەككىك بۆ شيان و ئەگەرى ھەلەبوونى بۆچوونى دەولەتشاھى بەلام لە دەقى چىرۆكى رۆستەم و زۆراب نوسخەى كۆكراۋەى مەحمە ئەمىنى رەشىدىدا^{۴۶} ئەم بۆچوونەى دەولەتشاھى دەسەلىندى. لىرەدا پرسىار ئەو ھەيە كە بۆ ۴۶. ئەمە ھەمان دەقە لە شانامەى كوردىي نوسخەى مەحمەد ئەمىن رەشىدى كە لە دەقى فيردەوسى و نوسخەكانى دىكەدا نىيە:

سپای بى سامان ئەورۆ تا ئىوار
 لوان ۋە جاگەى سەبزه و مېرغوزار
 ياوان ۋە جاي خۆش دل نشين بى
 يەك قەتەعە زەمىن توران زەمىن بى
 يەك دوختەرئى دەقان سالار
 مەنشور بى حوسنش نە روى رۆزگار
 زۆراب چوون شەنەفت نام ئەو دوختەر
 عاشق بى ۋەنەش مەرد دلاۋەر
 دەردەم دەرساعت مەرد دلاۋەر
 كەفت نە كارسازى مەحبوبى دلبەر
 چەن جىبە ۋە خەلەت مەردان پردان
 كىاستش ۋەلاى سالار دەقان
 پەسەند كەرد خەلات دەقان ۋىنەى شىر
 دەردەم قبول كەرد ئەو مەرد دلپەر
 ۋە حوسن و رەزا بە سولخ و سەلاح
 دوختەر پەى زۆراب كەردشان نىكاح
 كەردەن ئارايش مەحبوب دلبەر
 پۆشان سەرتاپاش بادلەى جە زەر
 نازدار باوان ئەو شىوخ دلبەر
 مەدرەوشا ۋىنەى خورشيدى خاۋەر

دەولەتشاھى لە كىتەبەكەيدا يەكەم ئاماژە بە ھىچكام لە دەقە كوردىيەكانى شانامە ناكە؟ دووم، بەتايەت ئەو لە نوسخەيەكى ھەك رەشىدى پالېشتى بۆ سەلماندى بۆچوونەكەى ھەيە. ديارە ديسان ئەمە بۆخۆى بۆچوونىكە و رەنگە ھەلەى تىدا بى بەلام بە ھەرحال پىوھندييەكى لۆجىكى لە نىوان ئەم كىتەبە و كىتەبەكەى دەولەتشاھيدا لەو سۆنەگەيەو دەيتە كايەو.

كىتەبى دەولەتشاھى داستانى رۆستەم و زۆراب بە خويندەنەوئى ئەوئىستا باسى چ دەكا؟

دەولەتشاھى دواى فېربوونى زمان و خەتى ئەوئىستايى و ۋەبەردانى لەگەل زمانى كوردى كە بۆ ئەمەش ناچار بوو ۲۳ بن زاراۋى جياۋانى كوردى لە ھەر چوار پارچەى كوردستان فېر بىت، ھەك ئاكامى لىكۆلئىنەوئىيەكى قوول و درىزخايەن دوو كىتەب بلاو دەكاتەو. يەكەم كىتەبىك بە ناوى "جوگرافىاي رۆژئاۋاي ئىران يان كىوھ نەناسراۋەكانى ئەوئىستا" و دووم كىتەبى رۆستەم و زۆراب بە خويندەنەوئى ئەوئىستا^{۴۷}.

كورتەى بۆچوونى دەولەتشاھى ئەوئىيە كە "فەرورەدين يەشت" لە ئەوئىستا ھەمان چىرۆكى شىنگىزى و لاۋاندەنەوئى رۆستەمە لە سەر تەرمى زۆراب. ئەم دەقە لە بارى زمانىيەو ھىشتا كارىگەرىي زمانى كوردى ھەك يەكەم زمانى ئەوئىستا لە سەر ماو. لە فەرورەدين يەشتى ئەوئىستا^{۴۸} لە بەندى يەكەم ھەتا ئاخىرى بەندى ۹۵ باسى رووداۋىكى يەكجار دلتەزىن دەكرى كە كورپىك بە دەستى باۋكەكەى دەكوژرى و ئەم چىرۆكە تراجىكە بە رادەيەك غەمھىنەر بوو كە دواى چەند ھەزار سال سىنگ بە سىنگ و دەم دەم گىردراۋەتەو. بە پىچەوانەى شانامەى فېردەوسى شوئىنى روودانى چىرۆكى رۆستەم و زۆراب لە سەمەنگان لە رۆژئاۋاي ئىران رووى نەداۋە بەلكو لە دەوروبەرى كرماشان لە پەناى كىۋى بىستوون رووى داو.

۴۷. دەولەتشاھى لە پىشەكى ئەم كىتەبەدا دەنووسى: ئەگەر زاناپان و ئەوئىستا ناسان ھەموو بۆچوونەكانى من رەد بكنەنەو، ديسان من لە سەر روانگەكانى خۆم سوورم و دەيسپىرم بە لىكۆلئىنەوئى زياتر لە داھاتوودا.

۴۸. فەرورەدين يەشت بۆخۆى لە ۱۵۸ بەند پىك ھاتو.

لیره‌دا وهک دوا بریگه‌ی ئەم باسه، کورته‌یه‌ک له وەرگی‌یرانی ئەو به‌ندانە‌ی
فەرودین یەشت که له روانگه‌ی ده‌وله‌ت‌شاییه‌وه شینگیری‌ی رۆسته‌م بۆ زۆرابن
ده‌خه‌مه به‌ر سه‌ره‌نج:

له به‌ندی دووهمدا، که‌سی‌ک [رۆسته‌م] که خۆ‌ی نانا‌سینی به‌ ده‌نگی گریان و
لاوانه‌وه ده‌لی: ئە‌ی زه‌رده‌شت که ده‌نگی گریان و شینم له ئاسمانان ده‌بیستری؟
ئایا ئە‌مه هه‌مان که‌سی‌که که ده‌یگوت؛ من باوکی ئە‌و بووم، ئە‌و منی ناسییه‌وه، هه‌ر
بۆ‌یه که من ئیستا به‌ سه‌ری خۆ‌مدا ده‌ده‌م. ئایا ئە‌و هه‌مان که‌سی‌که که لی‌ره
دانراوه؟ وه‌ک داریکی ئە‌ستووری تاشراو، ئە‌م گه‌نجه‌ تازه پێ‌گه‌شتووه که
چاوه‌کانی لێ‌ک ناوه و ده‌موچاوی داده‌پیوه، له منیان دوور کرد. ئە‌و له‌ت و پار بووه،
ئایا ئیوه مه‌زدا په‌ره‌ستن؟

لیتان ده‌پاریمه‌وه، چاوی لی‌ بکه‌ن هه‌ر وه‌ک من له کی‌وی‌ک ده‌چی. وه‌ک ئە‌وه
تیشکی هه‌تاوی به‌سه‌ردا باریبیت، سپی بووه و له‌م می‌رغوزاره‌دا که‌وتووه و
نووستووه. بۆ‌ نا‌هیلن من له په‌نای راوه‌ستم؟

له به‌ندی چواره‌مدا، بیژهر به‌ ده‌نگی گریان و چه‌مه‌رییه‌وه^{٤٩} ده‌لی: ئە‌ی زه‌رده‌شت
به‌و هه‌موو داراییه‌وه که هه‌مه بۆ‌ دایکی ده‌گریم. ئە‌گه‌ر بی‌توو له نه‌کاو به‌ره‌و دادگای
به‌رزی ئە‌هورایی راپیچم بکا. ئە‌گه‌ر ببی‌رسی که ئە‌و ناوداره گه‌وره‌یه‌م به‌ سه‌لامه‌تی
بۆ‌ لای تو‌ نارد، نازانم چی بی‌ژم. به‌و "وهیسه"^{٥٠} ی که شوینه‌واره‌کانی لی‌ره هه‌یه...
له به‌ندی نۆ‌یه‌م و ده‌یه‌مدا به‌ شین و گریانه‌وه رۆسته‌م [لی‌ره‌دا یه‌که‌م جاره ناوی

٤٩. چه‌مه‌ری رپورسمیکی تایبه‌تی پرسه و شینگیرییه که له‌ودا لاوانده‌وه و شینگیری به
ئا‌هه‌نگیکی تایبه‌تییه‌وه ویرای ده‌هۆل و زورنا له هه‌ریمه‌کانی کرماشان به‌رپوه ده‌چی.

٥٠. به‌ پێ‌ی بۆ‌چوونی ده‌وله‌ت‌شاهی "وهیسه" یه‌کی‌ک له پیاوچاک و گه‌وره‌کانی ئاینی زه‌رده‌شتی
بووه و له هه‌مان شوین (له سه‌ر ریگای نیوان کرماشان ره‌وانسه‌ر) که ئیستا وهیسه‌لقه‌ره‌نی
پێ‌ ده‌گوتری نیتراوه. هۆ‌کاری ناودێرکردنی شوینه‌ پیرۆزه‌کانی زه‌رده‌شتی و گۆرینه‌وه‌یان به
ئه‌سحابه‌کانی ئیسلام ئە‌وه بووه که به‌و شیوه‌یه‌ توانراوه، شوینه‌ پیرۆزه‌کانی زه‌رده‌شتی له
ترسی رووخاندن بیاریزی. ئە‌مه‌ش نه‌ک ته‌نیا له وهیسه‌ به‌لکو به‌ پێ‌ی تیروانینی ده‌وله‌ت‌شاهی
زۆریه‌ی شوینه‌ پیرۆزه‌کان له کوردستان که ناوی ئە‌سحابه‌یه‌کی لی‌ نراوه، ده‌گریته‌وه و ئە‌وانه
له به‌ره‌تدا شوینی پیرۆزی زه‌رده‌شتی بوون.

رۆستهم دیت [پوو به زهردهشت دهلی: دهزانم که لیم دهپرسی ئایا ئاهوورا زادهم؟ دهزانم که هستی و سهرخووشی پهسهند ناکه، ئایا ئەمه ههمان کهسیکه که دموچاوی به پهرویهک داپوشراوه؟ که له سهه ئه و سهبارهت به ئه و تووشی ئه و ههموو شهرمه زارییه هاتووم؟ ئه ی زهردهشت تو دهتوانی، ئه و له جیگه ی من بگتیرییه وه (بیژهر به دهنگی چه مەری شینگیری دهکا): بیژهر، ئه ی رۆسته م ئه و ههموو گریان و هاواره به دهنگی بهرز بۆ چییه؟ بۆ ئایرووی تویه، ئه و ههموو فرمیسکه م رشت...

له بهندی دهدا به دهنگی شینگیرییه وه دهلی: ئه ی زهردهشت چا و له شین شهپۆر و گریانم بکه. له لایه ن منه وه سینگ و زگی له توپار کراوه... ئەم کورپه که دهبینی که به ریگه وه هات یه کسه ر بازی دایه سهه سینگم، ئه ی داد و هاوار یه کسه ر هیرسی کرده سهرم، به لام ئیستا که چۆن زگ و سینگی دووکه رت کراوه، به دمه وه له سهه عه رز که وتوووه...

له بهندی دوازدهدا دهلی: لیره له دایک بووی، دایک تو ی له م خاکه وه دنیا هینا... ئەوهنده ت به شویندا دهگرم ئه ی جهوان، نیوت با قه د نهیه ته نیو نازیه تباران، له دوا ی رۆیشتنی تو یادت دهکهین.

له بهندی چواردهدا دهلی: ئاو زۆره. ههسته، چهنده بانگت بکه م، مهگه ر خه وتوویی؟ ئیمه جیگه مان زۆره. ئیره سهوزه و شینایییه. ههسته دین و دهمانیین. مهگه ر نوستووی؟ ئیمه لیره دا جیگه مان زۆره، بۆ لیره نوستووی؟

له بهندی شاندهدا دهلی: ... لیره دا بیژهر که بیجگه له رۆسته م کهسیکی دیکه نییه به گریان و شینه وه دهلی: ئه ی خووری دره وشاوه ئه وم بۆ بگه رینه وه. ئه ی مانگ ئه و بگه رینه وه، ئه ی ئه ستیران ئه و بگه رینه وه، ئه ی میترا که خه لکی ئەم کویتستانه باوه ریان به تو ههیه، ئه و بگه رینه وه ههروهک چۆن ئه وت برد، بیگه رینه وه. ئه ی زهرتهشت من باوه ریم به تو هینا بۆ ئەم ئاووخاکه فره که سان گیانیان له دهست داوه...

تيفكرينهوه و چهند پامانيك

له نووسين و نامادهکردنی ئەم کتیبەدا تووشی تيفكرينهوه و چهند پامانيك بووم كه لێرهدا به كورتی دهیانخه مه بهر سه رهنج:

یه كه م، له وه بهردانی دهقی چیرۆکی رۆسته م و زۆراب له گه ل دهقی فیردهوسی و ههروه ها وه بهردانی دهقه جیاوازه چاپکراوه کانی چیرۆکی کوردی رۆسته م و زۆراب به و ئاکامه گه یشت م. كه له م بواره دا و له چاو ئەو هه موو لیکۆلینه وهیه له سه ر شانامه ی فیردهوسی کراوه كه دوا یین نمونه ساغکردنه وه ی شانامه ی فیردهوسی یه له سا لی ۲۰۰۰ دا لیکه ران و لیکۆلینه وه له دهقه کوردیه کانی شانامه نه کراوه. نه ک ته نیا لیکۆلینه وه به لکو هه تا ئیستاش شانامه ی زا ره کی كه خه ریکه دوا بیژ ره کانیان له کوردستان کۆچی دوا یی ده که ن، تۆمار نه کراوه و به دهیان و بگره زیاتر ده سنووسی شانامه ی کوردی هیشتا چاپ نه کراون. له و سۆنگه یه وه بریار م دا كه وه بهردانیك له نیوان نسخه جیاوازه کانی لانی كه م هیچ نه بی وه ک سه ره تایه ک له نیوان چیرۆکه جیاوازه کانی رۆسته م و زۆرابدا بکه م. ئیستا وه ک سه ره تایه ک له دوو نسخه ی جیاوازی چیرۆکه که، چیرۆکی نیو ئەم کتیبه و چیرۆکی نیو شانامه ی هه ورامی، کۆکردنه وه ی مه حمه دنه مین ره شیدی و ههروه ها له لایه کی دیکه وه چیرۆکی رۆسته م و زال به کرمانجی سه روو دهستم پی کردوه و له خۆیدا ده بیته پرۆژه یه کی دوور و درێژ له داها توودا. نیوه رۆک و چوارچۆه ی ئەم کتیبه نوییه پیک دی له: وه بهردانی چهند دهقیکی داستانی رۆسته م و زۆراب له شانامه ی کوردی، وه بهردانی دهقی کوردی و فارسیی داستانی رۆسته م و زۆراب له شانامه ی کوردی و له شانامه ی فارسی و ههروه ها وه بهردانی دهقه کوردی کرمانجیه کان له گه ل دهقه فارسی و کوردیه کانی دیکه و ده رخستنی لیکچوون و جیاوازیه کانیان.

دوو م، كه شانامه کوردیه کان پیناسه یه کی کوردی یان هیه و به نیوی شانامه ی کوردی ناسراون و وه ک له م پیشه کیشه دا ده رکه وت جیاوازی به رچاویان له باری فۆرم و نیوه رۆکه وه له گه ل شانامه ی فیردهوسی هیه. كه وابوو شانامه ی کوردی به شیکه له ناسنامه ی ئەدهبی کوردی و له و روانگه یه شه وه به شیک له ناسنامه ی نه ته وه بیی کوردی. هه ر له و سۆنگه یه وه گرینگیی شانامه ی کوردی مان بۆ کورد و

ناسنامەى نەتەوهیىی کورد دەردەکەوئ. کەوابوو ھەموو ھەولدانیک لە پیناوی چاپ و بلاوکردنەوه، لیکۆلینەوه و لیکەرانی زیاتر لە شانامە کوردییەکان بەکامە شیوەزاری کوردی بێت جیاوازی نییە، کە لە خۆیدا ھەولدانیکە بۆ قایمکردنی ناسنامەى کوردی و بتەوکردنی ھەستی ھاوبەشى کوردی لە ھەموو پارچە جیاوازهکانی کوردستان. ئەگەر لە باری کولتوورییەوه لەم بەشەى کوردستان بۆ ئەو بەشەى کوردستان لە ژێر کاریگەری کولتووری دەولەتى سەردەستدا گۆرانیک لە نیو بەشە جیاچیاکانی کوردستان ھەبێت، ئەو ئەدەبى کوردی بە گشتى و ئەدەبى زارەکی و شانامە کوردییەکان بە پێچەوانە، ژانری ھاوبەشى کورد لە ھەموو کوردستان. کەوابوو ھەولدان لە پیناوی شانامەى کوردی ھەولدانیکە لە پیناوی بتەوترکردنی ناسنامەى نەتەوهیىی کوردی.

سییەم، جیاواز لە لایەنى ناسنامەى کوردی لە شانامە کوردییەکاندا و جیاواز لەوہى کە ئەوان بەشیکى گرینگ و نەچراون لە ئەدەبى کوردی دیسان شانامە کوردییەکان وەک رەنگدانەوه و ئەزموون لى وەرگرتنى ئەوہى لە رابردوودا پرووی داوہ و ئەوہى ئیستا لە کوردستان پروو دەدا گرینگییەکی تایبەتى خۆى ھەیە. دەگوترئ بەشیکى زۆر لە جیفانۆک و ئەفسانەکان راستن و رەنگدانەوهى میژوو و بەسەرھاتى کەونارانە. میژوووانیک دەبى ئاگای لە میتۆلۆجیا و جیفانۆک ھەبێت بۆ ئەوہى بە باشى لە میژوو تى بگا. ئەگەر ھاتوو تیگەیشتنیکى راستیش لە میژوو نەکرئ ئەوہى خۆیندەنەوهى راستییەکانى ئیستا کە لە پاشخانى دوینیدا خۆى ھەشارداوہ، نابیندرئ. من بۆ خۆم بە کارکردن لەگەل چیرۆکی رۆستەم و زۆرابدا بە دەیان و سەدان جار وەبیری باروودۆخى ئیستای کوردستان دەکەوتم و وەبەردان و شیتەلکردنى چیرۆکی رۆستەم و کۆمەلگای کوردستانم زۆر جار وەک دووپاتکردنەوهى میژوو دەھاتە پیشچاوا. لەگەل ئەوہى ئەم چیرۆکە لانی کەم زیاتر لە ھەزار سال لەمەوبەر لە جیفانۆکی کۆنى کورد و گەلانى دیکەى ناوچە ھەبووہ، لەگەل ئەوہى تەمەنى ئەم دەستنووسەى لەم کتیبەدا بلاو دەکریتەوہ لە تەمەنى دەولەتانى تورکیا و عیراق و سوریا بەتەمەنترە دیسان خۆیندەنەوهى بۆ خۆینەرى ئیستای کورد گرینگى تایبەتى خۆى ھەیە. ئیستا ئەگەر وەک عیمادەدەینى دەولەتشاھى نەلین

رۆستەم كورد و خەلكى كوردستان بووه و ئەمە لى گەريين بۆ پسيپۆراني بواری
میتۆلۆجيا بەلام دیسان گرینگ ئەوهیه چیرۆكى ژيان و بەسەرھاتی رۆستەم زۆر له
كورد دهچى. رۆستەم دەبیتە پالەوان و خزمەتكارى شای ئيران، بەكارى دین،
شەريان بۆ دەكا، دیویان بۆ دەكوژى، سنووریان بۆ دەپارتیزى و تەنانەت زۆرابى
كورپیشى له پیناوا ئيراندا دەكاتە قوچى قوربانى. بەلام پاداشت بۆ رۆستەمى كورد
چەند ھەزار سال لەمەوبەر و كوردی ئیستا له بن دەستی داگیركەرانى كوردستان
چى بووه و ئیستا چیه؟ له یەك وشەدا ھەمان شت دوینی و ئیمروۆش، ئەویش
بەكارھیتان، خزمەتکردن، فریودان و دواجار بەلاوھەنان و تى ھەلدان. كەواتە
خویندەوهى ئەم چیرۆكە بۆ كوردی ئیستا لەو بارەھەشەوه سودى خوێ ھەیه.

شانامه‌ی کوردی

داستانی پۆسته‌م و زۆراب

سهره تا^{۵۱}

به نام دانای حورِ زولجه لال

جههان ئافهرين مانگ و رۆژ و سال

(به ناوی خودای "حورِ زولجه لال"، خولقیتهری جیهان و مانگ و رۆژ و سال)

ئهربدۆ تهوفیق خوداوهند جه سهر

بواچون دهستان^{۵۲} نهوهی زال زهر^{۵۳}

(ئهگهر خوداوهند یارمه تیم بدا ئه وه چیرۆکی نهوهی زالی زه پتان بۆ دهگپرمه وه)

ته مامی دۆستان خاتر شاد که ریم

جهنگنامهی رۆسته م سهراب یاد که ریم

(هه موو دۆستان شاد و به که یف ده که م و شه پنامهی رۆسته م و زۆراب به بیان

ده که م)

۵۱. له دهسپێکی دهستنووسه که دا نووسراوه " هذا كتاب رستم و سهراب" و دواتر به ناوی "بسم الله الرحمن الرحيم" چیرۆکه که دهست پێ کراوه. "سهره تا" وهک سهر دیزر بۆ ئه م به شه له لایه ن منه وه دانهندراوه.

۵۲. "دهستان": دهستان لێرده دا به مانای داستان، چیرۆک و به سه رهات هاتووه. به لام هاوکات "دهستان" ناسناوی رۆسته م و بنه چهی رۆسته مه. که سانیکیش له سهر ئه و باوه رهن، دهستان یانی مه کر و فرت و فیئل و له "سام" باپیره ی رۆسته مه وه هاتووه. له به تیکی دیکه دا ئاوا هاتووه: رۆسته م جه ئه ولاد دهستان سامه ن (رۆسته م نه وهی سامی دهستانه).

۵۳. "زهر" یه کیکێ دیکه له ناسناوهکانی زال باوکی رۆسته مه. به پێی بۆچوونی دهولته شاهی زهر له ئه وێستا شدا ههیه و وشه یهکی کوردیه وه مانای زێرین یان رهنگی وهک زێر دها. رستم و سهراب، به روایت اوستا، ترجمه ای بر فروردین یشته، عمادالدین دولتشاهی

مههمپز دا به رەخش بهور پر هونەر
سوار گران شپەر ناموهر
(پلینگی لیزان و هونەرمنه، شیری ناودار و سوارچاکی لیهاوو ئەسپی تاودا)

پووکهرد نه سهحرا نهکهرد مدارا
بهعزئی گیلایا نهو دهشت سارا
(به بی راولهستان پرووی له سهحرا کرد و لهوئی بۆ ماوهیهک بهو دهشت و دهرهدا گهرا)

بهعزئی جه گۆران^{۵۷} وهحشی دی وه چه
جهولان دا به رەخش، گۆران کهردن پهم
(ژمارهیهک گۆری کئوی دی که ئەسپی تاو دا پهوین و ههلاتن)

تیری نه ته رکش دا نه پرووی کهمان
وه پهنجهی پر زۆر نادری زهمان
([پۆسته^{۵۸}] نه دیتراوی دهور و زهمانان تیریکی له لاقه دی دهرهینا و له سه
کهمانی دا و به پهنجهی بههیزی)

رهها دا به شهست پیکای جههر سم
داش نه سینهی گۆر گوزهر کهرد جه دم
(که پهنجهی له سهه کهوان ترازان، تیری بهرد سم له سینگی گۆر دیواندیو بوو)

وه پهنجهی پر زۆر ههوادا کهمهند
ئهو گۆر زامدار ئاوهردهش نه بهند
(به پهنجه پر زۆرهکانی کهمهندیکی هاویشته و گۆری برینداری بهند کرد)

۵۷. "گۆر یان گور" کورتکراوهی گورهخهر، کهره کئوهیهیه. له هیندیك تیکستی دیکه دا گۆر وهک
ئاسک وهرگێرداوه (فههرهنگی دیجیتالی دهخدا). جیگهی سههرهنجه له داستانی پۆسته می
زالی به کرمانجی سهروو له جیاتی گۆر وشهی "گاکیوی" هاتووه.

۵۸. [] تهواوی ئه و وشانهی دهکهونه نیو ئەم کهوانه وه له خودی شیعرهکاندا نین. بۆ زوو تیگه‌یشتن
له وهرگێرانهکه دا لییان زیاد کرا.

سەر بری ئەو گۆر چەنی پا و دەست
چەرمش بەو دەستوور ھەوا دا بە قەست
(گۆرەکەى سەربىرى، قاچ و دەستەکانى لى کردەو و پىستەکەى بە ئەنقەست فرى دا)

درەختى بە زۆر کەند جە بنجەو
لاشەى گۆر ئاوەرد کەرد وە سىخەو
(دارىكى بە زۆر لە بنەو ھەلکيشا و گۆرەکەى ھىنا و پىي لە سىخ دا)

ئاھرى ئەو دەشت سەحرا ئەفرووزا
چەند ھىزم ئاوەرد وە يەكجا سووزا
(ئاگرىكى لەو دەشتە کردەو و ھەرچى دارى ھىنا بە جارىک سووتا)

سىخ گۆر ئاوەرد ساخت کەبابى
داش نە رووى ئاھر چوون مورغ ئابى
(ھەموو گۆرەکەى بە سىخەو کرد و ھەرەک مرابى کردى بە کەباب)

خەيلى چەرخناش نە کەردش درەنگ
ئاوەردش بە شاد کەندش نە رووى سەنگ
(بە بى راوستان زۆرى چەرخاند ھەتا برژا و لە بەردەکەى کردەو)

تەمام گوشت، مەغز، چەنى ئىستخوان
بواردش بە ئەمر پادشای سوېحان
(بە ئەمرى خودای سوېحان ھەموو گوشت، مېشک و ئىسکەکانى [گۆرەکەى]
خوارد)

شەرارەى کەباب نە مەغزش جا کەرد
ئاما پەرى خا و جايى بەنا کەرد^{۵۹}

۵۹. لە ھىندىک دەھى جياوازی فارسى و ھەرەھا لە دەھىکى کرمانجیدا دەگوترى پۆستەم ھات
و لە سەرکانياويک لىي پال کەوت.

(شهراره‌ی که‌باب کاریگه‌ری له‌سه‌ر می‌شکی دانا و هات و له شوپنیک لی‌ی پال
که‌وت)

زین ره‌خش ئاوهرد نیاش نه بالین
به ئه‌مر مه‌عبوود پادشای سه‌رین
(به ئه‌مری پادشای مه‌عبوود زینی ره‌خشه‌که‌ی هینا و کردی به سه‌رین)
هه‌ر چه‌ند نگا که‌رد که‌س نه‌بی دیار
ره‌خشش ره‌ها که‌رد نه‌ پرووی مورغزار
(هه‌ر چه‌ند پرووانی که‌س دیار نه‌بوو هه‌ر بو‌یه له‌و می‌رگ و می‌رغوزاره ره‌خشه‌که‌ی
به‌ره‌لا کرد)

سلاح رو‌ی جه‌نگ جه‌ ته‌ن که‌رده‌وه
سه‌رنیا وه‌ گورز خاوش به‌رده‌وه
(چه‌ک و که‌ره‌سته‌کانی شه‌ری له‌ خو‌ی کرده‌وه، سه‌ری له‌ سه‌ر گورزه‌که‌ی دانا و
خه‌وی لی‌ که‌وت)

جه‌ ره‌نج راهان جه‌ مه‌ستی که‌باب
سه‌ر نیا وه‌ گورز شی نه‌ جامه‌ی خاب
(له‌ ماندوویتی ریگا و له‌ تیری که‌باب سه‌ری به‌ گورزه‌که‌وه نا و خه‌وی لی‌ که‌وت)
نه‌ پای مورغزار پیلته‌ن^{٦٠} جا که‌رد
ره‌خش ئاما نه‌ ده‌ور رو‌سته‌م چرا که‌رد
(له‌ لای می‌رگه‌که‌ که‌ فیله‌ته‌ن "پیلته‌ن" [رو‌سته‌م] جیگه‌ی خه‌وی خو‌ش کردبوو،
ئه‌سپ هات و له‌ ده‌روبه‌ری رو‌سته‌م خه‌ریکی له‌وه‌ران بوو)
هیچ نه‌بی بی‌دار تا به‌ نمای شام
جه‌ ته‌قدیر چه‌رخ به‌نای لایه‌نام

٦٠. "پیلته‌ن"، فیله‌ته‌ن ناسناویکی دیکه‌ی رو‌سته‌مه له‌ شانامه‌دا.

(به ویستی خودای بیّ ناو ونیشان هه تا دواى کاتی شیوان وهخه بهر نه هات)

ناگا جه تورکان ده نه فەر سوار

ئامان بهو مهکان به عهزم شکار

(له نه کاو ده سواری تورک که به مه بهستی راو هاتبوون لهو ناوه پهیدا بوون)

جهو دهشت نه خچیر⁶¹ ئامان ویهردن

جه ناکاو نیشان نه شوون رهخس بهردن

(له دهستی راو، نه خچیر دههاتن و دهچوون که له نه کاو ئه سپیان بهدی کرد)

شین وه شوون رهخس تورکان وه بیدهنگ

رهخس هه م تورکان دی،⁶² پروو نیا به جهنگ

(تورکهکان به بیدهنگی له رهخس نزیک بوونه وه به لام که ئه سپ ئهوانی دی

له گه لیان کردی به شه ر)

کیشا به رۆسته م نه عره ی سه همناک

هیچ نه بی بیدار به ور سینه چاک⁶³

(به رهو رۆسته م به شیوه ی ترسناک حیلاندی به لام پلینگ سینه چاک وهخه بهر نه هات)

سواران په ی رهخس مه وهستن که مه مند

تاو دا به تورکان رهخس هونه رمه مند

61. دهستی "نه خچیر" یان جیگه ی راو رهنکه له هه مان کاتدا نه خچیر ناوی جیگه یه کی تایبه تیش بووی که راوی لی کراوه.

62. تهواوی نیشانه ریزمانییهکانی وهک (، "؟ و هی دیکه) له دهسنووسه که دا نین و بو کارناسانی و هاسان خویندنه وه من بو خۆم لیم زیاد کردوون.

63. له میتۆلۆجیای ئیرانیدا رخشی رۆسته م ههروهک رۆسته م خۆی بوونه وه ریکی جیقانوکییه. رهخس ته نیا ئه سپیکه که ده توانی قورساییی رۆسته م هه لبرگی، وهک ئینسان هۆش و ئاوهزی هه یه، له قسه ی رۆسته م تی دهگا و شه ر له گه ل شیر و ئه ژدیها دهکا. به پئی فیردهوسی رۆسته م و رهخس هه موو کات پیکه وه دهبن و ئاخه که هیشی هه ر پیکه وه دهمرن.

(سوارهكان كه مەنديان بۆ رەخش دەخست و رەخشی هونەرمەند و لێزانیش
هێرشی بۆ دەبردن)

هیچ خۆفش نەکرد ئەو جە دلێران
سەر جە یەکی کەند چوون نەرە شێران
(ئەو هیچ ترسیکی لەو دلێرانە نەبوو و هەر وەک نەرەشێر سەری یەکیانی لە لەش
کردەوه)

سێ نەفەر سەر کەرد، ئاخر سەرئەنجام
بە حەلقە ی کەمەند وستشان نە دام
(دوای لێکردنەوهی سەری سێ کەس، ئاخرەکی کەمەنديان کرد و لە داویان
خست)

دەردەم دەرساعت کەرتشان بەتاو
بەردەن وە توران شەو نەکەردن خاو
(هەر ئەو دەم بە بێ راوەستان بەو شەو بە بێ خەو و بە هەلە داوان بەرەو توران
تاویان دا)

رۆستەم جە خاودا تەن کیشا و خیزا
هۆرێزا وەپا چوون بەور ستییزا
(رۆستەم لە خەودا خۆی راکیشا و هەر وەک پلینگێ شەر لە خەو راپەری و
هەستا)

بێدار بی جە خاو هۆرێزا وەپا
دیا کە رەخشش نەمەندەن وەجا
(کە وە خەبەر هات و هەستایە سەر پێ، دیتی کە رەخشەکی نەماوه)

رۆستەم نگا کەرد رەخش نەمەندە بی
سەر سێ ئادەم جە تەن کەندە بی

(رۆستەم دیتی که رەخش نەماوە بەلام سەری سێ کەس لە لەش کەندراوە و [لەو ناوە کەوتوو])

هەرچەند نگا کەرد رەخش نەبی دیار
هۆرگیلا جە رەنگ شی نە جامەیی قار
(هەرچی بە دەور و پشتدا نواری رەخش دیار نەبوو، رەنگی گۆرا و رق و قینی هەستا)

دەست دا نە خەفتان^{٦٤} ساختەیی پۆست بەور
پۆششا بە ئەندام پەهلەوان دەور
(پالەوانی سەردەم خەفتانی پێستی پلینگى هەلگرت و لە بەری کرد)
تێغش بەست نە پشت کەمەند و کەمان
روو نیا بە مەلک شار سەمەنگان
(شمشیر، کەمەند و کەوانی لە خۆی بەست و بەرەو خاکی شاری سەمەنگان وەرپێ کەوت)

زینش چەنی گورز کەرد بە کۆلەو
روو کەرد بە ماوای هەردە چۆلەو
زینی رەخش و گورزەکەیی کرد بە کۆلەو و روووە هەردە چۆل و چۆلەوانی وەرپێ
(کەوت)

خەریک مەندە بی بیابان چۆل
گەهی پشت بە زین گەهی زین بە کۆل^{٦٥}

٦٤. "خەفتان" یان خوفتان: قەلغان یان جلی تایبەتی شەری.

٦٥. ئەمە بەیتێکی زۆر ناسراوە و کورد زۆر جار وەک پەند لە نێو قسەکانیاندا بەکاری دەبەن و لە زۆریەیی شیوہزارەکانی کوردیشدا وەک یەک و دەقاودەق بەکار دەبرێ. لە داستانی رۆستەمی زال دەقی کەرمانجی سەرودا ئەم بەیتە ئاوا هاتوو: "جارنا مرۆڤ ل زین سوار دبه، جارجاران ژى زین ل مرۆڤ"

(لەو چۆلەوانییە لە فکەرەوێ رۆ چوو بوو: ئیتر وایە کاتیک هەیه تۆ بە کۆل زینەوێ و کاتیکیش زین بە کۆل تۆوێه)

وات شوکرم بە تۆن باری ئیلاهی

جە شەرمەندەگی و جە پروسیاهی

(وتی لە بەر شەرمەندەگی و روورەشی شوکورم هەر بۆ تۆیە خوداوەند)

جە لای هامسەران یە بیم شەرمسار

بیم بە سەرزەنش واتە ی رۆزگار

(لە لای دۆستەکانم شەرمەزار ئەبم و دەبم بە پەند و قسە ی رۆزگار)

فرە کەس ماچان یە رۆستەم مەردەن

چە سوو پێش ئامان رەخششان بەردەن

(زۆر کەس ئیژن ئەو رۆستەم مردوو، یان چ نەینییهک پروی داوێ کە

رەخشە کەیان بردوو)

هەنی وە بۆ رەخش پەشیوێن حالم

کە کیشوو وە جەنگ گورز و گۆپالم

(ئیستا بە بۆ رەخش حالم پەشیوێ کە گورز و گۆپالی شەرم بە کۆل خۆمەوێه)

جە راگە ی هەفتخوان^{٦٦} گیانم بە ئەو بی

رەفیق رای چۆل هەم رای شەوم بی

(لە ریگای هەفتخواندا گیانم بە ئەو بوو، هەر ئەو بوو هاویری و دۆستی ریگای

چۆل و شەوانەم)

تا کەفت ئەو دمای شۆن رەخش ویش

٦٦. "هەفتخوان" یەکیکی دیکە لە چیرۆکەکانی نیو شانامە ی کوردییە و وەک یەکیکی لە ئەقەنترین و شەرە هەر پێ مەترسییەکانی رۆستەم دەژمێردری. لە پەندی ئیرانی و کوردیدا ئەگەر کاریک بە زەحمەت بێت دەلێن وەک هەفتخوانی رۆستەم وایە. دەسنووسیکی چاپ نەکراوی هەفتخوانی رۆستەم لە کتێبخانە ی مندا هەیه.

که‌مه‌ر به‌سته چاک په‌هله‌وان پيش
(پاله‌وانی تهي‌ار به ره‌خت و چه‌ک و چوله‌وه شوين پيی نه‌سپه‌که‌ی هه‌لگرت)
مه‌نزل به مه‌نزل تا توران زه‌مین
زه‌ویر و مه‌لال خاتر پر غه‌مین
(به دل په‌ریشانی و خه‌مباریه‌وه شوين به شوين هه‌تا خاکی توران رويشت)
جه زور بازووی زه‌رب گران گورز
وه هه‌ر کو مه‌شی زه‌مین مه‌دا له‌رز
(له به‌ر قورسايی گورز و هه‌یبه‌ت و باهووی به هه‌ر کوپیه‌کدا ده‌چوو عه‌رز له بن
پيیدا ده‌له‌رییه‌وه)

پارانەوہی رۆستەم لە یەزدان^{۶۷}

وات شوکرم بە تۆن یا بار ئیلاھی

ج شەرمەندەگی ج روو سیاھی^{۶۸}

(وتی ئەمی یەزدان، لە شەرمەندەگی و لە روورەشی خۆم [دیسان] شوکرانە بیژی
تۆم)

یا رەب بە حاجەت موقەرەبانت

بە عەرش عەزیم مەلایکەکانت

(یا خودا بە خاتری نزیکەکانت، بە خاتری تەخت و بەختی مەلایەکانت)

بە رەفەرف^{۶۹} سوار عەرسەیی لامەکان

بە شەوق پاپۆس ئاغەیی خوراسان^{۷۰}

۶۷. لە دەستنۆوسەکەدا سەرفەسڵی بەیازەکان پاش ھەر فەسڵیک بە فارسی نووسراون. ئیتر لێرە بەداوہ ھەموو سەرفەسڵەکان لە دەستنۆوسەکەدا ھاتوون، من تەنیا سەرفەسڵە فارسییەکانم وەرگێراوہتە سەر کوردی.

۶۸. ئەم بەیتە لە فەسڵی یەکەمدا ھاتووە و لێرەدا جاریکی دیکە دووپات کراوہتەوہ. ئەم دیاردەیی دووپاتکردنەوہیە، ھیندیک جار بە دەستکارییەکی کەمەوہ لە فەسڵەکانی دیکەیی داستانێ رۆستەم و زۆرابدا دەبیندرێ. ئەمەش نەک لە شاننامەیی کوردی بەلکو لە شاننامەیی فێردەوسیشدا دیاردەییەکی بەرچاوە.

۶۹. "رەفەرف" ناوی یەکیک لە دوو ئەسپی ھەزرتی محەمەدە. ئەمەش نمونەییەکە کە چۆن بیروباوەری مەزھەبی ئیسلام لە نێو شاننامەیی کوردیدا رەنگی داوہتەوہ.

۷۰. "ئاغەیی خوراسان" مەبەست ئیمام رەزا، ئیمامی ھەشتەمی شیعەکانە. ئەمەش نیشان دەدا کە دانەر یان بیژەری چیرۆکی رۆستەم و زۆراب ئۆگری زۆری بۆ ئیمامانی شیعە ھەبووہ.

(به خاترى پرهفهرف سواری خودای بى مهكان و به شهوقى پى ماچكهرى ئاغهى خوراسان)

به دولدول^{۷۱} سوار ههلوهلا فهتا
پهريش نازل بى سوورهى چل ئهتا
(به خاترى دولدول سواری "ههلوهلا فهتا" كه بوى هاته خواری سوهرهتى "چل عهتا")

پهناهم به تون فریاد پهس هانا
ئهر نهدهى تهوفیق نیهن توانا
(پشت و پهنام توى، ههى فهرياد پهس بگهره هانام، ئهگهر سهرم نهخهى ئهوه بى هیز و تاقته براوم)

جه ئهسلهههى سهنگین، گورز و گوپالم
نهمهندنه تاقته، پهشیوهن حالم
(له قورسایى چهك و گورز و گوپالم، وزهو توانام نهماوه و حالم پهشیوه)

جهو دهمدا واتش فهرياد پهس هانا
نه تهوانش بى هم بى توانا
(لهو دهمدا گوتى فهرياد پهس هانام بو تو هیناوه، تهواو هیز و وزهى لى براپوو)

مهنزل به مهنزل تهى كهردش به قین
ههر تا كه یاوا به توران زهمین
(ئهم شوین و ئه شوین به داخ و قینهوه گهرا ههتا كه گهیشته به خاكى توران)

سوپ سهههر نه وهقت شۆلهى شهوق نوور
شههر سههمهنگان دیار دا چه دوور

۷۱. "دولدول"، ناوی پهكیكى دیکه له ئهسپهكانى ههزهرهتى محهمده.

(بهیانی زوو که شهفهقی دا و زهردهی خۆر وهدهرکهوت، شاری سه‌مه‌نگانیش له
دووره‌وه وه‌دیار کهوت)

ته‌ک دا به‌و‌ه‌سار خاتر جه خه‌م که‌یل
عه‌ره‌ق جه بالاش مه‌ریزا چوون سه‌یل
(له کاتیکدا عاره‌ق وه‌ک سی‌لاو [چۆراوگه‌ی باران] له له‌شی ده‌هاته خواری به‌ غه‌م
و که‌سه‌ره‌وه له دیواری شار نزی‌ک بووه‌وه)

چه‌ند که‌س جه تورکان ناگابین جه کار
خه‌به‌ر به‌ردشان وه‌لای شه‌ه‌ریار
(ژماره‌یه‌ک له تورکه‌کان [له هاتنی رۆسته‌م] خه‌به‌ردار بوون و هه‌والیان به‌ شا
راگه‌یاند)

واتن جه سه‌حرا شه‌خسی دیارهن
ئه‌لبه‌ت په‌هله‌وان خه‌نجه‌ر گوزارهن
(وتیان له‌و دووره‌وه که‌سی‌ک دیاره که له پال‌ه‌وانی خه‌نجه‌روه‌شی‌ن ده‌چی)

سه‌رتاپا وه به‌رگ ئاهه‌ن پۆشه‌وه
زینش چه‌نی گورز ها به‌ دۆشه‌وه
(هه‌موو له‌شی ئاسن پۆش کراوه و گورز و زینی به‌ کۆله‌وه گرتووه)

پادشا واتش یاران رۆسته‌مه‌ن
پیاده که‌فته‌ن ده‌روون پر خه‌مه‌ن
(شا وتی: دۆستان ئه‌وه رۆسته‌مه به‌ پێیان هاتووه و هیلاک و ده‌روون پر له خه‌مه)

جه ده‌شت نه‌خچیر شکارش که‌رده‌ن
سه‌ر نیان وه‌ خاو، ره‌خششان به‌رده‌ن
(له ده‌شتی نه‌خچیر خه‌ریکی راوکردن بووه، له کاتی خه‌وتندا ره‌خشه‌که‌یان
بردووه)

سا شا ئىد^{۷۲} شنهفت ھۆرپزا جە تەخت
لوا ۋە پېشسواز پىلتەن ۋە جەخت
(پادشا كە ئەمەى بىست لە تەخت ھەستا و بە پەلە و ھەلەداوان چوۋە پېشسوازیى
فیلتن [رۆستەم])

چەندى ئەعیانان نامەى شەھریار
لوان ۋە پېشسواز نەۋەى نامدار
(ژمارەھەك لە پیاوماقۇلان نامەى شایان برد و چوون بۇ پېشسوازیى نەۋەى ناودار)

سەرتاپاش پۇشان روى زەمین جە لاش
كەفتن نە ما بەین گەرد خاك پاش
(ئاپۇراى [خەلكى] بە دەوریدا عەرزیان داپۇشى و كەوتنە ژیر خاك و بوون بە
تۆزى بەرى پىی)

پادشا وات: رۆستەم نەۋەى زالەنى
پەى چیش پیادەى؟ پەشپو حالەنى؟
(شا وتى تۆ ئەى رۆستەمى نەۋەى زال، ئەۋە بۇ بە پىیان؟ بۇ وا حالت پەشپو؟)
بواچە پەنەم ئینە كى كەردەن؟
ج دەشت نەخچیر رەخش تۇش بەردەن؟
(پیم بللى كى ئەمەى لەگەل كىردوویى؟ لە دەشتى نەخچیر كى رەخشەكەى
بردوویى؟)

كى بۇ چەنى تۆ پەنجە ببازۆ؟
سەر ۋە چەند دارۆ ۋە كى مەنازۆ؟
(كى ھەپە پەنجە لە تۆ بەرز بكاتەۋە؟ سەرى ۋەك كى بەندە و بە كى دەنازى؟)

۷۲. دەنگ یان پیتی كۆتایی وشەى "ئید" دەنگیکە لە نیوان "دال" و "گاف" دا ئەم دەنگە لە گۆرانى
یان ھەورامیدا ھەپە بەلام لە سۆرانیدا نیپە.

رۆسته م وات: گۆریم بریان کهرده بی
سه ر نیام وه گورز خام بهرده بی
(رۆسته م وتی: گۆریم برژاندا بوو، سه رم به گورزه وه نابوو و خوم لی که وتبوو)

بی دار بیم جه خاو، هۆریم و ه پا
دیام که رهخشم نه مهندهن وه جا
(که وه خه بهر هاتم و هه ستام دیتم که رهخشه کهم له جیی خوی نه ماوه)

شۆنم ئاوردهن من وه شار تۆ
به غه زه ب شار ت قه تل و عام بیۆ
(شوین پیم هه تا ئەم شاره ی تۆ هیناوه، له قین و غه زیمدا ئەم شاره ت قه تلوو عام
ده که م)

به حوکم عه زیم رهخشم پهیدا کهر
یا شوین رهخشم نه شار جیا کهر
(به دهسه لات و گه وره بی خۆت یان ئه وه تا رهخشه کهم بۆ پهیدا ده که ی یان ئه وه تا
شوین پی رهخشه کهم له شاره که ت جیا ده که په وه)

هه ر جه که هته ران^{۷۳} تا به می هته ران^{۷۴}
هه فت ته به ق زه مین رهخش پهیدا که ران
(له نوکه ر و گه وره ته وه بگره له هه فت ته به قی ئاسمانیش بی ئه وه ده بی
رهخشه کهم بۆ پهیدا بکه ن)

وه رنه به یه زدان په نای بی هه متا
کارئ مه که روون هوون بشۆ به را
(ئه گه ر پهیدای نه که ن به و خودایه ی بی هاوتایه، کاریک ده که م که خوین [له م
شاره] هه ستی)

۷۳. "که هته ر": بچووک، نوکه ر.

۷۴. "مه هته ر": گه وره، پیاماقوول.

تۆ ھەم بەو دەستوور جگەر پر جە خوون
بە زەخم تییغم مەبی سەرنگوون
(تۆش بە ھەمان شیوہ جەرگ بە خوین دەبی و بە برینی شمشیرم سەرنگووم دەبی)

ئەى قەسر و ئەیوان دەروازەى ھەسار
بە زەرب گورزم مەبۆ یەختەسار
(ئەم قەسر و کۆشک و دەروازەى شارە بە زەربى گورزم تیک و مەکان دەدەم و
دەیانرپووخینم)

شا کە ئید شەنەفت ترسا فەراوان
لەرزا وینەى بید نە رووی شەتاوان
(شا کە ئەمەى بیست زۆر ترسا و ھەرۆک بی ناو ئاو دەلەرزى)

وات رۆستەم ئیمشەو خاترشاد کەریم
سەحەر وە تەنجیل رەخش پەیدا کەریم
(وتى رۆستەم با ئیمشەو بە خوشى بگوزەرتین ھەر چۆنیک بوو بەیانى زوو
رەخشەکەت بۆ پەیدا دەکەین)

ئیمشەو بۆ وە بەزم تا وەسوپ سەحەر
گۆش بدیم وە دەنگ پازان دل بەر
(ئیمشەو وەرە ھەتا بەیانى بەزمیکى خوش ساز بکەین و گوی لە دەنگى گۆرانى
دل بەران بگرین)

سەحەر رەخش ویت موکەمل تەپار
پەرتت ماوەرۆن سەرئەنجام کار
(بەیانى زوو رەخشەکەت بە ھەموو کەرەستە یەکەوہ بۆ حازر دەکەن و دیننە
خزمەتت)

به توند و تیزی کا نه مهیۆ مهیسەر
به لهفز شیرین مار مهیۆ وه بهر^{۷۵}
(به توند و تیژی کار به ئەنجام ناگا، به قسهی خوۆش مار له کون دیتته دهر)
میهمان عهزیز نوور دیدهمی
قهدهم ئاوهردهی بهرگوزیدهمی
(تۆ میوانی خوۆشهویست بینایی چاوانی منی، به خیر هاتی سهرچاو تۆ
ههلبژاردهی منی)

ههر چند گهنج و مالّ توحفهی تهمامهن
ههر چند که نیزان چهنی جه لامهن
(ههموو مالّ و ملّک و زیر و شتی نایاب و ههموو کچهکان که له لامهن)
تهمامی یه کسهه پایندازتهن
ههرچی مهواچی بهدلّ وازتهن
(ههموویان به تهواوهتی له خزمهتی تۆدان و تۆ چۆنت پیّ خوۆشه و چۆنت دهوی، بۆ
خۆت سههیهست به)

ئیمشه و میهمان بهر تا سووب مه درۆ رهنگ
ههنی پهری رهخش دلّ ماوهر به تهنگ
(ئیمشه و تا بهیانی لامان میوان به و ئیستا بۆ رهخشهکه خۆت عاجز و سهغلهت
و دلتهنگ مهکه)

رۆستهه چون شنهفت ساکن بی جه دهره
رۆو کهرد نه ئه یوان ئالای لاجه وهره^{۷۶}

۷۵. ئەم بهیتهش له شانامه‌ی فیرده‌وسیدا به هه‌مان شیوه هاتوو و هه‌روه‌ها وه‌ک په‌ندیکی
جیگرتوو له نیو خه‌لکیدا هه‌م لای فارس و هه‌میش لای کورد به‌کار ده‌برئ.

۷۶. "لاجه‌وهره" ره‌نگی شین، بریدیکی به‌نرخه‌ی شین که موروو و ملوانکه و ئەنگوستیله‌ی لی ساز
ده‌کرئ.

(رۆستهم دواى بيستنى ئەمە لە دەرد و ژان ھيۆر بوو، پووى لە قەسرى ئالا
لاجەوهردى [شا] كرد)

تەمامى توركان ديباى ئەتلەس پۆش
كەمەر بەستەگان دانەى دور بە گوش
(ھەموو توركانى جلى ئەتلەس لە بەر، كەمەر بەستراوانى گوارەى زير لە گوئ)

سەف سەف جەم بين پەرى تەماشاشا
رۆستەم شى وەبان تەخت پادشا
(بۆ چا و ليكردن پريزان بەست، رۆستەميش چوو سەر تەختى پادشا)

ھەوا بى تاريك شەو ئاما بەوار
چراخان كريا فانۆسان ھەزار
(ھەوا تاريكدا ھات و شەوت ھات، ھەزاران چرا و فانۆس ئەو ناوھيان پرووناك
كرد)

ئەيوان لاجەوهرد جەواھير سيفت
خشت بۆگوللو گەنج بى زەحمەت^{۷۷}
(قەسر شين وەك جەواھير، خشتەكان بۆنى گوللاويان دەدا، گەنجى بى زەحمەت
و دەستھاتوو)

موتەلا پالشت ديباى چينى باف
عەنبەر گول ئاويژ جە بۆى موشك ناف^{۷۸}
(پالشتى بە زير بەرگ گيراو، ديباى لە چين چيندراو، عەنبەرى گول ئاويژان كراو
بۆنى موشكى ناف)

۷۷. "گەنجى بى زەحمەت": ئەو گەنجى بە بى زەحمەت لە سەريەك كۆ دەكرتتەو. بە گەنجى
پادشاين دەگوترى كە بۆ خۆيان لە پيناوى كۆكردنەوھيدا تووشى زەحمەت نەھاتوون.

۷۸. "موشكى ناف": بۆنىكى خۆش كە گۆيا لە ناوكى ئاسك دەگيردى.

جه هه رجا فانۆس، مه شعه ل نه هاده
ديده ي پر خومار له ب مهست باده
(له هه موو لايهك چرا هه لكرابوو، مه شعه ل داگيرسابوو، چاوخومارانيش به
خواردنه وه مهست و سه رخۆش بوون)

ساقى پر مه كهرد وه پيالهي شه راب
سه ركيشان سه رمهست چه ني بۆي كه باب
(ساقى په يتا په يتا پيالهي شه رابي پر ده كرد و سه ركيشانيش مه يي و كه باب
سه رمهست بوون)

نالهي موتره بان سه داي ساز تهرز
مه نشت نه پاي عهرش كه هكه شان به رز
(سوۆزي دهنگي گۆرانيبيژان و ئاههنگي ساز، هه تا ئه و په پري ئاسمان و كاكي شان
ده چوو)

رۆسته م عه جه ب مه ند حه يران بي جه كار
جه به زم ئه يوان، كورسي زه رهنگار⁷⁹
(رۆسته م له م هه موو به زم و ره زمي كوۆشك و كورسي زه رهنگار حه يران و
سه رسورماو بوو)

گوۆش دا به سازان ساكن بي جه دهرد
وهخت ني مه شه و مه يل خاوش كهرد
(به گوۆگرتن له موۆسيقا دهرد و په ژاره ي نه ما و لاي نيوه شه و خه و تيني بۆ هي نا)

79. به پتي قسه ي دوكتور عه لي عه باس ره زايي نوورئابادي له ده قي له كي چيرۆكي رۆسته م و
زۆرابدا ئاوا باسي "كورسي زه رهنگا" كراوه: له ميوانداري پادشاي سه مه نگاندا هه ر
كورسيه ك بۆ رۆسته م دين له به ر قورساييي رۆسته م له ژيريدا ده شكى، ئاخه ركه ي ته ختى
زه رهنگار كه زۆر قايم و خۆراگر ده بى، بۆ رۆسته م ساز ده كهن هه تا بتوانى له سه ري دانيشى.
(زيان و ادبيات، رشد آموزش زبان و ادب فارسي، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

رۆستەم وە ئەيوان ھۆرئزا وە پا
لوا وە جامرئز خەلۆهتخانەى شا
(رۆستەم لە كۆشك [كۆر، مەجلىس] ھەستا و چووہ ژوورى ئاوينەبەندى
حەسانەوہ)

مەست بادە و فانۆسان گەوھەر
شەوق دا نە جامرئز وئىنەى نوور خوهر
(مەستى بادەو رووناكايى چراگەلى وەك گەوھەر ھەر وەك پرشنكى خۆر لە
ئاوينەبەنددا رەنگى دەدايەوہ)

مەست بادە بى بى خۆف و ئەندىش
سەرنيا نە خاوپەھلەوان پيش
(مەستى بادە بوو، ھىمن و ئارام بە بى خۆف و ئەندىش پالەوانى ھەميشە لە پيش
خەوى لى كەوت)

چوونى تهمينه كچى پادشا بۆ لاي رۆسته م و وه خه به رهينانى نهو

كناچهى پاشا هه واش كهفت نه سه ر

وه جه مين وينه ي ماه منه وهر

(كچى پادشا كه له جوانيدا له مانگى دره وشاوه ده چوو هه واي ديدار و چوونه لاي

رۆسته مي كهوته سه ر)

دوو نه برۆي قه تران قه له م كه شیده

مژان چون نه لماس نه ده ور دیده

(دوو نه برۆي ره شي قه له م كيشراو و برژانگى وهك نه لماس به ده وري چاوانيدا)

خالان لاجه وهر د زولف كوگاي عه نبهر

له بان وينه ي لال^{۸۰} دهنان چوون كه وه هر

(خالگه لي شين و زولفي وهك كوگاي عه نبهر، ليواني وهك ياقووت و دداني هه روهك

كه وه هر)

بالا به وينه ي په ريزاي په ري

يه كي جه نه وان زوه ره^{۸۱} و مشتيره ي^{۸۲}

(بالاي هه روهك په ريزادي نيو په ريان و له جوانيدا وهك نه ستيره كاني زوه ره و

مشتيره ي [ده چوو])

۸۰. "لال": له عل، ياقووت، كه وه هر، جه واهير.

۸۱. "زوه ره" نه ستيره ي ناهيديشي پي ده گوتري.

۸۲. "مشتيره ي" نه ستيره ي سه عدي نه كبه ر و به رجيسيشي پي ده گوتري.

وخت نیمه‌شه و بیدار بی جه خاو
پوشا وه بالا دیبای بۆگوللو
(کاتیک له نیوه‌شه‌ودا وه‌خه‌به‌ر هات، جلی بۆن گوللوی له‌به‌رکرد)

وخت نیمه‌شه و پۆشن کەردش شه‌م
به‌یراقش^{۸۳} پۆشا شی وه‌لای رۆسته‌م
(به‌و نیوه‌شه‌وه شه‌م‌یک‌ی داگیرساند و به‌یراق‌یک [عه‌بایه‌ک]ی له‌ خۆی هالاند و
چوو بۆ لای رۆسته‌م)

وه‌ په‌نجه‌ی شمشاد ئالای بۆ عه‌نبه‌ر
شه‌معش گرت وه‌ ده‌ست چون شه‌مس خاوه‌ر
(به‌ په‌نجه‌کانی وه‌ک شمشاد و ئالای بۆ عه‌نبه‌رین شه‌مه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت که
له‌و ده‌مه‌دا هه‌روه‌ک خۆری رۆژئاوا ده‌دره‌وشایه‌وه)

ته‌کدا وه‌ رۆسته‌م جه‌ رووی نازه‌وه
سه‌رتاپا وه‌ به‌رگ ئالای تازه‌وه
(له‌ کاتیکدا جلی ئالو والای تازه‌ی له‌به‌ر کردبوو به‌ نازه‌وه‌ خۆی له
رۆسته‌م نزیک کرده‌وه)

ئاما وه‌ بآین نشت وه‌ سه‌رینش
ده‌ست شه‌رم مالآ وه‌ رووی جه‌مینش
(له‌ ته‌نیشته‌ سه‌ری رۆسته‌م دانیشته‌ و ده‌ستی به‌ شه‌رمه‌وه‌ له‌ سه‌ر
دموچاوی [رۆسته‌م] خشانده‌)

بیدار بی جه‌ خاو، باده‌ نۆشیده
دیش که‌ نشته‌ بی یه‌ک نوور دیده

۸۳. "به‌یره‌ق" وشه‌یه‌کی تورکییه‌ به‌ مانای ئالآ، به‌یداخ و ئه‌و پارچه‌ دیت که‌ له‌ شه‌ردا به‌رز
ده‌کرێته‌وه‌.

[رۆستهم]ی مهست وهخه بهر هات و دیتی که نووری دیدیه که [له تهنیشتییه وه] دانیشتوو (ه)

رۆستهم وات ئه ی شهخس سهول سه ره ئه فراز
په ی چیش ئامانی، چیشته ن نیاز؟
(رۆستهم وتی ئه ی نه و که سه ی وه که سه ولی سه ره ئه فرازی، بۆچی هاتووی و نیاز
و مه به ستت چیه؟)

واتش بینایم ئید من نیاز
ته ماشای رۆستهم که رون به دلواز
(وتی نووری چاوانم مه به ستم نه وه یه پر به دلی خۆم چا و له رۆستهم بکه م)
شنه فته م گۆریت بریان که رده بی
جه هونه رمه ندیت ته نیا ورده بی
(بیستبووم گۆریتت برژاندبوو له لیزانی و هونه رمه ندیت هه مووت به ته نیا
خواردبوو)

تۆ راگه ی هه فته خوان که ردی یه خته سار
نه جه هان که رای به ته نیا سوار
(تۆ ریگه ی هه فته خوانت ته خت و داگیر کرد و هه موو جیهان به تاقی ته نیا و تاکه
سوار که رای)

نه نه لکوس^{۸۴} تورک، نه نه فراسیاب
هیچکس جه مهیدان، تۆ نه کردش تاب
(نه نه لکوسی تورک و نه نه فراسیاب هیچکام له وانه، توانای خۆراگرییان له
به رانه بر تۆدا نه بوو)

۸۴. "نه لکوس" پالنه وانکی تورانی بووه که به پی میتۆلۆجیی ئیرانی به دهستی رۆستهم کوژراوه.
(فه رهنگی دیجیتالی دپه خودا)

ئـيـران و توران ئاوردت به دست
حهفتا و دوو ديؤ به زؤر دهستت بهست
(دهستت بهسهر ئـيـران و توراندا گرت و دهستی ههفتا و دوو ديؤت به زؤرداری
بهست)

جهو ساوه سهودای تۆم كهفتهن خيال
به خهم مهويرؤ جه لام ماه و سال
(ههر لهو دهمهوه خيال و سهودای تۆم كهوتووته سهر و له دووری تۆ سال و
مانگ به غهم و خهفته تـيـپـهـر دهكهم)

جه دهور قهديم شاهان "كهی" دا^{۸۵}
جفت من و تۆ نه مهيو پيدا
(ههر له سهردهمی كۆنهوه و له پادشایانی كهیانی بهدواوه ههتا ئیستا نمونهی
جووتی وهكو من و تۆ نه بووه و پيدا نابیت)

كەس نهديهن وه چه م بهژن بالای من
جهمین بی خهوش خال ئالای من
(هیشتا بهژنی لهش و لاری من، هیشتا خالی جوان و بیخهوشی سهر رۆمهتی من
كهس نه پیدیتوووه)

ئهگەر جه بابؤم من ته له ب كهری
كامره وایی من وه جا باوهری
(ئهگەر له باوكم خواز بئینیم بكهی ئه وه من شاد و كامهران و به ئاوات گهیشتوو دهبم)

فهرزهندي جه من جه نه سل تۆ بؤ
ئـيـران و توران موتيعش مه بؤ

۸۵. "كهی" كهیان، به پادشا گورهكان و تراوه، به پادشایانی وهك كهيكاس و كهيقوباديش
گوتراوه پادشاکانی كهیانی، یان كهی. (فهزهنگی دیجیتالی دپهخودا).

(رۆلێیهک له من و له رهگهزی تۆ ببیت ئهوه بێگومان ئێران و توران دهبنه
گوێرايهال و ملکهچی دهبن)

کناچهی پاشای سهمهنگانهنان
بهرگوزیدهی چهشم گشت جههانهنان
(من کچی پادشای سهمهنگانم، ههلبژاردهی چاوگهلی ههموو خهڵکی جیهانم)

شاهان ههسرهتمههه پابۆس پامن
سهراسهر توفهیل⁸⁶ زولف سیامن
(شاهان به داخ و ههسرهتهوه دهکهونه بهر پیم و ههموویان گیرۆده و بچووکی
زولفه رهشهکانی من)

ئیدش وات پهنه، شی به ماوای ویش
چوو که تنها مههه پهلوان پیش
(تههمینه [ئهمهی به [رۆستهه] وت و گهراپهوه و پالوانی به تنیا بهجی هیشته)

رۆستهه ئید شنههفت جهه پهری ئەندام
تهلهب کهرد وهزیر⁸⁷ ساحب عهقل و فام
(رۆستهه که ئهمهی له پهری ئەندام بیسته، بهدوای وهزیری عاقل و تیگههیشتهوودا
ناردی)

کیاناش وه لای شاه شههاریار
بیۆ وه جامرێز زهروور من کار
(رۆستهه] وهزیری بۆ لای پادشا نارد که بیته جامرێز "ئاوینههههه" بۆ ئهوه کاری
پێویسته و به پهلهی پێیهتی)

86. "توفهیل" له تفل، مندال، زارۆکهوه هاتووه، لێرههه مانای بچووک، کۆیله دههه.

87. له دهقی فیردهوسی و هیندیک دهقی کوردیدا لێرههه له باتی وهزیر، مؤیدی زهردهشتی هاتووه.

پادشا شنهفت بیدار بی جه خاو
ئاما وه جامریژ وه تهئجیل و تاو
(پادشا له خهو ههستیندراو به پهله خوئی گهپانده ئاوینهبهند)

وات پههلهوانان گرد بیان وهبههر
نهوا که رۆستهه قهستم کهرۆ سههر
[پادشا] وتی ههموو پالنهوانهکان حازر بن نهکا رۆستهه به تهمای کوشتنم بیته

تهمام بهگلهران مهسهه^{۸۸} کهمههر
ئامان به ئیوان ئالای بۆ عهنبههر
(ههموو بهگزاده و پشتین جهواهیرهکان هاتن بۆ کۆشکی بۆ عهنبههرین)

رۆستهه چهنی شا حیکایهت مهکهرد
وات ههرفی ماچون وهنهت نهیۆ کهرد
(رۆستهه لهگهڵ پادشا دهستی به ئاخافتن کرد و وتی قسهیهکم ههیه پیت بلیم که
هیوادارم له دللی خوئی نهگری)

بۆ تا ئیمه و تۆ پهپوهندی کهریم
کامرهوایی به جا ئاوهریم
(وهه با من و تۆ پیوهندییهک پیکهوه ببهستین و شادی و کامهرانی به جی بینین)

گوئی جه باغچهت ببهخشه پیمان
دارای بوزورگیت مهعلووم بۆ لیمان
(له باغچهکهت گوئیکمان پیکهش بکه بۆ ئهوه گهورهبیته له لام پروون و ئاشکرا
بیته)

پاشا وات: رۆستهه ئهرتۆ مهیلتهن
تهخت و کناچهم گرد توفهیلتهن

۸۸. "مهسهه"، مرصع له کرداری تصریح وهرگیراوه.

(ههتا بهیانی پیکهوه پاز و نیازیان کرد و له گۆلزاری لیوان شهربهتیان نوۆشی)

سهحهه نه باهۆی رۆستهه بی لالی

لال قییمهتی دانهی زولالی

(لای بهیانی، رۆستهه یاقووتیکی له باسکدا بوو، لهعلیکی به نرخ، پروون و زولال)

به سافی جه تهرز دانهی دهريا بی

لال خهزینهی کهیکاووس شا^{۸۹} بی

(له پروونی و سافیدا وهک جهواهیری دهريا بوو، لهعلیک بوو له خهزینهی کهیکاوس شا)

بهه ناوهرده جه بال فهرما به دلّبهه

ئهبردۆ فهرزهند کهرهمدار جه سهه

(رۆستهه] لهعلهکهی له باسک دهههینا و به یارهکهی وت؛ ئهگهه خودا کردی و

مندالکی پی بهخشین)

ئهه ماینه بو نه گیسووش بیهند

نگاش بداره تا به وهخت چهند

(ئهگهه کچ بوو له قژی ببهسته و با وهک [نیشانه] له لای خۆی بیپاریزی)

ئه نیرینه بو نه باهۆش بهسته

نشانهی بابۆش زوو بده به دهسته

(ئهگهه کور بوو له باسکی ببهسته و نیشانهی باوکی ههه زوو پی بده)

به نام و نشان سوهراب^{۹۰} بو نامش

پهروههش ببۆ جه عهقل و فامش

۸۹. "کهیکاوس شا" دووهمین شا له زنجیرهی شایانی ساسانی و یهکیک له چوار کوری

کهیقوبادشای کهیانی. (فهههنگی دیجیتالی دتههخودا)

۹۰. نهک له دهقی فیردهوسی نهک له دهقی کوردی دیکهه ئهوانهی من دیتوومن، ئاوا نههاتووه که

رۆستهه بو خۆی ناوی زۆرابی دیاری کردیت.

(با ناوی زۆراب بیټ و عهقل و بهفام و تیگه‌یشتوو په‌روهرده بکړئ)

وهختی که سألش ههفت و ههشت یاوا

بنیهش وه مه‌کتهب تا نه‌بۆ ساوا

(که ته‌مهنی گه‌یشته‌هوت و ههشت سال بینه مه‌کتهب بۆ ئه‌وه به‌خاوی و ساوای

گه‌وره نه‌بیټ)

عه‌قل توفه‌یلش نه‌مانۆ نه‌سه‌ر

که‌لام په‌زدان که‌رده بۆش نه‌وه‌ر

(به‌خویندن] ئاوه‌زی مندالی له‌سه‌ر نه‌مینئ و وته‌کانی خودا له‌به‌ر بکا)

ئه‌وسه‌جه‌و دما به‌گورز و که‌مه‌ند

فه‌ن په‌هله‌وانیش باوه‌رۆ نه‌وه‌ند

(دواتر فیری گورز و که‌مه‌ند بکړئ و هونه‌ر و فه‌نی پاله‌وانی پی‌فیر بکړئ)

حوکمش به‌وینه‌ی سام^{۹۱} نه‌ریمان

جه‌هونه‌رمه‌ندیش نه‌بۆ نه‌جه‌هان

(ده‌سه‌لاتی وه‌ک سامی نه‌ریمان بیټ و له‌لی‌زانی و هونه‌رمه‌ندی نمونه‌ی له

جیهاندا په‌یدا نه‌بیټ)

نه‌با هه‌رزه بۆ شیټ کلکانی

ئانه‌واتم پیټ هه‌نی ویت زانی

(با که‌سیکی بی‌ئاوه‌ز و شیټی کلکانی لی‌ده‌رنه‌چی، ئه‌وه‌من پی‌م وتی ئیتر بۆ

خوت‌ده‌زانی)

ته‌همینه‌شنه‌فت جه‌رۆسته‌م هه‌وال

په‌ری لوانش شادی که‌رد به‌تال

۹۱. "سام" به‌پی‌میتۆلۆجی ئیرانی بنه‌ماله‌یه‌کی نه‌جیبزاده‌ی ئیرانی له‌سه‌رده‌می 'هورموزه‌دا

بووه. (فه‌ره‌نگی دیجیتالی دپه‌خودا) لیره‌دا ده‌بیته‌باپیری رۆسته‌م واته‌باوکی زال.

(تههمینه ئەم هه‌وآل و ده‌نگووباسه‌ی له‌ پۆسته‌م بیست و بۆ چوونی به‌جاریک خه‌م
دای گرت و شادیی به‌تال کرد)

واتش ئە‌ی پۆسته‌م نه‌وه‌ی زال^{۹۲} سام
شه‌لا ئە‌ی چه‌ند رۆ، نه‌نیشتیای وه‌ لام
وتی ئە‌ی پۆسته‌م نه‌وی زالی سام، خۆزگه‌ ئە‌م چه‌ند پۆژه‌ش له‌ لام نه‌ده‌مایه‌وه‌.

دمای لوانت ده‌ردم کارییه‌ن
شه‌و و پۆ‌په‌ریت شین و زارییه‌ن
(دوای پۆشنتن ده‌ردم کارییه‌ و ئیتر شه‌و و پۆژ بۆت شین و زاری ده‌که‌م)

نه‌ی دنیای پر فه‌ند لوای باداباد
نمه‌ز خاترم به‌ کێ بکه‌م شاد
(له‌م دنیا پر له‌ فیال و هات و چوویه، ئیتر من به‌ کێ دلخۆش بکه‌م)

زنده‌گیم ته‌م بۆ ئیسه‌ وه‌ بێ تۆ
نوور بیناییم وه‌ بێ تۆ نه‌بۆ
(ئیتر ژیانم به‌ بێ تۆ تاریک و لیله‌ و پرووناکاییی چاوه‌گه‌لم له‌ دووری تۆ له‌ ده‌ست ده‌ده‌م)

به‌ ویم مه‌ه‌زانۆ پۆح ره‌وانم
وه‌ ئە‌سرین مه‌شۆ سورمه‌ی چه‌مانم
(باش ده‌زانم ئە‌ی پۆحی ره‌وانم به‌ بێ تۆ سو‌م‌ای چاوه‌کانم به‌ فرمی‌سک
ده‌شۆردریته‌وه‌ و له‌ ئیو ده‌چی)

ته‌همینه‌ ئید وات پۆسته‌م که‌رد خه‌نده
واتش ئە‌ی نه‌فام عه‌قل نه‌مه‌نده
(دوای ئە‌وه‌ ته‌همینه‌ ئە‌مه‌ی وت پۆسته‌م پێ که‌نی و وتی هه‌ی گیل و ئاوه‌ز له‌ سه‌ر
نه‌ماو)

۹۲. "زال" باوکی پۆسته‌م کو‌ری سام کو‌ری نه‌ریمان.

من موتيع كهردن گرد و لكه‌ي توران
نه‌وا دهست و برد كهران جه ئيران
(من هه‌موو خاكي تورانم خستووته ژير ركيڤي خوم كه نه‌كا هيرش و دهست و
برد بكه‌نه سه‌ر خاكي ئيران)

مه‌بو بگيلون چهنی ره‌خش به قه‌ست
تا كه دوشمنان باوه‌رو به دهست
(دهبي من به خوم و ره‌خشه‌كه‌مه‌وه به نه‌نقه‌ست له گه‌راندا بم هه‌تاكو دوژمن له
هه‌ر كوئييه‌ك هه‌بي، دهستی به‌سه‌ردا بگرم و [له جوولهيان بخه‌م].

موسه‌خه‌ر كه‌رون گشت و لكه‌ي توران
تا دوشمه‌ن نه‌بان چهنی شای ئيران
(ئه‌بي هه‌موو خاكي ولاتي توران بخه‌مه ژير ركيڤي خوم بو ئه‌وه له‌گه‌ل ئيران
دوژمنايه‌تي نه‌كه‌ن)

هه‌ر كه‌سي ده‌عوای په‌هله‌وانيش بو
نیشانه‌ي مه‌رگش بكيانو په‌ي تو
(هه‌ر كه‌سيك بانگه‌شه‌ي پاله‌واني كرد، ئه‌وه با نیشانه‌ي مه‌رگی خو‌ي [له
پيشدا] بو لای تو بنيري)

به ته‌وفيق حه‌ق دانای بي نه‌فسوس
گشت موتيع كه‌رون به شای كه‌يكاوس
(به يارمه‌تي خودای زانای بي غه‌م، هه‌موو ده‌سته‌مو و ژيرده‌سته‌ي كه‌يكاوس شا
ده‌كه‌م)

تو خاتهر جه‌م به، به ويت مه‌ده‌ر خه‌م
مه‌يلت جه‌ لای من زه‌ره‌يي نيه‌ن كه‌م
(تو لای خو‌ت خاتره‌م به و هيچ خه‌م مه‌خو، مه‌يل و حه‌زي تو له لای من
تو‌زقاليك كه‌م نابيت)

به شاد بنیشه چهنی بابؤی ویت
عهقلت کهم نه بؤ شیت مهبه سهرشیت
(پیکهوه ویرای باوکی خوت به شادی بیگوزهرینه، بی عهقل و سهرشیت مهبه)

همیشه خواهشحال شکوفه چون گول
تۆ زهرهی جه خهم ماوهره نه دل
(همیشه و دایم شاد و بهکهیف وهک گولخونچه و گول به و تۆزقالیک خهم و
خهفت له دلت نه نیشی)

ئه گهر که یه زدان چهنیت گهرم بؤ
نه سیبت ئاخر جه لای من مهبؤ
(ئه گهر خودا یارمه تیت بدا و چاکهت له گهل بکا ئه وه چاره نووسی تۆ ههر له لای
من ده بی)

ئه گهر تمام سهبز ببؤ جه لات
تۆ چهنی و تمام سپهردهم به خودات
(ئه گهر نامی من له لای تۆ شین بی [مندالیکت له من هه بیت] ئه وه خوت و
منداله که به خودا ده سپیرم)

رؤسته م که ئید وات نام خودا بهرد
دهر دهم دهر ساعات رهخشش ته له ب کهرد
(رؤسته م له دواي گوتنی ئه مه ناوی خودای برد و ههر زوو و به په له دواي
رهخشه که ی کرد)

ساکه جه رؤسته م شنهفتن تورکان
رهخششان ئاورد به دید و به گیان
(که تورکان ئه مه یان له رؤسته م بیست به ریز و به گیان و به چاوان رهخشه که یان
بؤ هیئا)

په هله وان بهور هوريزا وه پا
تهمام ئه سبابش ئاوردن به را
(پاله وانی وهك پلینگ ههستايه سه ر پي و هه موو كه رسته و داخوازيه كانيان بو
جيبه جي كرد)

حه سه ب ئه لفه رمووده ي په هله وان كين
رهخششان ئاورد، په ريش كه رده ن زين
(به پي ده ستوري پاله وانی به قين، رهخشه كه يان هينا و بويان زين كرد)

ئه وسا هوريزا وهخت سوپ سه حه ر
بيوشا خهفتان ببه ستش كه مه ر
[[رؤسته م] به يانی زوو شه فقه هه ستا، جلي پوشي و كه رسته ي شه ري له خوي به ست)

رهخششان ئاورد رؤسته م بي سوار
هيمه ت خاهي كه رد جه لاي شه هريار
(رهخشه كه يان هينا، رؤسته م سوار بوو و له پادشا مائئاوايي كرد)

رؤسته م شي وه تهخت پادشاي ئيران
ئامان وه پيشوازيه تهمام دليران^{۹۳}
(رؤسته م به رهو تهختي پادشاي ئيران وه ري كهوت و هه موو دلير و پاله وانی
ئيران هاتنه پيشوازيكردني)

كه يكاوس په رسا نيه ني ديار
وه بي تو ته ختم بيو يه خته سار
(كه يكاوس پرسى [رؤسته م] ديار نيت، به بي تو تهختي شاهي من سه ره و ژير
ده بي)

۹۳. له دهقي فيردهوسيدا رؤسته م دواي به جبهه پيشتنى سه مه نگان يه كسه ر به رهو سيستان وه ري
ده كه وي و ناچيته چاويكه وتنى شاي ئيران.

به بی تو عومرم نهمنو نه جههان
حوکم شاهی من هر به تو رهوان
(به بی تو من تهمنیکی [دریژ] ناکهم، دهسهلاتی پادشایهتیی من هر لایهق و
رهوای تویه)

رؤسته م وات: ئی شا نه داری خه بهر
چه ماجه رایم ویردهن وه سه
(رؤسته م وتی ئی پادشا خه بهرت نییه که چ به سه رهاتیکم به سه هاتووه)

جه نه خچیر شای ئه فراسیاب
بکهر دم خه یال ئاره زوی که بات
(له [دهشتی] نه خچیری شا ئه فراسیاب، ئاره زوی خواردنی که بایم کرد)

جه شکار گورپم شکار که رده بی
سه رنیام وه گورز خاوم به رده بی
(گورپکم راو کردبوو، گورز له ژیر سه رم، خه وم لی که وتبوو)

بیدار بیم جه خاو رهخش نه مهنده بی
سه ر سی ئادم جه تن کهنده بی^{۹۴}
(که وه خه بهر هاتم، رهخش نه مابوو به لام سه ری سی مرؤف له و ناوه که ندرابوو)

من شیم نه غه زه ب هه م نه جامه ی قین
رهخش م پهیدا که رد جه توران زه مین
(به مه زور تووره بووم و قین و غه زه ب لی دهباری، ئاخه ره که ی رهخش م له ولاتی
توران پهیدا کرد)

جه و دما رؤسته م شی وه سیستان
به و تهخت و مهسکه ن به و زید و مهکان

۹۴. ئه م بهیته به که میک جیاوازییه وه جاریکی دیکه لیره دا دوویات کراوته وه.

(دواتر پښتو بهرهو سيستان بو زید و مهکان و تهخت و ماوای خوئی وهړی
کهوت)

ئاما وه لای زال بی خوږ و نه ندیش
نه مانا جه لاش عهرز حال ویش
(به بی ترس و خوږ خوئی گه یانده لای زال و ئیتر پرووداو و به سه رهاتی خوئی له
بیر کرد)

چیرۆکی له‌دایکبوونی زۆراب

ئەوسا جە توران بشارنۆ هه‌والان
 ته‌همینه‌ی بی عه‌یب شای سۆسه‌ن خالان
 (ئەوجار له‌ تورانه‌وه‌ ده‌نگووباسی ته‌همینه‌ی جوان و سۆسه‌ن خال ببیسه‌)

دایم په‌ی رۆسته‌م مه‌نالاجه‌ ده‌رد
 گه‌ردوونای گه‌ردوون بار په‌حمش که‌رد
 (هه‌میشه‌ و دایم له‌ دووری رۆسته‌م ده‌روون پر له‌ ژان بوو، {...} ٩٥)

جه‌ نۆ ماه ویه‌رد نۆ رۆ بی ته‌مام
 فه‌رزهند ویش بی سوهراب ٩٦ نیا نام
 (دوای نۆ مانگ و نۆ رۆژ، مندالێکی بوو ناوی نا زۆراب)

مزگانیشان به‌رد په‌ی رۆسته‌م زال
 فه‌رزهندیت بیه‌ن چون ماه زولال
 (بۆ رۆسته‌می زال مزگینیان برد که‌ مندالێکت بووه‌ وه‌ک مانگی چوارده‌)

٩٥. ئەم نیشانه‌ش وه‌ک دلنیا نه‌بوون یان ساغ نه‌بوونه‌وه‌ داندراوه‌ و ته‌واوی ئەو وشانه‌ی ده‌که‌ونه‌ نیوان ئەو دوو نیشانه‌وه‌، له‌ مانا و نیوه‌رۆکی وشه‌کان دلنیا نیم.

٩٦. لێرده‌ ئیتر ئاماژه‌یه‌ک به‌ له‌ پێشدا دیاریکردنی ناوی زۆراب له‌ لایه‌ن رۆسته‌مه‌وه‌ ناکرێ و ده‌گوترێ ناوی زۆرابی لێ نرا و به‌و شیوه‌ دانه‌ر یان بیژهر ده‌که‌ویتنه‌ ناکۆکی له‌گه‌ڵ ئاماژه‌کانی پێشتری خۆی.

(که یهک سال بو وهک دوو سالان دهچوو، که پینج سالان بوو، سهرقهواله و بههیزی نیو مندالان بوو)

مه‌نیا وه زهمین منالان وه چنگ
نه هر کهس مه‌دا مه‌وستش نه دهنگ
(مندالانی به دست هه‌لدهگرت و به‌ع‌رزی ددان، له هر که‌سیکی دابایه له
زمانی ده‌خست)

وه په‌نج‌هی پر زور مه‌که‌ندش سه‌ران
که‌س نه‌بی هه‌متاش جه نام ئاوهران
(به دسته پر زوره‌کانی سه‌ری له لاشه ده‌کرده‌وه و له نیو ناوداراندا که‌س
هاوتای نه‌ده‌کرد)

چونکه جه ئه‌ولاد توخم رۆسته‌م بی
که‌س وینه‌ی سوهراب نه عالم که‌م بی^{۹۹}
(له بهر ئه‌وه له تووی رۆسته‌م بوو، له جیهاندا که‌س له وینه‌ی زوراب په‌یدا
نه‌ده‌بوو)

تورکان عاجز بین یه‌کسه‌ر جه دستش
که‌س نه‌مه‌تاوۆ بکه‌رۆ قه‌ستش
(تورکه‌کان به‌ته‌واوه‌تی له ده‌ستی جاز و وه‌ره‌ز بووبوون به‌لام دیسان که‌س
نه‌په‌ده‌ویرا خو‌ی لی‌ بدا و توخنی بکه‌وئی)

واتشان ئه‌ی زۆل وئیل هر جای
بی بابۆ زاده ماده‌ر خه‌تایی^{۱۰۰}

۹۹. له چیرۆکی له‌دایکه‌بوونی رۆسته‌م و دواتر گه‌وره‌بوون و هه‌رته‌ی لاهه‌تی رۆسته‌م هه‌مان چیرۆک
به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه هه‌یه. جاریکی دیکه چاو له پیشه‌کیی ئه‌م کتێبه بکه.
۱۰۰. له ده‌قی فیرده‌وسیدا باسی شه‌ری نیوان زوراب و هاوته‌مه‌نه‌ تورکه‌کانی نه‌کراوه.

(وتیان [پیتیان وت] ئەی زۆل، کەس نازانی له کوپۆه هاتووی، ئەی به بی باوک له دایکبوو و ئەی دایک خەتاکار)

کەس نەمەزانیۆ ئەسل تۆ جە کۆن؟

ج پشت کینی و بی شەرت و شۆن؟^{۱۰۱}

(کەس نازانی ئەسل و فەسلێ تۆ له کوپۆه؟ له کێ بووی و شوین و ناویشانت له کوپۆه؟)

سوهراب ئید شەفت سیا بی جە قار

شی وه لای دایەش، خرۆشا به زار

(زۆراب کە ئەمەیی بیست له رک و قیندا رەش هەلگەرا، چوو بۆ لای دایکی و بەتوندی گۆراندی)

واتش ئەی دایە پەنەم واچە راست

حەرفی مەپرسون پەوسە دلم و است

(وتی دایکە راستم پێ بلی، پرسیاریکم هەیه و دەمەهوی وەلامەکەیی بزنام)

وه پەنجە و بازوو هونەرمەندەنان

جە هونەرمەندی دل پەسەندەنان

(به دەست و پەنجە کەسیکی هونەرمەندم، له هونەرمەندیشدا پەسەندکراوی نیو هەمووانم)

۱۰۱. به پیتی قسەیی دوکتۆر عەلی عەباس رەزایی نوورئابادی له دەقی لهکیی داستانی رۆستەم و زۆرابدا ئاوا هاتوو: ژنیکی که کورەکەیی به دەستی زۆراب دەکوژری له بەر ترسی بنەمالەیی تەهمینه ناوێری به ئاشکرا باسی بکا به لام له کاتی شینگیری و لاواندەوهی کورەکەیدا به لاوه باسی ئەوه دەکا له بەختی ئیمە کەسیک، کوری ئیمەیی کوشت که کەس نازانی باوکی کتیە و له چ پشتیکە؟ زۆراب دواي بیستنی ئەم قسانەیه که دەچیتە لای دایکی و ناچاری دەکا نەینیی باوکی بۆ بدرکینی: بابوت روسمه و با پیرت زاله/ نیشونی بابوت یک دونه لاله (زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

کەس نەمەوینۆن مناسب بە ویم
جە توران زەمین من جە پشت کیم؟
(کەس بە هاوشان و هاوتای خۆم نازانم، لە ولاتی توراندا من لە چ پشتیکم؟)

پەنەم واچە راست خەیاڵ نەکەری
وەرنە جە دەستم سزا مەوهری
(راستم پێ بلی، نەکە ی لیم وەشیری، دەنا سزات دەدەم)
ئەر ئیسە راستش مەواچی وە لام
وەرنە وە زەری مەکەرۆت ناکام
(یان ئەو هتا ئیستا راستم پێ دەلێی یان بە زەربەیهک ناکامت دەکەم)

ئەر مەبۆت جە من تۆ بوینی کام
ئەمن سوهرابم بابۆم چیشەن نام؟
(ئەگەر دەرتهوێ من خوشحال بێم و لە من خوشی ببینی کە من ناوم زۆرابە ئەو
بابم ناوی چیبی؟)

دایە، دایە^{۱۰۲} جواب ئەو بەرگوزیدە
فەرزەند نامدار هەم نوور دیدە
(دایک وەلامی دایەووە ئەو هەلێژاردە، رۆلەو ناودار و هەو پرووناکایی چاوانم)
جە واتەو بەدان بەدوازان جەنگ
بەد گومان مەبە دل ماوهر بە تەنگ
(بەقسەو پیاو خەراپ و بەدخوازەکانی شەر، خۆت سەغڵەت مەکە و بەدگومان مەبە)
یەکی بو چەنیت پەنجە بە بازو
سەر ش وە چەند بو وە کی مەنازو؟

۱۰۲. "دایە" یە کەم دایکە و "دایە" ی دووهم دایەوویە، واتە یە کەم ناو و دووهم کردارە.

(چ که سیځ هه یه په نجه له گه ل تۆ دا نهرم بکا، ئەو که سه سه ری به کوپوه بهنده و به کی ده زانی؟)

بابۆت رۆسته مه ن شای که مه ر لالان
شیران جه تاو تیغش مه نالان
(بابت ناوی رۆسته مه شای یاقووت له پشتین، شیران له بهر تاوی ژانی
شمشیری ئەو ده نالین)

هه ر جه هه فتخوان تا مازهنده ران
خالێ که رد زه مین جه جادووگه ران
(هه ر له هه فتخوانه وه هه تا مازهنده ران، هه موو ولاتی له جادووگه ران پاک کرده وه)
سوه راب ئید شنه فت ساکن بی جه غه م
جه شادی سه ربه رد وه چه رخ هه فته م
(که زۆراب ئەمه ی بیست خه م و خه فه تی ره وپییه وه، له شادی و خو شیدا سه ری له
هه فته مین ته به قی ئاسماندا)

وات سا من فه رزه ند رۆسته م بۆ پده ر
ئیران و توران مه بۆ موسه خه ر
(وتی که واته من رۆله یه کی ئاوا بم و رۆسته م باو کم بیت ئەوه ئیران و توران
داگیر ده که یین)

ئه ر بدۆ ته و فیه ق جه هان ئافه رین
له شکر مه که یشون وه ئیران زه مین
(ئه گه ر خودای خو لقی نه ری جیهان یار مه تی بدا ئەوه له شکه ر ده که یشم و هیرش
ده که مه سه ر ولاتی ئیران)

نه گيو^{۱۰۳} نه گۆدهرز^{۱۰۴} زهنهندهی پر زۆر
نه توس^{۱۰۵} نه كهستههم^{۱۰۶} نه بههرام^{۱۰۷} گۆر^{۱۰۸}
(نه گيو، نه گۆدهرزی گورزوهشینی پر زۆر نه توس نه كهستههم و نه بههرام و نه
گۆر)

نه شا نه گورگین^{۱۰۹} نه ئەولاد "كهی"
یهکی نهمازون چون دار كهرون پهی
(نه شا، نه گورگین، نه ئەولادهکانی "كهی"، یهکیکیان به سهر عهزرهوه ناهیلیم)
ههر وهخت شای ئیران ئاوهردهم به دهست
ئەوسا جهو دما وینهی شیر مهست
(کاتیک تهختی پادشایهتی ئیرانم وهدهست هینا دواي ئەوه ههروهک شیری
سهرمهست [له سهرکهوتن])

چهنی شای توران مهیونه عهتاب
مهنشۆ نه تهخت شای ئەفراسیاب

۱۰۳. "گیو" پالەوانیکی ناوداری سهردهمی رۆستهه، کوری گۆدهرز و زاوای رۆستهه [میردی
خوشکی رۆستهه] و هیندیک جاریش وهک میردی کچی رۆستهه هاتوووه. (فهههنگی دیژیتالی
دیهخودا)

۱۰۴. "گۆدهرز" پالەوانیکی دیکهی سهردهمی رۆستهه کوری پالەوان کشواد (هههمان سههراوه)
۱۰۵. "توس": کوری نهوزهر. پالەوان و سپاسالاری کهیکاس شا (هههمان سههراوه). بنهمالهی
"زههین کهفش" له سنه خۆیان دههههوه سهه بنهچهی توس. (چمن آرا، بهروز "درآمدی بر ادب
حماسی و پهلوانی کردی با تکیه بر شاهنامهی کردی")

۱۰۶. "کهستهه": گستهه، کهستههه، پالەوانیکی سهردهمی رۆستهه. (فهههنگی دیجیتالی دیهخودا)

۱۰۷. "بههرام" پالەوانیکی سهردهمی رۆستهه و کهیکاس شا کوری گۆدهرز. (هههمان سههراوه)

۱۰۸. گۆر ناسناوی بارامی پینجهه کوری یهزگردد بوو، که لهگهڵ پالەوان بارامی سهردهمی
رۆستهه و کهیکاس شا جیاوازی ههیه. (هههمان سههراوه)

۱۰۹. "گورگین": ناوی پالەوانیکی ئیرانییه کوری میلاد که به گورگینی میلاد بهناویانگه. (هههمان
سههراوه)

(ئەو دەم لەگەڵ شای تورانیش شەڕ دەست پێ دەکەم و بۆ خۆم لە جیگای
ئەفراسیاب دادەنیشم)

فەرما وە دایەش لەشکەر تەلەب کەرد
پەیدا بی خرۆش زەمزەمەیی نەبەرد
(دایکی [زۆراب] فەرمانی دا و لەشکەر کۆکرایەو و دەنگ و خرۆشی شەڕ و
نەبەرد بەرز بوووە)

سپاھیی جەم کەرد جە تورکان چین
جە ھارەیی ئەسپان مەلەرزنا زەمین
(لە تورکانی چینی لەشکەریکی پێکەووە نا، لە زرمەیی پێی ئەسپەکان عەرز دەلەرزنی)
دانە تەپل و کۆس پادشا وینە
شکست دا وە تەخت لال خەزینە
(ھەر وەک پادشاگان لە تەپلی شەڕ دراو و لە خەزینە [جەواھیریکی زۆر تیچووی
ئامادەکاری شەڕ کرا])

تیپ تیپ دا لەشکر دەستە بێشمار
واتش بە دایە نە جیش بۆ سوار
(دەستە دەستە و تیپ تیپ لەشکەر ریزی بەست و بە دایکی وت تۆش لەگەڵ
لەشکەر سوار بە)

دایە حوکمش کەرد جە توران ھەمە
پەریش ئاوەردەن تەمامی پەمە
(دایکی فەرمانی دا چی پەو ئەسپ لە ولاتی توران ھەمە کۆبکریتەو و بۆی بینن)

کەمەند گرت بە دەست شی نە دایشان
بە کەمەند یەک یەک گیر مەدا لیشان
([زۆراب] دەست بە کەمەندەو چوو ناویان و یەک بە یەک دەگرتن)

دهست مهنيا نه پشت نئسپان سهر مهست
سسست مهبي نئسپان چهنی زور دهست
(که به دهست تهوژمی دهخسته سهر ملی نئسپهکان، نئسپهکان له بهر زوری
دهست سست دهبوون و دهکوتن)

جهو نئسپان خاس هيچ ناما بهکار
دهسته پاچه بی نه جیش بو سوار
(له نیو نهو ههموو نئسپه باشه دا، نئسپیکي باش [شایستهی زوراب] دهست
نهکوت. دهسته وهستان مایهوه و له جیی خوی چهقی)

ناگا پهیدا بی یهک نهوجهوانی
وات نئسپی دارون جه مادیانی^{۱۱۰}
(له نهکاو گهنجیک پهیدا بوو وتی نئسپیکم له ماینیک ههیه)
نئسپم جه نهولاد رهخش رۆسته مهن
وینهی نهو نئسپه نه عالم که مهن
(نئسپه کهی من له تووی رهخشه کهی رۆسته مه، وهکو نهو نئسپه ی من له جیهاندا
پهیدا نابیت)

نهو شهو که رهخش رۆسته م جه لام بی
مادیانیم بی نهو شهو به فال بی
(نهو شهوه که رهخشه کهی رۆسته مم له لا بوو، منیش ماینیکم هه بوو به فال بوو)

ئیسه جهو توخمه نهو نئسپه پهیدان
لایهق به رهکاب خاسه ی پادشان
(ئیستا له تووی نهو نئسپه [رهخشی رۆسته م]، نئسپیکم ههیه که ههر شایستهیه
له رهکابی پادشاهانی گهره دا بیت)

۱۱۰. "مادیان" ماین، ناوی تاک بۆ ماین له زمانی فارسیدا.

پەرەندە چون بەرق رەوئەندە چون باد
مەگەر خاترت بە ئەو ببۆ شاد
(وہک برووسک دەفیری و وہک بایش تیژرہو، مەگەر تەنیا ئەو ئەسپە پەسەند بکەئە
و پیتی خوۆشحال ببی)

سوہراب فەرماوایش، ئاورد وہ نەزەر
جە توخم رەخش بی نەوہی ناموہر
(زۆراب فەرمانی دا کہ ئەسپەکہە بیئە بۆ ئەوہ بیبئە، دیتی کہ ئەسپ لە تۆی
رەخشی رۆلەئە ناودارە)

دەست ئاورد وہبان سەخەرہی پشتدا
زەرہی نەلەخششا نە ژیر مشتدا
([زۆراب] دەستی بە گازەرہی پشتی ئەسپدا ہیئا، دیتی کہ ئەسپ تۆزقائیک لە
ژیر دەستی نەبزاوت)

سوہراب فەرماوایش ئەسپش کەردن زین
یەکی نمازۆن جە مەردان کین
(زۆراب وتی ئەسپەکہەم بۆ زین بکەن، ئیتر یەک کەس ناھیئەم لە پیاوانی ریک و قین)

لهشکهر کیشانی زۆراب بۆ ئیران

سوپ سه‌حه‌ر نه وهخت هه‌نگامه‌ی خروس
 خیزا جه تورکان سه‌دای ته‌پل کوس
 (به‌یانی زوو له کاتی قوولاندنی که‌له‌بابدا، تورکان هه‌ستان و له ته‌پلیان دا)

بیدار بی سوهراب وهقت سوپ سه‌حه‌ر
 پۆشنا خه‌فتان بیه‌ستش که‌مه‌ر
 (زۆراب به‌یانی زوو هه‌ستا و خه‌فتان و که‌ره‌سته‌ی شه‌ری له خۆی به‌ست)

دانه ته‌پل کوس که‌رنا ژهنیا
 له‌شکر گشت جه شار سه‌مه‌نگان که‌نیا
 (له ته‌پل درا و که‌ره‌نا ژهنیندرا، له‌شکر شاری سه‌مه‌نگانی به‌جیه‌پشت)

یاوا به‌ جه‌یحون^{۱۱۱} که‌شتی وست نه ئاب
 خه‌به‌ر به‌ردشان په‌ی ئه‌فراسیاب
 (که‌گه‌یشتنه‌ پرووباری جه‌یحوون و به‌له‌م له ئاو خرا، خه‌به‌ریان برد بۆ ئه‌فراسیاب)

واتشان سوهراب پشتش به‌ست وه جه‌نگ
 هاشی به‌ ئیران نه‌که‌رده‌ش دره‌نگ

(وتیان زۆراب به‌ ته‌مای شه‌ر، ئه‌وه‌تا به‌ بی‌ راوه‌ستان چووه‌ته‌ نیو خاکی ئیران)

۱۱۱. "جه‌یحوون" له فارسی کۆندا به‌ مانای چۆم و پرووباری گه‌وره‌ هاتوووه. هاوکات گۆیا چۆمیکیش بووه له تورکستان که له فارسیدا ئامووده‌ریا و له فارسیی زۆر کۆنیشدا وه‌خشاییان پی گوتراوه. (فه‌ره‌نگی دیجیتالی دێه‌خودا)

هیمای کوده‌کهن نادیده سالهن
مه‌یلش وه شمشیر گورز و گویالهن
(هیشتا مندال و ساوایه، [به‌لام] حه‌زی له شمشیر، گورز و گویالهن)

سا که ئید شنه‌فت شای توران زهمین
کیانا په‌ریش هه‌زار ئافه‌رین
(که شای ولاتی توران ئه‌مه‌ی بیست، هه‌زاران ئافه‌رینی بو نارد)

فه‌رما به هومان^{۱۱۲} چهنی به‌هره‌مان^{۱۱۳}
بیوشان سه‌لاح که‌مه‌ند و که‌مان
(ده‌ستووری دا به هومان و به‌هره‌مان که ئه‌وانیش چه‌کی که‌مه‌ند و که‌مان له
خویان بیه‌ستن)

ساندا سپای ویش سی هه‌زار سوار
سپه‌ردش به ده‌ست هومان خونخوار
(له له‌شکهری خوی سی هه‌زار سواری به ده‌ستی هومانی خوی‌نخوهر سپارد)

فه‌رما به گه‌نجور دانه‌ی گران سه‌نگ
بار که‌ران ئه‌سپان تازه‌ی عه‌جه‌ب ره‌نگ
(فه‌رمانی به خه‌زینه‌دار دا که له به‌ردی قیমে‌تی نوئی و هه‌مه ره‌نگ ئه‌سپان بار
بکه‌ن)

چه‌ند ئه‌سپ، ئه‌ستهر، چه‌ند زه‌رین که‌مه‌ر
کیاست وه پی‌شککش نه‌وه‌ی ناموهر

۱۱۲. "هومان" پالنه‌وانی تورانی نیو‌شانامه، برای پیران وه‌یسه و سه‌ره‌له‌شکری سپای شا
ئه‌فراسیاب، هه‌ر به پیی شانامه دواتر به ده‌ستی بیژن کوری گیو کوژراوه. (فه‌ره‌نگی
دیجیتالی دپه‌خودا)

۱۱۳. به‌هره‌مان یان باره‌مان پالنه‌وانیکی دیکه‌ی تورانی نیو‌شانامه و سه‌رده‌می رۆسته‌م. (هه‌مان
سه‌رچاوه)

(چەند ئەسپ و چەند ئىيستر و چەند زەرپىن پشتى وەك پيشكەشى بۆ نەوہى
ناودار نارد)

شاوات بە ھومان مەزانی چيشەن؟
ئەمن جە رۆستەم خاترم ريشەن
(شا بە ھومانی وت، ئەزانی چييه؟ من لە رۆستەم بريندار و بە رقم)
ئامانت فەرزەن زەنھار سەد زەنھار
رۆستەم بە سوھراب مەكەران ئيزھار
(ئەمانەتت پى دەدەم و ئەكەى بە ھيچ شيوھيەك لە بيري بكەى كە نابى زۆراب بە
رۆستەم بناسيندرى)

ئارۆ مەعرەكەى جەنگ شيران بۆ
ھەياھۆى نەبەرد، دەنگ دليران بۆ
(ئەو رۆژە كە نەبەرد و شەرى شيران دەست پى دەكا، ئەو رۆژە كە رۆژى شەر و
دەنگ ھەلپرينى دليرانە)

كارى بكەران رۆستەم بۆ خەمناك
بە دەست فەرزەند ویش ببۆ ھەلاك
(كارىك بكەن كە رۆستەم داغدار ببى و بە دەستى خۆى رۆلەى خۆى بكوژرى)
ھومان ھۆريزا كەمەر بەست بە تاو
بەرشى جە ئەيوان شا ئەفراسياب
(ھەومان ھەستا بە پەلە خۆى گورج كوردەوہ و لە كۆشكى شا ئەفراسياب دەرچوو)

سپا بەرد بە ھوكم شای لەشكرشكەن
شى وەلاى سوھراب نەوہى پيلتەن
(بە دەستوورى شای "لەشكەر بەزین"، لەشكەرى بۆ لای زۆراب نەوہى فيلەتەن
وہرى كەوت)

شى وه لای سوهراب هومان پر زۆر
خیزا جه جهیحوون سه دای بانگ شۆر
(هومانى زۆردار چوو بۆ لای زۆراب و له ئاوى جهیحوون دهنگى شه پر بهرز
کرایه وه)

سپای بى سامان راهى بى پهى جهنگ
سالار توران نه که ره دهش درهنگ
له شکه رى زۆر و زه بهن پىگه ی شه رى وه بهر گرت و سه رۆكى تورانى ماتل و
درهنگى نه کرد)

ده رۆژ ده شه و که ردشان یه لغار
یاوان به سه رحه د رای سفید چه سار
(ده رۆژ و ده شه و ئه سپیان تاو دا هه تا گه یشتنه سنوورى قه لا سپى)

شەرى ھەژىر لە گەل زۆراب و گرفتار بوونى ئەو بە دەستى زۆراب

يەككى جەو حەسار گرتە بى مەقام

ھەجىر^{۱۱۴} گۆدەرز مەبەردشان نام

(دەسەلاتدارى قەلا كەسىك بوو بە ناوى ھەجىر [ھەژىر] كورى گۆدەرز)

دايم جەو حەسار نىشتەبى بە شاد

بە فەرموودەى حوكم گۆدەرز^{۱۱۵} كەشواد

(ھەژىر] لەو قەلايەدا بە فەرمانى گۆدەرزى كەشواد بە شادى و كەيفخۆشى

ماوھىيەكى ئىجگار زۆر بوو كە نىشتەجى بووبوو و دەسەلاتدارى ئەوى بوو)

خەبەر سوھراب شى وەلاى ھەجىر

واتن پەيدا بى گەرد و زمھەرىر^{۱۱۶}

(ھەوالى ھاتنى زۆراب گەيشتە ھەژىر و وتیان وا لە دوورەوھ تەپ و تۆزى [ھاتنى

لەشكەر] ھەستاوھ)

۱۱۴. "ھەجىر" يان "ھەژىر" لىرەدا كورى گۆدەرزى كەشواد. بەلام لە مېتۆلۆجىيى ئىرانيدا

ھەژىرىكى دىكە ھەيە كە كورى قارنى كورى كاوھى ئاسنگەر بوو، ديارە ئەمىش ھەر لە

سەردەمى رۆستەمدا ژياوھ. (فەرھەنگى دىجىتالى دىھخودا)

۱۱۵. "گۆدەرز" بە پىي مېتۆلۆجىي ئىرانى دوو گۆدەرز ھەبوو، يەك گۆدەرزى كورى كەشواد و

باوكى گىو، واتە ئەم گۆدەرزەى لىرەدا ناوى ھاتووھ. يەكى دىكەش گۆدەرزى كورى قارنى

كورى كاوھى ئاسنگەرە واتە باوكى ھەژىر. لە شانامە كوردىيەكاندا بە گشتى لە ھىندىك

شويندا چىگۆركى بە پالەوانەكان كراوھ. (فەرھەنگى دىجىتالى دىھخودا)

۱۱۶. "زمھەرىر" بە ماناى سەرمای يەكجار سەخت دى، لىرەدا ماناى تۆز و باوھەوى بەفرە لە

كاتى سەرمای زۆر و لە رادەبەدەردا.

جه دهريای جهیحوون تا سفید حهسار
ئانا پهیدا بی چهنی گهرد و تار
(ههر له بهحری جهیحوون ههتا قهلا سپی، تۆز و خۆل و تارمایی ههستابوو)

ههجیر ئید شنهفت شی نه جامه‌ی قار
پۆشا به ئەندام جامه‌ی کارزار
(ههژیر که ئەمه‌ی بیست رق و تورپه‌ی ههستا و جل و کههسته‌ی شه‌ری له بهر
کرد)

ئه‌سپه‌ر^{۱۱۷} وست نه دۆش که‌مه‌ر به‌ندش به‌ست
پوو که‌رد به مه‌یدان نێزه‌ش گرت به‌دهست
(قه‌لغانی کرده‌شان، که‌مه‌ر به‌ندی به‌ست، نێزه‌ی به‌دهسته‌وه‌گرت و پووی له
مه‌یدانی شه‌ر کرد)

کیشا وه‌ تورکان نه‌عه‌ری گرانی
بیۆ نه‌ مه‌یدان یه‌ک په‌هله‌وانی
(به‌سه‌ر تورکاندا گۆراندی و وتی با پال‌ه‌وانیکتان بێته‌مه‌یدان)
ئینه‌ سپای کین؟ کین سه‌ردارتان؟
نه‌ سپا بازون نه‌ سه‌ردارتان
(ئه‌مه‌ له‌شکه‌ری کیه‌ و سه‌رۆکتان کیه‌؟ ئیستا نه‌ له‌شکه‌ر دیلم و نه‌
سه‌رله‌شکه‌رتان)

سوه‌راب ئید شنهفت سیا بی جه‌ قار
پۆشا به‌ ئەندام جامه‌ی کارزار
(زۆراب که‌ ئەمه‌ی بیست له‌ تورپه‌یدا ره‌ش هه‌لگه‌را و جلی شه‌ری له‌ به‌ر کرد)

۱۱۷. "ئه‌سپه‌ر" قه‌لغان، که‌هسته‌ی به‌رگری.

ئەسپەر وست نە دۆش تەرکش چەنى تير
جەولان دا بە ئەسپ لوا پەى ھەجیر
(قەلغانى كرده شان، تير و كەوانى لە پشت بەست و بە سواری ئەسپ بەرەو
ھەژیر غارى دا)

ھەجیر وات: ئەى شەخس تۆ چیش نامەنى
وہ پای ویت نە دام نەھەنگ، ئامەنى
(ھەژیر پىی وت كابرا ناوت چىيە؟ تۆ بە پىی خۆت، خۆت لە تەلە و داوى نەھەنگ
خستووہ)

ئەگەر تۆ جە دەست من بەرشى وەبەر
ئەوسا دەعوای تەخت كەيكاس بکەر
(ئەگەر ھاتوو تۆ لە دەستى من رزگارت بوو، ئەودەم تاج و تەختى كەيكاست
پيشكەش دەكەم)

دەست بەرد وە نەيزە پەھلەوان كار
داش نە كەمەريەند سوھراب نامدار
(ھەژیر] پالەوانى لىھاتوو دەستى برد بۆ نيزە و زەبرىكى لە كەمەربەندى زۆرابى
ناودار دا)

ج مەوداى ئەلماس نەيزەى پىر خەتەر
ئەسلەن وە سوھراب نەبى كاريگەر
(نيزەى ترسناك لە بەر ئەلماسى پشتىنى زۆراب، ھىچ كاريگەرييەكى لى نەكرد)

نۆبەى سوھراب بى دەست بەرد وە سەنان
رەكاب دا وە ئەسپ، سەمەند^{۱۱۸} دا جەولان
(كە نۆرەى زۆراب ھات لەغاوى ئەسپى جولاند و پىی لە رەكاوى ئەسپ دا و لە
جولانەويەكى خىرا دا)

۱۱۸. سەمەند ناوى ئەسپى زۆرابە وەك رەخش ناوى ئەسپى رۆستەمە.

وه پهنجه‌ی پر زۆر بازو کهرد گوشاد
ئوه‌ل زات حه‌ق ئاوهردهش وه یاد
(ناوی خودای هینا و به پهنجه‌ی پر زۆر و باسکی به‌هینز)
داش نه کهمه‌ربه‌ند هه‌جیر سه‌رمه‌ست
که‌ندهش نه رووی زین ده‌ست و پاش به‌ست
(له کهمه‌ربه‌ندی هه‌ژیری سه‌رمه‌ستی دا، له سه‌ر زینی ئه‌سپ هینایه خواره‌وه و
لاق و ده‌ستی به‌ست)

به‌ردهش په‌ی هومان به ده‌ست به‌سته
زه‌نجیر نه گه‌رده‌ن به سه‌ر شکسته
(به ده‌ست به‌ستراوی، زنجیر له مل و سه‌ری شکاوه‌وه بردی بۆ لای هومان)

یاران هه‌جیر نه بالای هه‌سار
که‌رده‌شان فه‌ریاد خرۆشان به زار
(هه‌فالانی هه‌ژیر له سه‌ر بانی قه‌لا کردیان به هاوار و شین و زاری)
خاهه‌ر^{۱۱۹} چوو که دیش ماجه‌رای هه‌جیر
سیا بی جه قار وینه‌ی ره‌نگ قیر
(خوشک [خوشکی هه‌ژیر] که ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی هه‌ژیری دیت هه‌ر وه‌ک قیر له رق
و قیندا ره‌ش هه‌لگه‌را)

شی وه لای بابۆش ده‌روون پر جه ده‌رد
پۆشا به ئه‌ندام ئه‌ساسه‌ی نه‌به‌رد
(که‌ره‌سته‌ی شه‌ری له خۆی دا و به دلێکی غه‌مین و په‌ژاره‌وه چوو بۆ لای باوکی)

۱۱۹. لێره‌دا مه‌به‌ست "گوردنا‌فه‌رید" کچی که‌ژده‌هه‌مه‌. له شانامه‌ی فیرده‌وسیدا له چیرۆکی
رۆسته‌م و زۆرابدا فه‌سلێک بۆ شه‌ری گوردنا‌فه‌رید و زۆراب دیاری کراوه‌.

واتش ئەى بابۆ ھەجىرت گىريا
جەى سەر زەمىنە پروومان بى سىيا
(وتى بابە ھەژىرت بە دىل گىريا، لە ھەموو ولاتان پروومان رەش بوو)

رۆخسەت دەر پەنەم تا من چوون مەردان
بستانۆن قەساس^{۱۲۰} جە ئەو پەھلەوان
(ئىزنم بدەيە كە منىش ھەروەك پىاوان، تۆلە لەو پالەوانە [زۆراب] بكمەوہ)

جە تەن خواى قەساس ھەجىر سەرمەست
ئەو پەھلەوانە باوہرون بە دەست
(لە جىگەى تۆلەى ھەژىرى سەرمەست منىش ئەو پالەوانە بە دىل بگرم)

بابۆ رۆخسەت دا، دوختەر پەى مەيدان
بكەرۆ نەبەرد چەنى پەھلەوان
(باوكى ئىزنى بە كچەكەيدا كە بچىتە مەيدان و لەگەل پالەوان شەر بكا)

ئەسپەر كەھىم^{۱۲۱} تەمام ئاھەن بەر
دوودى برادەر دل كەباب جگەر
(لە كاتىكدا جەرگى وەك كەباب بۆ براكەى دووكەلى لى ھەلدەستا، قەلخانى
ئاسنىنى لە بەر كرد)

دوو زولفش ئە زىر كلاوخود^{۱۲۲} كەرد تار
پۆشا دەرە جەنگ ھەربەى كارزار
(زولفەكانى لە ژىر كلاو ئاسنىندا شاردهوہ و جل و كەرەستەى شەرى لە بەر كرد)

۱۲۰. "قەساس" چەمكىكى ئىسلامىيە كە لىرەدا لە باتى "تۆلە" كەوتوووتە نىو شانامە
كوردىيەكانەوہ. لە دەقى فېردەوسىدا وشەيەك بە ناوى قەساس نىيە.

۱۲۱. "كەھىم"، "كەھىم" لەم وشەيە دلنيا نىم.

۱۲۲. "كلاوخود"، كلاوئاسنىن، كلاوى تايبەت بە شەر.

تەرکش بەست نە پشت چەنی چل خەدەنگ
هەر یەک پەیکانش دوو مەن بی بە سەنگ
(چل دانە خەدەنگی [تیری کەوان] لە کەمەری بەست، هەریەک لە پەیکانی
خەدەنگەکان دوو مەن [شەش کیلۆ] قورسایییان هەبوو)

ئەسپش زین کەرد سەرتاپا تەیار
لجام لاجە وەرد رەکاب زەرەنگار
(ئەسپی زین کرد، تەواو حازر و ئامادە، لە غاوی ئەسپەکە لاجە وەرد و
رەکاوەکەشی زێر بوو)

سوار بی وە ئەسپ گوزیدە ی سالان
ئاما نە مەیدان شای سۆسەن خالان
(سواری ئەسپ بوو، ئەسپێک هەلبژاردە ی سال، شای سۆسەن خال هاتە مەیدانی
شەڕ)

ئاما نە مەیدان وینە ی شیر مەست
چوون شیر غوران خرۆشا بە قەست
(هەر وەک شیری سەرمەست هاتە مەیدانی شەڕ و وەک شیر نەپاندی و داوای
هاتنە مەیدانی کرد)

واتش ئە ی تورکان دوور جە عەقل و فام
سواری پە ی جەنگ حازر بۆ جە لام
(وتی هە ی تورکانی بی عەقل و ئەفام، سواریک هەلبژیرن کە بی ت شەڕم لە گەل
بکات)

ئارۆ وەخت جەنگ رووی کارزارەن
کیتان هونەر مەند جویای شکارەن
(ئیمرو کاتی شەڕە، کامەتان هونەر مەند و شەڕکەرە با بی تە مەیدان)

سوهراب ئید شنهفت هۆرگیلا جه رهنگ
ئاما نه مهیدان عه‌رسه‌ی دهشت جه‌نگ
(زۆراب ئەمه‌ی بیست رهنگی گۆرا و هاته مه‌یدانی شه‌ر)
دوخته‌ر خرۆشا دهست به‌رد ئەو که‌مان
ستیزا چوون شی‌ر ئەژده‌های ده‌مان
(کچ گۆراندی و دهستی دا به تیر و که‌وان و وه‌ک شی‌ر و ئەژدیهای سه‌رده‌م چووه
شه‌ر)

چل چووب خه‌ده‌نگ مه‌ودای مووشکاو
ساخته‌ی ئوستادان توحفه‌ی تازه ساو
(چل دانه تیری [خه‌ده‌نگ] تیژی، مووقلّی‌شی، تازه هه‌ساندراوی دهستی وه‌ستایان)

دا نه پرووی که‌مان یه‌کایه‌ک به قار
پیکا وه سوهراب خه‌ده‌نگان ژار
(تیرگه‌لی ژاروی یه‌ک به دوا‌ی یه‌کدا به قین و تورپه‌یییه‌وه له که‌وان دا و له زۆرابی
دا)

ته‌رکش توهی بی خالی بی که‌مان
نۆیه که‌فت به دهست ئەژده‌های ده‌مان^{۱۲۳}
(تیره‌کانی لاقه‌دی ته‌واو بوو، ئەو جار نۆره که‌وته ئەژدیهای ترسناک [زۆراب])

سوهراب ئەی جه‌نگ دی، خه‌یلّی خجلّ مه‌ند
به په‌نجه‌ی پر زۆر هه‌وا دا که‌مه‌ند
(زۆراب له دیتنی ئەم شه‌ره شه‌رم دایگرت و به په‌نجه پر زۆره‌کانی که‌مه‌ندی هه‌وا
دا)

۱۲۳. "ئەژده‌های ده‌مان"، ئەژدیهایه‌ک له‌و په‌ری توورپه‌یی و ترسناکیدا گری ئاگری له‌ دم دپته
ده‌ر. (فه‌ره‌نگی دیجیتالی دپه‌خودا)

(خه بهر به هه موو ولاتدا بلاو ده بېته وه که زوړابی سه روهر له گه ل کچېک شه ږی
کردووه)

جه لای هامسه ران خجل مه مانی
مه بی به واتهی په ند ئی رانی
(له لای هاوسه رانت شه رمنده ده بی و ده بی به په ند و ناتوره ی ئی رانی به کان)

هه جیر ها جه لات زه نجیرت که رده ن
منیچ به نده ی توّم تا به پرووی مه رده ن
(هه ژیرت له لایه و زنجیرت کردووه، منیش هه تا ده مر م ده بمه کوپله ت)
شه رت بو چوون یاران قه دیم زه مانه
بسازون چه نیت بی مه نع و تانه
(شه رت بیت وهک یار و دوستانی ده ورانی دیرین، له گه لئ ریک بم به بی کوست و
ته گه ره)

ئه گه ر یهک سه عات مه ده ریم ده ستور
مه شوّم به وحه سار فه راوان زور
(ئه گه ر ته نیا کاتژمیریک کاتم ده ده یه ی، ئه وه ده گه ریمه وه بو ئه و قه لا گه وره یه)

هه رچی گه نج و مالّ خه زینه ی ته مام
ماوه رون په ریت بی سه بر و نارام
(هه رچیت له گه نج و مالّ ویست بوّت دینم به هیوری و نارامی)
سوه راب ئید شنه فت خه یلی بی خوه شحال
عاشق بی وه زولف قه ترانی زوغال
(زوړاب که ئه مه ی بیست زوړ خو شحال بوو و ئه قینداری زولفه ره شه که ی به
وینه ی وهک زوخال بوو)

هۆر گرتش كه مهن ساختهى چهرم خام
دوختهر بهو دستور پهها بى جه دام
(كه مهندى چيكر او له چهرمى خاوى لى كردهوه و بهو شيويه كچ له داو پزگار بوو)

جه دست سوهراب بهرشى بى نازار
روو سفيد سه ربهرز شى وهپاى هسار
(به بى نازار له دستى زوراب پزگارى بوو و سه ربهرز گهرايهوه قهلا)

پيا بى جه نئسپ بالا شوخ شهنك
شى وه بورج بهرز قهلاى سهخت سهنگ
[كچى] بالا شوخ و شهنك له نئسپ پياده بوو و چووه سه ر بورجى هه ره بهرزى
قهلا سهختى بهردين)

كيتشا نه عرهى سهخت سهول سيم نئندام
وات نئى په هله وان دوور جه عهقل و فام
(سهولى لهش به ناسن داپوشراو به توندى گوراندى وتى هو پالوانى بى عهقل و
نه فام)

هۆرگياله جه ملك، خاكت وه سه ر بۆ
نه سيب شاديت وهخت خهتەر بۆ
(لهم ولاته برۆ ههى خاكت به سه ر، له جيى شادى و خووشى تووشى خهتەر و
مهترسى دهبيت)

وهرنه پهى كاوس مهكيانوم خه بهر
سپاى بى سامان بكيشوت به سه ر
(دهنا خه بهر بۆ كه كاوس ده نيرم كه له شكرىكى فراوانت بكيشيته سه ر)

رۆسته م جه نئولاد دهستان سامهن
نئربيو به جهنگ عومرت ته مامهن

(رؤسته م که رۆلهی بنه ماله ی سامه، ئەگەر بێته شه ڤت ئەوه کارت ته واره)

سوهراب ئید شنهفت سیا بی جه قار
واتش ئەی بی رای شووم جادووکار
(زۆراب که ئەمه ی بیست له قیندا رهش هه لگه پرا و تی هه ی ری لئ ونبووی
شوومی جادووگەر)

نه زانام به مه کر ئەفسوون نمایت
وه رنه که ی جه به ند من مه بی راهیت؟
(نه مزانی که فیل و ته له که ت لئ کردم، ده نا که ی له به ندی من رزگارت ده بوو؟)

ئارۆ خۆ تاریک سهر وهخت شامه ن
جه لای عاشقان کۆشش حه رامه ن
(ئێستا تاریکه و وهختی شامه، له لای ئەفینداران شه ڤکردن حه رامه)

به لئ به ته و فیک جه هان ئافه رین
سه حه ر من به زوو بازوی سه همگین
(به لئ، به یارمه تی خودای جیهان خولقی نه ر، به یانی زۆر زوو به باسک و باهو ی
ترسناکم)

ئهی قه لای سه نگین ده روازه و حه سار
وه زه رب گۆپال مه بو یه خته سار
(ئهم قه لا به ردینه به ده روازه و حه وشه وه به زه ربی گۆپال ده رووختیم)

ئه وسا مه زانی مه عه رکه ی شیران
مه پرسۆ جه لات په زم شای ئیران
(ئهو دهم ده زانی که شه ری شیران چۆنه و پیت ده لیم که شه ڤ شای ئیران چۆنه)

دوخته ر ئید شنهفت ئاما نه جای ویش
شی به لای بابۆش به خو ف ئەندیش

(کچ ئه مهی بیست و له جیگه ی خۆی گه رایه وه و به ترس و بیرکردنه وه چوو بۆ
لای باوکی)

بابۆ وات: دوخته ر پوت سفید کهردان

وه نامووس به رشیت جه دست مهردان

(بابی وتی: کچ پوت سپی کردم و نامووست له دست پیوان پرگار کرد)

دوخته وات: بابۆ هه رگیز نه دیمان

ماچی پۆسته مه ن سام نه ریمان

(کچ وتی: بابه قهت شتی وام نه دیوه، هه ر له پۆسته می سامی نه ریمان دهچی)

وینه ی پۆسته مه ن وه جه نگ که رده نش

نه مه بۆ چاره ی دوا به رده نش

(له شه پرکردندا هه ر له پۆسته م دهچی و هه یچ چاره یه کی له گه ل ناکری)

هه جیرت گیریا به کی بنازیم؟

چارمان ئیده ن شار به جا بازیم

(هه ژیرت به دیل گیراوه، کی جیگه ی ده گریته وه، ته نیا چاره مان ئه وه یه که شار به

جی بیلین)

سه ردار گران سه ه مناک پیشه ن

یا نه وه ی سامه ن یا هه ر سام ویشه ن

(سه رداریکی قورسی ترسناکه، یان نه وه ی سامه یان هه ر سام بۆ خۆیه تی)

وه باهۆ قه وی وه سینه چاکه ن

وه زۆر پر هیز وه جه مین پاکه ن

(به باهۆی ئه ستوور و به سینه چاکی و به زۆرداری و روومه ت پاکی)

جه هونه رمه ندیش نیه ن نه جه هان

به عه زم کوشته ی که یکاوس ئامان

(له هونهرمه نديدا له جيهان وهك ئهو پهيدا نابيت، به برياره وه بؤ كوشتنى
كهيكائوس هاتووه)

ههجيرش بگرت قهستش كهرد به قهست
نياش نه رووى خاك دهست و پاش بهست
(ههژيرى به مه بهستى كوشتن به عهرز دادا، گرتى و دهست و لاقى بهست)

دوو زولفم نه زير كلاوخود كهرد تار
شيم نه رووى مهساف عهسهى كارزار
(په لكه كانم له ژير كلاوئاسنين شارده وه و چوومه مهيدانى شهري)

سهه چووب خه دهنگ پيكام نه گيانش
يهك يهك چون نه شتهر نشت نه ئستخوانش
(سهه دانه تيرم پيوه نا، دانه دانه ش ههروهك نه شتهر ئيسكيان سمى)

ئه سپهر قه لهم كهرد وه تيغ ئابدار
كلاوخود كه نيا زولفم دا ديار
(قه لخانه كه مى به "شمشيري ده مه زهره" كرد به دوو له ته وه، كلاوى ئاسنينم له
سهه كهوت و زولفه كانم وه ده ركه وتن)

ئه وهند جهنگ كه ردم په نه مه نه مهند گيان
وه فهند جه دهستش ئينه بهر شيان
(ئه وهنده شه رم كرد ماندوو و هيلاكم، ئيستاش وه فيل و ته له كه بازى له دهستى
ريزگارم بووه)

نامه نووسینی باوکی هه ژیر بۆ که یکاوس شا

بابۆ ئید شنهفت خهیلئ بی سه رسام
ته له ب کهرد وه زیر ساحیب عه قل و فام
(باوک ئه مه ی بیست گه لیک تووشی سه رسورمان بوو، داوای کرد وه زیری عاقل و
تیگه یشتوو بیته لای)

نویسا وه لای پادشای ئیران
یه عنی که یکاوس شای دهنگ دلیران
(نامه یه کی بۆ شای ئیران، یانی که یکاوس شای دهنگ دلیران نووسی)
ئومید هه ن به زات جه هان ئافه رین
بنیشی وه شاد نه رووی سه ر زه مین
(له خودای جیهان خو لقی ن داواده که م و هیوادارم به شادی و خو شی بزێ)
جه وانئ چون شیر غوره نده ی ده مان
ره فیکش هومان چه نی باره مان^{۱۲۴}
(گه نجیک ههروهک نه ره ی شیر ی ترسناک، به هاوړپیه تی هومان و له گه ل
باره مان)

ها جه لای تورکان شای ئه فراسیاب
ئامان به ئیران سوپای بی حه ساب

۱۲۴. "باره مان" هه مان "به هره مان" پاله وانئ تورانییه.

(له لایه ن شا ئه فراسیاب شای تورکانه وه، له شکه ریکی زۆر و زه به نیان هی نا وه ته ئیران)

جه خهیمه ی گولپهنگ ئه بریشه م ته ناف
سارا و سه ر زه مین، بی وه دانه ی ساف
(به هه لدانی خیمه ی گولپهنگ و گوریسی هاو ریشم، دهشت و ده ر هه موو وه ک
دانه ی جه واهیری سافی لی ها تووه)

جه وانی جه سن ۱۲۰ پازده سالانه ن
سالار سه رکه ش که مه ر لالانه ن
(که نجیکی ته مه ن پازده سالان، که سه رله شکه ری که مه ر له علان دهکا)
هه ر گا بکیشۆ تیغ هیندی کار
نه ههنگ نه ده ریا مه بو بی قه رار
(کاتیک شمشیری ده ستردی هیندی ده وه شینی، نه ههنگ له ده ریا ش بی ئۆقره
ده بی)

جه توران ئامان په ی شه هریاری
قه لامان به زۆر که رده ن هه ساری
(له تورانه وه ها تووه و به ته مای تاجی پادشایه تییه، به زۆر قه لای لی داگیر کردووین)

هه جیر وست وه چهنگ خه سته ی دل خه مین
کی شا وه که مه ند پارهی سه همگین
(هه ژیری ماندوو و خه مباری به که مه ندی قورس و گران به دیل گرت)

هه ر چه ند په هله وان سه رحه د نشینه ن
یه کایه ک مه حبوس خاتر خه مینه ن
(هه موو پاله وانانی سنوور نشین، یه ک به یه ک گرفتار و دل به غه من)

۱۲۰. له ده ستنوسه که دا "سند" نووسراوه، که ده بی سن یان سنن بیت، واته ته مه ن.

ههني نه مه ندهن تهنه ها سوارئ
بشو به مهيدان پهي كارزارئ
(ئيسا ئيتر تاقه سوارئ كيش نه ماوه كه ورهه هه بيته و بجيته مهيداني شهري
[ئهو])

ئه گهر كه شا ويش زو نه يو وه جهنگ
ههني جه هه سار نيهن جاي درهنگ
(ئه گهر بيتهو شا بو خوئي به زووترين كات نه يهت بو شهري ئه وه هاكا قه لا
[هه ريم] مان داگيركرا)

هه رچئ گهنج و مال توحفه و مه تامه ن
هه ر چه ند كه فه رزه ند يان ئه قه ربه بامه ن
(هه موو گهنج و مال و شتي گرانبه هاما ن هه يه بار ده كه ين و له گه ل منداله كانم و
خزمان)

شه و راگه نه هات مه گيرون نه وه ر
په ژاره نه بي جا تا به پرووي مه حشه ر
(ئيمشه و ريگه ي نه هات ده گرينه بهر، هيوادارم كه تو هه تا روژي مه حشه ر په ژاره
نه بيته)

ئبختيار به ده ست شاي بلند ماوان
سینه مان به تيغ دوژمن شكاوان
(ئيسا ئيتر بريار به ده ستی شای به رزه نشينه، [ئيمه] سينگمان به شمشيري
دوژمن شكاوه)

عه رزي زه ليلي سه رتاپا ته مام
نويسا به سوژ ياوا به ئه نجام
(به سه رهاتي داماويي به دوور و دريژي نووسراو به سوژه وه كوئايي هات)

داش به دەست پەیک پەرەندەى پى دەو
ویشان کۆچ کەردن هەر جە نیمە شەو
(درا به دەستی پەیکى بالگره‌وهى تیزرەو، بۆ خۆشیان هەر له نیوه‌شه‌ودا کۆچیان
کرد)

کیشان گەنج و مالى گوریزان به تاو
بەرشین جە ئەیوان شەو نەکردن خاو
(چى گەنج و مالى هەیه بار کرا و به پەله هەلاتن، قەسریان بەجى هیشت و شەو
نەخەوتن)

سەحەر چوون خوەرشید جە کەل بەر ئاما
سپای بى سامان جە خاو هوریزا
(بەیانى زوو کە خۆر له ئاسۆ دەرکەوت، لەشکەرى بى سامان له خەو هەستا)
پۆشان وه بالا کالای فەرەنگى^{۱۲۶}
بیدار بى جە خاو سوهراب جەنگى
(جلى فەرەنگیان پۆشى و زۆرابى شەرکەرىش له خەو هەستا)
سەلاح رۆى جەنگ پۆشنا به ویش
شى نه کۆل رەخش بى خۆف و ئەندیش
(چەک و چۆلى رۆزى شەرى له خۆى بەست و به بى ترس و دلەراوکە سواری
رەخشەکەى بوو)

سپای تورکان، خیزان پەى نەبەرد
زەمین بى وه قیر هەوا لاجەوورد
(لەشکەرى تورکان بۆ شەر جوولان، زەوى رەش هەلگەراو ئاسمان شین)

۱۲۶. وشەى "فەرەنگ" یان فەرەنگى کە به مانای رۆژئاوایی یان ئەوروپایی دى، وشەیه‌کى نوێیه و ئەم وشە تەنیا له دەقه کوردییەکاندا هەیه.

جهولان دا به ئهسپ نهوهی نامدار
شکستن به گورز دهروازو ههسار
(نهوهی ناودار [زۆراب] ئهسپی تاو دا و به زهری گورز دهروازو و ههوشه‌ی قه‌لا
شکیندرا)

سواران داوه، جویای پهزم جهنگ
کیشان نه مابهین قه‌لای سهخت تهنگ
(سواران به شوین شه‌پکه‌راندا گه‌ران و خویان گه‌یاندو نیو شوینه تهنگ و
باریکه‌کانی قه‌لای سهخت)

گیلان په‌ی دوخته‌ر جه سه‌ر تا به وار
نه‌بی نشانه‌ی نهوهی نامدار
(سه‌روژیر به شوین کچدا گه‌ران و هیچ نیشانه‌یه‌کیان له نهوهی ناودار [کچ]
نه‌دی)

کیشان بهو ههسار بارخانه‌ی ویشان
نشتن وه خه‌مناک خاتر په‌ریشان
(له قه‌لادا جیگربوون و بارخانه و که‌رهسته‌ی خویان دامه‌زاند و به غه‌مباری بو‌ی
دانیشتن)

قاسد چون شاباز جه‌نگی دلیران
تا یاوا وه نه‌زد پادشای ئیران
(نامه‌به‌ر وه‌ک شابازی شه‌پکه‌ری دلیران به بی‌راوه‌ستان خوی گه‌یاندو لای
پادشای ئیران)

نیان به‌زم ساز یاران ته‌له‌ب که‌رد
خدای دان به جام تا به شه‌فه‌ق زه‌رد
(شا له کو‌ری به‌زم و په‌زمی مؤسیقادا بوو و هه‌تا به‌یانی زه‌رده‌ی شه‌فه‌ق
خه‌ریکی خواردنه‌وه بوون)

چەند پەهلەوانان حازر بىن جە لاش
دەست وە بان دەست مەكەردن سەناش
(ژمارەيەك پالەوانى لا حازر بوو كە دەست لەسەر سىنگ خەريكى پەسەن بېژى
بوون)

شا ديش قاسدى ئاما جە لاوہ
عەرزىش دا بە دەست كەيكاس شاوہ
(شا ديتى نامەبەرىك لەو لاوہ هات و نامەكەى دا بە دەستى كەيكاس شا)

چون وانا عەرزەى جەنگى دليران
خروشا بە قار پادشای ئيران
(كاتىك نامەى بە سەرھاتى شەرى دليرانى خویندەوہ، پادشای ئيران لە تورەبيدا
گۆراندى)

بېژەن^{۱۲۷} چەنى گيو، گورگين ميلاد
رەھام^{۱۲۸} و بەھرام، گۆدەرز كەشواد
(بېژەن لەگەڵ گورگينى ميلاد، رەھام و بارام و گۆدەرزى كەشواد)

توس و فەربورز^{۱۲۹} شانزادەى كەيان
شىدوش^{۱۳۰} و قوباد^{۱۳۱} نەوہى كەيانان

۱۲۷. "بېژەن" بېژەن كورى گيو، نەوہى گۆدەرز و خوشكەزای رۆستەم يەككە لە پالەوانانى سەردەمى رۆستەم. لە چيرۆكەكانى ديكەى شانامەى فیردەوسیدا بېژەن لە شوینىك بارەمان و لە شوینى ديكەش هومان پالەوانى تۆرانى دەكوژى. (فەرھەنگى ديژيتالى ديھخودا)
۱۲۸. "رەھام" كورى گۆدەرز و نەوہى كەشواد، يەككە لە پالەوانانى سەردەمى رۆستەم و دواتر سەرلەشكەرى بارامى گۆر. (ھەمان سەرچاوە)
۱۲۹. "فەربورز" كورى كەيكاس شا كە بە پىي شانامە لە شەرى "دوازە رۆخ" دا "كەلباد"ى كورى "پيرانى وەيسە"ى تۆرانى كوشت. (ھەمان سەرچاوە)
۱۳۰. "شىدوش" كورى گۆدەرز و براى گيو، يەككە لە پالەوانە ئيرانيەكانى سەردەمى رۆستەم. (ھەمان سەرچاوە)
۱۳۱. "قوباد" كورى كاوہى ئاسنگەر و براى قارن. يەككە لە سەرلەشكەرەكانى ئيران كە لە =

(توس و فەریبورز شازادەگەلی کەیان، شیدوش و قوباد لە نەوێکانی کەیان)

شا قسەیی سۆھراب سەرتاپا تەمام
وانا پەڕیشان سەرسام بێن سەرسام
(شا بەسەرھاتی زۆرابی لە بنەوہ ھەموو بۆ گێرانەوہ و ئەوانیش گەلیک تووشی
حەپەسان و سەرسوپمان بوون)

واتش پەھلەوان جەنگی کودامەن؟
کێشان ھونەرماند پێ زۆر سامەن؟
(وتی پالەوانی شەپکەری [نیوتان] کامەھێ؟ کامەتان ھونەرماندی پێ زۆر و
ترسناکی نیو ھەمووانە؟)

سەحەر سپای جەنگ مەسپارۆش بە دەست
راھی بۆ پەیی رەزم وینەیی شێر مەست
(بەیانێ زوو لەشکەری شەپکی پێ دەسپێرم کە ھەرۆک شێری سەرمەست پێگای
مەیدانی شەپ بگێرێ)

فەردا {پەری لیک} ١٣٢ شۆلەیی ئافتاب
بەرۆ بەو مەکان سپای بێ حیساب
(بەیانێ شەفەق بەر لە دەرکەوتنی زەردەیی خۆر، لەشکەری بێ ئەژمار بۆ شوینی
شەپ بەریت)

بەو تەور سپای تورک کەرۆ قەتل و عام
ھەر واچان بە راز تا یومەلقەھام
(بە جۆریک لەشکەری تورکان قەتلوعام بکا کە تا ھەتاھەتایە و ھەتا دنیا ئاخر
وہک راز و سەربردە بگێردیتەوہ)

=سەردەمی پادشایەتی نەوزەر کوری مەنووجەر لە شەپ لەگەڵ پادشای توران ئەفراسیاب بە
دەستی بارەمان کوژرا. (ھەمان سەرچاوە)
١٣٢. لە دەستنووسە کەدا وا نووسراوہ یان من وای تێ گەیشتم.

ئەو پەھلەوانان نہ پای تەخت شا
تەمام سەراسەر گرد زەرین کولا
(ئەو پالەوانانەى حازر لە بن تەختى پادشا که هەموویان کلاوی زیرینیان لە سەر
بوو)

تەمام گشت مات بین سەراسیمەوار
ئاخر سەرئەنجام ئامان بە گوفتار
(دوای ئەو هەموویان مات و سەر لێشیاو بوون، ئاخرهکەى هاتنه قسه)

واتن پادشا جەوانی پەى تەور
بە کینه بدۆ شمشیر نہ رووی هەور
(وتیان پادشا گەنجیکی بەو شیوهیه که به رق و قین شمشیر له رووی هەوران
بوەشیی)

وہ جای هەجیر کەرده بۆش نہ وەند
وہ یەزدان پاک یەکتای خوداوەند
(کەسیک که هەژیری دەستبەسەر کردووہ بەو خودا پاک و تاقانەیه)

مەگەر هەم رۆستەم نہ زابۆل زەمین
بیۆ پەری جەنگ نہ مەیدان کین
(مەگەر تەنیا رۆستەم له ولاتی زابۆل بە قینەوہ بچیتە شەری)
وہرنە پەى دەستوور هیچ نەدارۆ چار
کەس نیەن هەمتاش نہ رووی رۆزگار
(دەنا بەو شیوهیه هیچ چارهیه کمان نییه و لەم سەردەمەشدا کەسیکیش [بیجگە
له رۆستەم] ناتوانی هاوشان و هاوتای بکا)

نامه نووسینی که یکاوس بۆ لای پۆسته م

شا فه رما وه زیر حازر بی جه لاش

سو جده ی زه مین به رد نه پووی خاک پاش

(شا ده ستووری دا وه زیری له لا حازر بوو، [ئه ویش] کر نۆشی بۆ برد و که وته بن پیی)

قه له م گرت به ده ست داش نه پووی هه ریر

نو یسـا به نام بینای بی نه زیر

(قه له می به ده سته وه گرت و نووسی، به ناوی خودای بینا و بیوینه دهستی به

نووسین کرد)

به لئی هه ی پۆسته م په هله وان جه نگ

کوشنده ی دیوان ئه ولاد ئه رژه نگ^{۱۳۳}

(به لئی، ئه ی پۆسته م پاله وانی شه ر، بکوژی دیوانی توخم و نه وه ی ئه رژه نگ)

دایم سپه هدار جه رگه ی سهروه ران

جه لاد دیوان رای مازهنده ران

(هه می شه سه ره له شکه ره له ریزی سه روکان، جه لاد و بکوژی دیوه کانی پیگه ی

مازنده ران)

هه ر به مه رز پۆم تا وه ملک چین

نامت مه نشووره ن جه پووی سه رزه مین

۱۳۳. "ئه رژه نگ" ناوی سه ره له شکه ره ی دیوان له دیوانی دیوسفید که له شه ری مازهنده راندا به

دهستی پۆسته م کوژرا. (فه ره نه نگی دیجیتالی دیه خودا)

(هەر له سنووری پۆمهوه ههتا ولاتی چین، ناوت مهنشووره له سهرگۆی زهوین)

مهعلووم بۆ جه لات وهختم بێ وهختن

ههجيير ها خهريک زندان سهختن

(لات ئاشکرا بێت که کاتيکی زۆرم به دهستهوه نهماوه، ههژير له ديل و له

زينداندايه)

ها جه لای تورکان شای ئهفراسياب

ئامان پهی مهکان سپای بێ حيساب

(له لایهن شای تورکان ئهفراسيابهوه، لهشکهريکی زۆر و بێ ئهژمار هيرشی

کردووته سهزمان)

چهند کهس پههلهوان زهنهندهی دهمان

هومان و قوباد^{۱۳۴} چهنی بههرهمان

(ژمارهیهک له پالنهوانانی بکوئی سهردهم وهک هومان، قوباد و بههرهمان [له گهلیدان])

سوهراب سپههدار جهنگی مهوانۆ

خهنجهر جه رووی چهرخ ههفتهم مهشانۆ

(سهرلهشکهری شهپریان جهوانیکه به زۆراب ناسراوه، خهنجهر له سهر ئاسمانی

حهوتهم دهوهشینی)

جهوانی جه سن^{۱۳۵} پازده سالانهن

سالار سهرکesh کهمه لالانهن

(گهنجیک له تهمهنی پازده سالان، سهروکيکی سهرکيشی کهمه لهعلان)

۱۳۴. وا دیاره لیتره دا دوو قوباد ههبووه یهک پالنهوانی ئیرانی و یهک پالنهوانی تۆرانی. ناوی ئهم

پالنهوانه له دهقی فیردهوسیدا لهم برگهیهدا نابیندری. دیاره به پیتی میتۆلۆجیایی ئیرانی

ئهفراسياب و بنهچهی تۆرانییهکان لهگهڵ ئیرانییهکان له یهک بنهماله بوون و ههر بۆیه زۆر

ناوی هاوبهش له نێوان ئیران و توراندا ههین.

۱۳۵. له دهستنوسهکهدا، لیتره دا جارێکی دیکه "سند" دوویات کراوهتهوه.

نه وهقت مهيدان مهـعرهـكهـى نهـبـرد
كۆى خارا^{۱۳۶} به گورز ئهـو مهـبۆ به گهرد
(له كاتى شهـر و له مهـيدانى نهـبـردا، كۆيى خارا به زهـربى گورزى ئهـو ورد و خاش
دهـبى)

ههـژيرش وه جهـنگ قهـستش كهـرد وه قهـست
داش وه زهـمـينـدا دهـست و پاش بهـست
(له شهـردا به قهـستى كوشتن ههـژرى دا به عهـرزدا و دهـستى و پىـى بهـست)

وه زهـرب باهۆى زۆر سهـهـمگين
نگون كهـرد نه خاك ساراي سهـرزهمين
(به زهـبرى باسكى پر زۆرى، [ههـژيرى] له سهـر عهـرز سهـرنگوم كرد)

ههـر چهـند پهـهـلهـوان كورسى نشينهـن
يهـكايهـك مهـحبوس خاتر خهـمينهـن
(ههـموو پالـهـوانانى ناودار و دهـستنيـشانكراو، يهـك بهـيهـك خهـميار و گرفتارن)

ئامانت فهـرزهن زنهـار سهـد زنهـار
وهـختى مهـوانى نامهـى شهـهـريار
(دهـستم به داوینت، به زووترين كات دواى ئهـوه نامهـى پادشاه خويندهـوه)

بپۆشه سهـلاح جهـنگى به ئهـندام
به تاو و تهـنجيل حازر به جهـلام
(چهـك و چۆلى شهـر له خۆت ببهـسته و به پهـلهـو بى راوهـستان له لام ئاماده به)

نامهـش دا به دهـست گيو هونهـرمهـند
سوار بى وه ئهـسپ جهـهـندهـى سهـمهـند^{۱۳۷}

۱۳۶. "بهردى خارا" بهردى ههـر سهخت و خۆراگر.

۱۳۷. "سهـمهـند" رهنگى مهـيلهـو زهرد، تهـنيا بۆ رهنگى ئهـسپ بهكار دهـبرى. وهك پيشـتريش له
پهـراويزتىكى ديكهـدا نووسراوه، ئهـسپى زۆراب ناوى "سهـمهـند" بووه.

(نامه‌ی دایه دهستی گیوی هونه‌رمه‌ند، [ئه‌ویش] سواری ئه‌سپه زهرده‌ی سه‌رشاخ
بوو)

گیو سه‌رئه‌فراز راهی بی وه جهخت
ده رۆژ و ده شه‌و به وهخت بی وهخت
(گیوی سه‌ربه‌رز به هه‌له‌وداوان وه‌رێ کهت، ده رۆژ و ده شه‌و به وهخت و ناوهخت
[ئه‌سپی تاو دا])

یازده‌هه‌م نه وهخت شو‌له‌ی سوب سه‌هر
جه زابول زه‌مین سه‌ر کیشا وه به‌ر
(رۆژی یازده‌هه‌م که زهرده‌ی به‌یانی له ولاتی زابول سه‌ری وه‌ده‌ره‌ینا)
ناگا دیده‌بان جه بالای سه‌سار
نگا کهرد جه دوور مه‌یۆ یه‌ک سوار
(له ناکاو دیده‌وه‌ر له سه‌ر قه‌لاوه سواریکی له دووره‌وه دی که به‌ره‌و لای ئه‌وان
ده‌هات)

شی به لای رۆسته‌م بی سه‌بر و ئارام
وات ئه‌ی په‌هله‌وان نه‌وه‌ی زال سام
(به بی راوه‌ستا و به‌په‌له‌ چوو بۆ لای رۆسته‌م و وتی ئه‌ی پاله‌وان نه‌وه‌ی زالی
سام)

سواری جه دوور مه‌یۆ جه راوه
ها به کۆل ئه‌سپ جه‌هانپه‌یماوه
(سواریک له دووره‌وه به ریگه‌وه‌یه، له کۆل ئه‌سپکی جیهانپه‌یوه‌یه)

به ته‌نجیل مه‌یۆ تمه‌ز که چیشه‌ن
جه ئیران ئامان هه‌والی پيشه‌ن
(زۆر به په‌له‌ دیت و دياره کاریکی به‌په‌له‌ی هه‌یه، له ئیرانه‌وه دیت و هه‌والی ئه‌وی پخیه)

رؤسته م چون شنهفت دهردهم بی سوار
ئاما وه بیرون دهروازهی حهسار
(رؤسته م که ئەمهی بیست ههر زوو سوار بوو و له دهروازهی قهلا وهدهرکهوت)
زاناش کلاو خود تهلا نه سههرن
خاههر زادهی ویش گیو ناموههرن
(زانی کلاوئاسنینی له زیر چیکراوی له سههره، خوشکهزای خوئی گیوی ناوداره)
تا یاوان به هم دوو دهست نه گهردهن
دیدهم رؤشن بی تاسهتم کههردهن
(که به یهک گهیشتن دهستیان له ملی یهکتر کرد و چاوودل روونی و تاسه م
شکاندنیا ن به یهکتری وت)

دهست گرتن وه هم تا شین به ئهیاوان
مویهت^{۱۳۸} مهکهردش به دیده و به گیان
(دهست له ناو دهست ههتا هاتنه نیو قهلا، ریز و موحیبهتی زوریان بو یهکتری
دهربری)

پادشا چاقهن؟ گوډهرز چکارهن؟
جه پهلهوانان کی حورمهت دارهن
(ئهحوالی پادشا چونه، باشه؟ ئه ی گوډهرز چ دهکا؟ ئه ی له نیو پالنهواناندا
کامهیا ن ریز و پله ی ههیه؟)

واتش به دهولت گشت به دهماخن
قهلاکه گیریا ههجیر دهستاخن
(وتی ههموو لایهک باش و به دهماخن، قهلاکه گیراوه و ههژیر دهستبهسههره)

۱۳۸. "مؤبهت" کورتکراوی "موحیبهت"، "محبت" فارسی، میهره بانی و ریزلیتان.

شا منش کياست به تهئجيل و دهو
زينهار سهد زينهار شهو نهكهرى خهو
(شا منى ناردوو به پهله و بى راوهستان، سهد جاريش راسپيدرراوم كه
شهوانهش نهخهوم و ههر رى بكم)

سهدرارى گران سههمناك ئامان
پههلهوان جهنگ زورش بى سامان
(سهدرارىكى گهوره و ترسناك هاتووه، پالاهوانىكى شهري كه هيز و قوهتيكى له
رادهبهدرى ههيه)

دهور دوو ههزار سپا جه لاشهن
چهند پههلهوانان جهنگى جه لاشهن
(نزىك به دوو ههزار لهشكهرى هيناوه، ژمارهيهك پالاهوانى شهريشى له لايه)

نامش سوهرابهن، بهور سهههمگين
نيهن، ناپهيدان نه رووى سهرزهمين
(ناوى زورابه، پلينيگى ترسناك، نيهه و له وينهى ئهو له جيهاندا پهيدا نابيت)

روستهم وات: گيلام دنيا سهراسهر
نهديم پههلهوان جه ويم زياتهر
(روستهم وتى ههموو جيهان سهرانسهه گه رام پالاهوانىكى ديكهه له خووم زياتر
نهدى)

بهلى جه دوختهه پادشاي سهههنگان
به ويم مهزانو فرهزهنديم پهيدان
(بهلى له كچى پادشاي سهههنگان، ئهوهندهى من بزانه مندالايكم ههيه)

هيماي كودهكهه نادیده سالهن
ههم قابيل نيهه هيماي مندالهن

(به لّام [ئهو] هيشتا منداّل و سالنه ديوه و قاويله تي ئه ودي نييه و هيشتا كه م
ته مهن)

ئه گهر ئه و بيهن ياريش په ي كه ردهن
به پرووي ئاشتي هه جيرش به ردهن
(ئه گهر ئه و بيت گه مه ي پي كر دووه و له پرووي ئاشتيه وه هه ژيري بر دووه)

گيو هونه رمه ند نامه ي شه هريار
ده ردهم دا به ده ست په هله وان كار
(گيو هونه رمه ند نامه كه ي پادشاي هه ر زوو به په له دا به پاله وان)
رؤسته م گرت به ده ست خه يلي نگا كه رد
له رزا وينه ي بيد خو فاش نه دل به رد
(رؤسته م نامه كه ي كر ده وه و زوري چاو لي كر د، وه ك بي له رزي و ترسي له دل
چوو)

واتش به داناي كار ساز بي چوون
وه زه رب تيغم مه بو سه رنگوون
([له گه ل ئه وه ش] وتي به [هيمه تي] خوداي كار ري كخه ري زانا به زه بري شمشير م
ده كوژري)

يا وه زه رب گورز مه كه رون قه ستش
يا وه جاي هه جير مه يونون ده ستش
(يان به زه رب ي گورزم ده كوژري و يان له جيگه ي هه ژير به ديلي ده گرم)
ئه و كه ده عواي ته خت كه يكاوس كه ردهن
چاره ش مه رده نه ن هه ر مه بو مه رده ن
(ئه و كه به ته ماي پرووخاني ته ختي كه يكاوسه، ئه وه هيج ريگايه كي بي جگه له
مردن له بهر ده مدا نييه)

ئەمشەو با ھامدەم جامى بنۆشىم
سەھەر بەرگ خەشم غەزەب بپۆشىم
(جارى با ئىمشەو پيالەيەك بخۆينەو، بەيانى زوو بەرگى قىنى شەر دەپۆشىن)

مەيل كەردەن وە جام نشتەن بە دلشاد
كەيكاس شاشان ھىچ نەما بە ياد
(پيالەيان فر کرد و بە خۆشى لىي دانىشتن، كەيكاس شايان بە تەواوەتى لە بىر کرد)

سى رۆ تا شەوان مەجلىس نياشان
لادى كەم نەبى شەربەت جە لاشان
(سى رۆژ لە سەريەك ھەتا كاتى شەو مەجلىسيان گرت تاويك لە شەراب
خواردنەو نەوہستان)

جە مەستى شەراب ھىچ نەبين وە فام
پەي رۆي چەھارەم ئاخىر سەرئەنجام
(لە مەستى شەرابدا ھىچ ئاگايان لە خويان نەبوو، ئاخىرەكەي بۆ رۆژى چوارەم)

گىو وات: بە رۆستەم داراي ھونەرمەند
ئارۆ سى رۆژەن منت كەردەن بەند
(گىو بە رۆستەمى وت ئەي ھونەرمەند، ئەمە سى رۆژە منت لىرە گىر داوہ)

يا سوار ببە يا دەستوورم دەر
نەبا پادشا قەستم كەرۆ سەر
(يان ئەوہتا سوار ببە با برۆين، دەنا ئىزنم بدەيە كە من برۆم، نەكا پادشا بمكوژي)

كەيكاس خەشمش پەي جەنگ بە تاوہن
ھەم فامش نيەن مەست شەراوہن
(كەيكاس ئىستا لە قىنى شەرى تاوى گرتووە، لە عەقلەوہ بىر ناكاتەوہ و
ھەميشە مەستى شەرابە)

مه‌بادا جه وهخت سه‌رمه‌ستی شه‌راب
بواجۆ پييمان حه‌رف نا سه‌واب
(نه‌کا له کاتي سه‌رخۆشيدا قسه‌يه‌کي ناله‌بارمان پي بلي)

رۆسته‌م: وات به گيو وهس کهر خه‌يالان
شييران جه تاو شهت تيغم مه‌نالان
(رۆسته‌م به گيو وي کهم خه‌ياللي وا بکه‌وه، شييران له ترسي بريني تيغم ناله و
هاواريانه)

که‌يکاوس جه لام چوون مشتتي خاکه‌ن
چه په‌روام چه خوف شاي سه‌همناکه‌ن
(که‌يکاوس به لامه‌وه مشتتيک خاکه، چ ده‌ربه‌ستی ترسي پادشاي ترسناکم)

فه‌رما غولامان نالاي که‌مه‌ر زه‌ر
زين که‌ران وه ره‌خش په‌ره‌نده‌ي بي په‌ر
(فه‌رمانی دا به غولامانی زيپين پشتين، ره‌خشه‌کان، بالنده‌کانی بي بال زين بکه‌ن)

که‌مه‌ر به‌ست نه پشت شه‌و نه‌که‌رده‌ن خاو
ياوان به ئييران جه‌ولان دان به تاو
(پشتينيان له پشت به‌ست و شه‌و نه‌خه‌وتن، هه‌تا که‌يشتنه‌ خاکی ئيران هه‌ر
ئه‌سپيان تاودا)

گوډه‌رز و به‌ه‌رام، فه‌ره‌اد^{۱۳۹} و قوباد
زه‌نگه‌ي شاوران^{۱۴۰} گورگين ميلاد
(گوډه‌رز و بارام، فه‌ره‌اد و قوباد، زه‌نگه‌ي شاوران گورگيني ميلاد)

۱۳۹. "فه‌ره‌اد" پاله‌وانیکی ئيراني که له سه‌فه‌ري که‌يکاوس شادا بۆ مازهنده‌ران له‌گه‌لي بووه.

(فه‌ره‌نگي ديجيتالي ديه‌خودا)

۱۴۰. "زه‌نگه‌ي شاوران" زه‌نگه‌ کورپي شاوران يه‌کتيک له پاله‌وانانی سه‌رده‌مي رۆسته‌م و که‌يکاوس

شا. (فه‌ره‌نگي ديجيتالي ديه‌خودا)

جەنگى سواران ھەزاران ھەزار
ئامان ۋە پېشسواز نەۋەى نامدار
(سوارانى شەركەر ھەزاران ھەزار ھاتن بۆ پېشسواز ۋە بەخىرھاتنى نەۋەى ناودار)
رۆستەم چەنى گىو پىيا بىن جە رەخش
ئامان بە ئەيوان ئالاي عەجەب نەخش
(رۆستەم ۋە گىو لە رەخشەكانيان پىيادە بوون ۋە چوون بۆ كۆشكى ئالالاي
رەنگاۋرەنگ)

سوجدەى سەلام كەرد داناي ھونەرماند
پادشا ۋە قىن عەلەيكش بسەند
(زاناي ھونەرماند [رۆستەم] كرنۆشى برد ۋە سلاۋى كرد، پادشا بە تورەيىيەۋە
ۋە لامى سلاۋەكەى دايەۋە)

شى نە جامەى قىن، خەشمش خرۇشا
پرو كەرد بە رۆستەم ۋە ھەيبەت جۇشا
(شا بە قىن ۋە تورەيىيەۋە تەقىيەۋە بە سەر رۆستەمدا ۋە بە توندى گۆراندى)
بە پروۋى خەشمەۋە كەيكاس بە قار
ۋاتش: بە رۆستەم ھەرزەى ھەرزەكار
(كەيكاس بە قىن ۋە تورەيىيەۋە بە رۆستەمى وت: ھەى ھەرزەى نيو ھەرزەكاران)

ھىچ نەمەترسى جە حوكم شاھى؟
نەھيۆت ۋە چەم من چون گەداهى؟
(ئايا ھىچ لە دەسەلاتى شاھتەم ناترسى؟ ئايا ۋەك سۈۋال كەرىك چاوم لى دەكەى؟)

گيوم كىاستەن زىنھار سەد زىنھار
ھەجىر نە بەندەن قەللا يەختەسار

(من گیوم به په له و ئامان سهد ئامان نارد که هه ژیر به دیل گیراوه و قه لآ
داگیرکراوه)

تو دایم نه فیکر بهزم رازهنی
جه حوکم شاهان بی نیازهنی
(تۆش هه میسه له بیرى راز و نیازی خۆتى و له دهسه لاتی پادشایه تی، خۆت بی
نیاز نیشان ددهی)

ئه گهر جه دهمدا تیغی مه بی پیم
ئه وسه به تاقی مه زانای من کیم
(ئه گهر ئیستا شمشیریک له لام بوايه، ئه ودهم به کردهوه دهترانی من کیم)

به یهزدان پاک تیغی مه شه ندم
سهرت چون ترنج^{۱۴۱} جه تن مه که ندم
(به خودای پاک و بیگهرد شه مشیریکی وام لی ددهای که وهک ترنج سهرم له
لهشت ده په راند)

شا فه رما به گیو رۆسته م کهر به دار
جه گوفتار من چون نه بیهن په ژار
(شا فه رمانی به گیو دا رۆسته م له دار بدا، چونکه له دهستووری من [ئه و]
سه رپیچی کردهوه)

گیو ناماش نه دل دهست و برد نه کهرد
شه رم جه رۆسته م کهرد، کیشا ئاه سهرد
(گیو دلی نه هات و خۆی نه بزواند، شه رمی له رۆسته م کرد و هه ناسه یه کی ساردی
هه لکیشا)

۱۴۱. "ترنج" له دهقی فیردهوسیشدا هه ر ترنج هاتووه. میوه یه که له نارنج گه وره تره و پیسته که ی
دهکرتیه مرهبا، به عه ره بی پی دهگوتری تفاح مائی (فه رهنگی دیجیتالی دپه خودا)

شا فهـرما وه توس به وری نه ئاغوش
رۆستهـم چهـنی گیو هـردوو به دار کـهـش
(شا فهـرمانی به توس که پلینگیکی له باوهـش بوو دا رۆستهـم و گیو پیکهـوه له دار بدا)

وه زهـرب چوماغ چووی سهـخت پهـرام
بریزه ناخوون پهـنجه و پاش تهـمام
(به زهـبری داری قایمی پهـرام، [ئهـوهـندهـیان لی بده] که هـموو نینۆکی پهـنجهـکانی
دهست و پیمان برژی)

توس ئاما وه خهـشم توندی کهـرد نیگار
کهـمهـریهـندش گرت بکیشۆش به دار
(توس به توورهـیییهـوه چاویکی لی کرد، پشتینهـکهـی گرت که بیکیشیتته دار)

پهـوستهـم چون شنهـفت شادی کهـرد به تال
خروشا به خهـشم نهـوهی توخم زال
(رۆستهـم که ئەمهـی بیست شادی لی به تال بوو و به توپهـیییهـوه نهـوهی تووی زال
گۆراندی)

واتش: کهـیکـاوس وهـسهـن قین و قار
نهـداری وه یاد جهـفای رۆزگار؟
(وتی کهـیکـاوس بهـس که قین و توپهـیی، تو هیچ چهـرمهـسهـرییهـکانی رۆزگار له
بیر نهـماوه؟)

چهـنی دیو سفید^{۱۴۲} خجل مهـنده بی
گره گوشایت گشت وه بهـنده بی
(به دهستی دیو سفیدهـوه وه زال هاتبووی، کرانهـوهی گرپوچکهـت تهـنیا به دهستی
من بوو)

۱۴۲. "دیو سفید" ئەو دیوهی که به دهستی رۆستهـم له مازندهـران کوژرا. له داستانی هـوت
خوانی رۆستهـمدا له شانامهـی فیردهوسی به درێژهی باسی کوشتنی دیو سفید کراوه.

چەند نەپرە دىۋان سەر جە تەن كەندم
ھىچ كەس نىياراست بىۋ نە وەندم
(چەندە نىپرە دىۋانم سەربىرى، ئەو دەمەى كەس نەيدەۋىپرا [تەننەت] لەگەلم
بىكەۋى)

چەند پەھلەۋانان بەلخ و بوخارات
بە دەست بەستتە ئاۋەردەم بە لات
(چەندە پالەۋانانى بەلخ و بوخارام بە دەست بەستراۋى ھىنا بۆ لات)
شاهىم دا بە تۆمىن [رام بچم داشت]
بەدار كەردەنم ج تۆنە پنداشت
(من تۆم كورد بە پادشا، ئىستا تۆ دەتھەۋى لە دارم بدەى)
تۆ توخم جەمشىد من نەۋەى زالم
جە تۆ حازرەن بەخت و ئىقبالم
(كە تۆ كورى جەمشىدى، منىش نەۋەى زالم، شانس و بەختى [دەسلانم] لە تۆ
زىاترە)

ئەر من نەترسون جە يەزدان پاك
چە كاوس چە لام يەك مشتى خاك
(ئەگەر من لە يەزدانى پاك نەترسم كەيكاس شا و مشتىك خۆلم بە لاۋە ۋەك يەكە)

ساکە ھەكايەت رۆستەم بى تەمام
توس سىپەھدار زۆر دا بە ئەندام
(كە قسەكانى رۆستەم تەۋاۋ بوو، توسىيى سەرلەشكەر بە زۆر پەلامارى دا)

گرتش كەمەرىبەند پىلتەن بە قار
تا بەر جە ئەيوان بىكۆشوش بە دار
(پشتىنى فىلتەنى بە تورەيىيەۋە گرت ھەتا بىباتە دەرەۋەى كۆشك و لە دارى بدا)

رۆستهم به غه زه ب مشتى دا نه توس
وستش نه رووى خاک وینهى سیاپوس^{۱۴۳}
(رۆستهم به تورهيییه وه مسته کۆلهیه کی له توس دا و ههروهک ره شپيستیك
[کۆيلهیهک] تهختى زهویى کرد)

پا نیا وه رهخش سوار بی وه زین
به رشی جه ئه یوان جووشیا به قین
(به ئه سپدا هه لگه را و سواری زین بوو، به قین و تورهيییه وه له کۆشک وده رکهوت)
واتش من رۆستهم ئه ولاد زالم
کى دارۆ تابشت گورز و گۆپالم
(وتى من رۆستهم له نه وهى زالم، کى توانای خوڤراگریی له بهر گورز و گۆپالمدا
ههیه)

ئه ر من نه ترسوۆ جه یه زدان پاک
پادشا جه لام وینهى مشتى خاک
(ئه گه ر من له یه زدانى پاک نه ترسم، پادشا له لام نرخى مستیک خاکی نییه)
جه ولان دا به ئه سپ بى سه بر و ئارام
راهی بی به عه زم رای زابول مه قام
(ئه سپی تاودا و به په له و بى ئوقره یی ریگه ی زابولی گرته بهر)

۱۴۳. رهنگه له بهر کیشی شیعره که بێت که له وشه ی "ره شپيستی" که لک وهرگیراوه به لام دیسان
لێردها پانتاییی رهگه زه رهستی و هه لاواردنی رهگه زی دهردهکهوئ که چۆن ته نانهت شاعیریکی
کورديش له و پهری جیهان و به بى ئه وهی هیچ پێوه ندییه کی سیاسی و جفاکیی له گه ل خه لکی
ره ش هه بیته، به و شپوهیه له وان بیر دهکاته وه. دیاره ئه مه ش بو ئه و روانینه دهگه رپته وه که به
گشتی له تیکسته ئه ده بی و ئیسلامیه کاندا ره ش و کۆيله وهک هاومانای یه کترى هاتوون.
بیلالی حه به ش کۆيله یه ک که دواتر ده بیته موسلمان نمونه یه کی به رچاوه. له دهقی
فیرده وسیدا "ره شپيستی" نییه و ئه م به یته ئاوا هاتووه:

بزد تند یک دست بر دست گوس/ تو گفتی ز پیل ژیان یافت کوس

واتن پادشا مهست شهرايى
لادى توندى كهرى، تويچ بى دهماخى
(وتيان پادشا سهرخوشى شهرايى، [ئەو] كه ميگ توندى كرد توش زور بى
دهماخى تورە و تۆسن'ى)

چەند پەهلەوانان مەجلىس نشين بى^{۱۴۴}
پەكايەك مەحبوس خاتر خەمىن بى
(هەر چەندە پالەوان لە كۆرەكە دانىشتبوون، هەموويان يەك بەيەك گرفتار و
خەمبار بوون)

واتن بە گۆدەرز تۆ رەهنمايى
ئەركان دەولەت پای تهخت شايى
(وتيان بە گۆدەرز تۆ رينوينى، تۆ ئەركانى دەولەت و تهختى پادشايەتى پىك دينى)
واچە كهيكاس مەر سهرسامەنى؟
ديوانەى كەم هوش، بى عەقل و فامەنى
(ئاخر بلى كهيكاس مەگەر تۆ سهرسامى؟ ئەى شىتى كەم ئاوەز و نەفام.)
رۆستەمت پەى چيش كەردەن خاتر تەنگ؟
مىناى تهخت ویت پاره كەرد وه سەنگ؟
(بوچى دلى رۆستەمت رەنجاند و خەمبارت كرد؟ تۆ [بەم كارە] شووشەى تهختى
خۆت بە دەستى خۆت بە بەرد شكاند؟)

گۆدەرز چون شنهفت نهكەرد مدارا
ئاما نه پای تهخت پادشای دارا
(گۆدەرز كه ئەمەى بيست رانهوستا و به پهله هاته لای پادشا)

۱۴۴. لەم بەیتە بە دواوە هەتا ۱۴ بەیتی دیکەى دواتر لە ریزی شیعەرەکانی چیرۆکەدا نەما بوون
و لە لاپەرەى دیکە نووسرا بوونەوه. بە پى نيوەرۆكى چیرۆکەکه بەیتەکان جاريكى دیکە لە
شوين و ریزی دروستى خوياندا ليرهدا داندرانهوه.

واتش: پادشام نهدارى خه بهر
يه كى چون رۆسته م شير پرهونه
(وتى: پادشاي من، تو ئاگات لى نيه، كه سىكى وهك رۆسته م، شيرى پر هونه)

چهند كيشا پهرىت جه فای فهاوان
چهند جادوو به تیغ هیندى شكوان
(چهنده دهره و چهرمه سهرى فهاوانى بو تو كيشا، چهنده جادوو گهرى به
شمشیری هیندى لهت و پار كرد)

چهند كيشا پهرىت ته پل به شارهت
چهند گهنج شاهان ئاوهرد به غارهت
(چهنده ته پلى سهركه وتنى بو تو لى دا، چهنده گهنجى شاهانهى بو تو چهپاو كرد)

چهند نوبهت به جهنگ شای نه فراسیاب
جه هوون مهردان زهمین كهرد ئاب
(چهنده چوو ه شهرى نه فراسیاب و له خوینى پیاوانى نهو [چۆمى] خوینى
ههستاند)

ئیسه جه لای تو پوچ و بیکارهن؟
مایهش ههرف سارد، خه لاتش دارهن؟
(ئیستا به لای تووه كه سىكى بیکار و هیچ و پووچه؟ قسهى سارد و سوکى پى
بگوترى و له باتى خه لاتكردن له سیدارهى بدهى؟)

پادشا شنهفت ئاما نه جای ویش
کیاست نهو دمای په هلهوان پیش
(پادشا كه نه مهى بیست وه سهر خوی هاته وه و ناردى به شوین پاله واندا)

عومرم رۆسته مهن سام نه ریمان
من جه گوفتهى ویم هابیم په شیمان

(رۆسته می سامی نه ریمان ژیان و [رۆحی] منه، من له قسه کانی خۆم په ژیان
دهبمه وه)

گۆدهرز و به هرام فه ره هاد و قوباد
شیدوش و شاپور^{۱۴۵}، گورگین میلاد
(گۆدهرز و بارام، فه ره هاد و قوباد، شیدوش و شاپور و گورگینی میلاد)

توس، فه ریبورز چه نی که سته ههم
چه ند که س دلیران راهی بین وه ههم
(توس، فه ریبور له گه ل که سته ههم و چه ند که س له پالاهوان و دلیران وه ری که وتن)
یاوان به رۆسته م یاران گشت ته مام
به شه رت قانون کهر دشان سه لام
(دۆستان و یاران هه موویان گه یشتنه لای رۆسته م و به پیی ریسا سلوویان کرد)

واتن: به رۆسته م ئاخر یه چی شه ن؟
تۆ جه شای ئیران خاترت ری شه ن؟
(وتیان به رۆسته م ئاخر ئه مه چییه؟ بۆ وا تۆ له شای ئیران دلت ئیشاوه؟)

سوار گران به رگوزیده ی جه نگ^{۱۴۶}
بی تۆ عومرمان نه بۆ یه کدره نگ
(ئهی سواری گران و هه لبراردی شه ر، به بی بوونی تۆ ته مه نیک بۆ ئیمه باقی
نییه)

۱۴۵. "شاپور"، لیره دا ناوی پالاهوانیکه هاوکات به پیی فه ره هنگی دێهخودا شاپور یانی شازاده و
رهنگه مه به ست له پالاهوانیکی تاییه ت نه بی ت و لیره دا ته نیا وه ک شازاده هاتیبیت. شاهپور یان
شاپور پیک هاتوه له شا و پور، پور واتای کوپ دهدا واته کوپی شا، شازاده. (فه ره هنگی
دیجیتالی دێهخودا)

۱۴۶. به پیی میتۆلۆجیای ئیرانی رۆسته م سه ریالاهوان بووه و پالاهوانه کان له دوا ی شا ته نیا به
قسه ی ئه ویان کردوه. (هه مان سه رچاوه دێهخودا)

دليران په ريت گرد خاتر تهنگه
هامسه ران زوير مات بيدهنگه
(هموو دليران بوټ دلتهنگن، دوستان و ياران خه مبار و مات و بيدهنگن)

باش بالا دست، جهنگي دليران
گوش مهردو وه حهرف پادشاي نيران
(نهى بالادست و يه كه مى شه پكهرى نيو دليران، گوي مهده به قسهى پادشاي نيران)

پادشا بي هوش مهست ترياكه
لادى توندى كهرد مهگه چ باكه؟
(پادشا بي هوش و مهستى ترياكه، بريك توندى كرد، مهگه نهو خه مى چييه؟)

روستهم وات گوډه رز ساحيب عهقل و فام
وهسه ن حهرف پوچ واتهى ناتهمام
(روستهم وتى نهى گوډه رزى ئاقل و زانا، بهس كه قسهى پوچ و بي برانه وه)

من و سيدق ساف ئيقرارم كه ردهن
ههنى جهى دهما تا به روى مه ردهن
(من و پاكيى خوم پيكه وه به لئيمان داوه، له ئيمرو به دواوه ههتا روژى مردن)

ههر تاكه زيندهم نه رووى روژگار
په ژاره م جه دهين ديدهى شه هريار
(ههرتا زيندوو بم له سه ر رووى نهى جيهانه، له پاشا خو ش نابم و لئى توورهم)

نه من گورز و تيغ رهخشم جه لامه ن
چ پهروام جه قين كه يكاوس شامه ن
(من كه گورز و رهخشي خوم هه بيت، چ ترسم له رق و قيني پاشايه)

گۆدەرز ھەم جە نۆ ئاما بە گوڤتار
وات ئەی پەھلەوان عەرسەیی کارزار
(گۆدەرز سەر لە نوێ دەستی بە قسە کرد و وتی ئەی پالەوانی مەیدانی شەری)

ھەرچی (...)^{١٤٧} واچی راستەن تەمام
بەلێ ھەرەف ئێدەن ئاخر سەرئەنجام
(ھەرچی [تۆ] بلێی راستە، بەلام دواقسە سەرئەنجام ھەر ئەمەیه کە)

ئێرانی مەدان تەعنەیی بی ھەساب
مەواچان پۆستەم تەرسا جە سوھراب
(ئێرانییەکان تانە و تەشەری زۆر دەدەن و دەلێن پۆستەم لە زۆراب ترسا)

پۆستەم چون شەنەفت ساکن بی جە قین
تەرسا جە تانەیی واتەیی مەنا و مین
(پۆستەم کە ئەمەیی بیست تورپەییەکەیی رەویەو و ھێور بوو، لە تانە و تەشەر
و بوختان ترسی لی نیشت)

خاتەر گۆدەرز ئاوەردش بە جا
گیلاوہ ئاما وە پای تەخت شا
(بە قسەیی گۆدەرز کرد و گەرایەوہ بو لای تەختی پادشا)
پادشا شەنەفت ئاما وە پیشواز
وات من ھەرفییم وات تۆ بکیشی ناز
(پادشا کە ئەمەیی بیست ھات بو پیشوازیکردن و وتی من قسەییەکم کرد و تۆش
دانیگەرەن مەبە)

شاھیت دا وە من، منت کەرد وەشا
مەبو تا وە سەر، سەریش وە را

١٤٧. وشەیی نیو کەوانەکە، لە دەستنووسە کەدا نەبوو یان پاک کراوەتەوہ، رەنگەیی وشەیی "تۆ" بیست.

(تۆ پادشاهیت دا به من و من کرد به شا، که وابوو ئەم کاره‌ی خۆت هه‌تا سه‌ر
جیبه‌جی بکه)

وه فهرزهنه‌دیم گرت، ده‌ست به دامانت
لادی تونده‌دیم که‌رد جه دێر ئامانت
(وه‌ک مندالی خۆم چاوم لی کردی، ئیستا ده‌ستم به داوینت، من که‌می‌ک له
وه‌دره‌نگ هاتنت تووره‌ بووم)

ئیسه‌ په‌شیمان خاتر خه‌مینم
نه‌مه‌نده‌ن په‌ریت ره‌نگ نه‌ جه‌مینم
(ئیس‌تا په‌ژیوان و خه‌مبارم بۆ تۆ ره‌نگ به‌ رو‌خسارمه‌وه‌ نه‌ماوه)
رو‌سته‌م وات: ئە‌ی شا گونا کاره‌نان
به‌خشم ئە‌من شه‌رمه‌ساره‌نان
(رو‌سته‌م وتی ئە‌ی پادشا من تاوانبارم، بمیووره‌ و من شه‌رمه‌ساری تۆم)

هه‌ر تاکه‌ زینه‌دی سه‌ر رووی بیساتم
به‌نده‌ی که‌مه‌تره‌ین ئیستاده‌ی پاتم
(هه‌تاکه‌ زیندووم له‌ سه‌ر ئە‌م دنیا‌یه، من بچووک و خزمه‌تکاری تۆم)
منیچ په‌کینان جه‌ گه‌رده‌ن که‌شان
جه‌ غولام گونا جه‌ خواجه‌ به‌خشان
(منیش په‌کیکم له‌ ملکه‌چه‌کانت، غولام [نۆکه‌ر] خه‌تای کرد و خواجه‌ [ئاغا]
بیبه‌خشی‌ت)

ئه‌ربدۆ ته‌وفیق پادشای جه‌بار
په‌ری تۆ سوهراب مه‌کیشون به‌ دار
(ئه‌گه‌ر خوداوهند یارمه‌تیم بدا ئە‌وه زۆرابت بۆ له‌ دار ده‌ده‌م)
ئه‌و که‌ ده‌عوای ته‌خت که‌یکاوس که‌رده‌ن
جا مه‌رده‌نه‌ن هه‌ر مه‌بۆ مه‌رده‌ن

(ئەو كە داواى تەختى شايەتتى كەيكائوسى كىردوو، بىجگە لە مردن شتى دىكەى
بە قىسمەت نابىت)

شا وات بۆ ئەمشۆ جامى بنۆشىم
سەھەر بەرگ خەشم غەزەب بپۆشىم
(شا وتى وەرە با ئىمشەو پىيالە يەك نۆش بکەين، بەيانى زوو جلى قىن و [تۆلە] لە
بەر دەكەين)

ئەوئەند بکيشم سىپاي بى شومار
دنيا وه سوهراب جهنگى ببۆ تار
(ئەوئەندە لەشكەرى بى ئەژمار بکيشم، كە دنياى زۆرابى جهنگى تارىك بکەم)

رۆستەم چەنى شا روو كەرد بە ئەيوان
زەمزمەھى سازان ياوا بە كيوان
(رۆستەم و شا روويان لە كۆشك كەرد، دەنگى مۆسىقا دەچوو هەتا كيوان)

مەيل كەردەن بە جام بادەى عەنبەر فام
گۆش دان بە رازان دليران تەمام
(بادەى بۆ عەنبەرىنيان لە پىيالەدا نۆشى و گوڤبىستى چىرۆكى هەموو پالەوانان
بوون)

ئەو شەو تا سەھەر ياران سەراسەر
گۆش دان بە ئاھەنگ رازان دلبرەر
(ئەو شەو هەتا بەيانى هەموو دوستان يەك بە يەك گوڤيان لە راز و چىرۆكى
دلبرەران گرت)

له شکر کیشانی که یکاوس شا بو شه‌ری زؤراب

سه‌هر چوون خیزا شوّله‌ی ئافتاب
 شا فه‌رما به توس به ته‌نجیل و تاب
 (به‌یانی که زهرده‌ی خوژ وده‌رکه‌وت، شا فه‌رمانی به توس دا که به په‌له و بی
 راوه‌ستان)

وئیت چه‌نی گوډه‌رز عه‌له‌م وه‌پا که‌ر
 سه‌ف سه‌ف سوواران چه‌نگی جیا که‌ر
 (له‌گه‌ل گوډه‌رز، ئالا به‌رز بکه‌نه‌وه و سووارانی شه‌رکه‌ر ریکوپیک به ریز له یه‌ک
 جیا بکه‌نه‌وه)

چابوک دلیران سه‌هده‌زار سووار
 سان دا نه پای ته‌وق، خاسه‌ی شه‌ه‌ریار
 (سه‌هده‌زار که‌س له سووارچاکانی دلیر به ریز له به‌رده‌م کوژکدا ئاماده بوون)

له شکر نویسان عاجز بین چه نام
 قه‌له‌م هه‌م نه‌مه‌ند کاغه‌ز بی ته‌مام
 ([ئه‌وه‌نده هه‌ژماری له‌شکه‌ر زؤر بوو که] تو‌مارکه‌رانی له‌شکه‌ر نه‌یانتوانی ناوی
 هه‌موو سوواره‌کان بنووسن، قه‌له‌م و کاغه‌زیش به‌شی نه‌کرد)

فه‌رما به گه‌نجوور دارای خه‌زینه
 وا ئه‌سپه‌ر به‌خشا، مینای سه‌هده‌وینه
 (ده‌ستوور درا به خه‌زینه‌دار، قه‌لغانی جو‌راوجووری سه‌دان ره‌نگ [به نیو
 له‌شکه‌ردا] دابه‌ش بکا)

سواران شا فهريدوون فهري^{١٤٨}
 سهراسهه پووشان جامهه ي رهخت زهري
 (سواراني پادشا، فهريدوون ئاسا، ههموو جلي زييريني شهريان له بهر كرد)
 دانه تهپل كوس راهي بي وه جهنگ
 جههان بي يهكسهه، زولمات شهو درهنگ
 (له تهپلي شهريان دا و بهرهو شهري وهريكهوتن، يهكسهه ولات وهك شهوي درهنگ
 تاريخك داهات)

ئارو ههه چهند سهنگ نه رووي سارا بي
 جه پولا ي ههفت جووش^{١٤٩} كوه خارا بي
 (ئيمرو ههه چي بهرد له دهشت و سههرا بوون كه وهك پولا ي ههوت جووش و وهك
 كيوي خارا بوون)

يهكسهه بي جه سم سواران وه گهرد
 بهردش يهه گهردوون گيچ مهداو مهبهرد
 (له زيير سمى [ئهسپي] سواراندا بوون به تووز و خوول و بهرهو ئاسمان پيچ و لوول
 وه ههوا ئاسمان كهوت)

سي روو تا شهوان كهردشان يه لغار
 ياوان وه قهلههه ي را ي سفيد ههسار
 (سي روو و سي شهو دو اي غارداني ئهسپ، سههه نهجام گهه شتهه سههه ريگاي
 قهلا سپي)

ههوا بي تاريخك چهني گهرد تير
 رووي جههان زولمات بي به دهرياي قير

١٤٨. "فهري" وهك، ئاسا، ويئا [صفت].

١٤٩. "ههوت جووش" ئاسنيكي قايم و خووراگره كه له تيكه لكردي ههوت فلزي وهك ئاسن، مس،
 زيير، زيو، سرو، جست و ئهريز درووست دهبي. (فهههنگي ديژيتالي ديتهخودا)

(ههوا به تۆز و خوۆلى [بن سىمى ئەسپان] تارىك داهات، هه موو ولات رهش وهك
دهرياي قيرى لى هات)

جهو تهرهف هومان جه بالاي ههسار
نگا كهرد جه دوور پهيدا بى غوبار
(لهو لاي ديكه وه هومان له بهرزايى قه لاکه وه ديتى كه له دووره وه تۆز و خوۆلىك
ههستا)

شى وه لاي سوهراب سهراسيمه رهنك
واتش په هله وان نيهن جاي درهنك
(به رهنكي بزركاوه وه چوو بو لاي زوراب و وتى پالوان دهبي په له بكهين و هيچ
كاتى راوهستان نييه)

سپاي بى سامان ئامان جه ئيران
سپه دار كاوس شاي دهنك دليران
(له ئيرانه وه له شكريكى زور و زه بهن له ژير ئامر و فه رمانى كاوس، شاي دهنك
دليراندا، هاتوون)

فرى مه ترسون خاترم ريشه ن
جه سپاي عه زيم دل به ئەنديشه ن
(زور دهرسم و په شپوم، لهو له شكه ره گه وره يه دلنيگه رانم)

سوهراب وات: هومان چه وهخت "خه مهن" ١٥٠ ؟
ئه رسه د كه يكاوس سپاش عه زيمه ن
(زوراب وتى: هومان هيچ جيگه ي خه م و خه فته نييه، ئەگه ر سه دى وهك
كه يكاوس له شكه رى گه وره شيان له گه ل بيت)

وه يه زدان پاك به ناي لامه كان
گردين به ده ستم مه بان وه بى گيان

١٥٠. له ده ستنووسه كه دا وشه يه ك له شپوه ي "په مهن" نووسراوه، كه من له باتى ئه وه "خه مهن" م دانا.

(به یهزدانی پاک و خودای بی مهکان، هه‌موویان به دهستی من بی گیان دهکون و
[دهکوژرین])

زه‌په‌ی خوڤ نه‌کهرده نه‌وه‌ی نامدار
شی وه بورج به‌رز باروونه‌ی هه‌سار
(نه‌وه‌ی ناودار توژقالتیک ترسی نه‌بوو، چوو هه‌ر بورجی هه‌ره به‌رزی قه‌لا)
دیا وه له‌شکر سپای ئی‌یراندا
وه خه‌یمه‌ی سه‌دره‌نگ، ده‌نگ دل‌یراندا
(چاوی له‌له‌شکر و سپای ئی‌یران کرد، خیمه‌ی سه‌دان ره‌نگی ده‌نگ دل‌یرانی دیت)
ته‌مام دهشت کوه هاموون^{۱۵۱} پو‌شا بی
جه نه‌رعه‌ی نه‌سپان زه‌مین جو‌شا بی
(هه‌موو دهشتایی و کیوه‌کان ته‌خت و هاموون بوون و له‌نرکه‌ی نه‌سپه‌کان عه‌رز
ده‌کولی)

چه‌ند هه‌زار به‌یداخ سه‌رکی‌شان به‌ئو‌ج
سه‌حرا و سه‌رزه‌مین له‌شکر مه‌دا مه‌وج
(چه‌ند هه‌زار به‌یداخیک به‌ره‌و ئاسمان هه‌لکرا بوون و دهشت و دهر له‌بوونی نه‌و
هه‌موو له‌شکهره شه‌پۆلی ده‌دا)

پل‌نگان جه‌کوه یه‌کسه‌ر ستی‌زان
شی‌ران جه‌فه‌ریاد له‌شکر گور‌یزان
(پل‌نگان له‌کیوه‌نه‌په‌ی شه‌ریان کی‌شا و شی‌ره‌کانیش له‌هاتنی نه‌و هه‌موو
له‌شکهره هه‌له‌هاتن)

۱۵۱. "هاموون" دهشتایی به‌بی کیوه‌و ته‌پۆلکه، دهشتایی به‌بی به‌رزایی و نه‌وی، لیره‌دا مه‌به‌ست
نه‌وه‌یه له‌بوونی نه‌و هه‌موو له‌شکهره شیوه‌و دۆل پر کرابوون و هه‌موو ولات وه‌ک دهشتی
هاموون ته‌خت ده‌ینواند.

فهـرما تا هـهـجـير حازر بي جه لاش
سوجدهي زهمين بهرد نه رووي خاك پاش
(فهـرمانـي دا هـهـژـير بـينـنه لاي، [هات] و له بن پيدا كرنوشي برد)
سهـرتاپاش خهريك هـهـلقه كهـمـهـند بي
كهـردهـنش به تهوق سهـد هـهـلقه بهـند بي
(هـهـموو جهـستهـي له زنجير درابوو، تهـوقـيـكي زنجيري سهدان هـهـلقهـيي له ملي
كرايوو)

سوهراب وات: هـهـجـير خهـستهـي پهـشـيو حال
ئارو فهـراوان مهـپرسون نهـحوال
(زوراب وتي: نهـي هـهـژـيري ماندوو و پهـشـيو حال، ئيمـرو باس و خواسيكي زورت
لي پرسيار دهكهـم)

جه گيو جه گودهرز جه بههرام جه توس
جه روستهـم زال جه شا كهـيكـاوس
(له گيو له گودهرز له بارام و توس، له روستهـمي زال و له كهـيكـاوس شا)

جه توخم گودهرز جه نهـولاد سام
ههـر چي مهـپرسون راست وچه جه لام
(له رهگهـزي گودهرز له بنهـچهـي سام، پرسـياري هـهـرچـيم كرد، راستم پي بلي)

نهـگهـر تو مهـبوـت كارت بو خواهـشتهـر
ههـر چي مهـپرسون راست جوابم دهـر
(نهـگهـر دهـتهـهـوي باروودوخـت خوـشتهـر و ئاسان بكرئ نهـوه چ پرسـياريـكم كرد
وهـلامـي راستم بدهوه)

نهـگهـر راست وچه راست مهـيو نه رات
نهـگهـر بهـد مهـواچي بهـد مهـيو نه رات

(ئەگەر راست بلیی ئەو راست دیتە رینگەت، ئەگەریش راستگۆ نەبی [ئەو بزانە]
خەرابت دیتە رینگە)

هەجیر ئید شەفت ئاما نە گوفتار
واتش ئەی جەوان نەوہی نامدار
(هەژیر ئەمەیی بیست و وەقسە هات و وتی ئەی جەوانی نەوہی ناودار)

هەر چی مەپرسی جە پەهلەوانان
پەنەت مەواچون چون دەفتەر وانان
(هەرچی لە سەر پالەوانان پرسیار بکەئ ئەو هەر وەک حەکایەت خوینەکان
وہ لامت دەدەمەوہ)

هه‌والپرسینی زۆراب له هه‌ژیر

په‌رساش ئه‌و خه‌یمه‌ی نیلینگی زه‌رباف
تیره‌ک زه‌ر ستوون ئه‌یریشه‌م ته‌ناف
(پرسیاری کرد ئه‌و خه‌یمه‌ی زه‌رچنه نیلینگی ره‌نگه‌، که هه‌سوونه‌کانی له زه‌ر و
گوریسه‌کانی له هه‌وریشه‌م)

چه‌ند فه‌رشی زه‌رباف دیبا^{۱۵۲} ی چینیکار
وسته‌ن نه‌ مابه‌ین کورسی زه‌ره‌نگار
(هه‌ژماریک فه‌رشی زه‌رچن و قوماشی دیبای هه‌ریری چینی که له نیوان کورسی
زه‌ره‌نگاردا داخراون)

خه‌یلی چادره‌ن بی شو‌مار به‌ ده‌و
جو‌مله‌ حازره‌ن نه‌ پای ته‌خت ئه‌و
(چادریکی زۆری بی ئه‌ژمار له‌ نزیک [ئه‌و خه‌یمه‌یه‌] هه‌ل‌دراون)
نشته‌ن سه‌په‌هدار سه‌ر به‌ تاجه‌وه
سه‌رمه‌سته‌ن وه‌ بان کورسی عاجه‌وه^{۱۵۳}
(سه‌رله‌شکه‌ری تاج به‌سه‌ر، سه‌رمه‌ست له‌ سه‌ر کورسی عاجه‌وه دانیشه‌تووه‌)

جه‌ لای ده‌ست راست تا وه‌ پای عه‌له‌م
سه‌ف سه‌ف سواران جه‌نگی بین جه‌م

۱۵۲. "دیبا" جۆزیک قوماشی هه‌ریری نه‌رمه‌ که له هه‌وریشه‌م ده‌چندری.

۱۵۳. "عاج" ددانی فیل که که‌ره‌سته‌ی گرانبه‌های لی ساز ده‌کری.

(له لای دهستی راستهوه و له بن ئالاکه، ریز ریز سوارانی شه ر کۆبوونه تهوه)

ئهو سام سههمناک فهپری سامداران

نام ئهو واچه فهپری نامداران

(ئهو سامی ترسناکه و سامی سامداران، ناوی ئهوم پی بیژه، ناوی ناوداران)

ههجیر وات: خهیمه ی کهیکاوس شاهن

ساحب بهزم پهزم تیپ سپاهن

(ههژیر وتی: ئهوه خیمه ی کهیکاوس شایه، خاوهن بهزم و پهزم و لهشکه ره)

پهرساش ئهو خهیمه ی سورخ ئهتلهس فام

تهناف تای خهیات ستوون سیم فام

(پرسی ئهو خیمه سوور و مهیلهو ئهتلهسه که گوریتسهکانی له تالی خهیا تهی خاو

و له سیم چندراوه)

ستوون نوقره بهند ئالای زهر وهرهق

مه درۆشۆ نه تهرح ستاره ی شه بهق

(ههسوونهکانی زیوبه ند و [خیمهش] له ئالای زهر وهرهق که وهک ئهستیره ی

به ره بهیان دهرهوشیتتهوه)

سه ره عه له م نه تهرح که لله ی ئهژده ها

کالاش قییمه تی دیبای پر به ها

(سه ره ترۆپکی ههسوونی داری ئالا له وینه ی که لله ئهژدیه پایه ک و له کالای به نرخ

و قوماشی گرانبه ها چی کراوه)

نه پای عه له مدا نیشته ن جه وان ی

سه ف پیکان جه لاش چه ند په هله وان ی

(له بن ئالاکه دا کهنجیک دانیشته وه و ریزیک پالوان به لایه وه دانیشته ون)

واتش: سپههدار سپای لهشکرهن
نامش مهوانان توس نهوزهر^{۱۰۴} هن
[ههژیر] وتی: نهوه سهلهشکهره، به توسی نهوزهر ناسراوه)
پهرساش نهو خهیمه‌ی زهره لاجه‌وهره
تیرهک زهر ستوون په‌نجه وهش په‌یکهره
(وتی نهو خهیمه زهره لاجه‌وهره‌دیه، هه‌سوونه‌کانی له زیر و درووستکراوی
دهست و په‌نجه ره‌نگینان)

به‌یداخ‌ی کیشان په‌یک نه‌ه‌نگ وار
حاشیه‌ی به‌یداخ دیبای کهس نه‌دار
(به‌یداخ‌یک له شیوه‌ی نه‌ه‌نگ هه‌ل‌دراوه، په‌راویزی به‌یداخ‌که به قوماشی
گرانبه‌های کهس نه‌بوو پراژیندراوه‌ته‌وه)

زهمزه‌مه‌ی سازان سه‌دای کوس جه‌نگ
به‌ر مه‌یو جه سوژ جه خهیمه‌ی گول‌ره‌نگ
(دهنگی ساز و مؤسیقا و ته‌پلی شه‌ر به سوژوه له خهیمه‌ی گول‌ره‌نگ دیت)

وات: خهیمه‌ی گو‌ده‌رز سام سه‌همناک
جه ره‌زم شی‌ران هیچ نه‌دارو باک
(وتی نهوه خهیمه‌ی گو‌ده‌رز سامی ترسناکه، له شه‌ر له‌گه‌ل شی‌راندا هیچ ترس و
خوف‌یکی نییه)

شی‌ران سه‌ر نه‌فکه‌ند خاشاک پاشه‌ن
فه‌رزه‌ندان هه‌فتا هه‌فت کهس جه لاشه‌ن^{۱۰۵}

۱۰۴. "توس" کوری نه‌وزهر به پتی شانامه‌ی فیرده‌وسی سه‌له‌شکهری سپای ئیران له سه‌رده‌می
که‌یقوباد، که‌یکاوس و که‌یخوسره‌و شا. (فه‌ره‌نگی دیجیتالی دپه‌خودا)
۱۰۵. له شانامه‌ی فیرده‌وسیدا گو‌ده‌رز سامی که‌شواد هه‌شتاد کوری هه‌بووه. لیره‌دا باسی ۷۷ کوری
کراوه.

(شیران مل که چ و خوئی بهر پیی ئهون، [هه رئیستا] ههفتا و ههفت کهس له
کورهکانی له لان)

په ساش ئه و خهیمه ی سورخ گولناری
ستوون نوقره بهند لاجه وهرد کاری
(پرسی ئه و خیمه سووره گولهنارییه، هه سوونی زیوبه ند و لاجه وهرد)
ته ناف ئه بریشهم تیرهک دانه بهند
بهند که ردهن به ناز چهند هه لقه ی که مه ند
(گوریسهکانی له هه وریشم و به داره تیره کهکانیه وه چهند کلافه که مه ندیک به ریز
و جوانی هه ئواسراون)

سه ر عه له م چوون مار زهنه نده ی ته وار
نه ده ورش مه دران سواران هه زار
(سه ری ئالا که ی له وینه ی ماری پیوه ده ری ته وار ئاسا که به ده وریدا هه زاران
سوار کۆ بوونه ته وه)

واتش خهیمه ی گیو خه نجه ر گوزارهن
فه رزه ند گۆده رز هه م نامدارهن
(وتی ئه وه خیمه ی گیوی خه نجه ر وه شینه، کوری گۆده رز و هه م [پاله وانیک ی]
ناسراوه)

داماد رۆسته م شییر پر زاته ن
کوشنده ی دیوان سه ر رووی بیساته ن
(زاوای رۆسته م، شییری جه سووره، بکوژی دیوانی ده ور و رۆژگارانه)
په ساش ئه و خهیمه ی ساف سفید رهنگ
سه ف به سته ن تیدا سواران جه نگ
(پرسی ئه ی ئه و خیمه ساف و سپی رهنگه، که له نیویدا سواران ریزیان
به ستووه)

تهناف ئەبريشەم سەرستوون جە سيم
ساختەي ئوستادان نادرەي قەديم
(گوريس لە ھەوريشم و سەرھەسوون لە سيم، دروستکراوی ھەستايانی بى
ويئەي سەردەمی کۆن)

جوانى جە تەرح گول خونچەي ناز
گۆش دان ۋە ئاھەنگ سەدای سۆز ساز
(گەنجىک ھەر ۋەک خونچە گولى ناز، گويى لە مۇسقىاي بە سۆزى ساز گرتوۋە)

تاوس پەپ پىکان نە دەوران تاج
ويش نشتەن ۋە بان کورسى چووب عاج
(پەپى تاوسى لە دەورى تاجەکەي داۋە و لە سەر کورسىي داری عاج دانىشتوۋە)

واتش فەرىبورز زەرىن کولاهەن
گوزيدەي شىران فەرزەند شاھەن
(وتى ئەۋە فەرىبورزى کلوزىپىنە، بژاردەي نيو شىران و کورپى پادشايە)

پەرساش ئەۋ خەيمەي ديز^{۱۵۶} دىبا رەنگ
قەتارە ئەسپان چەنى "گورز جەنگ"^{۱۵۷}
(وتى [ئەي] ئەۋ خيمەي دىبا رەنگە و ريزى ئەسپان بە گورزى جەنگەۋە)

بەستەن نە دەورش يەكايەك تەمام
چەنى چەند ئەسپان مەرسەع لجام
(ئەسپانى لەغاۋ لە دەم توندکراۋ کە يەك بە يەك بە دەورەيدا بەستراۋنەتەۋە)

۱۵۶. "دیز" يان ديز ماناي رەنگ دەدا. ناوی ئەسپى خوسرەو پەرويز شەبدیز بوۋە يان ئەسپى
رەنگ رەش. (فەرھەنگى دىجىتالى دىھخودا) لىرەدا وشەي ديز بۆ خۆي ۋەک رەنگىک بەکار
ھاتوۋە، ئىتر تەنيا بۆ كىش و سەروا بوۋە يان مەبەست رەنگىكى تايبەت بوۋە، پىويستى بە
لىوردىبوۋنەۋەي زياتر ھەيە.

۱۵۷. لە پەراۋيزى دەستووسەكەدا لە پەناي وشەي "گورز جەنگ" وشەي "كەرگەدەنگ" یش
نووسراۋە.

بەيداخى جە تەرح چناران بەرز
سەرکيشان بە ئەوج سەماوات ئەرز
(بەيداخىك ھەروەك چنارانی بەرز كە سەريان لە سەرى ئاسمان پووشاندووھ)

سەر عەلەم جە تەرح كەللەھى شير نەري
مەشىنۆ وە باد ئالای سوب سەحەر
(سەرى ئالاکە لە وینەى كەللە شيریکە كە بە باى بەرى بەیان دەشەكیتەوھ)

وات: خەیمەى بەھرام نەوھى گۆدەرزەن
دەنگ نیک نامیش نە عالەم بەرزەن
(وتى ئەوھ خیمەى بارام نەوھى گۆدەرزە، خوشناوى و پیاوچاکیى ئەو لە ھەموو
جیھاندا دەنگى داوھتەوھ)

پەرساش ئەو خەیمەى زەرپەفت خارا
حەیرانەن چوون چەتر جەمشید دارا
(وتى ئەو خیمە سەخت و قائیمە لە زیرچندراوھ، كە ھەر لە خیمەى جەمشیدی دارا
دەچیت)

كەنارش زەرپەفت حاشیەش گولنار
كالای قییمەتى مەتای كەس نەدار
(قەراغەكانى زیرچن و پەراویزەكانى گولھەنارى، كالای بەنرخى تاقانەى كەس
نەبوو)

ستوون چووب عاج ئاراستەن جە زەر
نم دادەى گولاب مشك ئاھوو بەر
(ھەسوونەكەى لە دارى عاج و بە رەنگى زیرین پازاوەتەوھ، بە ئاوى گولاو
ئاوپرژین كراوھ و بە موشكى ئاسك بۆن دراوھ)

بەيداخى نە دەور خەیمەش مەلەران
سەر كيشان بە ئەوج سەحفەى ستاران

(به‌یادخیک له دورهی خیمه‌که با ده‌یشه‌کینیت‌هوه و سه‌ری له ئاسمان و
ئەستیران داوه)

نشته‌ن به زه‌مین به خاتر گوشاد
که‌یانا‌ن که‌ی نم‌یۆش وه یاد
([که‌سیک] به شادی و خوۆشی دانیش‌تووه و که‌یانی نیو شایانی که‌یانی به
خه‌یالدا نایه‌ت)

وات: خه‌یمه‌ی بیژهن باشی ئیرانه‌ن
دوخته‌رزای رۆسته‌م توخم شیرانه‌ن
(وتی ئەوه خیمه‌ی بیژهن له باشانی ئیرانه، خوشکه‌زای رۆسته‌م و له نه‌وه‌ی
شیرانه)

په‌رساش ئەو خه‌یمه‌ی سه‌بز نیلره‌نگی
سه‌رعه‌له‌م جه‌ ته‌رح ئەژده‌های جه‌نگی
(وتی ئەو خیمه‌ که‌سکه‌ نیلی ره‌نگه، که سه‌ری ئالا‌که‌ی له وینه‌ی ئەژده‌های شه‌ر
درووست کراوه)

میخ دامان جه‌ سیم، سه‌رستوون جه‌ زه‌ر
ئەسه‌ر ئوستادان ئاراسته‌ن وه فه‌ر
(میخه‌کانی داوینی له سیم و سه‌ره‌سه‌وون له زیر، ساخته و دروستکراوی
وه‌ستایان که به جوانی رازیندراوه‌ته‌وه)

ته‌ناف ئەبریشه‌م که‌شیده‌ن به تاب
تیره‌ک دانه‌به‌ند، نم داده‌ی گولاب
(گوریسی هه‌وریشمی کیشراو، تیره‌کی دانه‌به‌ندی به ئاوی گولاو ئاوپرژینکراو)

نه‌ ده‌ورش کیشان په‌رده‌ی بی شمار
به‌سته‌ن به سه‌د ته‌رز ته‌نافان هه‌زار

(به دورهدا پهردهی بیئژمار کیشراره و به سهه شیوه به هزاران گوریس
بهستراوتهوه)

جوانی وه بهرگ رووی مهیدانهوه
وه گورز و گوپال بی سامانهوه
(جوانخاسیک به جل و بهرگی شهروه و به گورز و گوپالی ترسناک [به
دهستهوه])

تهکدان وه کورسی وینهی شیر مهست
غولامان جه لاش دهست وه بان دهست
(هروهک شیریکی سهرمهست له سهه کورسی دانیشتووه و غولامانیش دهست له
سهردهست له پهنای [پراوهستاون])

رهخشی نه مابهین خهیمهش دیارهن
عهنان^{۱۵۸} "سورمه^{۱۵۹} دۆز" زینش تهیارهن
(رهخشیک له نیوان خهیمهکهیهوه دیاره، ههوسارهکهی سورمه چنراو زینی
تهیاری له پشته)

چهند حهلقهی کهمهند ساختهی چهرم خام
بهند کهردهن وه زین، چهرم وهردهن تهمام
(ژمارهیهک کلافهی کهمندی له چهرمی خاو سازکراو به زینهوه ههلواسراون و به
نیویهکدا قهمچیان خواردووه)

سیلاح رۆی جهنگ به ویش ئاراستهن
خهفتانش وه چهرم بهوران ئاراستهن
(چهک و کهرستهی شهپی له خوئی داوه، خهفتانی به چهرمی پلینگ رازاوتهوه)

۱۵۸. "عهنان" ههوساری ئهسپ.

۱۵۹. "سورمه" ئهوشتهی چاوی پی دهپژن.

ئەو مەرد و ئەو رەخش ئەو حەلقەى كەمەند
جە ئىرانىيان ئەوم كەرد پەسەند
(ئەو پياو و ئەو رەخشە و ئەو كلافە كەمەندانە لە نىو ئىرانىيەكاندا [تەنيا] ئەوم
پەسەند كرد)

ئەو سام سەھمناك فرى سامدارەن
نام ئەو واچە گران نامدارەن
(ئەو سامى سامناكە، زۆر ترسناكە، ناوى ئەوم پى بلى [وا ديارە] كەسيكى
ناودارە)

نام ئەو واچە ھەرچى نامش ھەست
نەبا بە دەستم زووتر بىو قەست
(ناوى ئەوم پى بلى، ھەر ناويكى ھەيە، نەكا زوو بە دەستم بكوژرى)
ھەجىر گۆدەرز شووم شەرمسار
بە مەكر و ئەفسوون ئاما وە گوفتار
(ھەژىرى گۆدەرزى شوومى بى شەرم، بە مەكر و فيل و تەلەكە ھاتە قسە كردن)

واتش: ئەى سۆھراب خاتر زویرم
نامش نەمەندن ئەسلەن جە ویرم
(وتى ئەى زۆراب، لىم ببوورە، ئەسلەن ناوى ئەو كەسەم لە بىر نىيە)
ھەر ئىد مەزانو پر زۆر و سامەن
وہ تازە جە مولك بوخارا^{۱۶۰} ئامەن
(ھەر ئەوھەندە دەزانم كە سامناك و پر زۆرە، بەم زوانە لە ولاتى بوخاراوہ ھاتووە)

چەنى چەند ھەزار جەنگى دلىران
ئامان وە ئىمداد پادشای ئىران

۱۶۰. لە دەقى فیردەوسیدا لە باتى بوخارا ولاتى چىن نووسراوہ.

(هاورپي له گه ل چه ند هزار شه پرکهری نازا وه هانا و کومه کی شای ئیرانه وه
هاتووه)

سوهراب وات: ئه ی مهرد شوم دل چه سهنگ
نمهز کون روسته م په هله وان جهنگ؟
(زوراب وتی ئه ی پیاوی شوومی دل له بهرد، ئه ی روسته م پالوانی شه ر له کوپیه؟)
سهرا په رده ی چه تر خه یمه گاش کامه ن؟
ئاخر چه کام لاش ماواو مه قامه ن؟
(دروازه و سهرا و چه تری خیمه ی له کوپیه؟ ئاخر له چ لایه ک باره گای داناوه؟)
وات: شین وه گه شت باغچه ی عه چه ب ته رز
نشته ن نه پای چه تر چناران به رز
(وتی: [ئه و] رویشتووه بو باغی رهنگا ورهنگ و [ئیستا] له بن سیبه ری چه تری
چنارانی به رزدا لیی دانیشتووه)

گوښ دان به ئاههنگ نه غمه ی نه هانی
نامان وه ئیمداد سپای ئیرانی
(گوپی له موسیقا و ئاههنگی روچی و دهروونی خو ی گرتووه و به هانای سپای
ئیرانه وه نه هاتووه)

سوهراب وات: چه وهخت واده ی گول گه شته ن
سهراسه ر به تال ئه ر سه د به هه شته ن
(زوراب وتی ئیستا که ی وهختی گشتی نیو گول و گولزاره، ئه گه ر سه د جار زیاتر
له سهرووی به هه شتیش بیت دیسان هه ر به تال و بی نرخه)
هه ر جا شه هرئ هه ن داروغه تیشه ن
که مه ر به سته ی جهنگ گشت تاعه ت کیشه ن
(له هه ر شوینیک شاریک هه بیت و داروغه یه کی تیدا بیت، هه موو ئیستا حازر و
ئاماده ی شه رن)

یهکی چون رۆستهم ئەو پەهلەوانە
دیارش نیەن جە سپا و سانه
(کەسیکی وەک رۆستهم ئەو پالەوانە، لە نیو ئەم لەشکر و [سوارانەدا] دیار نییە)

یەقین مەزانۆن ئینە ویا نەن
سەراسەر حەرفت مەکر و ئەفسانەن
(حەتمەن دەزانم ئەمە وا نییە و هەموو قسەکانت پرن لە فیل و تەلەکە و جیقانۆک)

سۆهراب وات پەنەش: ئەری پەهلەوان
هەر چەند جە رۆستهم من پەرسام نشان
(زۆراب پێی وت: ئەری پالەوان، من هەر چەندە هەولم دا و لە رۆستهم پرسیارم
کرد)

هەر چەند کە پەرسام تۆ راست نەوات
مەبۆ تا هەفت ساڵ زندان ببۆ جات
(هەرچی پرسیارم کرد، راست وەلامت نەدامەوه، لە باتی ئەمە حەوت ساڵ لە
زینداندا دەتهیلمەوه)

هەجیر گۆدەرز شووم شەرمەسار
فری جە دلدا ویش کەرد گرفتار
(هەژیری گۆدەرز شوومی بێشەرم، لە دلای خۆیدا گەلیک هینای و بردی)

ویش بە ویش مەوات ئەی پەهلەوانە
فری جە رۆستهم پەرسا نیشانە
(خۆی بە خۆی دەگوت ئەم پالەوانە، زۆر پرسیارمی لە رۆستهم کرد)

ئەرمن نیشانەیی رۆستهم بدۆم پیش
نەکەرۆم پەنەن راست بواچۆم پیش
(ئەگەر بێتو من نیشانی رۆستهمی بدەم و نەیشارمەوه و راستییەکەیی پێی بلێم)

مهبادا جهی حارهف ئاخر سه رئه انجام
 زهره ر بۆ په‌ری نه‌وه‌ی زالی سام
 (نه‌کا له‌م درکانده‌ی من ئاخه‌که‌ی نه‌وه‌ی زالی سام زهره‌مه‌ند ببی)
 هه‌ر ئید خاسته‌ره‌ن نه‌که‌روه‌ش عه‌یان
 ویم بدۆم وه‌ تیغ په‌ژار بۆ جه‌ گیان
 (هه‌ر ئەمه‌ باشه‌ رۆسته‌م ئاشکرا نه‌که‌م و خۆم بخه‌مه‌ به‌ر تیغی شمشیر و گیان
 له‌ ده‌ست بده‌م)

بابۆی من گو‌ده‌رز خه‌نجه‌ر گو‌زاره‌ن
 فه‌رزه‌ندان هه‌فتاد هه‌فت نامداره‌ن
 (باوکی من گو‌ده‌رزی خه‌نجه‌ر وه‌شینه، هه‌فتا و هه‌فت کوری هه‌یه)
 به‌ غه‌یر جه‌ ئه‌ولاد تایفه‌ و خویشان
 ته‌نیا لاشه‌ی من نه‌بۆ دل‌یشان
 (له‌ نیو رۆله‌کانی خزم و هۆزدا، [چییه] با منیان له‌ نیودا نه‌بم)
 وات: سوهراب، که‌م ته‌رس، نه‌ بیرم نه‌ وه‌ر
 پندار که‌ په‌یدا نه‌بیم جه‌ ماده‌ر
 (وتی زۆراب که‌م بترسه، له‌ بیرم مه‌به‌ره‌وه، وا بزانه‌ هه‌ر من له‌ دایک نه‌بووم)

یه چه‌ ویانه‌ دل‌ نه‌وازییه‌ن
 ئاخر مه‌که‌یشم یه‌ خو‌ بازیه‌ن
 (ئهمه‌ چ جو‌ر دل‌نه‌وازییه‌که‌، ئەمه‌ش به‌سه‌ر ده‌به‌م، لام وه‌ک گه‌مه‌یه)
 ئەگه‌ر جه‌ کوشتم ته‌قسیر بکه‌ری
 نامه‌رد ئەو که‌سه‌ خودا نا‌قه‌بری
 (ئەگه‌ر له‌ کوشتنم قسور بکه‌ی، نامه‌رد ئەو که‌سه‌یه‌ خودا له‌ قه‌بری بنی [وه‌ک
 ده‌لێن به‌ مه‌رگی خودایی بمری])

سوهراب ئید شنهفت غه زه ب که رد خه یال
خرؤشا به خه شم، شادی که رد به تال
(زؤراب که ئەمەى بیست غه زه ب دای گرت، به توره ییه وه گؤراندی و شادی لی
به تال بوو)

دهست پیکا وه پشت مه رد هه رزه کار
هه وا داش نه بورج باروونه حه سار^{۱۶۱}
(دهستی له پشتی پیاوی هه رزه کار قایم کرد و له سه ر بورجی قه لا فریتی دایه
خواری)

هیچ ناماش به چه م سپای کاوس شا
زه رهی خوؤف نه که رد، ئاما نشت به جا
(هیچ حیساییکی بو له شکهری کاوس شا نه کرد، هیچ نه ترسا و هات له شوینی
خوی دانیشت)

جه و ته ر هف چون چه تر شاهی به پا بی
شه و ئاما کاوس مه جلیس نیا بی
(له و لاوه له لای خیمه کانی پادشاهه، که شه و داهات کاوس شا مه جلیسی به زم و
ره زمی به رپا کرد)

بوزورگان نه به زم خاسه ی شه هریار
مه یل که رده ن وه جام باده ی خو هوش گه وار
(گه وره کان له کۆری تایبه تی هه لېژارده کانی شادا، باده ی خوؤش و گه واریان نوؤشی)

۱۶۱. دیاره لیره دا باسی ئەوه ناکرێ که هه ژیر له قه لا فری درایه خواره وه مرد یان نا؟ به لام لیره
به دواوه نیتر به سه رهاتی هه ژیر کۆتایی پی دیت. به پێچه وانه له دهقی فیرده وسیدا زؤراب،
هه ژیر ناکوژی و دواتر هه ژیر له رهوتی چیرۆکه که دا له چه ند جیگایه کی دیکه دا سه ر
هه لده داته وه.

چوونى رۆستەم بۆ خېمەى زۇراب و كوشتنى ژنده رەزم

رۆستەم وات: بە حوكم پادشاي ئەزەم^{۱۶۲}

مەيۆ پەھلەوان بوينون وە چەم

(رۆستەم وتى بە حوكمى پادشا گەرە، ئەبى ئەو پالەوانە بە چاوى خۆم ببينم)

موشۆن بوينون يە چە سوارەن؟

يە پەي چيش ئامان، يا خود چكارەن؟

(ئەبى ببينم چ جۆر سوارىكە؟ ئەمە بۆ چى ھاتووہ و چ كارەيە؟)

بەرگ شەو رەنگى نە وەر مەكەرون

ئەمشەو وپم وە پاى تەختش مەوہرون

(بەرگى شەو رەنگ لە بەر دەكەم، ئيمشەو خۆم دەگەيەنمە بن تەختەكەي

[جىگاكەي])

ھۆپيزا وە جەخت نەوہى زال سام

پەنا بەرد وە زات بەناى لا يەنام

(بە توندى ھەستايە سەر پى نەوہى زال سام، پەناى برد بۆ زاتى خوداى بى

ناوونيشان)

۱۶۲. لە دەقى فيردەوسيدا رۆستەم دواى ئەوہ دەچىتە لاي كەيكاسوشا و ئيزنى لى وەردەگرى

دەچى بۆ ئىو لەشكەرى توران. بەلام لىرەدا روون نىيە مەبەست لە "پادشاي گەرە" كەيكاسوشا

شايە يان خودا.

شهو رهنگيش پوښا توراني دهستور
روو نيا نهو دهشت زولمات دهيجور
(جلى شهورهنگى وهك تورانيانى له بهر كرد، بهرهو دهشت له تاريخه شهودا ملي
ريگاي وهبهرگرت)

تهك دا وه قشون بي خوڤ و نهنديش
لادى نگا كـــهر د پهلوان پيش
(به بي ترس و خوڤ خوڤى له قوشوون [لهشكهر] نزيك كردهوه، پالوان كه ميك
چاوى به پيش خويدا گيړا)

دپش كه بهزم رهم توران به تابهن
سوهراب ههر نه فكر جام شهراپهن
(ديتى بهزم و رهمى تورانيهكان گهرمه، زوراب ههر خهريكي خواردنهوهى
شهراپه)

جه لاي دهست راست هومان نيا بي
جهو لاش بارهمان مهجليس نيا بي
(له لاي دهستى راستى هومان دانيشتبوو و لهو لاي ديكه بارهمان كوږى گهرم
كردبوو)

چهند كهس دليران جه باده سهرمهست
حازر بين جه لاش دهست وه بان دهست
(ژمارهيك له نازايان كه سهرخوشى باده بوون له لاي حازر بوون و دهستيان له
سهر دهست دانابوو)

به بالا چون سام سهنگين سوار بي
به ههيبهت چون شير جويى شكار بي
(به بالادا وهك سامى گران سوار بوو به بهژن وهك شيريك كه به تهماى پراوه،
بوو)

رۆسته م عهجهب مه ند خه یلی نگا که رد
 واتش: ئه ی یه زدان تاک دنیا ی فه رد
 (رۆسته م سه ری سو رما، زۆر پروانی، وتی: ئه ی یه زدانی تاکی دنیا ی یه ک)
 به ده ست و باهو چون من مه نمانۆ
 خه نجه ر نه رووی چه رخ هه فته م مه شانۆ
 (له ده ست و باسکدا هه رو هک من ده چی، خه نجه ر له رووی ئاسمانی هه وته مین
 ده وه شی نی)

به بالآ وینه ی سه سام نه ریمان
 هه یران بی وه نه ش، پیش نه مه ند ئیمان
 (به بالآ وه ک سامی نه ریمان ده چی، بو ی شی ت و ه یران بو و ئیمان و بروای لا
 نه ما)

به لئ چون سو هراب جه توران زه مین
 که مه ر به ست به چه نگ، ئامان به زم کین
 (به لئ کاتیک زۆراب له ولاتی توران رق و قینی هه ستا و په شتینی شه ری به ست)

دایه ش زنده ره زم^{۱۶۳} چه نه ش کیانا
 فه راوان جه لاش نه سیحه ت وانا
 (دایکی زنده ره زمی له گه ل خست و ئامۆژگاریی زۆری ئه وی کرد)

واتش ئامانت مه شی به ئیران
 مه یایوی نه زد جه نگی دلیران
 (وتی ئامان کاتیک گه یشتن به خاکی ئیران و گه یشتن به شه رکه رانی ئازا)

^{۱۶۳}. "زنده ره زم" پالنه وانی تورکی تۆرانی. به پیی "شاهنامه ی کوردی هه ورامی" له کوکردنه وه ی
 "مه حمه د ره شید نه مینی" زنده ره زم برای ته همینه و خالۆی زۆراب بووه. به لام لیره دا ته نیا
 وه ک پالنه وانیکی تورانی ناوی هاتوو که له لایهن ته همینه وه پیی سپی دراوه که زۆراب و
 رۆسته م له یه ک ئاشکرا بکا.

جه مهستی شه‌راب بادهی بۆ عه‌نبه‌ر
هیچ نه‌بی وه فام ناگاشی وه به‌ر
(له مه‌ستی شه‌رابی بادهی بۆ عه‌نبه‌رین، هیچ ناگای له سه‌ر خۆی نه‌ما و له
نه‌کاو هاته‌ ده‌ر)

خه‌یلێ نگا که‌رد شه‌خسی دی وه چه‌م
مه‌دران نه‌ پای چه‌تر بی دهنگ و ماتهم
(زۆر رووانی، ناخه‌که‌ی که‌سیکی دیت که له په‌نای خیمه‌که‌ خۆی مه‌لاس داوه)

هه‌ر چه‌ند زنده‌په‌زم لیش په‌رسا ئه‌حوال
پیش نه‌دا جـواب نه‌وه‌ی توخم زال
(هه‌رچی ژنده‌په‌زم په‌رسیاری لی کرد، نه‌وه‌ی زال بیده‌نگ ما و هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌وه)

هیچ نه‌دا جواب چه‌نه‌ش نه‌که‌رد دهنگ
زنده‌په‌زم جه‌ خوڤ هورگیلا جه‌ ره‌نگ^{۱۶۴}
(نه‌ ده‌نگی کرد و نه‌ وه‌لامی دایه‌وه، ژنده‌په‌زم له ترسان په‌نگی گۆردرا)

که‌مه‌ربه‌ندش گرت، کیشا بی ئه‌ندیش
په‌سته‌م وه‌ غه‌زه‌ب پانیا وه‌ پیش
(په‌ستینی گرت و به‌ بی بیرکردنه‌وه‌ی رای کیشا، په‌سته‌م له توپه‌ییدا هه‌نگاوێکی
بۆ پیشه‌وه‌ نا)

مشتی دا وه‌نه‌ش به‌ غه‌زه‌ب په‌سته‌م
ئاما وه‌لادا مه‌غزش که‌فت نه‌ ده‌م
(په‌سته‌م به‌ توپه‌ییه‌وه‌ مستیکی لی دا، هات به‌ لادا و میشکی پزایه‌ نیو ده‌می)

۱۶۴. له داستانی په‌سته‌م و زۆراب به‌ زاراوه‌ی له‌کی باسی ئه‌وه‌ کراوه‌ که ژنده‌په‌زم لال بووه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ شه‌وه‌ که په‌سته‌می دی هه‌تا خه‌ریک بوو خۆی بناسینی، وشه‌ی په‌سته‌می نه‌که‌وته سه‌ر زمان و په‌سته‌میش چاوه‌په‌ی نه‌کرد و کوشتی. (زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

خه‌لتان بی نه خاک چون سه‌نگ خارا
په‌ژار بی جه گیان جه خهم بی دارا
(خه‌لتانی خوین بوو له نیتو خاکدا هه‌روه‌ک به‌ردی خارا، گیانی له‌ده‌ست دا و له
دنیا رۆیی)

هومان هۆرینا چه‌نی باره‌مان
دیشان زنده‌په‌زم که‌فته‌ن وه بی گیان
(هومان و باره‌مان هه‌ستان، دیتیان ژنده‌په‌زم به بی گیان که‌وتوو)
په‌وسه بی ته‌قدیر به‌نای بان سه‌ر
فه‌رزه‌ند جه بابۆ بوینو زهره‌ر
(ئاوا بوو ویستی خودای بانه سه‌ر، که کور له باوک زهره‌رمه‌ند بی)

سه‌رسام بین سه‌رسام یه کار کی بو؟
جه گه‌ردش چه‌رخ، ده‌وران بی پۆ
(هاج و واج بوون که ئەمه کاری کی بو؟ [کاری] چه‌رخي گه‌رانی ده‌ورانی بی
تان و پۆ)

واتشان: سوهراب تمه‌ز کی که‌رده‌ن
تۆ سه‌لامه‌ت بای، زنده‌په‌زم مه‌رده‌ن
(وتیان زۆراب نازانین کی ئەو کاره‌ی کردوو، بۆ خۆت سه‌لامه‌ت بی، ژنده‌په‌زم
مردوو)

سوهراب ئید شنه‌فت سیا بی جه قار
په‌ژار بی نه جام باده‌ی خواهش گه‌وار
(زۆراب ئەمه‌ی بیست له توره‌یی و قین ره‌ش هه‌لگه‌پرا و جامی باده‌ی خۆش
گه‌واری له ده‌ست به‌ریوووه)

ئاما نگا كەرد خەيلی عەجەب مەند
جە مەرد پێ هۆش دانای هونەرمەند
(هات و دیتی، زۆر تووشی سەرسوپمان بوو، لە پیاویکی بە هۆش و زانایەکی
هونەرمەند)

كەفته بی نه خاك چون مینای بی گەرد
رەنگ زەرد زایف، جەمین لاجەوەرد
(كەوتیوووە سەر عەرز وەك شووشەیی بیگەرد، رەنگی زەردی لاواز و رۆمەتی شین
هەلگەرابوو)

واتش ئەی یاران ئەمشەو تا سەحەر
چەند كەس جە مەردان جەنگی پێ هونەر
(وتی ئەی یاران ئێمەشەو تا بەیانی، ژمارەیهك لە پیاوانی لێزان و شەركەر)
بگیلان جە دەور لەشكر وە بی خەم
چون عەسەسداران بداران وە چەم
(لە چواردەوهری لەشكر بە بی ترس هاتووچۆ بکەن و وەك كێشكچییان
پاسەوانی بدەن)

گورگی بە دزدی مییشی^{۱۶۵} مەورۆ
مەر من مەردەنان^{۱۶۶} حەقم بوەرۆ
(گورگیك بە دزییەووە مەریك دەبا، مەگەر من مردووم ئاوا مافم بخورئ)
سەحەر بە تەوفیق دانای خاس پەسەنت^{۱۶۷}
هەر كەس ئێد كەردەن ماوهرۆش بە دەست

۱۶۵. "مییش": مەری، پەز.

۱۶۶. "مەردەنان" مردووم، مەگەر من مردووم. لە كۆی ئەم چیرۆكەدا چەن جار وشەیی "مەرد" بەكار
هاتوووە، كە هیندیك جار مانای "پیاو" دەدا و هیندیك جار مانای مردوو.
۱۶۷. "پەسەنت" هەمان پەسەندە كە لە بەر كێشی شیعەرەكە، شاعیر وای داناو.

(بهیانی به یارمه‌تی زانای خاس په‌سه‌ند، هر کهس ئەمە‌ی کردوو و هگیری ده‌خەم)

په‌ری ژنده‌په‌زم نه‌بان خاتر ته‌نگ

پی ته‌وره‌ن گه‌ردوون چه‌رخ مینای په‌نگ^{۱۶۸}

(بۆ ژنده‌په‌زم هیچ دلنگه‌ران نه‌بن، ئیتر گه‌ردوونی په‌نگاوپه‌نگ هه‌روا بووه)

ئەوسه چون رۆسته‌م شی به دماوه

یاوا به ئوردوو، گیو دی جه راوه

(کاتیک رۆسته‌م به‌ره‌و دوا بۆ لای هوردوو گه‌راپه‌وه، له سه‌ر پیگای گیوی دی)

گیو هم په‌هله‌وان پایته‌خت شا بی

به شه‌و پاسه‌بان ئی‌ران سپا بی

(گیو هم پاسه‌وانی تایبه‌تی شا بوو هه‌میش به شه‌وان کیشکچی و پاسه‌وانی

له‌شکه‌ری ئی‌ران بوو)

ده‌ست دا به شمشیر په‌ی رۆسته‌م تاو دا

په‌هله‌وان چون دیش شناساش ده‌رجا

(شمشیره‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت و به‌ره‌و لای رۆسته‌م تاوی دا، پاله‌وان که دیتی له

جی ناسییه‌وه)

رۆسته‌م شناساش گیو سه‌رکه‌شه‌ن

به شه‌و کیشکچی، دل بی ئەندیشه‌ن

(رۆسته‌م ناسییه‌وه که گیوی سه‌رکه‌شه، نه‌ترس و بیخۆف به شه‌وان خه‌ریکی

پاسه‌وانییه)

واتش: نه‌که‌ردی نووری دیده‌ی من

سوار گران به‌رگوزیده‌ی من

(وتی: نه‌که‌ی نووری چاوانم، سواری قورس و گران و هه‌لبژارده‌ی من)

۱۶۸. له ده‌قی فیرده‌وسیدا بۆ ئەوه وره‌ی سه‌ربازانی تورانی نه‌رووخی زۆراب دوا‌ی ئەوه دیته‌ سه‌ر

ته‌رمی ژنده‌په‌زم داوا ده‌کا له سه‌ر خواردنه‌وه و به‌زم و په‌زمی خۆیان هه‌ر به‌رده‌وام بن.

گيو په رسا رۆسته م جه كو بيبه نى؟
وه تهنها سوار به كو شيبه نى؟
(گيو پرسى رۆسته م ئه وه له كوئى بووى؟ به تهنيا سوار بۆ كوئى رۆشيتبووى؟)

واتش تماشاى سوهرابم كهردن
كه مهر بهسته ي جهنگ جه مردان مهردن
(وتى چووم زؤراب ببينم، پشتين بهستوى شهر مهردى نيو مردان)

وه بالا جه تهرح نهو بهر نامهن
چمان ههر جه توخم ئه ولاد سامهن
(له بالادا له وينه ي نامى نوبه ريه، ههر ئه لئى له توو و بنه چه ي سامه)

حه يف كه په هله وان توران ولاتهن
رؤحش نه قهيران په ومهل مه ماتهن
(به داخه وه كه پاله وانى ولاتى تورانه، رؤحى له گريوى رؤژى مردنه)

مه زانو نه رووى ئه بر شمشير مه شانؤ
حه يف به دهست من بى سهر مه مانؤ
(ده زانم كه له سهر هه وران شمشير ده وه شينى، به لام حه يف كه به دهستى من بى
سهر ده مينى)

خه يلئى په رى گيو حه كايت مه كهرد
لوا وه جاي ويش دهر وون پر جه دهرد
(باس و خواستكى زؤرى بۆ گيو گي رايه وه، به دهر وونى پر له ژان و خه فته چووه
سهر جيگاي خوئى)

سهر نيا وه گورز، شى نه جامه ي خاب
ئهو شهو نه نوشا پيالئى شه راب
(سهرى له سهر گورزه كه ي دانا و خه وى لئى كه وت، ئهو شه وه پيالئيه كه شه رابيشى
نه خوار ده وه)

شهری نیوان زۆراب و رۆسته می زال بۆ جاری یه کهم

سههر چوون خرووس وانا به ئاههنگ
 دریا پهردهی تار زولمات شهو پهنگ
 (بهیانی کاتیک کهلهباب قوولاندی و پهردهی تاریکی دراو و شهو رهوییهوه)

سپای خوهر به ئهمر دارای سهما و ئهرز
 عهلهم دا نه بورج کۆساران بهرز
 (لهشکهری خۆر به فرمانی خودای عهرز و ئاسمان له لوتکهی بهرزی کیتوهکانهوه
 ئالای هه لکرد)

خیزان خرۆشان جهه رگهی سپاهی
 ژهنیا تهپل کوس بارگهی شاهی
 (جوولان و خرۆشان له نیو جهه رگهی لهشکهردا سههری هه لدا و تهپلی شه پ له
 باره گای پادشاهه لی درا)

بیدار بی جه خاو سوهراب جههنگی
 ویش پۆشا وه دهرع دیبای فهههنگی
 (زۆرابی شه پکهه له خه وههستا و جل و کههسه ته می شه پری فهههنگی له بهر کرد)

سیلاح پۆی جههنگ هه رچی بی تهمام
 نام یه زدان بهرد پۆشا به ئه ندام
 (ناوی خودای برد و هه رچی چهک و کههسته می شه پره له خۆی دا)

پا نیا وه ئەسب جەهانپەیماو
روو نیا وه تیپ ئییران سپاوه
(پتی له ئەسپی جیهانپتو دا و رووی له لەشکەری ئییران کرد)
یاوا وه ئوردوو، کەس ئاماش نەوهند
هەشتا و دوو میخ چەتر کاوسش کەند
(هاتوو گەیشتە هوردوو و کەس نەیتوانی پیشی پی بگری، [چوو] و هەشتا و دوو
میخی خیمەیی کەیکاوس شای هەلقەند)

بوزورگان نە دەور خەیمەیی شەهریار
گوریزان جە تاو پەهلەوان کار
(گەرەکان لە دەورەیی خیمەیی شا لە ترسی پالەوان هەلەاتن)
کیشا بانگ سەخت نەعرەیی سەهمناک
زەهرەیی دلیران جەنگی مەبی چاک
(بە شیوێهێک [گۆراندی و بە دەنگیکی وا بەرز و ترسناک هاوری کرد کە
ئازایانی شەر زالەترەک دەبوون)

واتش کەیکاوس ئەر پادشانی؟
سالار سەرەهنگ ئییران سپانی؟
(وتی کەیکاوس ئەر پادشای؟ ئەر گەر سەرلەشکەر و سەرداری سپای ئییرانی؟)

بو نە رووی مەیدان رەزمگای شییران
نگا کەر نەبەرد جەنگی دلیران
(وەرە بو مەیدان، جیگە شەری شییران و شەری ئازایان بە چاوی خۆت ببینە)

من سەوگەند بە زات بەنای بی تەناف
ئارۆ نە مەیدان مەعرەکەیی مەساف
(من سویند بە زاتی خودا دەخۆم کە ئیمرو له مەیدانی شەر)

تا جه خهيمه‌ی ویت ناوهرۆت وه بهر
نه کیشوت نه خاک سپای پر خه‌تهر^{۱۶۹}
(هه‌تا له خیمه‌ی خۆت نه‌تکیشمه ده‌ری و نه‌تدهم به‌عه‌رزدا له به‌رچاوی له‌شکه‌ری
ترسناکدا)

شه‌و نه پای به‌یداخ نه‌کیشوت به‌دار
نه‌شۆم وه جای ویم نه‌گیرۆم قه‌رار
(ئیمشه‌و له بن پیتی به‌یداغدا نه‌تدهم له‌دار، ناگه‌ریمه‌وه جیگای خۆم و ئارام و بی
ئۆقره‌ نابم)

که‌یکاوس "چوون دی" ^{۱۷۰} گیوش که‌رد ره‌وان^{۱۷۱}
وات رۆسته‌م بیۆ چوون په‌یک ده‌وان
(که‌یکاوس که‌ئمه‌ی دی گیوی نارد و وتی با رۆسته‌م به‌په‌له‌ لیره‌ ئاماده‌ بیت)
ئامان په‌هله‌وان شوخ زبه‌ر ده‌ست
که‌س نه‌دارۆ تاب، مه‌ر ئه‌و که‌رۆش قه‌ست
(پاله‌وانیکی گه‌نجی ده‌ست و په‌نجه‌ قه‌وی هاتووه، که‌س توانای به‌ربه‌ره‌کانیی
له‌گه‌ل نییه‌ مه‌گه‌ر ته‌نیا هه‌ر ئه‌و بیکوژی)

گیو چوون هانا به‌رد رۆسته‌م بی سوار
ئه‌سپه‌ر وست نه‌ دۆش په‌هله‌وان کار
(که‌ گیو هانای برد، رۆسته‌م سوار بوو، پاله‌وانی کارزان قه‌لخانی له‌ شان کرد)

۱۶۹. له ده‌قی فیرده‌وسیدا هاتووه ئه‌و شه‌وه ژنده‌ره‌زم کوژرا، سویتندم خوارد که‌ له‌ دارت بده‌م.
۱۷۰. له ده‌ستنوسه‌که‌دا له‌ پێشدا "چوون شنه‌فت" نووسراوه، دواتر قه‌له‌می به‌سه‌ردا هینراوه و
نووسراوه "چوون دی".

۱۷۱. له ده‌قی فیرده‌وسیدا که‌یکاوس شا له‌ باتی گیو لیره‌دا توسی نه‌وزه‌ری بۆ لای رۆسته‌م
ناردووه، ئه‌م جیگۆرکیی پاله‌وانانه له‌ نیوان شانامه‌ی فارسی و کوردیدا له‌ زۆر شوینی
شانامه‌دا ده‌بیندری.

واوهیلاى عهزیم خـیـزا به زاری
 خـیـزا جه مهردان شیران کاری
 (ههلا و بهزم و واوهیلایهک له نیو پیاوان، شیرانی لیها توودا ههستا)
 واتش کههیکاوس ئه پادشانی؟^{۱۷۲}
 سالار سه رههنگ ئیران سپانی؟
 (وتی کههیکاوس ئه گهر تو پادشای، ئه گهر تو سالار و سه رهله شکه ری سپای ئیرانی)
 بو نه رووی مهیدان مه عه ره که ی شیران
 نگا که ره وه زور جههنگی دلیران
 (وه ره بو مهیدانی شه ری شیران، ببینه زور و بازووی ئازیانی شه ری)
 من سه وه گهند وه زات به نای بی خه لاف
 ئارو نه مهیدان مه عه ره که ی مه ساف
 (من به زاتی خودای بی ههله سویند دهخوم که ئیمرو له مهیدانی شه ردا)
 تا جه خهیمه ی ویت نه کیشوت به دار
 نه شون وه جای ویم نه گیرون قه رار
 (هه تا له خیمه که ی خوت نه تدهم له دار، ناگه پیمه وه و ئارام و ئوقره ناگرم)
 جه ی گفتوگو بی نه وه ی نامدار
 کههیکاوس یه کسه ره لیش بریا قه رار
 (نه وه ی ناودار له م قسه و باسه دا بوو که کههیکاوس به ته واوه تی سه بر و ئارامی
 لی برا)

۱۷۲. ئەم بەیتە و سێ بەیتی دواى ئەو، بە دەستکارییەکی وردەوه جارێکی دیکە لە دەستنووسەکه دا هاتوون، ئەمەش بو ئەوهیه که ههژان له پهوتی چیرۆکهکه دا دروست بیت. ئەمەش به ئەنقەس بووه بو ئەوه بتوانی باسی وهدرهنگ هاتنی رۆستهم بکا و زیاتر گوینگر بو پهوتی رووداوهکه چاوهروان و گوینقولاخ بکا. جیى سه ره نهجه ئەم ههژان و چاوهروانییه له م به شه ی داستانه که دا له دهقی فیردهوسیدا نییه.

واتش که رۆسته م کهی مهیۆ دیره؟
لهشکر ها خه ریک چه نگال شی رهن
(وتی ئەوه رۆسته م بۆ نه هات، درهنگه، ئەوه تانی لهشکر له ژیر چه پۆلی شیردایه)
رۆسته م چوون شنهفت واتش یه دیوهن
سپاهی پی ته ور خاتر په شیوهن
(رۆسته م ئەمه ی بیست وتی ئەمه [ببی و نه بی] دیوه، که لهشکر یکی ناوای وا
نیگه ران و په شیۆ کردوه)

پان نیا وه رهخش نه که ردش درهنگ
ئاما نه مهیدان په ی مهساف جهنگ
(وه سه رهخش کهوت به بی راوهستان، هاته مهیدان بۆ شه پ)
رۆسته م وات: سوهراب کودهک خه راما
کهفته نی نه گیچ ده ریای بی سامان
(رۆسته م وتی: ئەی زۆراب مندالی ساوا، ئەوه تانی له گێژاوی ده ریای بی ساماندا
وه گیر که وتی)

مسکین سه رسام خه یال په رکهنده
موسه خه ره مه بی به گورز بهنده
(هه ژاری سه رکیش، خه یال پرش و بلاو، وه بن ده کهوی له ژیر زهبری گورزما)
سوهراب: وات ئەی پیر جههان دیده کار
چه میده ی هیجران جهفای رۆزگار
(زۆراب وتی ئەی پیری دنیا دیتوو، چه ماوه ی دهستی خهفته و زۆرداری ده ور و
رۆزگار)

جه لای عاقلان دانای خه رده مند
نالایق به تۆن واته ی ناپه سه مند

(له لای تیگه‌یشتووان و زانایانی بیرمهند، قسه‌ی سووک و ناپه‌سهند شایسته‌ی
تۆنن)

ئهرتۆ چوون ده‌ریای من ههر باده‌نان
جه هونه‌رمه‌ندان، هونه‌ر زاده‌نان
(ئه‌گه‌ر تۆ ده‌ریایی من بام، له نیتو هونه‌رمه‌ندان، هونه‌ر زاده‌م)
به‌لّی پیرمه‌رد، دیتوانه‌ی که‌م فام
ئارۆ به‌که‌مه‌ند ساخته‌ی چه‌رم خام
(به‌لّی پیره‌پیاو، شیتی که‌م ئاوهر، ئیمړۆ به‌که‌مه‌ندی چیکراو له چه‌رمی خاو)
جه مه‌رکۆبه‌ی زین مه‌کیشوت نه‌ خاک
سینه‌ت وه‌ ئه‌لماس هیندی مه‌که‌م چاک
(له سه‌کۆی زینه‌وه‌ ده‌ته‌ینمه‌ خوار و سینگت به‌ ئه‌لماسی هیندیکار دوو که‌رت
ده‌که‌م)

رۆسته‌م وات: سوهراب واته‌ی چه‌رب نه‌رم
خاستره‌ن جه‌ راز ئاوازه‌ی بی شه‌رم
(رۆسته‌م وتی: وته‌ی چه‌ور و نه‌رم باشته‌ره‌ له‌ دهنگ و ئاوازی بی شه‌رم)
به‌لّی تۆ کۆده‌ک نادیده‌ سالی
بی خه‌به‌ر جه‌ ره‌زم گوروز و گۆپالی
(به‌لّی تۆ مندال و که‌م ئه‌زموونی، شه‌ر و [زه‌بری] گورز و گۆپالت نه‌چیشه‌تووه‌)
هیمای گه‌رم و سه‌رد دنیای پر سته‌م
نامانت به‌ گۆش، نه‌ دینت وه‌ چه‌م
(هیشه‌تا گه‌رمی و ساردی دنیای پر له‌ زولمت نه‌ به‌ چاوی خۆت دیوه‌ و له‌ نه‌
گۆببسته‌ی بووی)

من پیر {زهرهان} نادره‌ی ده‌ورم
من شیر پر زات کوشنده‌ی به‌ورم
(من پیری زهرهان، بی‌پینه‌ی سه‌رده‌مم، من شیری جه‌سووری بکوژی پلینگم)
ستاره‌ی پرووی چهرخ گهردان کودامهن
مه‌زانو من زات شیران جه لامهن
(کامه نه‌ستیره‌ی چهرخ و فه‌له‌ک بیت، ده‌زانی که من نازایه‌تی و جه‌سووری
شیرانم له لایه)

**

بینای بی زه‌وال شوکرمان پیتهن
دهفته‌رخانه‌ی نه‌سل به ده‌ست و پیتهن
(بینای هم‌میشه بوو هیوامان به تویه، مردن و ژیان هر به ده‌ستی تویه)
وهر نه مه‌ل و مؤر وه‌حشی گشت ته‌مام
مه‌شناسو فهرزهند ویش به عه‌قل و فام
(ده‌نا هم‌موو په‌له‌وهر و گیانله‌به‌ری وه‌حشی هم‌موو به ئاوهر و تیگه‌یشتن مندالی
خویان ده‌ناسنه‌وه)

یه‌کی چوون روسته‌م دانای دور شکاف
ئارو نه مه‌یدان مه‌عره‌که‌ی مه‌ساف
(که‌سیکی وه‌ک روسته‌می گه‌وه‌رناس، ئیمرو له مه‌یدانی شه‌ردا)
به‌و ته‌ور جه فهرزهند ویش بی هه‌راسان
هر چند نگا که‌رد که‌س که‌س نه‌ناسان
(به‌و شیویه له رو‌له‌ی خو‌ی هه‌راسان بووه، هر چنده له یه‌کتریان روانی که‌س
که‌سیان نه‌ناسی)

ئاخر سه‌ره‌نجام سه‌رکیشان وه جه‌نگ
گهردش ئه‌یوان چهرخ مینا ره‌نگ

(ئاخرهكەي له كۆتاييدا مليان له شەرى نا، [ئەمەيه] سوورپى چەرخ ھەر وەك رەنگ)

دەست پىكا وە چووب نەيزەي مووشكاو

سپەر وست نە دۆش پەھلەوان داو

(دەستی له داری نيزەي مووقلپش ھەلپىكا، پالەوانى زانا قەلخانى خستە مل)

داشان وە يەكدا نەيزە و گورز و تىغ

جە زەخم ئەندام نەكەردن درىغ

(نيزە، گورز و شمشير دران بە يەكدا، لە برىنى جەستە ھىچ درىغيان نەکرد)

جە مەوداي ئەلماس نەيزەي خەتەرناك

ھەلقە زرىشان مەريزا نە خاك

(لە مەوداي ئەلماسى نيزەي پرمەترسيدا، ھەلقەريزەكان دەچپران و دەكەوتنە

سەر عەرز)

شكيا چووي سەنان سەرنەيزە كەم بى

قەترەي ھوون جە فەرق زامشان جەم بى

(داری سەرنەيزە شكا، نيزە تەواو بوو، دلۆپەي خوین لە نيو بريناندا تۆخەرەي

بەست)

گا گورز و گا تىغ گا تير مەشانان

دليران بە زۆر زەربەت مەنمانان

(ھينديك جار شمشير و ھينديك جار تيركەوانيان بەكار دينا، ئازايان ئەو پەرى

زۆرى خويان لە زەبرووشاندا بەكار دينا)

دوو كۆي بى سامان مل خشان جە جەنگ

نە ئىي بى زەبوون نە ئەو خاتر تەنگ

(دوو كۆي بى سامان مليان لە شەرى نابوو، نە ئەمیان دەبەزى و نە ئەوى

ديكەشيان كۆلى دەدا)

رۆستهه فەراوان خووفش نه دل بهرد
واتش ئهه يهزدان تاك تهنيای فەرد
(ترسيكى زۆر چووہ دلى رۆستهه، وتى ئهه يهزدانى تاقي تهنيا)

من هەر جه تفلې جهنگ ئازما بيم
كوشندهى ديوان شووم گومرا بيم
(من هەر له مندا لىيهوه ئەزموونى شهريم ههبووه، بكوژى ديوانى شووم و
سهرليشيوواو بووم)

چهند جهنگ ديوان جه لام بى ئاسان
ههركيز پهه دستوور نه بيم ههراسان
(كه چنده شهري ديوانم لا ئاسان بوو، قهه وهك ئيستا ياس و ههراسان نه بووم)

خهيلي فكرش كهرد سياه بى جه دهره
جهولان دا به رهخش پارهه رههوهرد
(زۆرى بيهر كردهوه، له دهره و ژاندا رهش هه لگه رابوو، رهخشي چابوك و
توند رهوى تاو دا)

وه په نهجهه پى زۆر كه نه نه دهه موغار
گرتش كه مه ره به نه وهه نامدار
(به وه په نهجهه پى زۆرانه كه كيوى له بن پى هه لده كه نه، پشتيني نه وهه ناودارى
گرت)

زۆر دا به ئەندام بازووى بى ئەنديش
كىشا، نه خشا، نه رووى زين ويش
(به هه موو زۆرى باسكه كانى كيشا و بردى به سهه زينه كه يه وه)

نوويه سوهراب بى گورز كه ردش نگار
رهخش دا به زانو كه ردش نگوونسا

(نۆرەي زۆراب بوو، گورزى كرده نيشانه و وهشاندى، رەخش كهوتە سەر چۆك و
سەرەوبن بوو)

جە زۆر بازوش قەلخان بى وه گەرد
نەكەردش ئەندېش نە نالاج دەرد
(بە زۆرى باسكەكانى قەلخان ورد و خاش بوو، [رۆستەم] ھەر بە خەيالئىشىدا
نەھات و ھاوارىشى لى ھەلنەستا)

واتش چون جە زەرب گورزم نەنالى
بېشك رۆستەمى جە توخم زالى
(وتى مادام لە زەبرى گورزم نانالى، ئەو بەيگومان تۆ رۆستەم نەوھى زالى)
پەوسە مەواچان پىلتەن تۆنى؟
جە ئەولاد زال ھونەر بى شۆنى؟
(ئاواش دەلەين كە تۆ فىلەتەنى؟ وەك رۆلەي زال لە ھونەرى ئەو بى شۆنى؟)
وات ئەرتۆ بگنى بە چەنگ رۆستەم
ھەنى زىندەگى نەوینى وە چەم
([رۆستەم] وتى ئەگەر تۆ بکەویتە دەستى رۆستەم، ئىتر ژيانى خۆت بە چاو
نابىنى)

ھىچ ناماش نە گۆش قسەي فەرزەندش
نەكەردش قەبوول گوفتار پەندش
(ھىچ گۆيى لە قسەي رۆلەكەي نەگرت، پەند و ئامۆژگارىيەكانى نەسەلماند)
رۆستەم پەھلەوان پر زۆر و سامەن
كەي چوون من جەنگ تۆ ناتەمامەن؟
(رۆستەم پالەوانىكى پر زۆر و سامدارە كەي وەك من لە بەرانبەر تۆدا شەرىكى
تەواوى پى ناكرى؟)

جه لای پیلتهن من که مترینه م
نالایه ق وه تیغ مهیدان کینه م
(له لای فیلهتهن من هیچ نیم، تهنانهت شایستهی شمشیری مهیدانی قین و
شهریش نیم)

ساکا گورز و تیغ هیچ ناما به کار
غهمین بی به جهور جهفای رۆزگار
(ئیتیر گورز و شمشیر که لکیان نه ما، خه مبار و دلّ به خه م بوون له جهور و جهفای
رۆزگار)

ئاخر به مهیلان جههان ئافه رین
هر دوو جه ئه سپان ئامان به زمین
(سه رئه نجام به ویستی خودای جیهان خو لقیّن هر دوو کیان له ئه سپه کانیان
دابزه زین)

پچان وه رووی زین حه لقهی که مه ره بند
وسته ن وه رووی خاک که مان و که مه بند
(حه لقهی پشتینیان له زین کرده وه، که مه بند و که مانیان خسته سه ر عه رز)

لجام ئه سپان به سته بین وه سه نگ
حه لقه زرشان پاره بی جه جه نگ
(هه وساری ئه سپه کانیان به به رده وه به سته وه، حه لقه ریزه کانیان له شه ردا
بچرا بوون)

بازه م وه کوشتی گرتشان که مه ر
دوو په نجه وه قه هر وه یاران په کسه ر^{۱۷۳}
(دیسان به زوران بازی پشتینی په کترینیان گرت و دوو په نجه به نیشانهی قین و
شه ر بۆ هه موو دۆستان)

۱۷۳. ناروونیهک له نیوه رۆکی بهیتی دووه مدا هه یه .

وه عهزم كوشتى دهست وههم بهردن
تهن و گيان به زات يهزدان سپهردن
(بو زوانبازى دهستيان له يهكترى هه لپيكا و جهسته و پوحيان سپاره خودا)
لادى جه مهيدان كهس نه بى ديار
دليران سه رسام سه راسيمه وار
(كه كهس [روستهم و زوراب] له مهيدانى شهروه ديار نه بوو، نازايان هه موو
سه رليشيواو هه په سابوون)

جهوان به ته و فليق به ناي لايه نام
كيشا كه مه ربهند نه وهى زال سام
(جهوان به يارمه تى خوداى بى ناو، پشتيني نه وهى زالى سامى گرت و پاي كيشا)
به ردش، ناوهردش خهسته ي دل غه مين
هه وادا نه خاك سيياى سه رزمين
(ماندووى خه ميارى هينا و بردى و ناخره كهى كوتاي به سه ر عه رزى رهشدا)
ناما وينه ي شيپر درنده ي شكار
نشست نه پرووى سينه ي په هله وان كار
(هه ر وهك شيپريكي تينووى راو، پاله وانى كارزان هات و له سه ر سينگى دانيشت)
دهست پيكا وه تيغ هه ربه ي سه ه مناك
سينهش به نه لماس هيندى بكه رد چاك
(دهستى برد به شمشيپرى شهري سامناك، سينه ي به نه لماسى كارى هيندى
دوو كه رت بكا)

روستهم وات: سوه راب به ور بى سامان
هه رفى مه وا چون مه روه تن نامان
(روستهم وتى: زوراب پلينيگى بى سامان، قسه يه كم پييه نامان گويم لى بگره)

مهویر جه قانون گهردهن فهرانزان
وهختی جه مهیدان کوشتی مهبازان
(یاسای سهریهرزان پیشیل مهکه، کاتیک له مهیدانی زورانبازی)

ههر کس ئهوهل بار مهیۆ سهرنگوون
مهبخشاش نه رای کارسان بیچوون
(ههر کسئیک یهکهه جار له عهرز بدری، به خودای کارسان و بیۆینه دهیبهخشن)

وهختی دووههم جار وستی نه رووی خاک
ئهوسا به ئهلماس سینهش بکه چاک
(کاتیک بۆ دووهمین جار له عهرزت دا ئهودهه به ئهلماس سینگی دووشهق بکه)

به سهه مهکر و فهند، حیهلبازی ویش
خهلاس بی جه دهست بهور بی ئهندیش
(به سهه فیۆ و تهلهکهبازی خوی له دهستی پلینگی نهترس رزگار کرد)

سوهراب رۆستههمش نه مهیدان وهردا
به وینهی وهیلان به سوورته سهردا
(زۆراب، رۆستههی له مهیدان رهها کرد و وهیلان و سهرگهران بوو که چ بکا)

ههر دووشان خهریک خاتر په ریشان
رووکهردن به چهتر خهیمهگای ویشان
(ههر دووکیان په شیۆ و خه مبار به رهو لای خیمهکانی خویان گه رانهوه)

دوو مهرد پر زات بی خوف و ئهندیش
شه و ئاما لوان ههر یهک نه جای ویش
(شه و داهاات و دوو پیایوی جه سوور و نهترس چوونهوه [نیۆ هووردوی] خویان)

هومان وات: سوهراب ئارۆ چه کهردی؟
نه مهیدان جهنگ عیلاج نه کهردی؟

(هومان وتی: ئه‌ری زۆراب ئیمیرۆ چت کرد؟ له مهیدانی شه‌ر چاره‌سه‌رییه‌کت نه‌کرد؟)

سوه‌راب وات: هومان بی شه‌ک پۆسته‌م بی
سه‌د گورز دام وه‌نه‌ش هه‌ما پيش که‌م بی
(زۆراب وتی هومان، شکم نییه که ئه‌و که‌سه پۆسته‌م بوو، سه‌د گورزم لی دا
ديسان وه‌ک ئه‌وه وابوو هه‌چی لی نه‌دراوه)

نه‌که‌ردش ئه‌ندیش نه له‌خشا نه جاش
زرتش ریتزه بی به وینه‌ی خاشخاش
(قه‌لخان و زرتی ورد و خاش بوون هه‌روه‌ک خاشخاش به‌لام ئه‌و نه‌ترسا و له
جیگه‌ی خۆی نه‌جولا)

به گورز و شمشیر به‌ه‌لقه‌ی که‌مه‌ند
نه‌کریاش عیلاج هه‌چ ناما نه وه‌ند
(به گورز و شمشیر و کلافه‌ی که‌مه‌ند، هه‌چ نه‌کرا و هه‌چ‌کامیان لی کاره‌گر
نه‌بوون)

ئاخر وه‌ کوشتی ده‌ست وه‌هه‌م به‌ردیم
ته‌ن و گیان وه‌ زات یه‌زدان سه‌په‌ردیم
(ئاخره‌که‌ی ملمان له زۆرانبازی نا و له‌ش و گیانمان به‌خودا سپارد)

وه نام بی‌چوون نه مه‌یدان کار
وستم نه‌ پرووی خاک به سه‌د کارزار
(به ناوی خواد له مه‌یدانی شه‌ردا به هه‌زار حال دام به‌عه‌زدا)

ئاخر وه‌ ئه‌فسووس به‌رشی جه‌ ده‌ستم
هه‌نی جه‌ مه‌یدان کوشتی نه‌وه‌ستم
(ئاخره‌که‌ی وه‌ فیل له ده‌ستم پزگاری بوو، منیش له مه‌یدانی زۆرانبازی نه‌مامه‌وه
و هاتمه‌وه)

جەى لاوه رۆستەم ھۆرگىيالا جە دەرد
ئاما نە مابەين خەيمەى لاجەوورد
(لەو لای دىكەوہ رۆستەم لە ناوى دەرد و ژان گەرايەوہ نىو خىمەى لاجەوورد)

كەيكاس پەرسا پىلتەن چوئى؟
پەوسە مەزانۆ جگەر پىر ھونى؟
(كەيكاس پىرسارى كرد، ئەرى فيلەتەن چوئى؟ وادەزانم جگەر بەخوئى؟)

يەك تەنيا جەوان نەبەستى دەستش؟
يا بە گورز ویت نەكەردى قەستش؟
(تاقە گەنجىك بوو دەستەكانىت نەبەست؟ يان بە زەبرى گورزت نەتكوشت؟)

رۆستەم وات: ئەى شا پەشىوہن حالم
مەشۆ بە تاراج گورز و گۆپالم
(رۆستەم وتى: ئەى شا حالم پەشىوہ، گورز و گۆپاليش وەفريام ناكەوئى)

خجل مەندەنان جە دەست يەك كەس
مەگەر خوداوەند كەرۆم فەرياد پەس
(بە دەستى تاقە كەسىكەوہ گىرم كر دووہ مەگەر خوداوەند ھەر بۆ خۆى يارمەتيم
بدا)

چەند سالەن چەند وەخت من پەھلەوانم
كوشندەى ديوان مازەندەرانم
(چەندە سال و چەندە وەختە من پالەوانم، بكوژى ديوانى مازەندەرانم)

نەترسام جە رەزم ديو جادووکار
تەى كەردەن زەمین بە تەنيا سوار
(نەترسام لە شەرى ديوى جادووگەر، ھەموو ولات بە تەنيا سوار گەراوم)

ئیسە ھا خەریک یەک نەورەسیدەم
پەژارەم جە گیان قامەت چەمیدەم
(ئیسنا بە دەستی تازە پێگەیشتووێکەوێ گێرم کردوو، پشتم چەماوێ و لە گیان
بێزارم)

مەر هەم خوداوەند یاری بۆ جە سەر
وەرنە جە دەستش کێ مەشۆن وەبەر
(مەگەر خوداوەند هەر بۆ خۆی لەو سەرەوێ یارمەتیم بێ، دەنا لە دەستی ئەو
[زۆراب] کێ پزگاری دەبێ)

پاران‌هوهی رۆسته‌م له‌خودا بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر زۆرا‌بدا^{۱۷۵}

هه‌تا نيمه‌شه‌و زه‌لیل و زه‌کار

مه‌رێژا ئه‌سرین مه‌وات یا غه‌فار

(هه‌تا نيوه‌شه‌و داماو و زه‌لیل، فرمێسکی ده‌رێژا و پاران‌هوهی له‌خودا ده‌کرد و

ده‌یگوت)

به‌وێم مه‌زانون گۆنه‌کارانم

عاسی و عوسیانبار دوور جه‌ یارانم

(بۆ خۆم ئه‌زانم که‌ تاوانبارم، هه‌له‌ و خه‌تاکار، دوور له‌ یارانم)

به‌ یاره‌ب یاره‌ب هه‌ر شه‌و بێداران

به‌ سه‌دای ئه‌کبه‌ر سوێح و ئیواران

(به‌ یاخودا یاخودا هه‌موو شه‌و خه‌وی لێ نه‌که‌وت و به‌ ده‌نگی په‌زدانی گه‌وره

به‌یانی و ئیواره‌ی برده‌ سه‌ر)

بیاوه به‌ داد من ته‌نیا با‌لم

ئه‌گه‌ر نیاوی په‌شێوه‌ن حا‌لم

(به‌ هانامه‌وه‌ بێ، من ته‌نیا با‌لم، ئه‌گه‌ر یارمه‌تیم نه‌ده‌ی په‌شێوه‌ حا‌لم)

بیاوم به‌ داد پادشای شاهان

رۆزی ده‌هه‌نده‌ جه‌مع گومر‌اهان

(یارمه‌تیم بکه‌ هه‌ی پادشای پادشاکان، ئه‌ی وه‌فریاد‌رہسی هه‌موو رێ لێ ونبووان)

^{۱۷۵}. له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا هاتوه: "مناجات رستم از ده‌ست سه‌راب"

بیاوم به داد پادشای بیباک
وه تیغ سوهراب جهرگم نهبو چاک
(یارمه‌تیم بکه نهی پادشای بیباک که به تیغی زوراب جهرگم پاره
نه‌بیت)

مه‌واتش یا ره‌ب فه‌ریاد ره‌س هانا
ئه‌ر نه‌دهی تاقه‌ت نیه‌ن ته‌وانا
(دهیگوت یا خودا، وه فریام که‌وه هانام بو هیناوی، ئه‌گه‌ر هیتزم
وه‌به‌ر نه‌دهی تاقه‌ت و توانام نییه)

مناجاتش که‌رد رۆسته‌م به زه‌کار
دۆعاش قه‌بوول که‌رد ره‌ب جه‌هاندار^{۱۷۶}
(رۆسته‌م نزا و پاران‌ه‌وه‌ی زۆری کرد، ئاخ‌ره‌که‌ی خودای خاوه‌ن جیهان نزا و
پاران‌ه‌وه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد)

۱۷۶. له‌ نوسخه‌ی شانامه‌ی هه‌ورامی کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌مینی له‌م به‌شه‌دا باسی ئه‌و سه‌د مه‌ن
وزیه‌یه‌ ده‌کرێ که‌ رۆسته‌م له‌ کاتی چوون بو سه‌مه‌نگان به‌ قه‌رز به‌ خودای دابوو و ئیستا لێره
بو شه‌ر له‌گه‌ل زۆراب لێی وه‌رده‌گریته‌وه‌. له‌ویدا باسی ئه‌وه‌ کراوه‌ به‌ هۆی قورسای گورز و
گۆپال و زینی ره‌خش که‌ به‌ کۆل رۆسته‌مه‌وه‌ بوو هه‌تا ئه‌ژنۆ لاقه‌کانی له‌ عه‌رز رۆ دهنیشت،
هه‌ر بۆیه‌ رۆسته‌م داوای له‌ یه‌زدان کرد، هیندیک له‌ وزه‌ی رۆسته‌م بگرێ، بو ئه‌وه‌ بتوانی به
رێگه‌دا برۆ. به‌لام ئیستا که‌ له‌ شه‌ر له‌گه‌ل زۆرابدا داماو، جارێکی دیکه‌ پێویستی به‌ وزه‌یه
هه‌یه‌ که‌ به‌ ئه‌مانه‌ت له‌ لای خودای داناوه‌. هه‌ر له‌م پێوه‌ندییه‌دا له‌ شانامه‌ی له‌کیشدا هاتوو
له‌به‌رئه‌وه‌ی رۆسته‌م له‌ به‌ر قورساییی له‌شی نه‌یده‌توانی به‌رێگه‌دا برۆ و لاقه‌کانی له‌ عه‌رز رۆ
ده‌چوو، له‌ خودا پارایه‌وه‌ که‌ هیندیک له‌ وزه‌ و زۆری لێ که‌م بکاته‌وه‌ بو ئه‌وه‌ بتوانی رێگه‌ برۆ.
به‌لام وه‌ک ده‌بیندری له‌م نوسخه‌یه‌دا ئاماژه‌ به‌مه‌ نه‌کراوه‌. دباره‌ له‌ ده‌قی فیرده‌وسیشدا به
هه‌مان شێوه‌ باسی پارانه‌وه‌ له‌ خودا و په‌سه‌ندکردنی پارانه‌وه‌که‌ی له‌ لایه‌ن خوداوه‌ ده‌کرێ
به‌لام راست ئاماژه‌ به‌م به‌قه‌رزانی وزه‌ و وه‌رگرتنه‌وه‌ی له‌ نێوان رۆسته‌م و یه‌زداندا نه‌کراوه‌.
(زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

شەرى نىوان زۆراب و رۆستەم بۆ جارى دووهم و

كوژرانى زۆراب بە دەستى رۆستەم

سەحەر چوون خوەرشید نە بورج خاوەر

سەر كیشا وە بورج كەيوان ئەخزەر

(بەيانى كە خۆر لە لوتكەى رۆژەلەت سەرى دەرھینا و لە بورجى كەيوانى ئەخزەرى دا)

دا نە تەپل كوس سىپاى تورك چىن

بانگ رەستاخیز^{۱۷۷} كەفت نە پرووى زەمىن

(لەشكەرى توركى چىنى لە تەپلى شەرى دا و بانگى رۆژى حەشر لە سەر زەوين

هەستا)

جە يەكجا تەرتىب ئىران سىپا بى

دەرفش بى خەوش كەيان^{۱۷۸} وەپا بى

(لە لایەك رىزى لەشكرى ئىران بوو، ئالای بى خەوشى كاويانى هەلدرابوو)

رۆستەم پەى نەبەرد بىدار بى جە خا

تەن پۆشا وە دەرع حەربەى تازە ساو

(رۆستەم بۆ نەبەرد لە خەو هەستا، كەرەستەى شەرى تازە ساو و دەمەزەردى لە

خۆيدا)

۱۷۷. "رەستاخیز" بىكھاتوو لە رەست بە مانای مردوو و خیز بە مانای هەستانەو، هەستانەوھى

مردوو، رۆژى حەشر، كۆتايى جىهان و قىامەت.

۱۷۸. "دەرفش كەيان يان كاويانى" ئالای ئىرانىيەكان بوو كە هەتا سەردەمى هاتنى ئىسلام و

شكانى لەشكەرى ئىران هەر مابوو.

سيلاح رۆي جەنگ ھەرچى بى تەمام
 نام يەزدان بەرد پۆشا بە ئەندام
 (چەك و چۆلى شەپ ھەرچى ھەبوو، ھەمووى بە ناو ھىنانى يەزدان لە خۆي بەست)
 پا نيا وە رەخش پەرەندەي تەيار
 ئاما نە مەيدان عەرسەي كارزار
 (پىي لە رەخشى تەيار و ئامادە دا و ھاتە مەيدانى شەپ)
 جەو تەرەف سوھراب پۆشا دەرە جەنگ
 ئاما نە مەيدان نەكەردش درەنگ
 (لەو لاوہ زۆراب كەرەستەي شەري لە خۆي دا و بە بى وەستان ھاتە مەيدانى شەپ)
 ھەر دوو سوار بىن بى پەروا جە خەم
 ئامان نە مەيدان پروو نيان وەھەم
 (ھەر دوو سوار بوون بە بى ترس، ھاتنە مەيدان و پروو لە يەك و بەرانبەر بە يەك
 وەستان)

رۆستەم وات: سوھراب كوودەك خەرامان
 كەفتەنى نە گىچ دەرياي بى سامان
 (رۆستەم وتى: ئەي زۆراب، مندالى ساوا، كەوتوووتە گىزاوى دەرياي بى سامان)
 تۆ نە پراگەي چەفت، غەلەت كەفتە بى
 وە زۆر گورزم ئەمجار رەفتەنى
 (تۆ رىگەي ھەلەت گرتووہ، ئەمجارە لە بەر زەبرى گورزم رزگارت نابىت)
 سوھراب وات: ئەي پير خەستەي پەشيو حال
 ئارۆ فراوان مەپرسون ئەحوال
 (زۆراب وتى ئەي پيرى ماندوو و پەشيو حال، ئيمرو پرسیار و باس و خواسىكى
 زۆرم لەگەل تۆ ھەيە)

ئەر تۆرۆستەمى نام ویت بېەر
وهرنه جه مهیدان مهمانى بى سەر
(ئەگەر تۆرۆستەمى ناوی خۆت بلى، دەنا له مهیدانى شەرى بى سەر دەمىننیهوه)

رۆستەم واتەى ئەو نهگرتش نه گۆش
جۆشا، خرۆشا، دەر وون مهدا جۆش
(رۆستەم گوپى له قسهکانى ئەو نهگرت، له نپوهوه دهکولا و دهخرۆشا)

هیچ ناما نه گۆش قسهى فەرزەندش
نهکەردش قەبوول گوفتار پەندش
(هیچ گوپیستی قسهى رۆلەکهى خۆى نهبوو، پەند و قسهکانى پەسەند نهکرد)

وات ئەى هەرزەکار ئەبلەى ناتەمام
جاهیل نادان، دوور جه عەقل و فام
(وتى ئەى هەرزەکارى گیل و ناتەواو، نهزان و دوور له ئاوهز و فام)

یه وهخت مهیدان کوشتى بازىیهن
چه جاي مهکر و فەند، حيله بازىیهن؟
(ئىستا کاتى مهیدان و زۆرانبازییه، چ وهختى درۆ و فیل و تەلەکه بازىیه؟)

دوو جهنگى سوار جه هەم جیا بین
جه کۆل ئەسپان دەر دەم پیا بین
(دوو سواری شەرکەر له یهک جیا بوونهوه، هەر ئەو دەم به پەله له کۆل ئەسپەکان
هاتنه خوارهوه)

به تەوفیق حەق ئەلاهوو ئەکبەر
بازهەم وه کوشتى گرتشان کهمەر
(به هیمەت و یارمەتى خودای گەوره، دیسان له زۆرانبازییدا دەستیان له پشتى
یهکتر هەلپیکا)

دوو کۆی بی سامان چه م وهردن به ههم
پېچیان چوون پېچ ماران ئه رقه م^{۱۷۹}
(دوو کۆی بی سامان به دهوری یه کدا پېچران، پېچیان خوارد ههروهک مارانی
ئه رقه م)

ته مامی له شکه ر هه ر ناگاشان بی
چه م نه رای مهیدان تماشاشان بی
(هه موو له شکه ر چاویان تی بریبوون، له مهیدان و شه ری ئه وان)
رؤسته م وینه ی شی ر درنده ی شکار
نام یه زدان به رد سیا بی جه قار
(رؤسته م هه ر وهک شی ر له وهختی راودا، ناوی یه زدانی هینا و له رقان رهش
هه لگه را)

سوه رایش کیشا، وهست نه رووی زه مین
دهست به رد ئه و میان قه بزه ی تیغ کین
(زۆرابی راکیشا و دای به عه رزدا، دهستی دایه شمشیری تیغی پر قین)
هه ر چه ند ئه مان واست پېش نه دا ئه مان
خه نجه ر هورکیشا به ور بی سامان
(هه ر چه نده هاواری کرد ئه مانی نه دا، پلینگه بی سامان خه نجه ری هه لکیشا)
به مه ودای ئه لماس سه ر نه یزه ی خه ته ر
جه رگش پاره که رد جه دل شی وه به ر
(به دریژای ئه لماسی سه ره نیزه ی پر مه ترسی، جه رگی هه لدری و دلّی دیواندیو کرد)
بالای نه ونمام، ساوای زه ر ستوون
پاره که رد وه تیغ ره نگین بی وه هوون

۱۷۹. "ئه رقه م" ئه بله ق، رهش و سپی، ماری رهش و سپی

(بالای نهونمام، ساوای وهک شمشادی زیږ، به شمشیر لهت کرا و له خویندا
گهوزا)

سوهراب وات: ئەی پیر پرای دلّ جه سهنگ
من کوشتی وه تیغ سهه مهودای خهدهنگ
(زۆراب وتی: ئەی پیری دلّ رهق وهک بهرد، خو منت کوشت به شمشیری
خهدهنگ)

به‌لّی توّ جه ویت نه‌داری خه‌بهه
جه دهست بابۆم چۆن مه‌شی وه بهه
(به‌لام توّ بی ئاگای له خوټ، له دهستی بام ده‌رچوونت بو نییه)
بابۆم رۆسته‌مه‌ن شای که‌مه‌ر لالان
شیران جه تاو شهت گورزش مه‌نالان
(باوکی من رۆسته‌مه، شای پشتین یاقووتی، شیران له تاوی گورزی ده‌نالین)

ئه‌ر مه‌بی به مورغ په‌رهنده‌ی شکار
وه هه‌لقه‌ی که‌مه‌ند ماوه‌رۆت به وار
(ئه‌گه‌ر خوټ ده‌که‌ی به بالنده‌ی نیچیر و [به ئاسماناندا ده‌فری] ئه‌وه به کلافه‌ی
که‌مه‌ند ده‌ته‌ینتته خوار)

رۆسته‌م ئید شنه‌فت شادی که‌رد به تال
سه‌رسام بی سه‌رسام نه‌وه‌ی توخم زال
(رۆسته‌م که‌ ئه‌مه‌ی بیست شادی له دلّی ره‌وییه‌وه، نه‌وه‌ی زال زۆر تووشی
حه‌په‌سان بوو)

واتش نیشانه‌ی رۆسته‌م چیت پیشه‌ن؟
په‌نه‌م واچه راست دلّ به ئه‌ندیشه‌ن
(وتی نیشانه‌ی رۆسته‌م چیه له لات؟ راستم پی بلی زۆر دلنیگه‌رانم)

واتش لالِیوهن باهوو بهند بال
نیشانهی رۆستهه نهوهی توخم زال
(وتی یاقووتیکه له باسکم بهستراوه، نیشانهی رۆستهه نهوهی زال)

دایهه جه توران بهستهه نه بال
نگا کهردنش پهشیوهه حال
(دایکم له توران له باسکی بهستووم، به چاولیکردنی زۆر پهشیوهه حال)

رۆستهه نگا کهرد دانهی لال ویش
شناسا نه بال فهرزهنده دل ریش
(رۆستهه چاوی له یاقووتهکهی خۆی کرد، له باسکی رۆلهی دل برینداریدا ناسییهوه)

دهست دا نه خهفتان دیبای چینی تار
جه سهه پاره کهرد خروشا به زار
(دهستی دا به خهفتان و ههموو جلهکانی خۆی له سههروهه ههتا خوار دادپری و به
کول دهستی به گریان کرد)

ههرداش به سههردا به ئاواز بهرز
دیش که گیو ئاما، بههرام و گوډهرز
(به دهنگی بهرز هاواری لی ههستا و بهههردوو دهستان به سههريدا دها، لهو
کاتهدا گیو، بارام و گوډهرز هاتن)

واتن به رۆستهه ئاخهه په چیشهه؟
پهه چیش پهه تهوره خاترت ریشهه؟
(وتیان رۆستهه نههه چیهه و چی قهوماوه، بۆ بهه شیوهیهه هاوار و رۆرۆتهه)

رۆستهه وات گوډهرز مهپرسه ئهحوال
فهرزهنده ویم بی، بیم به کۆی زوخال
(رۆستهه وتی گوډهرز له حال هه مهپرسه، کوری خۆم بوو، بووم به کۆی زوخال)

جە وەخت پيیری وادهی ویهردم
جگەرگای فەرزەند، ویم پارە کەردم
(بە سەر پیری و لە کۆتایی ژيانمدا، جەرگی رۆلەي خۆم بە دەستی خۆم پارە کرد)
خەنجەر هۆرکیشا ویش بکەرۆ قەست
گیو مەکەرد زاری، گۆدەرز مەگرت دەست
(خەنجەری هەلکیشا و خۆی بکوژی، گیویش شین و زاری بوو و گۆدەرز دەستی
گرت)

بوزورگان کیشان خەنجەر جە دەستش
نالای پەي فەرزەند نە ئاوات و سستش
(گەرەکان خەنجەرەکیان لە دەست دەرھینا ئەویش بۆ کۆرپی بە ئاوات
نەگەیشتووی هەر شین و زاری بوو)

گۆدەرز وات: رۆستەم ئەر ویت بکوشی
چە کەلک مەگێرۆ، جە دەستت بەرشی
(گۆدەرز وتی: رۆستەم ئەو هاتوو خۆت کوشت، چ کەلکی هەیه، ئەو تازە لە
دەستت چوو)

بەقائە دارۆ ئەي دنیای فانی
ئەر سەد ئەو مەردەن، تۆ ویت مەمانی
(ئەم دنیای فانییە بۆ کەس وەفای نییە، ئەگەر ئەو مردوووە خۆ تۆ زیندووی)
ئەي دنیای خراپ هەر پەوسەش کەردەن
هەزار چوون رۆستەم، سوهرابش مەردەن
(ئەم گەردوونە خراپە هەر وای کردوو، هەزاران وەک رۆستەم، زۆرابیان مردوو)

گەردوون پی دەستوور نويسان جە سەر
بابۆ جە فەرزەند نە دراۆ خەبەر

(گهردوون [چاره‌نووس] هه‌ر له هه‌وه‌له‌وه وای ده‌ویست که باوک ئاگای له رۆله‌ی
خۆی نه‌بیت)

جه شاهان، هوشه‌نگ، جه‌مشید و دارا
کیش نه‌که‌ردن به‌ند پای سه‌نگ خارا؟
(له نیو پادشاکان، هوشه‌نگ، جه‌مشید و دارا، کامه‌یانی نه‌برده ژیر به‌ردی
خارا؟)

کوشی فه‌ره‌یدوون زوحاک تازی^{۱۸۰}
به مه‌کر ئه‌فسوون کیش نه‌دا بازی؟
(ئه‌ژده‌هاکی تازی فه‌ره‌یدوون ده‌کوژی، ئه‌م دنیا‌یه گه‌مه‌ی به‌کی نه‌کردووه؟)
رۆسته‌م وات: گۆده‌رز تۆ ویت مه‌زانی
کی چوون من بیه‌ن جه‌ی دنیا‌ی فانی؟
(رۆسته‌م وتی گۆده‌رز تۆ بۆ خۆت ده‌زانی که‌س وه‌کوو منی به‌سه‌ر نه‌هاتووه له‌م
دنیا فانییه؟)

به مه‌ودای ئه‌لماس هه‌ر تاکه تاوان
جگه‌رگای فه‌رزهند جه‌نگیم شکاوان
(هه‌تا شمشیری ئه‌لماس کاری کردووه و هه‌تا هیزم تیدا هه‌بوو جه‌رگی رۆله‌ی
خۆم پاره‌پاره کردووه)

مه‌گه‌ر وه‌ حوکم ده‌وای تاریخات
شه‌فای ئه‌ی زامه به‌ نو‌شدارو^{۱۸۱} بات
(ته‌نیا مه‌گه‌ر به‌ ده‌رمانی میژوویی، نو‌ش ده‌رمان ئه‌م برینه ساپێژ ببیت)

۱۸۰. "تازی" عه‌ره‌بی، ئه‌ژده‌هاکی تازی یانی زوحاکی عه‌ره‌بی.

۱۸۱. "نو‌شدارو" ده‌رمانی جیفانوکی گۆیا مردووانی چاک کردووه‌ته‌وه. له فه‌ره‌هنگی دێه‌خودادا
هاتووه: ده‌رمانیکی سرووشتی که گۆیا له داری سه‌رووی کتوی درووست کراوه.

هانه خه زانهی کهیکاوس شادا
نه گۆشهی سندووق ساختهی ته لادا
(ئهم دهرمانه له خه زینهی کهیکاوس شادا ههیه، له سووچی سندووقیکی زیردا
شاردراوه ته وه)

ئومیید هه ن جه لای گۆدهرز دانا
ئهمجار پهی رۆسته م مرووته ن هانا
(هیوام ئه وهیه گۆدهرزی زانا، به پیری رۆسته مه وه بیی و بگهیه هانای)

هۆریره وه پا مه کهر مه دارا
بشۆ وه پای تهخت پادشای دارا
(ههسته پی و رامه وهسته، بچۆ بۆ لای تهختی پادشای دارا)
شۆ وه لای کاوس شای کهمه ر لالان
عهرز که ره جه لاش پهی تهور هه والان
(بچۆ بۆ لای کاوس، شای پشتین له علان، باروودۆخه کهی بۆ باس بکه بهو شیوهیه
که ههیه)

واچه جهی دنیا رۆسته م خه تا کهرد
خه تای فه رزه ندان رۆی که ره به لای^{۱۸۲} کهرد
(بلی له م دنیا یه دا ئه گهر رۆسته م هه له ی کردووه، ئه گهر هه له و تاوانی وهک
[کوشتنی] رۆله کانی رۆژی که ره به لاش کردووه)

زه ره ی نۆشدارو ئه گهر جه لاشه ن
بکیانوۆ په ریم دیدهم نه راشه ن
(ئه گهر که میک نۆش دهرمانی له لا ههیه بۆم بنیری که ههردوو چاوانمی بۆ دهردینم)

۱۸۲. "رۆژی که ره به لا" مه بهست رووداوی که ره به لا و کوژرانی هه زه رتهی حسهین و هاڤالانیه تی، ئهم به یته وهک زۆر به یته دیکه ته نیا تایه ته به شانامه ی کوردی و ئاماژه یه به بیروباوهری مه زه به بیی دانه ری شانامه.

دارویی دارق تەقسیر نەكەرۆ
ئەو رەنج من بەردم ئەویچ مەورۆ
(ئەگەر دەرمانیکی هەیه، دریغی نەکا، ئەو رەنجە ی ئیستا من دەیکیشم ئەویش
رۆژیک بە کۆل دەیکیشی)

ئەردۆ شەفا دانای کردگار
دایمەن ئەوقات نە رۆی رۆزگار
(ئەگەر بێتوو خودای زانا شەفای بدا ئەو هەموو سات و کاتیک و رۆزگاریک)

هەر تاکە زیندەم گیانم نە راشەن
کەمەر بەستە ی جەنگ حازر جە لاشەن
(هەتاکە زیندووم گیانم بە قوربانی ئەو دەکەم، پشتین توند و تۆل لە شەردا
هەمیشە لە تەنیشتنی ئامادە دەبم)

زەرەییۆ نۆشدارو بدۆ پە ی سۆهراب
لەب تەشنە ی هەلاک، شەو نەکەردەن خاب
(تۆزقائیک نۆش دەرمان بنیرۆ بۆ زۆراب، هیلاک و لیوبەبار و تینوو ساتیک خەو
نەچوو تە چاوی)

گۆدەرز بە تەنجیل نەکەرد مدارا
لوا وە پای تەخت پادشای دارا
(گۆدەرز بە پەلە و بی راولەستان چوو بۆ لای تەختی پادشای دارا)
وات پادشا، رۆستەم منش کیاستەن
خواجە و غولامیم^{۱۸۳} ئەگەر هەن راستەن
(وتی پادشا، رۆستەم منی ناردوو، ئەگەر ئاغا و نۆکەرییەک هەیه و راستە)

۱۸۳. "خواجە و غولامی" ئاغا و نۆکەری، لێرەدا مەبەست لە مافیکی دوولایەنەیه لە نیتوان دوو
کەسدا بەرانبەر بە یەکتەری ئەگەرچی یەکیان دەسەلاتدار و ئەوی دیکەیان بێدەسەلات.

زهره یۆنۆشداروو بدۆ په ی سوهراب
له ب تهنه ی هه لاک شه و نه که رده ن خاب
(تۆزقالتیک نۆش دهرمان بده به زۆراب، هیلاک و تینوو، ساتیک نه خه وتوه)

شا وات: ئە ی گۆدهرز جه ویت پرس خه بهر
دیت فه رمام به توس رۆسته م به دار کهر
(شا وتی ئە ی گۆدهرز له خۆت پرسیار بکه، له وێ بووی که فه رمانم به توس دا که
رۆسته م له دار بدا)

چه ند گوفت و گۆش که رد به سه د قار و قین
توسش وست نه خاک سیای سه رزه مین
(چه نده به قین و توره یییه وه وه لآمی دایه وه و له توسیشی دا و نه خشی سه ر
عه رزی کرد)

ئه ورۆ جه و ده مه دا چوون بی ده ماخش
هیمای هه ر نه مه رگ من مه نده ن داغش
(ئیمرۆ کاتیک که حالیشی ئاوا شپریوه، به لام دیسان هه ر داخی منی له دلّه و له
سه ر کوشتنی من سووره)

ئه و سا رۆسته م بی به ته نیا سوار
یه کایه ک مه وات چه نی شه هر یار
(له رابردوودا که رۆسته م تا قه سوار بوو و جوابه جه نگێ و به گوێ شاهانی
نه ده کرد)

وه ختی ساریژ بو زام فه رزه ندش
هه ر یه ک جه شاهان نیه ن گه رزه ندش
(کاتیک برینی کوره که ی ساریژ بوو، ئیتر یه ک له پادشاهان به هیچ نازانی و
گوێ پێیان نابزوی)

رۆسته‌م و سوهراب چوون يه‌ك بگيران
شاهي من كامه‌ن، تهخت من ويران
(ئه‌گه‌ر رۆسته‌م و زۆراب يه‌ك بگرن، پادشايه‌تي من ناميني و تهختي منيش ويران
ده‌بي)

گۆده‌رز ئاماوه بي سهر و ئارام
شي وه لاي رۆسته‌م نه‌وه‌ي زال سام
(گۆده‌رز به په‌له و بي راوه‌ستان گه‌رايه‌وه و چوو بو لاي رۆسته‌م نه‌وه‌ي زالي
سام)

واتش: كه‌يكاوس شيت سه‌رسامه‌ن
ديوانه‌ي كه‌م هوش بي عه‌قل و فامه‌ن
(وتي كه‌يكاوس شيتي سه‌رسامه، ديوانه و كه‌م ئاوه‌ز بي عه‌قل و نه‌فامه)

كه‌رده‌ن خه‌يالان بي‌هوه‌ده‌ي باتل
نوشارو جه لاش هيچ نه‌بي حاسل
(خه‌يالي هيچ و پوچ ده‌كا و نوش ده‌رمانم له لاي ده‌ست نه‌كه‌وت)

هه‌ر ويت خاستره‌ن ئه‌ربشي وه لاش
بستاني په‌رئيش ده‌وا په‌ي شفاش
(باشتره بو خوت بچي بو لايي و ده‌رمان و شيفا بو خوت لي و ده‌ربري)

رۆسته‌م چوون شنه‌فت وه شين و زاري
فورما غولامان خاسه‌ي ديارى^{١٨٤}
(رۆسته‌م ئه‌مه‌ي بيست، ده‌ستي به‌ گريان و شين و زاري كرد و فه‌رمانى دا به
غولامه‌كاني له و دياريه تايه‌تايه)

١٨٤. له شانامه‌ي فيرده‌وسيدا هاتووه كاتتيك رۆسته‌م به‌ره‌و لاي كه‌يكاوس شا بو ده‌رمان ده‌چوو
له نيوه‌ي ريگا خه‌به‌ري مه‌رگي زۆرابيان پي دا. له هينديك نوسخه‌ي ديكه‌ي شانامه‌ي كوردي
و يه‌ك له‌وان كرمانجي سه‌روودا هاتووه كه رۆسته‌م به‌مه‌به‌ستي كوشتني كه‌يكاوس شا چوو
كه له ريگه‌دا خه‌به‌ري مه‌رگي زۆرابيان پي راگه‌ياند.

لهخافىّ جه فهرش ديباي بؤگولاو
ئاوهردهن پهريش به تهئجيل و تاو
(ليفهيهكى ئاوريشمنى بؤنگولاويى به پهله و بى راوهستا بؤ بينن)
دهست كيشا لاشهى فهرزند شيرين
نيا نه ما بهين ديباي كار چين
(دهستى خسته سهر لاشهى رؤلهى شيرينى و ليفهيهكى ئاوريشمنى چينى خسته
ژيرى)

هؤرگرتن جه خاك سپاي پر غوبار
بهردشان وه سهحن خهيمهيه زهپهنگار
(له مهيدانى تۆز و خؤلاويى شهر ههليان گرت و برديانه نيؤ خيمهيه زهپهنگار)
سوهراب جه مهيدان بهر ئاوهرد وهبه
ههر كهس سوهراب دى خاك مهكهرد وهسه
(زؤرابيان له مهيدانى شهر گويستهوه و ههر كهس له ريگا زؤرابى دهدى دهستى
به شين و زارى دهكرد)

خيزا پى ماتهم نالهيه دليران
سپاي توركان و سهر كهردهيه ئيران
(دهنگى ئاهو ناله و ماتهمى ئازايان بهرز بوويهوه، ههم له لاي لهشكهرى توركان و
ههميش له لاي سهركردهكانى ئيران)
بوزورگان، گيو، گؤدهرز و كهشواد
زهواره^{۱۸۵} و بههرام، شيدوش و فههاد
(كهورهكانى وهك گيو، گؤدهرز و كهشواد، زهواره و بارامى شيدوش و فههاد)

۱۸۵. "زهواره" برابى رۆستهه و كورى زال، پالنهوانيكى دهريارى شاكانى ئيران كه زؤرجاريش له
شهرهكاندا لهگهه رۆستهه بووه. لهه چيرۆكهدا تهنيا جارئك ناوى هاتووه بهلام له ههمان
چيرۆك دهقى فيردهوسيدا له چهند جىگادا ناوى هاتووه. دواى شهرى يهكهيه نيوان =

وه نالهي نه بهرد جهو دهم خرؤشان
 دليران گردين قهتراني پؤشان
 (هموو ئازايان جلي رهشيان پؤشي و به نالهي و هاوار و گريان خرؤشان)
 رؤسته م په ي جهسته ي فهرزند مه نالا
 نالهي م هياوا به عهرش بالا
 (رؤسته م بؤ جهسته ي رؤله كه ي هاواري دهگه يشته دوا ته به قى ئاسمان لاي خودا)
 سوهراب وات ئهي پير نه وه ي توخم زال
 وهس كهر زاري و شين وهس بهر په شيو حال
 (زؤراب وتي ئهي پير، نه وه و توخمى زال، ئيتر گريان و زاري به سه و كه م خؤت
 په شيو حال بكه)

په وسه بي ته قدير به ناي لايه نام
 بابؤ جه فهرزند نياؤ به كام
 (ئاوا بوو ويستي خوداي بيناو كه باوك له رؤله كه ي خو شي نه بيني)
 به لي سپاي من جهو دهشت سارا
 نشتهن وه غه مناك دل جه غه م دارا
 (ئيستا له شكه ره كه ي من، لهو دهشت و سارايه، خه مبار و دل په شيو دانيشتون)
 ته ماشان برپا، مهندن وه بي كهس
 رهنجشان يه كسه ر بهرشي وه عه بهس
 (هيو بپراو بوون، گه وره و كهسيان نه ماوه، هموو زحمهت و رهنجيان به فيرؤ
 چووه)

=رؤسته م و زؤراب، رؤسته م وهسيه تي خؤي له زهواره دهكا . دواتر كه زؤراب دهكوژري رؤسته م
 زهواره دهنيري بؤ لاي هومان بؤ ئه وه په يامي ئاشتي رؤسته م به تورانييه كان رابگه يني .
 هره وه چهند جاريكي ديكه ناوي زهواره وهك براي رؤسته م له چيرؤكه كه دا ده بيندري، به لام
 وا دياره له شانامه ي كورديدا گرنگيه كي وا به زهواره نه دراوه .

من ها به ئالماس پاره بی جهرگم
ئامانت فهرزن جه دمای مهرگم
(ئیسستا که من به ئالماس جهرگم براوه، ئامانت بی و داوات لی دهکهم که له دواي
مهرگم)

مازه کهیکاوس وه رۆ یا شهوان
بنازۆ به قهست جهنگ چهنی ئهوان
(نههیله کهیکاوس چ شهو بیت یان رۆژ توخنیان بکهوی و بیانکوژی)
یهکی چهنیشان بکیانی وه شهو
بویران نه ملک به تهئجیل و دهو
(ئهمشه و یهکیک بنیره لایان که ههتا زوه ئیره بهجیبیلن و برۆنهوه ولاتی خوینان)

بشان به توران خاتر پهریشان
ساکن بان به ملک مهزلگای ویشان
(به پهشیوی و دلنگه رانی بگه پینهوه توران به لکو له مال و ولاتی خوینان دلیان
سوکناپی بیت)

ئهوسه گورز و تیغ ئهسلهحهی جهنگم
خهفتان چهنی خود هم دهرع جهنگم
(ئهوجار گورز و شمشیر و هممو که رهسته کانی شه پرکردنم، قه لخان، کلاوئاسنین
و جلووبه رگه کانم)

بکیان پهی دایه م حاله م په شیوهن
خهفتانم جای زخم پیلتهن پیوهن
(بینیره وه بۆ دایکی په شیوه حاله م، که قه لخانه که م شوینه واری برینی فیلته نی
پیوهیه)

بنالۆ پهی بهخت ناله ی زه بوونم
پهی زامان سهخت قیمه ی دهر وونم

(که هتا بنالی و بگری بو بهختی زه بوونم، بو برینه سهخته کان و بو جهرگی سووتاوم)

من یا بیم نه خاک پای سهنگ خاران
په ژار بیم جه دین ئاوازه یاران
(من که وتمه ژیر خاک له بن بهردی خارادا، له دین و هاوهالی یاران بیبهری بووم)

خهیلی حهرفش وات حهکایهت وانا
شهو ئاما به ئه مر بی باک دانا
(زۆریک قسه و باسی کرد و که شهو هات به ئه مری خودای زانا)

گیان سپهرد به نیش ژار ئالوی نه بهرد
په ژار بی جه عهیش دنیای ستهم کهرد^{۱۸۶}

۱۸۶. ئەگەر بگوتری نیوهی زیاتری ئەم بەشە لە شانامە ی کوردی لە گەڵ دەقی فیردهوسی جیاوازی هەیە، کەم گوتراوه. تەنیا وەک نمونە لە دەقی فیردهسیدا باسی چوونی زهواره بو لای هومان و گه یاندنی په یامی رۆسته م و دواتر هاتنی که یکاوس شا بو لای رۆسته م و فه رمانی رۆسته م به سپای ئیرانی بو شه ر نه کردن و زۆر شتی دیکه ش که به شیوه ی دیکه له شانامه ی کوردیدا هاتوون یان له بنه پهندا سپردراونه ته وه. به پتی دوکتور عه لی عه باس په زابی نوورئابادی له دەقی شانامه ی له کیدا گێرانه وه یه کی دیکه هه یه: کاتیک رۆسته م زگی زۆرابی درێ، زانایان وتیان تەنیا چاره سه ری ئه وه یه که چل شه و و رۆژ به کۆله وه هه لی بگری به بی ئه وه شوینیک له جه سه ته ی زۆراب وه ره رز بکه وئ، رۆسته م بو رزگارکردنی گیانی زۆراب ئەم کاره دژواره ی کرد به لام له رۆژی سیونۆهه میندا، ئەهه ریمه نیک له شیوه ی پیره ژنیکدا له سه ر چۆمیک دهرده که وئ که خۆی به شوشتنی ده واریکه وه خه ریک کردوه، رۆسته م ده لی ئه وه خه ریکی چیت، ژنه که ش ده لی ئه وه ئه وه ده وارده شووم که سپی بیته وه. رۆسته م هه یه نه زان چۆن ره ش، سپی ده بیته وه؟ ئه ویش ده لی ئه ی ئینسانی مردوو چۆن زیندوو ده بیته وه؟ ئەمە وا دهکا که رۆسته م توپه بیی به ده ستیک زۆراب بگری و به ده سه ته که ی دیکه ی پیره ژنه که هه لیگری و به عه رزیدا بکوئی و بیکوژی. له و کاته دا پتی زۆراب توژقالیک له عه رز ده خشی و ئەمەش ده بیته هۆی مردنی زۆراب. دیاره ئەم گێرانه وه یه نه له دەقی فیردهوسی و نه له دهقه کوردیهی کانی دیکه دا ئەوانه ی من دیتوومن و ناویان له م کتیه دا هاتوه، نییه. سه رچاوه: زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸

(به نوکی ژاراوی نیتزه گیانی سپارد و له خوښی و ناخوښی دنیا مائناوایی کرد)

سه‌هر چهنی سوبج گول بانگ یا هه‌ی

شا فه‌رما کیشان قه‌تاران ته‌ی

(به‌یانی له‌گه‌ل بانگ و دهنگی یا هه‌ی، شا فه‌رمانی دا که قه‌تاره‌ی کاروان وه‌ری)

(بکه‌وی)

داشان به هه‌مدا جه‌و دهشت کینه

کوچ که‌ردن نه ملک کابول زمینه

(له‌و دهشتی پر له قین و شه‌ره‌ی رویشتن و له مولکی ولاتی کابول کوچیان کرد)

بارخانه بار که‌رد کیشان به راوه

سپای ویش هورگرت شی به دماوه

(بار و جبه‌خانه‌یان کیشایه دواوه و له‌شکری هه‌لگرت و به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه)

به‌عزئی سواران سپای کابولی

چهنی قه‌وم و خویش جه‌رگه‌ی زابولی

(ژماره‌یه‌ک له سوارانی کابولی ویرای خزمه‌کانی زابولی)

مه‌ندن وه غه‌مناک خاتر جه‌ خه‌م که‌یل

ریشان په‌ی سوهراب نه‌سرینان چوون سه‌یل

(به غه‌مباری و ده‌روون پر له غه‌م مانه‌وه و بو زوراب هه‌روه‌ک لافاو بارانی

فرمیسیکیان پشت)

روسته‌م خجل مه‌ند بیه‌وش و سه‌رسام

سه‌را په‌رده‌ی چه‌تر، دیبای عه‌نیه‌ر فام

روسته‌م شه‌رمه‌نده و بیه‌وش و سه‌رسام، خیمه، پارچه‌ی عه‌نیه‌رین)

ستوون سه‌یوان، زه‌نجیره‌ی که‌مه‌ند

چه‌ند فه‌رش، چه‌ند ره‌خت، کورسی دانه‌به‌ند

(ههسوونی سهیوان، زنجیری کهمەند، ژمارهیهک فەرش، جلوپه‌رگی شه‌ر و کورسیی جه‌واهیتر به‌ند)

ئاه‌ری نه‌و دهشت سه‌حرا ئه‌فروزا
ته‌مامی جه‌م که‌رد به‌یه‌کجا سوزا
(هه‌مووی کۆکرده‌وه سه‌ر یه‌ک و له‌و دهشته ئاگری تیبه‌ردان و هه‌مووی به‌ جارێک سووتاند)

ئه‌وسه لاشه‌ی ساف فه‌رزەند دل‌به‌ر
شوستن به‌ کافوور، بۆی موشک عه‌نبه‌ر
(دواتر ته‌رمی سافی رۆله‌ی خو‌شه‌ویستی به‌ کافوور و بۆنی موشکی عه‌نبه‌رین شوشت)

نیان نه‌ تابووت ئالای دل‌په‌زیر
جای زامش پر که‌رد جه‌ عه‌تر و عه‌هیر
(له‌ تابووتی ئالای جوان و دل‌په‌سه‌ند نرا و شوینی برینه‌کانی له‌ عه‌تر و عه‌هیر پر کرا)

نشت نه‌ کۆل ئه‌سپ مه‌سه‌رع لجام
کی‌شا وه‌ زابول نه‌وه‌ی زال‌سام
(چووه‌ پشتی ئه‌سپ، و هه‌وساری کی‌شا و نه‌وه‌ی زال‌ی سامی برده‌وه‌ بۆ ولاتی زابول)

هۆرگی‌رتن نه‌ خاک سیای پر غوبار
به‌رده‌ن وه‌ لای زال‌کوهنه‌ی رۆزگار
(ته‌رمیان له‌ خاکی ته‌پ و تۆزای هه‌لگرت و بردیانه‌وه‌ بۆ لای زال‌ی کۆنه‌ رۆژگارن)
خه‌به‌ر شی په‌ی زال‌ده‌ور زه‌مانه
سه‌رسام بی سه‌رسام خیزا جه‌ یانه
(هه‌وال‌گه‌یشته زال‌ی کۆنه‌ سال، سه‌رسام و حه‌به‌ساو له‌ مال‌وه‌ده‌رکه‌وت)

چه‌نی نه‌هل به‌یت به‌رشین جه نه‌یوان
زلزله‌ی زاری یاوا نه کی‌یوان
(له‌گه‌ل خزمان له مال‌ده‌رکه‌وتن و ده‌نگی شین و زاریان ده‌گه‌یشته کی‌یوان)

دیشان که رۆسته‌م په‌یدا بی جه‌و ده‌شت
ئه‌سرین چوون سیلاب جه ده‌یده‌ش مه‌رشت
(دییان که رۆسته‌م له‌و ده‌شته په‌یدا بوو، بارانه‌ی فرمی‌سک وه‌ک لافاو له چاوانی
ده‌هاتنه خواری)

یه‌قه‌و دامان چاک، جه‌مین لاجه‌وهرد
زال زهر ئاما، ده‌روون پر جه‌ دهرد
(یه‌خه‌ی کراس و داوینی دراوه، رۆمه‌تی شین هه‌لگه‌راوه، زالی ده‌روون پر له ژان
هات)

فه‌رما تا تابووت ئاوهرده‌ن په‌ریش
بوینۆ زامان جگه‌رریشه‌ی ویش
(فه‌رمووی تابووته‌که‌یان بۆ هینا، هه‌تا برینی جگه‌رگۆشه‌که‌ی به‌ چاوی خووی
ببینی)

وه سه‌وه‌هان مسمار ئاهه‌ن پاره‌ که‌رد
تماشای رۆخسار ئه‌و بی‌چاره‌ که‌رد
(وه سه‌وه‌هانی مسمار ئاسنی تابووته‌که‌ی بری و چاوی له‌رۆخساری ئه‌و بی‌چاره‌ کرد)

دیا وه سه‌وه‌راب شای که‌مه‌ر لالان
وه باهوو چوون شیر، درهنده‌ی سالان
(دیتی که زۆراب شای پشتین له‌علان، به‌ باسک وه‌ک شیری درنده‌ی سالان)

سه‌نعش به‌ ده‌ سال فیشه‌تر نه‌ یاوان
جگه‌رگاش به‌ تیغ هیندی شکاوان

(تەمەنى ھېشتا لە دە سال تى نەپەريو، جەرگى بە شمشىرى ھىندى پارە پارە بوو)

پوو كەرد بە پۆستەم، زال سىيا بەخت

وہ نالەى نەفرىن كىشا بانگ سەخت

(زالى بەخت رەش، پووى لە پۆستەم كرد و بە دەنگى بەرز گۆراندى)

واتش ئەى فەرزەند نەخش ناپەسەند

شەرمەندەى پوو رەش دەرگای خوداوەند

(وتى ھەى پۆلەى نەپۆر و ناپەسەند، شەرمەندەى پوو رەشى بەر دەرگای خوداوەند)

نەترسای جە خۆف پۆى دەشت مەحشەر؟

فەرزەندت وە تىغ ژارنالى خەتەر؟

(لە خۆفى پۆزى قىامەت نەترسای كە پۆلەت بە شمشىرى ژاراوى پرمەترسى؟)

كوشتى وە بى رەحم، شكواوى جەرگش

رەنگ كەردى بە خوون سەرتاپای بەرگش

(بى بەزەبىيانە كوشت، جەرگت برى و سەرتاپای بەرگت لە خویندا رەنگىن كرد)

دەستت پارەى تىغ مەودای خەتەر بۆ

ماوات زمەرریر يەومە سەفەر بۆ

(دەستت بە دەمەى شمشىرى مەترسىدار بە برىن بچى، شوینت زمەرریرى و

پۆزى چوونت بى)

چەند پۆ نە زابول شىن و زارى بى

واوہىلاو فەرىاد بى قەرارى بى

(چەند پۆزىك لە زابول شىن و زارى كرا، ھاوار و واوہىلا كرا)

ئاخر سەرەئەنجام خەستەى ناتەوان

سپەردەن وە خاك لاشەى نەوجەوان

(ئاخرەكەى ماندووانى بىھىز، تەرمى نەوجەوانيان بە خاك سپارد)

گه‌یشتنی هه‌والی کوژرانی زۆراب به‌دایکی و

هاتنی بۆ شه‌ر له‌گه‌ڵ رۆسته‌م^{۱۸۷}

ئه‌وسه‌ په‌ی دایه‌ش به‌ردن هه‌والان

واتن که سه‌هراب نادره‌ی سالان

(ئه‌وجار ده‌نگ و باس به‌دایکی گه‌یشت، وتیان زۆراب بی‌ئینه‌ی سالان)

جه‌مه‌یدان تیغ رۆسته‌م زه‌بوون بی

سه‌رتاپای بالاش ئالوده‌ی خوون بی

(له‌مه‌یدانی شه‌ری شمشیری رۆسته‌م زه‌بوون بوو، سه‌رتاپای بالای له‌خویندا

گه‌وزا)

خه‌سته‌ی بی به‌تیغ ژارئالووی خه‌ته‌ر

مه‌نزل به‌رد وه‌خاک تاریک بی‌ده‌ر

(له‌پێ‌که‌وت به‌زه‌بری شمشیری ژاراوی پر مه‌ترسی، مالی بۆ ژیر خاکی بی

ده‌رکه‌گۆیسته‌وه)

دایه‌په‌ی فه‌رزهند شنه‌فت هه‌والان

وه‌ناخوون مه‌که‌ند فه‌یرووزه‌خالان

۱۸۷. نیوه‌رۆکی هه‌موو ئه‌م فه‌سله‌ له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسیدا نییه‌ و ئه‌مه‌ش شانامه‌ی کوردی به‌ته‌واوه‌تی له‌ شانامه‌ی فیرده‌وسی جیا ده‌کاته‌وه‌. یه‌که‌م باوه‌ری دونا‌دونی یارسانی و ژیا‌نه‌وه‌ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌. دووهم، لایه‌نی تراجیک و غه‌مه‌ینه‌ری شانامه‌ی فیرده‌وسی له‌ بنه‌وه‌ به‌ دووباره‌ پیکه‌یشتنی نیوان رۆسته‌م و ته‌همینه‌ له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌دا سپرداوه‌ته‌وه‌.

(دایک که ههوالی رۆلکههه بیست، به نینۆک خالّه شینهکانی سهه رۆمهتی
ههکهند)

چل رۆ جامهه رهزم ئازیهتی پۆشا
شهه نه جای تهعام زووخاو مهنۆشا
(چل رۆژ جلی ئازیهتیباریی له بهر کرد و چل شهه له باتی خواردن زووخاوی
خواردوه)

ئاخر سههئهنجام شی نه جامهه قار
قهسهه وارد به زات دانای کردگار
(ئاخر سههئهنجام چوو به رقا و سویندی به زاتی خودای زانا و خولقیتهه خوارد)

من چوون عهیاران مهیۆ شون جهمین
لهشکهه مهکیشون وه ئیران زهمین
(دهبی من وهک رووههئماوان، لهشکهه رکیشی بۆ سهه خاکی ئیران بکهه)

سههرای سیستان، یانهه زال سام
مهسووچون وه نهفت سههراسهه تهمام
(سههرای سیستان و مالی زالی سام، ههموو نهفتی بهسههردا بکهه و بیسووتینم)

جیوهتی قهساس هوون فهزهندم
ئهه رۆستهه جه دهههر بیۆ نه وهندم
(له جیگهه تۆلهه خوینی رۆلکههه، ئهگهه رۆستهه وهگیر بخهه)

شهههت بۆ من به تیغ بشکاۆ جههههگش
رههنگ کههرون به خوون سههههتاپای بهههگش
(شهههت بیت به شمشیر جهههگی پارههپاره بکهه، ههموو جههستهه شههالی خوین
بکهه)

فهههما تا وههزیر لهشکر تهلهب کههرد
به ناله و خههروش زههزهلهه نهبههرد

(فەرمانى دا بە ۋەزىر و لەشكەرىكى ۋە پىخست، دەنگى ھات و ھاوار و خرۆشى
شەرى بەرز كراپەۋە)

سىلاح پۇي جەنگ پۇشا بە قامەت
خرۆشا جە داخ سەۋداي نە دامەت
(تەھمىنە [كەرەستەي پۇژى شەرى لە خۇي دا و لە داخ و كەسەرى ئەو كۆستە
دەخرۆشا و ھاواری دەكرد])

ئەلماس پەي جەنگ بەست نە پروي كەمەر
تەن پۇشا بە دەرەج جە پا تا بە سەر
(ئەلماسى بۇ شەرى لە لاقەدى خۇ دا و سەرتاپا جل و قەلخانى شەرى پۇشى)
سى ھەزار سوار كەمەر بەستەي جەنگ
بەرد ۋە سىستان نە كەردش درەنگ
(لەگەل سى ھەزار سوارى ئامادەي شەرى بەرەو سىستان ۋەرى كەوت و
پانەۋەستا)

سەف كىشا پەي جەنگ ئەو دەشت سارا
جە دىدەش ئەسرین چوون سەيل مەۋارا
(لەو دەشتە حازر و ئامادە بۇ شەرى پىزىيان بەست و [ئەۋىش] لە چاۋانى ۋەك
لافاۋ فرمىسك دەبارى)

خەبەر شى پەي زال دەروون پىر جە دەرد
ۋاتن تەھمىنە، خالان لاجەۋەرد
(خەبەر بۇ لاي زال دەروون پىر لە ژان چوو، وتيان تەھمىنەي خالان لاجەۋەرد)
ئامان پەي قەساس جگەرگۆشەي ۋىش
سەف كىشان پەي جەنگ نە دارۆ ئەندىش
(ھاتوۋە تۆلەي جگەرگۆشەكەي بكاتەۋە، بىبەك و نەترس بۇ شەرى پىزىيان
بەستوۋە)

ئەلماس پەي جەنگ بەستەن وە كەمەر
سپاش ئاوردەن پەي عەرسەي خەتەر
(بۆ شەپ ئەلماسى لە لاقەد داو، لەشكەرى بۆ شەپكى گران و دژوار ھىناوہ)
سەوگەندش واردەن بە يەكتاي يېتەن
بشانۆ بە فەرق^{۱۸۸} سىنەي پىلەتەن
(سویندى خواردووہ بە خوداي تاقانە كە سەرى فيلەتەن بە زەبرى شمشير دوو
كەرت بكا)

ئەوسە ھۆرئىزان پۆستەم چەنى زال
بەرشين جە ئەيوان خەستەي پەشيو حال
(ئەوجار پۆستە و زال پىكەوہ ھەستان و بە پەشيو حالى لە مال و دەركەوتن)
شين وە پاينداز تەھمىنەي بىگەرد
يەقەو دامان چاك خاك بە سەر مەكەرد
(چوون بۆ پيشوازي تەھمىنەي بىگەرد، كە يەخە و كراسى دادراوہ و خوئى وە
سەر خوئى كردووہ)

دايە پەي سۇھراب خاتر پەريشان
جەولان دا بە ئەسپ تا ياوا پيشان
(دايك بۆ زۇراب كە دل كەيل و پەشيو حال بوو، پىي لە ئەسپ دا ھەتا پيشان گەيشت)

ساتيو نىگا كەرد پۆستەم دى وە چەم
خرۆشا جە تەرز ماران ئەرقەم
(كە كەمىك پروانى و پۆستەمى ديت، ھەروەك مارى رەشوسپى خرۆشا)

ھۆركيشا ئەلماس ژارئالووى فەرەنگ
بشانۆ نە فەرق پەھلەوان جەنگ

۱۸۸. "فەرق" سەر، تەوقە سەر، راست خەتى نىپوہ راستى كەللە سەر.

(ئەلماسى ژاراوى فەرەنگى ھەلکەتچىسا كە داىوھ شىننەتە سەرى پالەوانى شەرى)

زال زەر ئاما دەستش گرت بە دەست
 فەراوان جە لاش عوزر رۆستەم وەست
 (زالى زەر ھات و دەستى گرت و لە لایەن رۆستەمەوھ لىبوردنىكى زۆرى خواست)

رۆستەم وات: ئەى پىر دەور و زەمانە
 بە حاجەت بىچوون يەكتای يەگانە
 (رۆستەم وتى ئەى پىرى دەور و رۆژگار، بۆ خاترى خودای بىوینە و تاقانە)

بازە يەك تىغى بشانۆ پەرىم
 قەتلم واجبەن ھەرچى بىۆ پىم
 (لىى گەرى با شمشىرىكم لى بدا، حەقى خۆمە ھەرچىم بىتە رى و بمكوژى)
 ھەر گەور و تەرسا مەواچان بىرام
 كى فەرزەندە ویش كەردەن ناتەمام^{۱۸۹}
 (لە گاور و عىسايىيەوھ بگرە كى بووھ كە كورى خۆى بە دەستى خۆى بكوژى)

زال وات ئەى فەرزەند تۆ چىش مەزانی
 پەوسە بى تەقدىر ئەمر سوپحانى
 (زال وتى ئەى رۆلە تۆ چ دەزانی، ئەمە وىست و دەستوورى خودای سوپحان بوو)

ھەكاکان^{۱۹۰} دەور مەردان عاقل
 كەس كار تەقدىر نەكەردەن باتل
 (لە ھەكاکانى رۆژگار و پىاوانى زانا كەس نەیتوانىوھ چارەنووسىكى [نووسراو]
 بەتال بکاتەوھ)

ھەر ئىد خاستەرەن ھەر دووتان بەھەم
 بنىشان بە شاد خاتر كەران جەم

۱۸۹. ئەم بەیتە لە سەر نوسخەى شانامەى ھەورامىيە مەحمەد پەشىد ئەمىنى ساق كراوھتەوھ.

۱۹۰. "ھەكاک" ئەو وستايەى نەخش و نىگار لە سەر بەرد يان جواھىر ھەلەكەنى.

(هه‌روا باشته‌هه‌ردووکتان پیکه‌وه، به شادی بژین و ناشتی بکه‌ن)

به‌لی یه‌زدان پاک نه‌و دهم جه نه‌وه

جای سفته‌ی زامان ساریژ که‌رده‌وه

(به‌لی یه‌زدانی پاک سه‌رله‌نووی، جیگه‌ی زامانی ساریژ که‌رده‌وه)

هه‌رگیز خه‌م تا سه‌ر نه‌مه‌نده‌ن وه که‌س

شوکرمان به زات فه‌رد فه‌ریاد ره‌س

(قه‌ت خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌تا سه‌ر بو که‌س نه‌بووه، [نه‌گه‌ر] شوکرمان به زاتی

خودای فه‌ریاد ره‌س بیت)

خه‌لی پهریشان هه‌کایه‌ت بکه‌رد

تا که هه‌ر دووشان ساکن بین جه دهرد

(که‌لیک قسه و باسی بو کردن هه‌تا هه‌ر دووکیان له ژان و دهرد هیور بوونه‌وه)

ئاخر سه‌رئه‌نجام ساحیب زولف و خال

گوش دا به رازان واته‌ی پی‌ره زال

(سه‌رئه‌نجام خاوه‌نی زولف و خال [ته‌همینه] گویتی له په‌ند و ئاموژگارییه‌کانی

پی‌ره زال گرت)

به چه‌ند ده‌لاله‌ت وه چه‌ند به‌هانه

ته‌همینه‌ش وست که‌رد به‌ردش وه یانه

(به زور به‌لگه و سه‌لماندن، ته‌همینه‌ی بیده‌نگ کرد و بریدییه‌وه ماله‌وه)

شه‌ونشتن به شاد چه‌نی پیلته‌ن

شکاوان جه ته‌رح گولخونچه‌ی چه‌مه‌ن

(شه‌و به خوشی له‌گه‌ل فیله‌ته‌ندا رایانبوارد، هه‌ر وه‌ک گولخونچه‌کانی نیو میترگ و

چه‌مه‌ن)

یهک ههفته جه قهسر ئالای دل گوشار
خدی دان به عهیش خهمان داد وه باد
(ههفتهیهک له کۆشکی ئالایی داکراوهدا به خوۆشی ژیان و خههفتیان له
خۆ دوور کرد)

ديسان ههم جه نۆ بهنای بیتههرین
باز ههم حامل بی، چوون ئهوهل وهرین
(ديسان سههرلهنوئی زانای باشان، زکی پر بوو ههروهک یهکهه جار)

جه نۆ ماه ویهرد، نۆ رۆ بی تهمام
رۆشن کهرد چراغ نهوهی زال سام
(که نۆ مانگ و نۆ رۆژ تهواو بوو، چرای نهوهی زال سام داگیرسا)

فهرزهندیۆ جه شیر هونهرمهندهتر بی
به بالا چوون سام، ساحیب هونهر بی
(رۆلهیهک وهک شیر، هونهرمهنده بوو، له بالادا وهک سام و خاوهن هونهر بوو)

نامش فهرامهرز جهنگی نیاشان
یهکسهه کۆی شادی جهه بی جه لاشان
(ناوی نرا فهرامههزی جهنگی و یهکسهه کۆییک له خوۆشی له لایان کۆ بوو)

رۆستههه چهنی زال تههمینهی بیگهرد
کهردن شوکر زات، تاک تهنیای فهرد
(رۆستههه لهگههله تههمینهی بیگهرد، شوکویپژی خودای تاک و تهنیایان کرد)

چهند پارچهی قوماش چهند خهزینهی سام
بهخشان وه مسکین گههه ای ناتهمام
(چهنده قوماشی نایاب و چهنده خهزینهی سامیان له نیو مسکین و ههژاراندا
بهخشییهوه)

تہمامی یہکسہر گوشاد بین جہ خہم
بہ شادی کھردن شوکر حہق دہر دہم
(ہہموو لہ خہم و خہفہت رزگار بوون و شوکری خودای مافداریان کرد)

ئہلحہمدولیلایا باقی وہ سہلام
خاتمہی "کتاؤ" ۱۹۱ یاوا بہ ئہنجام
(ئہلحہمدولیلایا باقی وہ سہلام، ئا لیرہدا کتیب کۆتایی ہات)
ئہمجار بہ حاجہت سہید سہروہر
شافیع عوسیان رۆی دہشت مہحشہر
(ئہمجار بہ حاجہتی سہیدی سہروہر شافیعی تاوانباری رۆژی قیامت)

۱۹۲... یاران تابعی رہسـوول
ہہر چہہار ئیمام بہرحہق مہقبوول
(بہ حہقی یارانی پیغہمبہر و ہہر چوار ئیمامی بہرحہق و پہسہند)

بہ شہق ئیمامان چہہارده مہعسووم
بہ شای شہہیدان حوسہین مہزلووم
(بہ شہقی ہہر چوارده ئیمامی بیتاوان بہ شای شہہیدان حوسہینی مہزلووم)

بہ شہق ئہو خاسان جہ دہرگای جہبار
بہخشو گونای عاسیی خہتاکار
(بہ شہقی خاسانی دہرکہی خوداوند، تاوانی منی تاوانبار بہخشیت)

ئومیدم ئیدہن جہمع حازرین
بیاوان بہ کام، نہبان دل غہمین

۱۹۱. "و" یان "ب"ی ئہم وشہیہ لہ دستنوووسہکەدا پاک کراوہتہوہ، لیرہدا "واو" داندرہ و کرا بہ "کتاؤ". کتاؤ، کتاب، کتیب، کتیبو.

۱۹۲. ئہم وشہیہ لہ دستنوووسہکەدا سپردراوہتہوہ.

(هيوادارم كۆي دانىشتووان، به كامى دلى خوتان بگن و قهد خه مبار مه بن)

هه زاران دروود هه زاران سه لام

ز ما بهر مه حمده عه له يه سه لام

ته واو بوو كتيبى رۆسته م و زۆراب له حاله تىكى په ريشانيدا^{۱۹۳}

ته واو

۱۹۳. له دهستنووسه كه دا ئه م رسته يه نووسراوه به بى ئه وه ئاماژه به ريكه وتى ته واو بوونى نووسينه وهى چيرۆكه كه يان نووسهر و دانهرى چيرۆكه كه كرابيت. دياره به گشتى هه تا ئيستا و له سه ر ئه و نوسخانه ي ديكه ي شانامه ي كوردى كه بلاوكراونه ته وه زياتر باس له ميرزا ئه لماس خانى كه نووله يى ده كرئ، كه ئه مهش له خۆيدا جيگه ي گومانه و پيويسته له م پيوه ندييه دا ليكۆلينه وهى زياتر بكرئ.

دهقى داستانى
رۆسته م و زۆراب به نه سر

.....

ئەم چىرۆكە بە ناوى يەزدانى خولقېنەرى جىهان و مانگ و رۆژ و سال دەست پى دەكەم. ئەگەر يەزدان يارمەتيم بدا ئەو چىرۆكى شەرنامەى رۆستەم و زۆرابتان بۆ دەگېرمەو و بەو شىۋەبە ھەموو دۆستان شاد و بە كەيف دەكەم.

رۆژىك رۆستەم، پالەوانى سەردەم، بە خەمبارى دانىشتبوو كە لە ناكاو ئەو پلېنگە ھەستايە سەر پى. جلى پىستى پلېنگى لە بەر كرد، قەلغانى پۆلاينى پۆشى، كەمەند و كەمانى ھىندى و دروستكراوى دەستى مامۆستايانى ناسراوى سەدەمى، وپراى تىرى خەدەنگان ھەلگرت. پى لە ئەسپى چوون بالندەى تەيار دا و بە مەبەستى راول لە مال دەرچوو.

رەوى لە دەوروبەرى شارى سەمەنگان كرد. شىرى ناودار و سوارچاكي لىھاتوو بە بى راولەستان لەو دەشت و سەحرایەدا ئەسپى تاو دا ھەتا گەيشتە دەشتى نەخچىر. ماوہبەك لەو دەشت و دەردا سورايەو. ژمارەبەك گۆرى كىۋى دى، ئەسپى بەرەو لايان تاو دا، ئەوانىش رەۋىن و ھەلاتن.

رۆستەم نەدىتراوى دەور و زەمانان تىرىكى لە لاقەدى دەرھىنا و لە سەر كەمانى دا و بە پەنجەى بەھىزى پەتى كەوانى ترازان، تىرى بەرد سەم لە سىنگى گۆر دىواندىو بوو. بە پەنجە پى زۆرەكانى كەمەندى ھاۋىشت و گۆرى برىندارى گرت. گۆرەكەى سەربىرى، قاچ و دەستەكانى لى كەدەو و پىستەكەى بە ئەنقەست لەو دەشتە فرى دا. دارىكى بە زۆر لە بنەو ھەلگەند و گۆرەكەى ھەرەكەى مرابى پىۋە كرد. ئاگرىكى لەو دەشتە كەدەو و ھەرچى دار و پەلاشى ھىنا بە جارىك سووتا. گۆرەكەى كەباب كرد، زۆرى چەرخاند ھەتا برزا. ھەموو گۆشت و ئىسكەكانى پىكەو ھەوارد.

شەرارەى كەباب كارىگەرىى لە سەر مېشكى دانا و ھات و لە شوپىنك لى پال كەوت. زىنى ئەسپەكەى ھىنا و كردى بە سەرىن. ھەر چەند رەۋانى كەس ديار

نەبوو، ھەر بۆيە لەو مېرگە پەخشەكەي بەرەلا کرد. چەك و كەرەستەكانى شەرى لە خۆى كردهو، سەرى لە سەر گورزەكەي دانا و لە ماندوووتىي پىگا و لە تىرىي كەباب بە سەر گورزەكەيەو خەوى لى كەوت.

لە لای مېرگەكە، لەو شوپنەي رۆستەمى فيلەتەن خەوتبوو، ئەسپ ھات و لە دەروبەرى رۆستەم خەرىكى لەو پەران بوو.

لە نەكاو دە سوارى تورك كە بە مەبەستى راو ھاتبوون لەو ناو پەيدا بوون. ئەوان لەو دەشتى نەخچىرە دەھاتن و دەچوون، كە لە پىر چاويان بە ئەسپى رۆستەم كەوت. توركەكان بە بىدەنگى لە ئەسپ نزيك بوونەو بەلام ھەر كە ئەسپ ئەوانى دى، لە تەكيان مى لە شەرى نا. بەرەو لای رۆستەم بە شىوھى ترسناك حىلاندى بەلام رۆستەمى پلىنگ لە خەوى گران وە خەبەر نەھات. سوارەكان كەمەنديان بۆ پەخش ھەلەھاويشت و ئەسپى وريا و لىزانىش بە بى ترس ھىرشى بۆ دەبردن. بە چنگۆلان سەرى يەكەك لە سوارانى توركى لە لەش كردهو. دواى لىكردنەوھى سەرى سى كەس و كوشتنىان، ئاخەرەكەي كەمەنديان كرد و لە داويان خست. ھەر ئەو دەم بە پەلە و بى راوھستان بەو شەو بە ھەلەداوان بەرەو توران تاويان دا و ھەلھاتن.

رۆستەم لە خەودا خۆى راكيشا و ھەروەك پلىنگى شەرى لە خەو راپەرى و ھەستايە سەر پى. دىتى كە پەخشەكەي نەماو بەلام سەرى سى كەس لەو ناو كەوتوو. ھەرچىي بە دەور و پشتدا نوارى پەخش ديار نەبوو. لە تورپەبييان پەنگى گۆرا و رق و قىنى ھەستا. پالەوانى سەردەم جلى پىستى پلىنگى لە بەر كرد، شمشىر، كەمەند و كەوانى لە خۆى بەست، زىنى پەخش و گورزەكەي كرد بە كۆلەو و لەو ھەردە چۆل و چۆلەوانىيە بەرەو شارى سەمەنگان وەرى كەوت.

رۆستەم لە بەر خۆيەو دەيوت يەزدان چىم بە سەر ھات؟ چۆن شەرمەزارى لای دۆستان بووم و چۆن بووم بە پەند و قسەي رۆژگار؟ ئىستا زۆر كەس ئىژن چى بەسەر رۆستەم ھاتوو، مردوو، يان پەخشەكەيان دزيوھ؟ لە يەزدان دەپاراپەو و دەيوت گورز و گۆپالم بە كۆلەو گرتوو و زۆر پەرىشانم. ئەو تەنيا ئەسپ نەبوو، ھاورپى و دۆستى رىگاي چۆل و شەوانەي منىش بوو. لە رىگاي ھەفتخوان و شەرى

له گه ل ديواندا گيانم به نهو بوو. روسته م به شوين پي ئه سپه كه ي له ريگادا له فكهوه ر چووبوو و له بهر خوويه وه شوكرى يه زندانى ده كرد و ده يگوت: ئيتر وايه رويك تو به كول زينه وه ي و رويكيش زين به كول توويه، له بهر قورسايي گورز و گوپال و قورسايي و باهوي روسته م كه به ريگادا ده رويشت، عهرد له بن پيدا ده له ريه وه. به دلتي په ريشان و خه مبار و له شيكي ماندوو، شوين به شوين هه تا خاكي توران شوين پي ئه سپي هه لگرت و رويشت.

به ياني زوو كه شهفه قى دا و زه رده ي خوړ له كه ل ده ركه وت، شارى سه مه نگانيش له دووره وه وه ديار كه وت.

له كاتيكا وهك چوراوگه ي باران عاره قه له له شى ده هاته خوارى، به قين و تورپي و غم و كه سه ره وه له ديوارى شار نزيك بووه وه.

ژماره يهك له توركه كان له هاتنى روسته م خه به ردار بوون و چوون هه وال كه يان به شاي سه مه نگان راگه ياند و وتيان له دووره وه كه سيك دياره كه هه ر له پالوانى خه نجه روه شين ده چي. هه موو له شى له ئاسندا داپوشراوه و گورز و زيني به سه ر شان وه يه.

شا گوتى: دوستان نه وه نه بي بي روسته م به پيان هيلاك و ده روون پر له خه م هاتوو. ده بي له ده شتى نه خچير خه ريكي راوكردن بووي، كه خه وي لي كه وتوو و ئه سپه كه يان دزيوه.

شا له سه ر تهخت هه ستا و به په له و هه له داوان وي راى ژماره يهك له پياوماقولان به ره و پيشوازي روسته م چوون. ئاپوراى خه لكي به ده وري روسته م كوربان به ست و كه وتنه ژير خاك و بوون به توذي بهر پي.

شا گوتى ئه ي روسته م زال، بو وا حالت په شيوه؟

پيم بلتي كي ئه مه ي له گه ل كر دووى، كي له ده شتى نه خچير ره خشه كه ي لي دزيووى؟ كي هه يه و كي ده وي ري په نجه له رووى تو به رز بكاته وه؟ نه و كه سه كييه و سه ري به كوئيه به نده؟ كي ده وي ري توخنى تو بكه وي؟

روسته م گوتى گوريكم برژاندا بوو، سه رم به گورزه وه نابوو و خه وم لي كه وتبوو،

که وهخه بهر هاتم و ههستم دیتم رهخشه کهم له جیی خوی نه ماوه. شوین پیی
رهخشه کهم ههتا شاره کهی تو هیناوه.

ئیسنا یان نه وهتا رهخشه کهم بۆ پهیدا ده کهی یان نه وهتا شوین پیی رهخشه کهم له
شاره جیا ده که یه وه. دهنه له قین و تووره بییدا ئه شارهت قه تل و بر ده کهم. له
گه وره وه ههتا نوکه ر، ههستن و ئه گه ر له ههفته مین ته به قی ئاسمانیش بووه،
رهخشه کهم بۆ پهیدا بکه ن.

به و یه زدانه بی هاوتایه، ئه گه ر بی تو رهخشه کهم بۆ پهیدا نه که ن له م شاره لافاوی
خوین هه لده ستینم. تۆش له خوینی خۆتدا ده که وزینم و به زهبری شمشیر له ت و
پارت ده کهم. ئه م کوۆشک و دیوار و دهروازه ی شاری سه مه نگانه، له ژیر زهبری
گورزمددا ده رووخینم.

شا که ئه مه ی بیست زۆر ترسا و ههروهک بیی ناو ئاو له رزی. گوتی رۆسته م
وه ره با ئیمشه و به شادی و خوۆشی به سه ر به یین، به لاین بی ت هه ر چۆنیک بووه
به یانی زوو رهخشه که ت بۆ پهیدا بکه م. وه ره با ئیمشه و هه تا به یانی به زمیکی خوۆش
ساز بکه یین، بخوینه وه و و گوئی له دهنگی مؤسیقا و گۆرانیی دل به ران بگرین. به لاین
بی ت به یانی زوو رهخشه که ت به هه موو که رهسته یه که وه بۆ حازر ده که یین و ده یه ئینینه
خزمهتت. وهک باوه و ده لاین؛ به توند و تیژی کار به ئه نجام ناگا، به قسه ی خوۆش
مار له کون دیته ده ر.

تۆ میوانی خوۆشه ویست، هه ل بژارده و بیناییی چاوانی منی، به خیر هاتی
سه رچاو بۆ لامان. هه موو مال و ملک و زیڕ و شتی نایاب و هه موو کچه کانه مان له
خزمهتتدان. تۆ چۆنت پی خوۆشه و چۆنت ده وی، بۆ خوۆت سه ره به ست به، به لام
ئیمشه و هه تا به یانی لامان میوان به و ئیسنا بۆ رهخشه که خۆت سه غله ت و دلته نگ
مه که .

رۆسته م دوا ی بیستنی ئه م قسانه، ده رد و ژانی لا ره وییه وه و پرووی له قه سری
لاجه وهردی شا کرد. هه موو تورکانی ئه تل سه ی له به ر، که مه ر به ستروانی گواره ی
زیڕ له گوئی بۆ دیتنی رۆسته م ریزیان به ستیوو.

کوۆشکی شاهانه شین وهک جه واهیر، خشته کان بۆنی گولایان ده دا، پالشته کان

بهرگیان له زیږ گیرابوو، فهرشی وهک دیبای له ولاتی چین چیندراو پراخرابوو،
عنهبره گول ئاویزان، ناوهوی کوشکیان رازاندبووه. بونی موشکی ناف نهو
ناوهی پر کردبوو. کوشکیکی پر له گهنجی بی زحممت ودهستهاتوو. روسته م چوو
له پهنای تهختی پادشا له سهر کورسیی "زه پنگار" دانیشته.

به تاریک داهاتنی ههوا و هاتنی شهو به ههزاران چرا و فانوس داگیرسان.
مه شغل به دهستان له هاتووچو دا بوون. چاوخومارانیس به خواردنهوه مهست و
نه وهندهی دیکه خومار و سه رخوش بوون. ساقی په تاپه پیتا پیاله ی شه رابی پر
ده کردهوه. سوژی دهنکی گورانیبیژان و ئاههنگی ساز ههتا نهو په ری ئاسمان و
کاکیشان ده ریوی. سه رکیش و مهستان له مهیی و که باب نه وهندهی دیکه سه رمهست
بوون. روسته م له وهموو به زم و رهمه ی نیو کوشک و هیران و سه رسورماو یوو،
به گوینگرتن له موسیقا رهوینه وهی دهر د و په ژاره، ورده ورده خهو تینی بو هینا.

کوچی به زم و رهمه ی به جی هیشت و چووو ژووری ئاوینه بهندی سه سانهوه.
روونا کایی جوانی چراخانی گه وه ره ئاسا، هه ره وهک پرشنگی خو ره له ئاوینه به نددا
شهوقی دابوووه. مهستی باده، هیمن و ئارام خهوی لی کهوت.

کچی پادشا، تههمینه، له جوانیدا وهک مانگی چواره دهره وشایه وه، دوو نه بریوی
رهشی قه له م کیشر او و برژانگی وهک نه لماس، خالگه لی شینی فیروونه ئاسا و
زولفی وهک کوگای عه نبر، لیوانی وهک یاقووت و ددانی وهک گه وهه ره، بالای وهک
په ریزادی نیو په ریان و له جوانیدا وهک نه سته ره ی زوهره و مشته ره ی دهره وشایه وه.

تههمینه له نیوه شهو دا وه خه بهر هات، ههوا ی دیدار و چوونه لای روسته می کهوته
سه ره. جلی بو ن گولوی له بهر کرد. شه میکی داگیرساند، بهیداخیکی وهک ئالای
عه نه برینی له خو ی هالاند و چوو بو لای روسته م. کاتیک به په نجه کانی وهک
شمشاد، شه می به دهسته وه گرتبوو وهک خو ری روژئاوا دهره وشایه وه.

به جلی ئالو والای تازوه، به نازوه خو ی له روسته م نزیک کردهوه. له ژوو سه ره ی
روسته م دانیشته و دهستی به شه رمه وه به سه ره دمواچی روسته م دا خشانده.

رۆسته می مهست، وهخه بهر هات و دیتی جوانیک وهک نووری چاوان له ته نیشتی وه دانیشتووه. رۆسته م گوتی ئە ی سه وڵی سه ره ئه فران بۆچی هاتوویی و نیاز و مه به سنت چیه؟

ته هیمنه گوتی نووری چاوانم هاتووم پر به دلی خۆم بتبینم. بیستبووم گۆرپکت برژاندبوو له لیزانی و هونه رمه ندیتدا هه مووت به تنیا خواردبوو. رۆسته م تۆ ئە و که سه ی ریگه ی هه فتخوانت ته خت و داگیر کرد و هه موو جیهان به تاقی تنیا و تاکه سوار گه رای. نه ئە لکۆسی تورک و نه ئە فراسیاب هیچ کامه یان توانای خۆراگریان له به رانه ر تۆدا نه بوو. ده ستت به سه ر ئیران و توراندا گرت و ده ستی هه فتاو دوو دیوت به زۆر له پشته وه به ست. له میژه خه یال و سه ودای تۆم که وتووه ته سه ر و له دووری تۆ سال و مانگم به غه م و خه فه ت تی په راندووه.

هه ر له که ونارانه وه، له پادشایانی که یانی به دواوه هه تا ئیستا نموونه ی جووتی وه کوو من و تۆ نه بووه و په یدا نابیت.

من ته هیمینه کچی پادشای سه مه نگانم، هه لپژارده ی چاوانی هه موو خه لکی جیهانم. شاهان به داخ و هه سه ره ته وه ده که ونه به ر پیم و هه موویان گیرۆده و بچوکی زولفه ره شه کانی من.

هیشتا به ژن و له ش و لاریکی دیکه ی وهک من، هیشتا خالی جوان و بیخه وشیکی دیکه ی وهک خالانی سه ر رۆمه تی من نه دیتراوه.

ئه گه ر به ته وئی له باوکم خوازینیم بکه ی ئه وه شاد و کامه ران و به ئاواتی خۆم ده گم. ئه وه ش بزانه رۆله یه ک له من و له تۆوی تۆ ببیت ئه وه بیگومان ئیران و توران له به ر ده میدا ده بنه کۆیله و گوئی رایه ل و ملکه چی ده بن.

ته هیمینه ئە مه ی به رۆسته م گوت، هه ستا و لیی دارپویشت و پاله وانانی به تنیا به جیهیشت.

رۆسته م په کجی ئە فینداری ته هیمنه ی په ری ئە ندام بوو، وه زیری بۆ لای پادشا نارد که بۆ کاریکی زۆر پیویست و به په له بیته ژووری "ئاوینه به ند". پادشا له خه و هه لسیندرا.

پادشا ترسا و فه رمانی دا که هه موو پاله وانه کان حازر بن نه کا رۆسته م به م شه وه

به ته‌مای کوشتنی بیت. هه‌موو به‌گزاده و پشتین جه‌واهی‌ره‌کان هاتن و به په‌له له‌گه‌ل شا‌خویان گه‌یاندە ئاوینه‌به‌ند.

رۆسته‌م له‌گه‌ل پادشا ده‌ستی به‌ ئاخافتن کرد و وتی وهره با من و تۆ پێوه‌ندییه‌ک پیکه‌وه ببه‌ستین و شادی و کامه‌رانی به‌ جی‌ بێنین. ئە‌گه‌ر له‌ باغچه‌که‌ت گولێکمان پیکشه‌ش بکه‌ی، ئە‌وه گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندیت له‌ لام‌ پروون و ئاشکرا ده‌بیت. پادشا گوتی رۆسته‌م؛ ئە‌گه‌ر تۆ بته‌هوی ئە‌وه هه‌م ته‌ختی شاه‌ی و هه‌م کچه‌که‌شم له‌ خزمه‌تی تۆدان.

قازی بانگ کرا و به‌ پێی یاسا پێوه‌ندیی ژن و شوویی رۆسته‌م و ته‌همینه‌ خویندرایه‌وه. سه‌رئه‌نجام به‌ ویستی یه‌زدانی کارساز و کارپیکه‌ر، رۆسته‌م ته‌همینه‌ی برده ژووری په‌رده. رۆسته‌م له‌ بینینی لیوانی یاقووت، روممه‌ت، زولف و خاله‌کانی ته‌همینه‌ به‌جاریک شیت و شه‌یدا بوو. تاویک ماچی لیوی وه‌ک یاقووتی بپه‌گه‌ردی ده‌کرد و تاویک ده‌ستی بۆ نیوان مه‌مکانی وه‌ک شه‌مامه‌ی زه‌رد ده‌برد. ئە‌و شه‌وه‌یان به‌ شادی و خووشی و کامه‌رانی برده سه‌ر. هه‌تا ده‌مه‌و به‌یان تاویک پاز و نیاز و تاویک شه‌ربه‌ت نوشین له‌ گۆلزاری لیوان درێژه‌ی هه‌بوو.

لای به‌یانی، رۆسته‌م یاقووتیکی، گرانبه‌ها، پروون و زولال و ساف وه‌ک گوهری بن‌ ده‌ریا، یاقووتیک له‌ خه‌زینه‌ی که‌یکاس شای له‌ بال‌ ده‌ره‌ینا و دای به‌ ته‌همینه‌ و گوتی؛ ئە‌گه‌ر یه‌زدان مندالێکی پێ به‌خشین، ئە‌گه‌ر کچ بوو له‌ قژی ببه‌سته‌ و ئە‌گه‌ریش کوپ بوو له‌ باسکی ببه‌سته‌ با وه‌ک نیشانه‌ی باوکی له‌ لای خۆی بیپاریزی. ناوی زۆرابی لی بنی. که‌ ته‌مه‌نی گه‌یشه‌ته‌ هه‌وت و هه‌شت سالان بینیره‌ مه‌که‌ته‌ب با به‌ عه‌قل و فام و تیگه‌یشه‌توویی په‌روه‌رده‌ بکری. دواتر فییری گورز و که‌مه‌ند بکری، هونه‌ر و فه‌نی پاله‌وانی بزانی و با له‌ ئازایه‌تییدا وه‌ک سامی نه‌ریمان و له‌ لیزانی و هونه‌رمه‌ندییدا نمونه‌ی وه‌ک ئە‌و له‌ جیهاندا په‌یدا نه‌بیت.

ته‌همینه‌ دوا‌ی بیستنی ئە‌م قسانه‌ و ئاگاداربوون له‌ چوونی رۆسته‌م به‌ جاریک خه‌م دایگرت و گوتی ئە‌ی رۆسته‌م دوا‌ی رۆیشتنت ده‌ردم کاری ده‌بی و ئیتر شه‌و و رۆژ شین و زاری ده‌بیتته‌ میوانم. ئیتر من له‌ دوا‌ی تۆ، دل به‌ کێ خووش بکه‌م؟ ئە‌ی رۆحی په‌وانم، ژیانم به‌ بی تۆ تاریک و لیل ده‌بی و له‌ دووری تۆ له‌ گریان و فرمیسک

ریشندا سۆمى چاوكانم دەشۆردىتەو و لە نىو دەچن.

رۆستەم بە دەم پىكەننەو گوتى ھەى گىل و ئاوەز لە سەر نەماو، پاراستنى ھەموو خاكي ئىران لە ھىرشى توران لە ئەستۆى مندايە. من بە خۆم و رەخشەكەمەو دەبى ھەمىشە و دايم لە گەراندە بىم ھەر دوژمنىك لە ھەر لايەكەو ئەگەر بە تەماى ھىرش بۆ سەر ئىران بوو، دەبى سەركوتى بكەم. ھەر كەسىك لە ھەر كوئىكەك ھاتوو بانگەشەى پالەوانەتییى كرد، ئەو كەسە با لە پىشدا نىشانەى مردنى خۆى بۆ لای تۆ بنىرى. ئەركى من ئەوئە ھەموو كەسىك بخەمە ژىر رىكفى كەيكاس شاو.

تۆ لای خۆت خاترجەم بە و ھىچ خەم مەخۆ، بە شادى و خۆشى لە مائە باوكى خۆتدا بنىشە، مەيل و ھەزى تۆ لە لای من تۆزقائىك كەم نابىت. ئەگەر يەزدان يارمەتيمان بىدا، ئەو چارەنووسى من و تۆ پىكەو بەستراو و ھەر بۆ يەكترى دەبىن. ئەگەر نەمامى من لە لای تۆ شىن ببى، ئەو خۆت و منداكەم بە يەزدان دەسپىرم.

رۆستەم لە دواى وتنى ئەم قىسانە بە تەمىنە، ناوى يەزدانى برد و داواى رەخشەكەى كرد. توركان بە پەلە بە رىز و بەگيان رەخشەكەيان بە زىنكراوى و ئامادە بۆ ھىنا و ئەوئە دواى مائەوايىيى لە پادشاى سەمەنگان بەرەو تەختى پادشاى ئىران وەرپى كەوت.

كە رۆستەم گەيشتە خاكي ئىران ھەموو دلپىر و پالەوانانى ئىرانى ھاتنە پىشوازىكردنى. كەيكاس پرسىيى رۆستەم ديار نىت، بزائە كە بە بى تۆ تەختى شاھى من سەرەوژپىرە و دەسەلاتى پادشاھەتییى من تەنيا شاھانى تۆيە.

رۆستەم گوتى ئەى پادشا خەبەرت نىيە كە چ بەسەرھاتىكم بە سەر ھات. لە دەشتى نەخچىر تامەرزۆى راو بووم، گۆرپىكم كوشت و كەبابم كرد، دواتر خەوم لى كەوت. كە وەخەبەر ھاتم، رەخش نەمابوو بە لام سەرى سى مرۆف لەو ناوہ كەندرابوو. رقم زۆر ھەستا و بە شوپىن رەخشدا گەرآم، ئاخەرەكەى رەخشەم لە ولاتى توران پەيدا كرد.

دواتر رۆستەم بەرەو سىستان بۆ زىد و مەكان و تەخت و ماواى خۆى وەرپى كەوت

و خۆی گه یانده لای زالی باوکی و ئیتر رووداو و چیرۆکی خۆی له سه مه نگان له بیر کرد .

ته ه مینه ی جوان و سۆسه ن خال به خه فه ت و ژانی دوور له رۆسته مه وه دوو گیان بوو . دوا ی نو مانگ و نو رۆژ، مندایکی بوو ناوی نا زۆراب . مزگینیان بو رۆسته می زال برد که مندایکت بووه وه ک مانگی چوارده . رۆسته م له بیستنی ئەم هه والّه زۆر خۆش حال بوو، شوکرانه بیژیی کرد . چه ند باری ئه سپ جه واهیر و به ردگه لی قیمه تی و هه ژماریک یاقووت و گه نجینه ی گرانبه های ره وانه ی توران کرد . رۆژ و مانگ تی په ری و زۆراب بوو به سالی ک، له بیچم و شیوازدا هه ر له رۆسته می زال ده چوو . که یه ک سال بوو وه ک دوو سالان ده چوو، که پینچ سالان بوو، سه رقه والّه و به هیزی نیو مندالان بوو، مندالانی هاوته مه نی خۆی هه لده گرت و وای به عه رزدا ده دان، که له گو و زمانی ده خستن . به ده سته پر زۆره کانی سه ری له لاشه ده کرده وه و له نیو ناودار و پاله واناندا که س هاوتای نه بوو . تورکه کان به ته واهتی له ده سته جارز و وه ره ز ببون به لام که س نهیده ویرا توخنی بکه وئ . ئیره بییان پی برد و له داخان پییان وت ؛ تو زۆلی و که س نازانی باوکت کتیه ؟ دایکت خه تاکاره بووه و که س نازانی ئەسل و فه سلای تو چییه ؟

زۆراب به بیستنی ئەمه له رک و قیندا ره ش هه لگه را ، چوو به ربینگی دایکی گرت و به توندی به سه ریدا گوواندی : پرسیاریکم هیه و دمه هه وئ وه لامی راستم بدهیه وه . من به پاله وانی نیو پاله وانان ناسراوم و که س به هاوشانی خۆم له ولاتی توراندا نازانم ، به لام باوکی من کتیه ؟ ئەگه ر بیتو راستم پی نه لئی ، ئەوه به زه بریک تووشی ناکامیت ده که م . ئەگه ر ده ته هه وئ من خۆش حال بيم ، من که ناوم زۆرابه ناوی بايم چییه ؟

دایک وه لامی دایه وه : ئەی هه لبژارده ، رۆله ی ناودار و هه ی پروناکایی چاوانم . به قسه ی پیاو خه راپ و به دخوازه کانی شه ر ، خۆت سه غله ت مه که و به دگومان مه به . بابت ناوی رۆسته مه ، پاله وانیک که شیران له بهر تاوی ژانی شمشیری دهنالین . ئەو که سیکه هه ر له هه فته خوانه وه هه تا مازهنده ران ، هه موو ولاتی له جادووگه ران پاک کرده وه .

زۆراب بە بیستنی ئەمە شادی و خوۆشی لە دایدا گەرا و لە خوۆشیدا وەختابوو سەری لە حەفتەمین تەبەقی ئاسمانی بدا، گوتی کە وایە من کوری کەسیکی ئاوام. زۆراب کور و رۆستەم باوک بیت ئەو ئیران و توران بە لامانەو وەک مشتیک خاک وایە. لەشکەر کۆ دەکەمەو و هێرش دەکەمە سەر ولاتی ئیران. گیو، گۆدەرزى گورزوشین، توس، کەژدەهەم، بارام، شا، گورگین و هەموو کورانی کەیانى یەکیان بە سەر عەرزەو ناهیلّم. کە ئیرانم داگیر کرد رۆستەم دەخەمە سەر تەختى شایەتی و دواتریش پاشایەتی توران دەرووخینم و بۆ خوۆم لە جیگەى ئەفراسیاب پاشا دادەنیشم.

تەهیمینە فەرمانى دا، لەشکەریک لە تورکانى چینی کۆکرایەو و دەنگ و خرۆشیی شەرى و نەبەرد لە هەموو لایەک بەرز کرایەو. لە خەزینە جەواهیریکی زۆر، تیچووی ئامادەکاریی شەرى کرا و دەستە دەستە و تیپ تیپ لەشکەر ریزی بەست.

فەرمان درا چى رەو ئەسپ لە ولاتی توران هەیه کۆ بکریتەو، لە بن زرمەى پێى ئەسپان هەموو عەرز دەلەرییەو. زۆراب دەست بە کەمەندەو چوو ناو ئەسپان، یەک بە یەک ئەسپى دەگرتن و بەتاقی دەکردنەو، بە دەست تەوژمی دەخستە سەر پشتی ئەسپەکان، تاقەتیان نەدەما، سست دەبوون و دەکەوتن. لە نیو ئەو هەموو ئەسپەدا، ئەسپىکی باشى شایانى خوۆ نەدیتەو.

لە نەکاو گەنجیک پەیدا بوو و گوتى من ئەسپىکم هەیه لە وینەى لە جیهاندا پەیدا نابیت. ئەو دەمە رەخشەکەى رۆستەم لێرە بوو، ماینکەى منیش بە فال بوو، ئیستا ئەم ئەسپەى من لە تۆوى رەخشەکەى رۆستەمە.

ئەسپىکە لە بازدا وەک برووسک وەک بایش تیژرەو، ئەسپىکە کە تەنیا شایانى پادشایانى گەورەیه. ئەسپیان هینا بۆ زۆراب، ئەسپى بەتاقى کردەو، تۆزقالتیک جییه لە ژێر تەوژمی دەستی زۆرابدا نەبزاوت. زۆراب ئەسپى پەسەند کرد و وتى بۆم زین بکەن.

بەیانى زوو لە کاتى قوولاندنى کەلەبابدا، تورکان هەستان و لە تەپلیان دا. زۆراب هەستا و خەفتان و کەرەستەى شەرى لە خوۆی بەست. بە لیدانى تەپل و ژەنینى

که رهنا، لهشکه شاری سه‌مه‌نگانی به‌جی هیشت. که لهشکه‌ر گه‌یشتنه پروباری جه‌یحوون و به‌له‌م له ئاو خرا، خه‌به‌ر به ئه‌فراسیاب شای توران گه‌یشت که وا لهشکه‌ری زۆراب له چۆم په‌ریه‌وه و گه‌یشته سنووری ئیران.

شای ولاتی توران هه‌زاران ئافه‌رینی بۆ زۆراب نارد. فه‌رمانی دا ده‌رکه‌ی خه‌زینه بشکیندری و هومان و به‌هره‌مان پالئه‌وانانی تورانی و پیرای بردنی چهند بار جه‌واهی‌رات، لهشکه‌ریکی سی هه‌زار سواری ئاماده بکه‌ن و خۆیان بگه‌یه‌ننه زۆراب. شا به هومانی پاسپارد که ئه‌و له پۆسته‌م به رِق و برینداره. نابی به هیچ کلوجیک زۆراب به پۆسته‌م بناسیندری و له یه‌کتیری ئاشکرا بکرین. با پۆسته‌م به ده‌ستی خۆی زۆراب کوره‌که‌ی بکوژی و داغدار بیی.

له چۆمی جه‌یحوون لهشکه‌ری هومان خۆی گه‌یاندنه زۆراب و هه‌ر دوو لهشکه‌ری تورانی یه‌کانگیر بوون و به‌ره‌و ئیران پۆیشتن. دوا‌ی ده‌ رۆژ و ده‌ شه‌و تاودانی ئه‌سپ، ئاخه‌ره‌که‌ی لهشکه‌ر گه‌یشتنه سپی قه‌لا.

پالئه‌وان و ده‌سه‌لاتداری قه‌لا که‌سیک بوو به ناوی هه‌ژیر که به فه‌رمانی گۆده‌ری که‌شواد ماوه‌یه‌کی ئیجگار زۆر بوو به شادی و که‌یفخۆشی له‌و قه‌لایه نیشه‌جی بووبوو.

هه‌والی هاتنی زۆراب گه‌یشته هه‌ژیر و پپی راگه‌یاندره که هه‌ر له به‌حری جه‌یحوونه‌وه هه‌تا سپی قه‌لا و ته‌پ و تۆز و خۆلی هاتنی لهشکه‌ری تورکان ئاسمانی داپۆشیوه.

هه‌ژیر به بیستنی ئه‌م هه‌واله رِق و توره‌یی هه‌ستا و هه‌ر زوو جل و که‌ره‌سته‌ی شه‌ری له به‌ر کرد، قه‌لغانی کرده شان، که‌مه‌ربه‌ندی به‌ست، نیه‌ی به ده‌سته‌وه گرت و پرووی له مه‌یدانی شه‌ر کرد. هه‌ژیر به سه‌ر تورکاندا گۆراندی و وتی با پالئه‌وانیکتان هه‌ر ئیستا بیته مه‌یدانی شه‌ر، ئه‌م لهشکه‌ره له کوپوه هاتوو و سه‌رۆکتان کییه؟ ئیستا نه لهشکه‌ر دیلم و نه سه‌رلهشکه‌رتان.

زۆراب به بیستنی ئه‌م قسانه، له توره‌بییدا ره‌ش هه‌لگه‌را، ئه‌سپه‌ری کرده شان، تیر و که‌وانی له که‌مه‌ر به‌ست و به به‌ره‌و هه‌ژیر غاری دا. هه‌ژیر پپی وت کابرا

ناوت چییه؟ دهزانی تو به پئی خۆت، خۆت له تهله و داوی نهههنگ خستوو. ئەگەر هاتوو تو له دەستی من رزگارت بوو ئەوه ههموو تاج و تهختی کهیکاوس شات پیشکەش دهکەم.

ههژیر پالەوانی لیهاوو دەستی برد بۆ نیزه و زهبریکی له کهمهربهندی زۆراب دا. نیزه‌ی ترسناک له بهر پشتینی ئەلماسبه‌ندا هیچ کاریگه‌رییه‌کی له زۆراب نه‌کرد. که نۆره‌ی زۆراب هات له‌غاوی ئەسپی جولاند و پئی له په‌کاوی ئەسپ دا و له جولانه‌وه‌یه‌کی خێرادا به په‌نجه‌ی پر زۆر و باسکی به‌هێز له پشتیندی ههژیری دا، له سه‌ر زینی ئەسپ هینایه‌ خواره‌وه و ده‌ستبه‌جی ده‌ست و لاقی به‌ست و به سه‌ری شکاو و زنجیر له مل بردی بۆ لای هومان.

هه‌قالانی ههژیر به دیتنی ئەم دیمه‌نه، له سه‌ر بانی قه‌لاوه‌ کردیان به هاوار و شین و زاری. خوشکی ههژیر له تورپه‌ییدا هه‌ر وه‌ک قیر له رق و قیندا ره‌ش هه‌لگه‌را. که‌ره‌سته‌ی شه‌ری له خۆی دا و به‌ دلێکی غه‌مین و په‌ژاره‌وه‌ چوو له‌ لای باوکی گوتی: ئیزنم بده‌یه که منیش هه‌روه‌ک پیاوان، تۆله‌ی هه‌ژیر بکه‌مه‌وه و ئەو پالەوانه به دیل بگرم.

باوک ئیزنی به کچ دا که بچینه مه‌یدان. خوشک له کاتیکدا جه‌رگی وه‌ک که‌باب بۆ براکه‌ی هه‌لده‌قرا هه‌موو که‌ره‌سته‌ی شه‌ری ئاسنیری له خۆیدا، زولفه‌کانی له ژیر کلاو ئاسنیدا شارده‌وه و چل دانه خه‌ده‌نگی له به‌ر پشتین کرد که په‌یکانی هه‌ر کامه‌یان دوو مه‌ن قورسایییان هه‌بوو.

ئەسپی زین کرد، سواری ئەسپی هه‌لبژاردی ساڵ بوو، هه‌ر وه‌ک شه‌یری سه‌رمه‌ست هاته مه‌یدانی شه‌ر و گۆراندی: هه‌ی تورکانی بی عه‌قل و نه‌فام، هه‌ر ئیستا سواریک هه‌لبژیرن که بیته مه‌یدانی شه‌رم. ئیمرو کاتی شه‌ره، کامه‌تان لیزان و لیهاوو و شه‌رکه‌ره با بیته مه‌یدان؟

زۆراب دیسان به بیستنی ئەم قسانه له رقان په‌نگی گۆرا و هاته مه‌یدانی شه‌ر. کچ گۆراندی و ده‌ستی دا به تیر و که‌وان و له جیدا چل دانه خه‌ده‌نگی تیژی، مووقل‌یشی، تازه هه‌ساندراوی ژاراوی یه‌ک به داوی یه‌کدا له زۆراب دا. که خه‌ده‌نگه‌کانی ته‌واو بوون ئەوجار نۆره که‌وته زۆراب. ئەژدیهای سه‌رده‌م به په‌نجه پر

زۆرهكانى كهمەندى ھەوا دا و كچى لە بەركۆبەى زىنەو ھىنايە خوار و سەرھوژىرى كرد. راست لەو كاتەدا كىلوى ئاسنن لە سەرى كچ كەندرا و كەوت. دوو زولفى قەلەم كىشراوى وەك قەتران رەش، برژانگى وەك ئەلماس دەر كەوتن. كچ كە لە مەيدانى شەپ بەزىبوو و ئەوجار بە فیل و تەلەكەو ھەوتە قسە كردن و گوتى: ئەى گەنجى ئاكار پىاوانە، ناوت لە جىھاندا ھەر بە بەرزى بمىنیتەو ھە. ئەگەر بىتو بمكوژى ئەو دەلین پالەوانى شا ئەفراسىاب لەگەل كچىدا لىبور دووى نەبوو ھە و كوشتوويەتى. تەنانت ئەو كە خەلكى بزانت تۆ لەگەل كچىك شەرت كردوو ھە، بە ھەموو ولاتدا بلاو دەبیتەو ھە، يەكەم شەرمەندى ھەقالەكانت دەبى و دوو ھەم دەبى بە جىي پەند و ناتۆرەى ئىرانىيەكان. ئىستا ھەژىر لە لای تۆ كۆت و زنجىرت كراو ھە، منىش ھەتا دەرم دەبم بە كۆيلەت. ئەگەر ئىزنم بەدى و بگەر پىمەو ھە بۆ قەلا، ھەرچىت لە گەنج و مال وىست بۆت دىنم.

زۆراب بە بىستنى ئەمە زۆر خۆشحال بوو و ھەر لەوئى عاشقى زولفە رەشەكەى بوو. كەمەندى لى كردەو ھە و كچ رىزگارى بوو. بە سەربەرزى بەرەو بەرەو قەلا گەر پىا ھە.

لە نىوقەلادا چوو ھە سەر بورجى بەردىنى ھەربەرز و بە دەنگى بەرز روو لە زۆراب قىراندى: ھۆ پالەوانى بى عەقل و نەفام، ھەتا خاكت وەسەر نەبوو ھەم ولاتە برۆ، لىرە، لە جىي شادى و خۆشى تووشى خەتەر و مەترسى دەبىت. كە نەپۆى، خەبەر بۆ كەيكوس شا دەنيرم كە لەشكرىكى گەرەت بكىشیتە سەر. ئەگەر بىتو رۆستەمى رۆلەى بنەمالەى سام، بىتە شەرت ئەو ھەر زوو كارت تەواو ھە.

زۆراب كە ئەمەى بىست لە قىندا رەش ھەلگەرا و گوتى: ھەى رى لى ونبووى جادووگەر، نەمزانى كە وا فیل و تەلەكەت لى كردم، دەنا قەد لە كۆت و بەندم رىزگارت نەدەبوو. ئىستا وا خەرىكە ھەوا تارىك دەبى و وەختى شامە، ئەقندارانىش لە كاتى وادا ناچنە شەپەو ھە. بەلام، بەيانى زوو بە بە ھىز و باھۆم، ئەم قەلا بەردىنە بە دەروازە و ھەوشەو ھە ژىر زەبرى گۆپالما دەرووخىنم. ئەو دەم پىت دەلیم كە شەرى شىران چۆنە و شای ئىران كىيە؟

كچ دواى بىستنى ئەم قسانە، بە ترس و بىر كەندەو ھە بورجى قەلا ھاتە خوارو ھە

و چوو بۆ لای باوکی. باوکی له ئامیزی گرت و گوتی: پروت سپی کردم و تو توانیت نامووست له دهستی پیاوان رزگار بکهی.

کچ گوتی بابه قهت شتی وام له ته مندا نه دیوه، پالوانیکه له شه پرکردندا هه ر له رۆسته می سامی نه ریمان دهچی، له لیزانیدا کهس له جیهاندا له وینهی پهیدا نابیت. هه ر ده لایی تایبته بۆ کوشتنی که یکاوس شا هاتوو.

سه د تیرم پیوه نا، دانه دانهش تیره کان ههروهک نه شته ر ئیسکیان سمی به لام لئی کاریگه ر نه بوو. ئه وهنده شه ریم کرد ماندوو و هیلاکم، به فیل و ته له که بازیش له دهستی رزگارم بووه. ئیستا هیچ چاره به کی له گه ل ناکرئ. هه ژیر به دیل گیراوه و چیگه که ی به تاله، ته نیا چاره مان ئه وهیه که قه لا به جی بیلین و کوچ بکهین.

باوکی هه ژیر به م به سه رهاته گه لیک تووشی سه رسورمان و چه په سان بوو، داوای کرد وه زیر بپته لای و نامه یه ک بۆ که یکاوس شای ئیران بنووسی. وه زیر و پیرای ئاواته خوازی شادی و سه رکه وتن بۆ شا نووسی: گه نجیک له وینه ی پلینگ به هاوپیته ی له گه ل هومان و باره مان له لایه ن شای تورکان، شا ئه فراسیابه وه، به له شکه ریکی گه وره وه هی رشی کردوو ته سه ر ئیران. سه ره له شکر یکی گه نجی ته مه ن پازده سالان، که کاتیک شمشیری هیندی کار ده وه شیئی، نه هه نگ له ده ریا ئوقره ی لی ده برئ. له تورانه وه بۆ ئه وه هاتوو که تاج و ته ختی پادشایه تیی ئیران تیک بدا. هات هه ژیری به دیل گرت و قه لای لی داگیر کردین. هه موو پاله وانانی سنوور نشین، یه ک به یه ک له به رامبه ریدا خه مبار و ده سته وه ستان ماون و ئیتر تا قه سواریک له م ده قه ردها نه ماوه، که وره ی رووبه روو بوونه وه ی له گه لدا هه بیته و بچپته مهیدانی شه ری ئه وه وه. ئه گه ر بیته و شا بۆ خوئی به زووترین کات ده سته به کار نه بی، هاکا هه موو هه ریمه که مان لی داگیر کرا.

هه ر ئیمشه و هه موو گه نج و مال و شتیکی گرانبه هه مان که هه یه بار ده که یین و له گه ل ژن و مندال و خزمان ریگه ی نه هات ده گرینه به ر. ئیمه سینه مان به شمشیری دوژمن شه ق بووه. ئه مه بوو به سه رهاتی دامایی ئیمه. ئیتر بریار به دهستی شای به رزه نشینه.

نامه درا به به دهستی پهیکى بالگرهوهی تیژرهو، گهنج و مالّ بار کراو بۆ خویشیان هەر ئەو شهوه له کۆچ و کۆچباریان دا و سپی قهلایان بهجی هیشت و رویشتن. بهیانی زوو که خۆر له ئاسۆ دهرکهوت، لهشکهری بی سامانی توران له خهوهستا. زۆراب چهک و چۆلی رۆژی شهري له خۆی بهست و به بی ترس و دلّهراوکه سواری رخشهکهی بوو و ئەسپی تاو دا. لهشکهری تورکان جوولّا، زهوی رهش هه لگهرا و ئاسمان شین بوو. دهرواز و ههوشه قهلا به زهبری گۆپالان رووختندرا. سواران به شوین شهپرکهران، هه موو کۆلانه تهنگ و باریکهکانی قهلائی سهختیان پشکنی.

سهروژیر و خوار و بان به شوین کچهکه دا گهران و هیچ نیشانه و شوینه وارپکیان لی بهدی نه کرد. لهشکری تورکان به ناهومیدی و خهفتهوه له قهلا دا نیشتهجی بوون و بارگه و بنهیان خست.

پهیکى نامه بهر وهک شاباز به بی راوهستان و پشوو خۆی گه یانده لای پادشای ئیران. لهو دهمه دا شا له کۆری بهزم و رهنمی موسیقا و خواردنه وهدا بوو. ژمارهیهک پالّهوان دهست له سهر سینگ و پهسه نیژی له کۆره که دا دانیشتبوون. له کۆره که دا پالّهوانگه لیکى وهک بیژهن، گورگینی میلاد، رههام، بارام، گۆدهرزی که شواد، توس و فهریبورز شازاده گه لیکى که یانی وهک شیدوش و قویاد ده بیندرا. که یکاو سه نامه ی به سه رهاتی شهري سپی قهلا و به سه رهاتی زۆرابی له بنه وه گپراهه وه. پالّهوانان بهم به سه رهاته تووشی چه په سان و سه رسورمان بوون و شا له رق و تور په ییان گۆراندی: کیتان پالّهوانی شه پرکه ره؟ کامه تان لی هاتوو و پر زور و ترسناکی نیو هه مووانه؟ به یانی زوو لهشکهری شهري پی ده سپیرم، با ریگای مهیدانی شه پر وه بهر بگری، له شه فقهی به یانیدا بهر له دهرکه وتنی زه رده ی هه تاو به جۆریک لهشکهری تورکان قه تلوعام بکا که تا هه تا هه تایه و هه تا دنیا هه یه وهک راز و چیرۆک نه وه له دوا ی نه وه بگپردریتته وه.

پالّهوانگه لی کلاوزیر هه روا چه په سابوون و ئاخ ره که ی پاش ماوه یه ک مات و بیدهنگی، وه قسه هاتن و وتیان:

ئه ی پادشا، گهنجیکى بهو شیوهیه به رق و قین شمشیر له رووی هه وران

بوەشىنىڭ پالەوانىكى ھەلبىزاردەى ۋەك ھەژىر دەستوپىڭ بېستى، مەگەر تەنيا
رۆستەم لە ولاتى زابۇل دەروەستى بىت. بىجگە لەو ھىچ چارەيەكى دىكەمان نىيە و
لە نىو كۆرى ئىمەشدا بىجگە لە ئەو كەس ناتوانى شان لە شانى بدا.

شا فەرمانىدا ۋەزىرى لا حازر بىت، ئەوئىش ھات، كرىنۆشى برد و كەوتە بن پىي،
قەلەمى بە دەستەو ەگرت و نووسى:

بەلى، ئەى رۆستەم پالەوانى شەر، بكوژى دىوانى ئەرژەنگ

ئەى ھەمىشە سەرلەشكەر و لە رىزى سەرۆكان و ئەى جەلاد و بكوژى دىۋەكانى
مازندەران. ھەر لە سنوورى رۆمەو ھەتا ولاتى چىن، ناوت لە سەرگۆى زەوین
مەنشورە. ئاگادار بە لە لايەن شای توركانەو ھەفراسىاب، لەشكەرئىكى زۆر و بى
ئەژمار ھىرشى كرىووتە سەرمان، ژمارەيەك لە پالەوانانى ناودارى ۋەك ھومان،
قوباد و بەھرەمان سەركردايەتتى ئەم لەشكەرە دەكەن. سەرلەشكەرەكەيان كەسىكە
بە زۆرابى جەنگى ناسراو، تەمەنى ھەر پازدە سالان دەبى بەلام خەنجەر لەسەر
ئاسمانى ھوتەم دەوئىنى و لە كاتى شەر و لە مەيدانى نەبەردا، كىۋى خارا بە
زەبرى گورزى ئەو ورد و خاش دەبى. لە شەرى سىپى قەلادا ھەژىرى پالەوانى بە
قەستى كوشتن بە ەرز داداۋە و دەست و لاقى بەستوۋە. تىكرای پالەوانانى ناودار
و دەستنىشانكراو، يەك بەيەك لە بەرانبەرىدا خەمبار و دەستەو ەستان داماون.
ئىستا كاتىكى زۆرم بە دەستەو ەنەماۋە، ھەژىرمان لە دىل و لە زىنداندايە و دەستم
بە داۋىنت، بە زووترىن كات دواى ئەو ە نامەى پادشات خويئدەو، چەك و چۆلى
شەر لە خۆت بېستە و بە پەلە و بى راۋەستان لە لام ئامادە بە.

نامەى سىپىردرايە دەستى گىۋى ھونەرمەند، ئەوئىش بە پەلە سوارى ئەسپە
زەردەى سەرشاخ بوو، دە رۆژ و دە شەو بە ۋەخت و ناوخت ئەسپى تاودا و رۆژى
ياز دەھەم كە زەردەى بەيانى لە ولاتى زابول سەرى ۋەدەرھىنا گەيشتە جى.

كاتىك دىدەۋەرى سەر قەلای رۆستەم، سوارئىكى لە دوورەو بەدى كرد، بە پەلە
چوو و رۆستەمى ئاگادار كرد: ئەى پالەوانى نەۋەى زالى سام، سوارئىك لە دوورەو
بەرەو قەلأ بە رىگەۋەيە، بە كۆل ئەسپى جىھانپەيماۋەيە، لە ئىرانەۋە بەرەو ئىرە غار

دهدا، وا دیاره کاریکی به په‌له‌ی هه‌یه و هه‌وا‌ئیک‌ی گرینگی پتیه .
 رۆسته‌م هه‌ر زوو سوار بوو و له‌ده‌روازه‌ی قه‌لا وده‌رکه‌وت، له‌دوو‌روه‌ه به
 کلاوئاسنینه‌که‌یدا ناسییه‌وه، گیوی ناودار، خوشکه‌زای خو‌یه‌تی. به‌یه‌که‌گه‌یشتن
 ده‌ستیان، چاوو‌دل‌ روونیان له‌یه‌که‌کرد و ده‌سته‌ملانی یه‌کت‌ری هاتنه‌نیو‌قه‌لا.
 رۆسته‌م پرس‌ی: ئە‌حوالی پادشا‌ چۆنه‌؟ ئە‌ی گو‌ده‌رز چ ده‌کا؟ ئە‌ی پال‌ه‌وانانی دیکه
 به‌چییه‌وه‌ خه‌ریکن؟

گیو‌گوتی: هه‌موو باش و به‌ده‌ماخن، ته‌نیا ئە‌وه‌ نه‌بی‌که‌ سپی قه‌لا گیراوه‌ و
 هه‌ژیر ده‌سته‌سه‌ر کراوه‌. شا‌ منی به‌په‌له‌ و بی‌راوه‌ستان نار‌دووته‌لات، زۆر زۆری
 راسپاردووم که‌سه‌رداریکی گه‌وره‌ و ترسناک له‌توران‌ه‌وه‌هاتووه‌، نزی‌که‌به‌دوو
 هه‌زار له‌شکه‌ر و سواره‌ و ژماره‌یه‌که‌ پال‌ه‌وانی له‌گه‌ل‌دایه‌. ئە‌م سه‌رده‌اره‌ ناوی زۆرا‌به‌،
 پلینگی ترسناکه‌ و له‌وین‌ه‌ی ئە‌و له‌جیهاندا په‌یدا نابیت.

رۆسته‌م گوتی: هه‌موو جیهان سه‌رانسه‌ر گه‌رام، پال‌ه‌وانیکی دیکه‌م له‌خۆم زیاتر
 نه‌دی، ئە‌وه‌نده‌ ده‌زانم له‌کچی پادشای سه‌مه‌نگان، مندال‌یکم هه‌یه‌، به‌لام ئە‌و هه‌یشتا
 مندال و که‌م ئە‌زموون. ئە‌گه‌ر بێتو ئە‌ویش بیت ئە‌وه‌ ته‌نیا یاری‌ی به‌هه‌ژیر کردووه‌ و
 له‌رووی ئاشتییه‌وه‌هه‌ژیری به‌دیل گرتووه‌.

گیو‌نامه‌که‌ی پادشای دا به‌رۆسته‌م، ئە‌ویش نامه‌که‌ی کرده‌وه‌ و زۆری تی‌راما،
 له‌کاتی خویندنه‌وه‌یدا وه‌ک بیی ناو‌ئاو‌له‌رزی و ترسی له‌دل‌نیش‌ت. به‌و‌حاله‌شه‌وه‌
 وتی په‌نا به‌خودا به‌برینی شمشیرم یان زه‌ربی گورزم ده‌کوژری یان هه‌روه‌ک
 هه‌ژیر به‌دیلی ده‌گرم. ئە‌و که‌سه‌ی به‌ته‌مای رووخاندنی ته‌ختی که‌یک‌اوسه‌، ئە‌وه‌
 هه‌یچ ریک‌ایه‌کی بێجگه‌ له‌مردن له‌به‌ر ده‌مدا نییه‌. به‌لام وه‌ره‌ جار‌یک با ئیم‌شه‌و
 چه‌ند پیاله‌یه‌که‌ بخوین‌ه‌وه‌ و دواتر به‌یانی زوو به‌رگی شه‌ر، ده‌پۆشین و ده‌چین بو
 شه‌ر.

پیاله‌یان فر کرد، به‌خۆشی لی‌ی دانیش‌تن و له‌به‌زم و په‌زما که‌یک‌اوس شایان به‌
 ته‌واوه‌تی له‌بیر کرد. سی‌رۆژ له‌سه‌ریه‌که‌هه‌تا نیوه‌شه‌و مه‌جلسیان گرت و هه‌ر
 خه‌ریکی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب بوون. له‌مه‌ستی شه‌رابدا هه‌یچ ئاگیان له‌خۆیان
 نه‌ما.

ئاخركەكەي پۇژى چوارەم گىو بە پۇستەمى وت ئەي پالەوان، ئەو سى پۇژە منت لىرە گىر داو، يان ئەو تا سوار بە با بېرۆين، يان دەنا ئىزىم بەدەيە كە بۇ خۇم بېرۆم، نەكا كەيكاس شا بىكوزى. دەزانی كە كەيكاس ئىستا بۇ شەر دەكوللى و هوڭش و ئاوەزى لە سەرە خۇي نىيە، بىجگە لەو ئەو ھەمىشە مەست و سەرخۇشى شەرابە. نەكا لە كاتى سەرخۇشىدا قسەپەكى نالەبارمان پى بلى.

پۇستەم گوتى: گىو تۇ بۇ وا بىر دەكەيەو؟ منىك كە شىران لە تاو برىنى شمشىرەم ھاوار و وايلايانە، كەيكاس شا كىيە؟ بە لاي مەنو ە چ مستىك خاك و چ كەيكاس شا، من ئەو ەي دەروەستى نەبم ترسى شايە. بەو حالەشەو ە گوتى بە خزمەتكارەكان، رەخشەكان، بالندە بى پالەكان زىن و ئامادە بكەن.

پۇستەم و گىو بى پراوستان، بى خواردن و بى نووستن ئەسپيان تاو دا و خۇيان كەياندە خاكى ئىران. پالەوانگەلى وەك گۆدەرن، بارام، فەرھاد، قوباد، زەنگەي شاوران، گورگىنى مىلاد و ھەزاران سوارى شەركەرى دىكە ھاتنە پىشوازيان. كە پۇستەم و گىو لە رەخشەكانيان پىادە بوون دەستبەجى چوون بۇ كۇشكى ئالاولاى كەيكاس شا.

پۇستەم دواي كرىنۇشى بردن سلاوى لە پادشا كرد، بەلام شا بە تورەيىيەو ەلامى سلاو ەكەي دايەو ە و لە ئەو پەرى قىن و تورەيىدا گۆراندى: ھەي ھەرزەي نىو ھەرزەكاران، وا ديارە ھىچ لە دەسەلاتى شايتەتيم ناترسى؟ يان وا ديارە وەك سوالكەرىك چاوم لى دەكەي؟ من گىوم بە پەلە و ئامان سەد ئامان نارد كە ھەزىر دەستبەسەر كراو ە قەلا داگىركراو ە، تۇش ئاوا بە پىر بانگەوازى مەنو ە دىي؟ وا ديارە وەك ھەمىشە پاز و نيازى خۇتت لە من پى گرنگترە و خۇت بى نياز لە دەسەلايەتى شايتەتى من دەزانى. ئەگەر ھەر ئىستا شمشىرىك لە دەستم ببايە، ئەو دەم بە كرەو ە پىم دەسەلماندى كە من كىم. شەمشىرىكى وام لى دەو ەشاندى كە وەك ترنج سەرتم دەپەراند.

شا فەرمانى بە گىو دا بە ھوى سەرىپچىكردن لە دەستوور، پۇستەم لە دار بدا. گىو دلى نەھات، زۆرى شەرم لە پۇستەم كرد، ئاخىكى ساردى ھەلكىشا و لە جىي خۇي جولەي نەكرد.

ئەو جار شا پرووی لە توس كە پلینگىكى لە باوەشدا بوو كرد و دەستوورى دا
رۆستەم و گىو پىكەووە لە سىدارە بدا . توس بە توورەيىيەووە مۆرەيەكى لە رۆستەم
كرد .

لەم كاتەدا رۆستەمىش لە توورەيىيان تەقىيەووە و گۆراندى : كەيكاس بىدەنگ بە و
قین و تورەيى بەس بكە . تۆ هيچ كامە لە چەرمەسەريەكانى رۆژگار ت لە بىر نەماووە؟
لە بىرت چوو كە چۆن بە دەستى دىوسپىيەووە وەزالە هاتبووى؟ لە بىرت چوو كە
كرانەووەى گرىپوچكەى دىوسپىت تەنيا لە دەستى مندا بوو؟ لە بىرت چوو چەندە نىرە
ديوانم بۆ سەربىرى؟ ئەو دەمەى هيچكامە لە پالەوانەكانت تەنانەت نەياندەو پىرا لەگەلم
بىن و بە تاقي تەنيا كردم؟ لە بىرت چوو چەندە پالەوانانى بەلخ و بوخارام بە دەست
بەستراوى هينا بۆ لات؟ تۆ هيچ نەبووى و من تۆم كرد بە پادشا ، ئىستا تۆ دەتەهوى
لە دارم بدەى؟ ئەو بەزانه كە تۆ كورپى جەمشيدى منىش نەووى زالم ، ئەو هوش بەزانه
شانس و بەختى دەسەلاتم لە تۆ زياترە؟ ئەگەر من لە يەزدانى پاكي خۆم نەترسم چ
كەيكاس شا و چ مستىك خۆلم لە لا هەر وەك يەكە .

كە قسەكانى رۆستەم تەواو بوو ، توسى سەرلەشكەر دەيەويست بە زۆر پەلامارى
رۆستەم بدا ، پشتىندەكەى بگرى و بىباتە دەرەووى كۆشك و لە دارى بدا . رۆستەم
لە رقان مستەكۆلەيەكى واى لە توس دا كە لە جىدا نەخشى زەوى بوو و
هەلنەستايەووە . رۆستەم بە ئەسپدا هەلگەرا ، وەرسوورايەووە و گوتى ئا بزنام كى
تواناي خۆراگرىيى لە بەر گورز و گۆپالى مندا هەيە؟ كەيكاس شا لە لام نرخى
مستىك خۆلىشى نىيە . بە قین و تورەيىيەووە لە كۆشك وەدەر كەوت ، ئەسپى تاو دا و
رىگەى زابولى گرتە بەر .

پالەوانانى كۆرى شا ، هەموويان هەروا خەمبار و دەستەئەژنۆ دانىشتبوون .
گوتيان ئەم كارە تەنيا بە گۆدەرز مسۆگەر دەبى مەگەر هەر ئەو بتوانى دلى رۆستەم
بىنيتەووە جى . گۆدەرز بە پەلە چوووە لای پادشا و وتى ئاخر كەيكاس مەگەر تۆ
شىتى؟ بۆچى دلى رۆستەم تەنيا لە خۆت رەنجاند؟ تۆ بەم كارەت شووشەى تەخت و
بەختى خۆت بە دەستى خۆت شكاند . باشە مەگەر تۆ نازانى پالەوانىكى وەك
رۆستەم ، چەندە دەرد و چەرمەسەريى بى ئەژمارى لە پىناوى تۆدا كيشاووە؟ چەندە

جادوگره‌ری به شمشیر بۆ له‌ت و پار کردی؟ چەند جار له شه‌ره‌کاندا ته‌پلی سهرکه‌وتنی بۆ لیدای و چەنده گهنجی شاهانه‌ی بۆ چه‌پاو کردی؟ چەند جار له به‌ر تۆ، چوو شه‌ری ئەفراسیاب و له خوینی پیاوانی ئەودا چۆمی خوینی هه‌ستاند؟ ئیستا رۆسته‌م وای لی هاتوو، که تۆ به که‌سیکی بیکار و هیج و پووچی دابنی و قسه‌ی سارد و سوکی پی بلی و له باتی خه‌لاتکردن له سیداره بده‌ی؟

پادشا به‌م قسانه‌ی گۆدهرز هۆشی هاته‌وه به‌ر خو و گوتی برۆن و هه‌ر چۆنیک بووه دلی رۆسته‌م بۆ به‌یننه‌وه جی. به رۆسته‌م بلین که ئەو گیان و رۆحی منه و من له قسه‌کانی خو‌م په‌ژیوانم.

گۆدهرز، بارام، فه‌ره‌اد، قوباد، شیدوش، شاپور، گورگینی میلاد، توس، فه‌ریبور و که‌سته‌هم و چەند پالەوانیکی دیکه بۆ لای رۆسته‌م وه‌ری که‌وتن.

گۆدهرز گوتی رۆسته‌م ئاخ‌ر چ بووه؟ بۆ وا تۆ له شای ئیران دلت ئیشاوه؟ ئیمه هه‌موو پالەوانان به بی تۆ ژیانمان نابیت. هه‌موومان بۆت دلت‌ه‌نگین، تۆ ئەی بالاده‌ست و یه‌که‌مین شه‌رکه‌ری نیو دلیران، گوی به قسه‌ی پادشای ئیران مه‌ده، ئەو بیه‌هۆش و مه‌ستی تریاکه، ئەو توندی کرد تۆ مه‌یکه؟

رۆسته‌م گوتی ئەی گۆدهرزی ئاقل و زانا، تکایه که‌م قسه‌ی پووچ و بی برانه‌وه بکه، من و پاکی خو‌م پیکه‌وه به‌لینمان داوه، له ئیمرو به دواوه هه‌تا رۆژی مردن، هه‌رتا زیندوو بم له سه‌ر رووی ئەم جیهانه، له پادشای ئیران خو‌ش نابم. من که گورز و ره‌خشی خو‌م هه‌بیت، چ ترسم له رق و قینی پادشایه؟

گۆدهرز سه‌ر له نوێ ده‌ستی به قسه‌ کرده‌وه و گوتی ئەی پالەوانی مه‌یدانی شه‌ر، هه‌رچی تۆ بلی راسته، به‌لام دواقسه و سه‌ره‌نجام هه‌ر ئەمه‌یه که ئیرانییه‌کان تانه و ته‌شه‌ری زۆرت لی ده‌دن و ده‌لین رۆسته‌م له زۆراب ترساوه.

رۆسته‌م به بیستنی ئەم قسه‌یه تورهبییه‌که‌ی ره‌وییه‌وه و هیور بووه‌وه، له تانه و ته‌شه‌ر و بوختانی خه‌لکی ترسیکی زۆری لی نیشت. به قسه‌ی گۆدهرزی کرد و که‌رایه‌وه بۆ لای که‌یکاوس شا.

پادشا چوو بۆ پیشوازیی رۆسته‌م و گوتی: من قسه‌یه‌کم کرد، تۆش دلگران مه‌به لیم. من وه‌ک مندالی خو‌م چاو له تۆ ده‌که‌م، من له وه‌دره‌نگ هاتنت تووره بووم به‌لام

ئىستا پەژىوان و خەمبارم، بۇ تۆ رەنگ بە رۆخسارمەوۈ نەماوۈ. دەستم بە داوئىنت.
راستە تۆ پادشاھىت بە من دا و تۆ منت کرد بە شا، كەوابوو ئەم ئەركەى خۆت ھەتا
سەر جىبەجى بگە.

رۆستەم گوتى ئەى پادشا من تاوانبارم، بمبورو ۈ من شەرمەزارى تۆم. ھەتا كە
لە سەر ئەم دنيايە، زىندوو بم، من بچووك و خزمەتكارى تۆم. من يەككىم لە
غولامەكانت، غولام خەتا دەكا و ئاغا دەيبەخشىت. غەمىشت نەبىت زۆرابت بۇ لە
دار دەدەم. ئەو كە بەرھەلستكارى تەختى شاھىتەى كەيكاسى كردوو، بىجگە لە
مردن شتى دىكەى بە قسەت و نسیب نابىت.

شا گوتى ۈەرە با ئىمشەو پىكەوۈ پىالەيەك نۆش بگەين، بەيانى زوو جلى قىن و
تۆلە لە بەر دەكەين. دەبى ئەوۈندە لەشكەرى بى ئەژمار بكىشم، كە دنيا لە زۆرابى
جەنگى تارىك بگەم.

رۆستەم و شا روويان لە كۆشك کرد، ئەو شەوۈ ھەتا شەفەقى بەيانى، دەنگى
مۆسقىقا ھەتا ئاسمانان دەچوو، شەرابى بۇ غەنبەرىن لە پىالەدا نۆش كرا، راز و
چىرۆكى دلبەران گوپى بۇ گىرا و داستان و بەسەرھاتى يەكەكەى پالەوانان باس
كرا.

بەيانى كە زەردەى خۆر ۈدەر كەوت، شا فەرمىانى بە توس دا كە بە پەلە و بى
راوستان لەگەل گۆدەرز، ئالا بەرز بگەنەوۈ و سوارانى شەركەر رىكوپىك بە رىز لە
يەك جيا بگەنەوۈ. سەد ھەزار كەس لە سوارچاكانى دلپىر بە رىز لە بەردەم كۆشكد
ئامادە بوون. ئەوۈندە ھەژمارى لەشكەر زۆر بوو كە تۆماركەرانى لەشكەر نەيانتوانى
ناوى ھەموو سوارەكان تۆمار بگەن، بىجگە لەوۈ قەلەم و كاغەزىش بەشى نەكرد.
دەستوور درا بەخەزىنەدار، قەلغانى جۆراوچۆرى سەدان رەنگ بە نىو لەشكەردا
دابەش بكا. سوارانى پادشا، فەرەيدوون ئاسا، ھەموو جلى شەريان لە بەر كرد. لە
تەپلى شەپ درا و بەرەو شەپ ۈەرپى كەوتن، لە ۈەرپىكەوتنى لەشكەردا، يەكسەر ۈلآت
ۈەك شەوى درەنگ تارىك داھات. ھەرچى بەرد لە دەشت و سەحرا بوو، پۆلاى
حەوت جۆش و كپوى خارا لە ژپى سىمى ئەسپى سواراندا بوون بە تۆز و خۆل و

بهره و ناسمان پیچ و لوول وه ههوا كهوت. دواى سى رۆژ و سى شهو غارغارینى سواران سه رنه نجام گه شستنه سه ر پیگای سپی قه لا. به گه شستنى له شكه ر و لات به هوى تۆز و خو لى بن سمى نه سپان تاريك داهات، وهك ده ریايه كى رهش، وهك قير.

له لای ديكه وه، له ديوى له شكه رى توركان، هومان كه له به رزايى قه لا كه وه له دووره وه تۆز و خو لى هاتنى له شكه رى ئيرانى ديت، به رهنگيكي بزركاوه وه چوو بو لای زۆراب و وتى پاله وان ده بى په له بكه ين و هيچ كاتى راوه ستان نييه. له ئيرانه وه له شكريتكى زۆر و زه به ن له ژير نه مر و فه رمانى كاوس شادا به ره و لامان دين. زۆر ده ترسم و په شيو حال م، له هاتنى نه وه له شكه ره گه وره يه دانگه رانم.

زۆراب وتى: هومان نه جيگه ي خه م و خه فه ته، نه گه ر سه دى وهك كه يكاوس و سه د له شكه رى له وه گه وره تريش بيت، تيكرا به ده ستى من ده كوژرين و له نيو ده چن. زۆراب بى تۆز قاليك ترس و له رز وه سه ر بورجى هه ره به رزى قه لا كه وت و چاوى له له شكه ر و سپاى ئيران كرد. هه موو ده شتايى و كي وه كان له هاتنى نه وه هه موو له شكه ره ته خت و هاموون بوو بوو و له نركه ي نه سپه كان عه رز ده كو لى. چه ند هه زار به يدا خيك به ره و ناسمان هه لكرابوون و ده شت و ده ر له بوونى نه وه هه موو له شكه ره وهك ده ریا شه پولى دهدا. له بوونى نه وه هه موو له شكه ره پلینگان له كي و مره ي شه ريان ده كرد و شي ره كانيش هه له اتبوون.

زۆراب فه رمانى دا، هه ژيرى ده سته سه ر بيننه لای، هات و له بن پيدا كر نو شى برد. هه موو جه سته ي له قه فى زنجير درابوو، ته و قى كى سه دان هه لقه يى له ملي كرابوو.

زۆراب گوتى نه ي هه ژيرى ماندوو و په شيو حال، ئيمرو باس و خوا سي كى زۆرت لى پرسيار ده كه م. له گيو له گو ده رز له بارام و توس، له رو سته مى زال و له كه يكاوس شا. هه ر پرسيار يكم لى كردى ده بى راستم پى بل يى. نه گه ر ده ته وه ي باروودوخت بو ناسان بكرى؟ نه وه چ پرسيار يكم كرد، وه لامى راستم بده وه. نه گه ر راست بل يى نه وه راست دپته رى و نه گه ريش راستگو نه بى نه وه بزانه خه رابت دپته ريگا.

هه ژير وتى نه ي جه وان، هه رچيه كه له سه ر پاله وانان پرسيار بكه ي نه وه هه ره وهك

به‌یبتبیزان وه لامت ددهمه‌وه.

زۆراب پرسپاری کرد: ئەو خیمه زێرچنه نیلینگی رهنگه، که هه‌سوونه‌کانی له زێر و گوریسه‌کانی له هه‌وریشمه، هه‌ژماریک فهرشی زێرچن و قوماشی دیبای حهریری چینی که له نیوان کورسی زێریندا داخراون و چادریکی زۆری بی ئەژمار له نزیکی خیمه‌که هه‌لدراون. سه‌رله‌شکه‌ریکی تاج به‌سه‌ر، سه‌رمه‌ست به‌ سه‌ر کورسیی عاجوه دانیشتوووه و به لای دهستی راسته‌وه و له بن ئالاکه، ریز ریز سوارانی شه‌ر کۆبوونه‌ته‌وه. ئەو سامی ترسناکه و سامی سامدارانه، کتییه؟ ناوی چییه؟

هه‌ژیر: ئەوه خیمه‌ی که‌یکاوس شا، شای خاوه‌ن به‌زم و رهم و له‌شکه‌ره.

زۆراب پرسی: ئەو خیمه سوور و مه‌یله‌و ئەتله‌سه‌ که گوریسه‌کانی له تالی خه‌یاته‌ی خاو و له سیم چندراوه و هه‌سوونه‌کانی زیویه‌ند و به سه‌ر خیمه‌شه‌وه ئالای زه‌روه‌ره‌ق که وه‌ک ئەستیره‌ی به‌ره‌به‌یان دهره‌وشیته‌وه. سه‌ر ترۆکی داری هه‌سوون ئالای له وینه‌ی که‌له ئەژدیه‌ای که له کالای به نرخ و قوماشی گرانبه‌ها چی کراوه و ده‌شه‌کیته‌وه و له بن ئالاکه‌دا که‌نجیک دانیشتوووه و ریزیک پال‌هوان به ته‌نیشتییه‌وه دانیشتون، ئەو گه‌نجه کتییه؟

هه‌ژیر: ئەوه سه‌رله‌شکه‌ر، توسی نه‌وزه‌ره.

زۆراب: ئەی ئەو خیمه زه‌رده لاجه‌وه‌ردیه‌ که هه‌سوونه‌کانی له زێر و به ده‌ست و په‌نجه رهنگینان چی کراوه. به‌یداخیک له شیوه‌ی نه‌هه‌نگ هه‌لدراوه و په‌راویزی به‌یداخه‌که به قوماشی گرانبه‌های که‌س نه‌بوو رازیندراوه‌ته‌وه، هاوکات ده‌نگی ساز و موسیقا و ته‌پلی شه‌ر به‌ سوژه‌وه له‌و خیمه‌ی گول‌ره‌نگ دێ. ئەوه خیمه‌ی کتییه؟

هه‌ژیر: ئەوه خیمه‌ی گۆده‌رن سامی ترسناکه، له شه‌ر له‌گه‌ل شیراندا هیچ ترس و خۆفیکی نییه و هه‌ر ئیستا هه‌فتا و هه‌شت که‌س له کوره‌کانی له لای حازر و ئاماده‌ن.

زۆراب: ئەی ئەو خیمه سووره گول‌ه‌نارییه، که هه‌سوونی زیویه‌ندی لاجه‌وه‌رد و گوریسه‌کانی له هه‌وریشم و به تیره‌که‌کانیه‌وه چه‌ند کلافه‌ که‌مه‌ندیک به ریز و جوانی هه‌ل‌واسراون. ئالای خیمه به وینه‌ی ماری پیوه‌ده‌ری ته‌وارئاسا و به هه‌زاران

سوار له دهورهيدا كۆ بوونه تهوه. خيمه‌ي كتيه؟

هه‌ژير: ئه‌وه خيمه‌ي گيوى خه‌نجه‌ر وه‌شينه، هه‌م كورپى گۆده‌رزه و هه‌م پاله‌وانتيكى ناسراوه، هاوكات زاواى رۆسته‌مه، شيرى جه‌سوور و بكوژى ديوانى ده‌ور و رۆژگارانه.

زۆراب: ئه‌ى ئه‌وه خيمه‌ ساف و سپى ره‌نگه، كه له نيويدا سواران ريزيان به‌ستووه. گوريسه‌كاني خيمه له هه‌وريشم و سه‌ره‌سه‌وون له سيم، گه‌نجيك هه‌ر وه‌ك خونچه گولئى ناز، گوئى له مۆسيقاي به‌ سووزى ساز گرتوووه و په‌رى تاوسى له ده‌ورى تاجه‌كه‌ى داوه و له سه‌ر كورسيى دارى عاج دانيشتوووه، كتيه؟

هه‌ژير: ئه‌وه فه‌ريبوورزى كلاوزيرين، كورپى كه‌يكاس شا و بژارده‌ى نيو شيرانه.

زۆراب: ئه‌ى ئه‌وه خيمه‌ى ديبا ره‌نگه كه ئه‌سپانى توند له‌غاو له دم كراو به‌ گورزى جه‌نگه‌وه له ته‌نشتيدا به‌ستراونه‌ته‌وه. به‌يداخيك هه‌روه‌ك چنارانى به‌رز سه‌رى له سه‌رى ئاسمان رووشاندوووه و ئالايه‌ك له وينه‌ى سه‌ره شير به‌ باى به‌رى به‌يان به سه‌ر سه‌ريدا ده‌شه‌كيتته‌وه. هى كتيه؟

هه‌ژير: ئه‌وه خيمه‌ى بارام نه‌وه‌ى گۆده‌رزه، له خوشناوى و پياوچاكيذا له هه‌موو جيهاندا ناسراوه.

زۆراب: ئه‌ى ئه‌وه خيمه‌ سه‌خت و قايمه‌ى له زير چنراوه، كه هه‌ر له خيمه‌ى جه‌مشيدى دارا ده‌چيت و قه‌راغه‌كاني زيرچن و په‌راويزه‌كاني گولله‌نارى و كالاى به‌نرخى تيدا به‌كار هاتوووه، هه‌سه‌وونه‌كه‌ى له دارى عاج و به‌ زير رازاوه‌ته‌وه، به‌ ئاوى گولاو ئاوپرژين و به‌ موشكى ئاسك بۆن دراوه. به‌يداخيك له ده‌وره‌ى خيمه‌كه‌ با ده‌يشه‌كيتتته‌وه كه سه‌رى له ئاسمان به‌ ئه‌ستيران گه‌يشتوووه. كه‌سيك به‌ شادى و خووشى دانيشتوووه و كه‌يانى نيو شايانى كه‌يانيشى به‌ خيالدا نايه‌ت، ئه‌وه‌كه‌سه كتيه؟

هه‌ژير: ئه‌وه بيژهن خوشكه‌زاي رۆسته‌مه.

زۆراب: ئه‌ى ئه‌وه خيمه‌ كه‌سكى نيلى ره‌نگه، كه سه‌رى ئالاكه‌ى له وينه‌ى ئه‌ژده‌ه‌اى شه‌ر درووست كراوه، مي‌خه‌كاني داوينى له سيم و سه‌ره‌سه‌وون له زير، گوريسى هه‌وريشمى كيشراو، تيره‌كى دانه‌به‌ندى به‌ ئاوى گولاو ئاوپرژينكراو و به‌ ده‌وره‌يدا

پهردی بئ ئەژمار کیشراوه و به سهد شیوه به هزاران گوریس به ستر اوتهوه. پیاویک به جل و بهرگی شهروه و به گورز و گوپالی ترسناک به دهستهوه، ههروهک شیریکی سهرمهست له سه کورسی دانیشتوووه و غولامانیش دهست له سه سینگ له پهناي راوهستاون. رهخشیک له نیوان خیمهکهیهوه دیاره و ههوسارهکهی سورمه چنراو زینی تهیاری له پشته و ژمارهیهک کلافهی کهمندی له چهرمی خاو سازکراو به زینهوه ههلواسراون و به نیو یهکدا قه‌مچیان خواردوووه، چهک و کهرهستهی شه‌ری له خوی داوه، خهفتانه‌کهی به چهرمی پلینگ پاراوهتهوه. من له نیو پال‌هوانگه‌لی ئیرانیدا تنیا ئه‌و پیاوه و ئه‌و رهخشه و ئه‌و کلافه کهمندانهم په‌سهند کرد، ئه‌و کهسه، ئه‌و سامی سامناکه، زور ترسناکه، کتییه، پیم بلی، نه‌کا زوو به دهستم بکوژری؟

هه‌ژی‌ری شووم، به مه‌کر و فیل و ته‌له‌که هاته قسه کردن و گوتی: ئه‌ی زوراب، لیم ببوووه، ناوی ئه‌و کهسه‌م له بیر نه‌ماوه. هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانم که پال‌هوانیکی سامناک و پر زوره و ماوهیه‌ک نییه که له ولاتی بوخاراوه هاتوووه. وهک بیستووومه هاویری له‌گه‌ل چهند هه‌زار شه‌رکه‌ری ئازا وه هانا و کومه‌کی شای ئیرانه‌وه هاتوووه.

زوراب: ئه‌ی باشه پیاوی شوومی دل له به‌رد ئه‌ی رۆسته‌م پال‌هوانی شه‌ر له کوپیه؟ ده‌روازه و سه‌را و چه‌تری خیمه‌ی ئه‌و له کوپیه؟ ئاخ‌ر له چ لایه‌ک باره‌گای داناوه؟

هه‌ژیر: ره‌نگه ئیستا چووپیته باغی ره‌نگاو‌ره‌نگی هه‌زار گول و له بن سیبه‌ری چه‌تری چنارانی به‌رزدا لپی دانیشتی. گوی له موسیقا و ئاهه‌نگی رۆح و ده‌روونی خوی گرتوووه و به هانای سپای ئیرانه‌وه نه‌هاتوووه.

زوراب: ئیستا که‌ی وهختی گه‌شتی نیو گول و گول‌زاره، له کاتی شه‌رپدا ئه‌گه‌ر شوینیک سهد جار زیاتر له سه‌رووی به‌هه‌شتیش بیت ئه‌وه دیسان به‌تال و بی‌نرخه. له هه‌ر شوینیک شاریک هه‌بووه و دارو‌غه‌یه‌کی تیدا بووه، هه‌موو له کاتی شه‌رپدا حازر و ئاماد بوون. که‌سیکی وهک رۆسته‌م پال‌هوانیکی ئاوا، له‌م کات و ساته‌دا له نیو ئه‌م له‌شکر و سوارانه‌دا دیار نییه. ئه‌مه‌ وا نییه. هه‌ژیر هه‌موو قسه‌کانت پر بوون له فیل و درۆ و ده‌له‌سه و قسه‌ی هه‌لبه‌ستراو باوه‌رت پیناکه‌م. من

هەر چهنده ههولم دا و پرسىيارى رۆسته مەم کرد، راست وهلامت نه دامه وه و درۆت کرد. له باتى ئەوه دهبى حهوت سال له زينداندا بتهيلمه وه.

ههژيرى شوومى بيشه رم، له دلى خویدا گه لىك هيناي و بردى و به خوى وت ئەم پالنه وان، زۆر پرسىيارى له رۆسته م کرد. ئەگه ر بىتوو من نيشانهى رۆسته مى بدهمى و نهيشارمه وه و راستىيه كهى پى بلیم، نه كا له م دركاندهى من رۆسته مى زال زهرمه ند ببى. هه ر ئەمه باشه رۆسته م ئاشكرا نه كه م و خۆم بخه مه به ر تىغى شمشير و گيانى خۆم به فیدای رۆسته م بکه م.

هه ژير به زۆرابى وت: باوكى من به گوڤه رزى خه نجه ر وه شين ناسراوه، حه فتا و هه شت كورى هه يه، چ ده بى با له نيو رۆله كانى خزم و هۆزا، منيان له نيودا نه يم. زۆراب توش كه م بترسه، له بىرم به ره وه، وا بزانه هه ر من له داىك نه بووم. من له مردن ناترسم، له كوشتنم قسوور مه كه، نامه رد ئەو كه سه يه يه زدان له قه برى بنى به مه رگى يه زدانى بمرى.

زۆراب به ر قدا چوو، غه زه ب داى گرت و به رى چاوانى ره ش بوو، به تور په بىيه وه گوڤاندى، هه ر دوو ده ستى له پشتى پياوى هه رزه كار قايم کرد و له سه ر بورجى قه لاوه فرى دايه خوارى و هىچ حىسابىكى بو له شكه رى كاوس شا نه كرد، بى ترس و خۆف هاته وه له شوينى خوى دانىشت.

له و لاوه له لاي خيمه كانى له شكرى ئيرانه وه كه شه و داها ت كاوس شا مه جلىسى به زم و ره زمى به رپا کرد. گه وه ركه ان له كوڤرى تايبه تى هه لىژاره كانى شادا، ده ستيان کرد به خوارده وهى شه رابى خو شگه وارا.

رۆسته م ئىزنى له پادشا وه رگرت كه ده بى بچى و له نزىكه وه زۆراب پالنه وانى تورانى به چاوى خوى ببىنى. وتى ده بى به چاوى خۆم ببىنم چ جوڤ سوارى كه؟ بو چى هاتوو و به ته ماى چىيه؟

رۆسته م جلى شه وه رهنكى وه ك تورانىيانى له به ر کرد، له تارىكه شه وه دا مى رىگای وه به رگرت. به وه ده شته دا به بى ترس و خۆف به نيو قوشوونى توركاندا خوى له خيمه ي زۆراب نزىك كرده وه. دىتى به زم و ره زمى تورانىيه كان گه رمه، زۆراب هه ر

خەرىكى خواردنهوهى شەراب بوو، لە لای دەستە راستى هومان دانىشتبوو و لەو لای دىكە بارەمان كۆپى گەرم كردبوو. ژمارەيهك لە پالەوانان سەرخۆشى بادە بوون.

رۆستەم لە قەلەفەتى زۆراب ورد بووهوه؛ بە بەژن و بالادا وهك سامى گران سوار دەچوو، وهك شىرېك دەچوو كه هەر ئان بە تەماى پەلاماردانى نىچىره. رۆستەم سەرى سورما، كه زۆرى سەرەنج دايه، هەروهك خۆى دەچوو، بە خۆى وت؛ ئەى يەزدانى پاك لە دەست و مەچەكدا هەروهك من دەچى، بەو دەستانە دەتوانى خەنجەر لە رووى ئاسمانى حەوتەمىن بوەشىنى. لە بەژن و بالادا سامى نەريمان بۆ خۆيهتى. رۆستەم شىت و حەيران لە چاولىكردى تىرى نەدەخوارد و هەروا چاوى تى برىبوو.

ئەو دەمەى زۆراب لە ولاتى توران پەشتىنى شەرى بەست و خەرىكى خۆئامادەكردن بۆ هتيرشكردنە سەر ئيران بوو. تەهيمىنەى دايكى پالەوانىكى بە ناوى ژندەرەزم لەگەل خست و ئامۆژگارى ئەوى كرد كه هەر چۆنىك بووه رۆستەم و زۆراب بە يەكترى بناسىنى. تەهيمىنە بە ژندەرەزمى گوت: كه گەيشتنە خاكى ئيران، دياره كه كايكاوس شا، لەشكەرىكى گەوره دەنيرتە سەرتان. كه شەرى دەستى پى كرد و دەنگ و هەياھۆى ئازايان لە شەردا بەرز بووهوه كه رۆستەم لە دوورەوه دى، بە ئەسپايى و دلنباييەوه بچۆ بۆ لای. كړنۆشى بۆ ببە و خۆت بخە بن پى و ناو و نيشانەى زۆراب كورەكەى بۆ باس بكە. با زۆراب بە دەستى باوكى نەكوژى.

ئەو شەوه قسەت و نسيب رۆستەمى گەياندە نزيك زۆراب و ئەويش لە تەماشاكردنى زۆرابى جەنگى تىر نەدەبوو. لەو دەمەدا ژندەرەزم لە نەكاو هەستا و بە پەلە بەزم و رەزمى كۆپى زۆرابى بەجى هيشت. لە مەستى شەرابى بادەى بۆ عەنبەرين، هىچ هۆش و ئاگای لە سەر خۆى نەمابوو، لە خىمە هاتە دەر. ژندەرەزم ماوهيهك بە دەورويشتى خۆيدا روانى، ئاخەرەكەى رۆستەمى ديت كه لە پەناى خىمەكە خۆى مەلاس داوه. هەرچى ژندەرەزم پرسىارى لى كرد، رۆستەم بىدەنگ ما و هىچ وهلامى نەدايهوه. ژندەرەزم لە ترسان و لە شلەژانى خۆيدا بە رەنگ بزركاوى

پشتینی رۆستەمی گرت و بە بێ ئەوەی بزانی چ دەکا، بەرەو لای خۆی رای کیشا. رۆستەم لە تورەیییدا هەنگاویکی بۆ پیشەوێ نا و بەو پەڕی هیژی خۆیەووە مستیکی وای لای دا، کە یەكسەر هات بەلادا و میشکی پزایە نیو دەمی. ژندەرەزم خەلتانی خوین بوو و دەستبەجی گیانی سپارد.

ویستی یەزدان ئەو بوو کە باوک و کور لە یەك ئاشکرا نەبن و کور لە باوک زەرەرمەند ببی.

ھومان و بارەمان ھەستان و لە خیمە هاتنە دەری، دبتیان تەرمی بێ گیانی ژندەرەزم کەوتوو. تووشی سەرسورمان بوون کە ئەمە کاری کێ بوو؟ چوونە لای زۆراب وتیان: بۆ خۆت سەلامەت بی زۆراب، ژندەرەزم کوژراو، نازانین کێ ئەو کارە کردوو؟

زۆراب لە تورەیی و قیندا رەش ھەلگەرا و پیالە بادی خۆش گەوارای لە دەست بەربووووە. هات و تەرمی ژندەرەزمی دیت، ئەویش زۆر تووشی سەرسورمان بوو. زۆراب گوتی: ئەی ھەفالان ئیمشەو ھەتا بەیانی، ژمارە یەك لە پیاوانی لێزان و شەڕکەر دەبی بە چواردەرەوی لەشکەردا بە بێ ترس هاتوچۆ بکەن پاسەوانی بدەن. گورگیک هاتوو و بە دزییەووە مەڕیکی بردوو. مەگەر من مردووم ئاوا سووک و ئاسان مافم بخورئ؟ بۆ ژندەرەزم هیچ نیگەرەن نەبن، بەیانی زوو ئەوێ ئەمە کردوو وەگیری دەخەم و تۆلە لای دەکەمەو.

کاتیک رۆستەم بەرەو دوا بۆ لای ھوردووی ئێرانییەکان گەرایەو، لە سەر رێگادا پالەوان گیوی دی. گیو ئەو شەو پاسەوانی تاییبەتی شا و کیشکچی لەشکەر بوو. گیو شمشیرەکە ھەلکیشا و بەرەو لای رۆستەم تاوی دا، بەلام پالەوان ھەر زوو گیوی ناسییەو و گوتی: نەکە ی نووری چاوانم، سواری قورس و گران و ھەلبژاردە ی من.

گیو پرسى رۆستەم ئەو لە کوئ بوو؟ بە تاقى تەنیا بۆ کوئ چوو بوو؟

رۆستەم: چووم زۆراب ببینم، پشتین بەستووی شەر، مەردی نیو مەردان ببینم. لە بەژن و بالادا ھەر ئەلێی لە تۆوی بنەمالە ی سامە. حەیف و مەخابن کە پالەوانی ئاوا کە لە سەر ھەوران شمشیر دەو شینئى ھی ولاتی تورانە و دەزانم سەرئەنجام بە دەستی من بێ سەر دەمینتەو.

پۆستەم ھەموو بەسەرھاتی ئەو شەو و لە دوورەووە بینینی زۆرابی بۆ گێو
گێرپرایەو. دواتر بە دەروونیکی پر لە ژان و خەفەت چوو ناو خێمەکەیی خۆی،
پیالەییەک شەرابیشی پێ نەخورایەو. سەری لە سەر گورزەکەیی دانا و خەوی لێ
کەوت.

بەییانی کاتیکی کەشپەر قوولاندی و پەردەیی تاریکی شەو دریا و لەشکەری خۆر بە
فەرمانی یەزدانی عەرز و ئاسمان لە لوتکەیی بەرزی کێوکانەووە ئالای ھەلکرد.
جوولان و خرۆشان لە نیو جەرگەیی لەشکەردا سەری ھەلدا و تەپلی شەر لە بارەگای
پادشاو لێ درا.

زۆرابی جەنگی لە خەو ھەستا و جل و کەرەسەتەیی شەری فەرەنگی لەبەر کرد و
پێی لە ئەسپی جیھانپێو دا و رووی لە لەشکەری ئێران کرد. یەکسەر رووی لە
خێمەیی کەیکائوس شا کرد و ھەشتا و دوو میخی خێمەکەیی ھەلکەند. گەورەکان لە
دوورەیی خێمەیی شا لە ترسان ھەلھاتن.

زۆراب بە شیوہیەکی گۆراندی و بە دەنگیکی وا بەرز و ترسناک ھاوری کرد کە
ھەرچی ئازایانی شەر لەوێ بوون زالەترەکی بوون و لە جێی خۆ وشک بوون.

زۆراب گوتی: کەیکائوس ئەگەر تۆ پادشای، ئەگەر تۆ سەرلەشکەر و سەرداری
سپای ئێرانی وەرە بۆ مەیدان، شەری شێران و شەری ئازایان بە چاوی خۆت ببینە؟
من سویندەم بە یەزدان خواردوو کە ئیمرو لە مەیدانی شەر ھەتا لە خێمەکەت
نەتکیشمە دەری و بە عەرزدا پات نەکیشم و لە بن پێی بەیداغدا نەتەم لە دار، من
ئیمشەو ناگەرپێمەو و ئارام و ئوقرە ناگرم.

کەیکائوس بە پەلە و دەستبەجێ گێوی بە شوین پۆستەمدا نارد و گوتی:
پالەوانیکی گەنجی دەست و پەنجە قەوی ھاتوو، کەس توانای بەرپەرەکانیی لەگەلدا
نییە، مەگەر تەنیا ھەر ئەو بیکوژی.

پۆستەم قەلخانی لە شان کرد و سواری پەخش بوو. ھەلاوبەزم و واوہیلا لە نیو
لەشکەردا بەرپا بوو.

لەو لاوہ کەیکائوس شا بە جارێک ئوقرەیی لێ برا. وتی ئەو پۆستەم بۆ نەھات،

درهنگه، ئەوەتانی لەشکه‌رمان که‌وتووته ژێر چه‌پۆلی شێره‌وه.

پۆسته‌م هات و گو‌تی: ئەمه چیه، ئەمه دێوه که‌ ئاوا، له‌شکه‌ریکی نیگه‌ران و په‌شێو کردوو؟ به‌بی‌ی راوه‌ستان چوو مه‌یدانی شه‌ر و روو له‌ زۆراب گو‌تی: زۆراب ئە‌ی مندالی ساوا، ئەوەتانی له‌ گێژاوی ده‌ریای بی‌ ساماندا وه‌گیر که‌وتی. ئە‌ی هه‌ژاری سه‌رکێش، خه‌یال پرش و بلاو، ئیستا بزانه‌م چۆن له‌ بن زه‌بری گورزدا نه‌خشی عه‌ردت ده‌که‌م.

زۆراب گو‌تی: ئە‌ی پیری دنیا دیتوو، ئە‌ی چه‌ماوه‌ی ده‌ستی خه‌فت و زۆرداری ده‌ور و رۆژگار، له‌ لای تیگه‌هه‌شتوان، قسه‌ی سووک و ناپه‌سه‌ند هه‌ر شایسته‌ی تۆیه. ئە‌گه‌ر تۆ ده‌ریا بی‌ من بام، له‌ نیو هونه‌رمه‌ندانیشدا، هونه‌رزاده‌م. به‌ئێ‌ پیره‌پیاو، شێتی که‌م ئاوه‌ن، ئیمه‌رۆ به‌ که‌مه‌ندی چه‌رمی خا و له‌ به‌رکۆبه‌ی زینه‌وه ده‌ته‌ینه‌م خوار و سینگت به‌ ئە‌لماسی هیندیکار دوو که‌رت ده‌که‌م.

پۆسته‌م: وه‌ک ده‌لێن وته‌ی چه‌ور و نه‌رم باشتره‌ له‌ ده‌نگ و ئاوازی بی‌شه‌رم. به‌ئێ‌ تۆ مندال و که‌مه‌زموونی، هه‌شتا شه‌ر و زه‌بری گورز و گو‌پالت نه‌چێشته‌وه. هه‌شتا گه‌رمی و ساردی دنیا پر له‌ زو‌لمت نه‌ به‌ چاوی خۆت دیوه‌ و نه‌ گو‌بێستی بووی. من پیری به‌ ئە‌زموون و بی‌ وینه‌ی سه‌رده‌مم، من شێری جه‌سووری پلینگ کو‌ژم. کامه‌ ئە‌ستیره‌ی چه‌رخ و فه‌له‌ک هه‌یه، ده‌زانی که‌ ئازایه‌تی و جه‌سووری شێران له‌ لای منه‌.

دیاره‌ مردن و ژیان هه‌ر به‌ ده‌ستی یه‌زدانه‌، هه‌موو په‌له‌وه‌ر و گیانه‌به‌ریکی وه‌حشی گشت به‌ ئاوه‌ن و تیگه‌هه‌شتنی خۆیان پۆله‌ی خۆیان ده‌ناسنه‌وه به‌لام که‌سێکی وه‌ک پۆسته‌می گه‌وه‌رناس، ئیمه‌رۆ له‌ مه‌یدانی شه‌ردا به‌و شێوه‌یه‌ له‌ پۆله‌ی خۆی هه‌راسان بووه‌. ئە‌مه‌یه‌ سووری گه‌ردوونی هه‌ر وه‌ک ره‌نگ.

پۆسته‌م و زۆراب هه‌ر چه‌نده‌ له‌ یه‌کتریان روانی که‌س که‌سیان نه‌ناسی، ئاخه‌که‌ی ملیان له‌ شه‌رنا، قه‌لغانه‌کان دادراوه‌وه، ده‌ست له‌ داری نێزه‌ی مووقلێش هه‌ل پێ‌ کرا، نێزه‌، گورز و شمشیر دران به‌ یه‌کدا و هه‌چکامه‌یان له‌ برینی جه‌سته درێغیان نه‌کرد. له‌ مه‌ودای ئە‌لماسی نێزه‌دا، هه‌لقه‌ پێزه‌کان ده‌بچران و ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر عه‌رز.

داری سهره‌نیزه شكا، نيزه ته‌واو بوو و نه‌ما، دل‌په‌ی خوین له نیو بریناندا توپخه‌ره‌ی به‌ست. تاویک به شمشیر و تاویک به تیرکه‌وان شه‌ر کرا، هر دوو ئه‌و په‌ری زوری خوین له زه‌بروه‌شان‌دان به‌کار هینا. دوو کیوی بی سامان میان له شه‌ر نابوو، نه‌ئ‌میان ده‌به‌زی و نه‌ئ‌ه‌وی دیکه‌شیان کولی د‌دا.

رؤسته‌م زور ترسا و له به‌ر خو‌یه‌وه ده‌یگوت: ئه‌ی یه‌زدانی پاک، من هر له مندالییه‌وه فی‌ری ئه‌زمونی شه‌ر بووم، دیوانی شووم و سه‌رلیش‌تیاوم کوشت. ئای که چه‌نده شه‌ری دیوانم لا ئاسان بوو، ئای که قه‌د وهک ئیستا یاس و هر‌اسان نه‌بووم.

رؤسته‌م له د‌رد و ژاندا ره‌ش هه‌لگه‌ر‌ابوو، تاوی به ره‌خشی چابوک و توند‌ره‌و دا و به‌و په‌نجه پر زورانه‌ی که کیوی له بن هه‌لده‌که‌ند، پشتینی زورابی گرت، به هه‌موو هی‌زی باسکه‌کانی هینا و بردی، به‌لام ئه‌و له جیگه‌ی خو‌ی نه‌جولا.

که نوره‌ گه‌یشه زوراب، گورزی کرده نیشانه، خو‌ی خسته بن ئه‌سپه‌که‌ی و له‌و لاه به هه‌موو هی‌ز و قوه‌تی خو‌ی گورزی له رؤسته‌م وه‌شان‌د. قه‌لخانه‌که‌ی ورد و خاش بوو، به‌لام رؤسته‌میش له جیگه‌ی خو‌ی نه‌بزوت و ته‌نانه‌ت هاواریشی لی هه‌لنه‌ستا.

زوراب گوتی: مادام له ژیر زه‌بری گورزم نانالی، بیگومان تو رؤسته‌می زالی. رؤسته‌م گوتی: ئه‌گه‌ر تو بکه‌ویته ده‌ستی رؤسته‌م، ئیتر دنیا به چاوی خو‌ت نابینی. رؤسته‌م پاله‌وانیکی پر زور و سامداره، له لای ئه‌و فیله‌ته‌نه من هیچ نیم، ته‌نانه‌ت شایانی ئه‌وه نیم شمشیری مه‌یدانی شه‌ریش هه‌لبگرم.

که گورز و شمشیر که‌لکیان نه‌ما، هر دوو خه‌مبار و دل به خه‌م له ئه‌سپه‌کانیان دابه‌زین. حه‌لقه‌ی پشتینیان له زین کرده‌وه، که‌م‌ند و که‌مانیان خسته سه‌ر ع‌رز و ئه‌سپه‌کانیان به به‌رده‌وه به‌سته‌وه.

ئه‌وجار ده‌ستیان کرد به زوران‌بازی و جه‌سته و ر‌وحیان به یه‌زدان سپارد، پشتینی یه‌کترینیان گرت و ده‌ستیان له یه‌کتری هه‌لپیکا. زوراب ده‌ستی له پشتینی رؤسته‌م گیر کرد و رای کیشا، چه‌ند جار رؤسته‌می ماندوو و خه‌مباری هینا و بردی و سه‌رئه‌نجام دای به ع‌رزی ره‌شدا. هر وهک شیریکی تینووی نیچیر، له

سەر سینگی رۆستهم دانیشت. دەستی برد که به ئەلماسی هیندیکار سینگی رۆستهم دووکەرت بکا، رۆستهم کەوتە قسەکردن:

زۆراب ئەی پلینگی بی سامان، ئامان گوپی بگره و یاسای سەر بەرزان له مەیدانی زۆرانبازیدا پیشیل مەکه. کاتیک له مەیدانی زۆرانبازی کەسیکت یەکهەم جار له عەرز دا دەبی ببەخشری بەلام بۆ دووهمین جار که له عەرزت دا، ئەودەم سینگی به ئەلماس دووشەق بکه.

رۆستهم به سەد فیل و تەلەکەبازی خۆی له دەستی زۆراب پلینگی نەترس رزگار کرد. شەو هات و هەر دووکیان پەشیو و خەمبار بەرەو لای خیمەکانیان گەرانەوه. هومان له زۆرابی پرسى: ئەی زۆراب ئیمرو چت کرد، وا دیاره له مەیدانی شەپ، چارەسەریهکت نەکرد.

زۆراب: شکم نییه که ئەو کەسه رۆستهم بوو، سەد گورزم لی دا دیسان وهک ئەوه وابوو هیچی لی نەدراوه. قەلخان و زری ورد و خاش بوون بەلام ئەو نەترسا و له جیگەى خۆی نەجولا. به گورز و شمشیر و کلافەى کەمەند، هیچ نەکرا و هیچکامەیان لێ کارىگەر نەبوون، ئاخەرکەى ملمان له زۆرانبازی نا. سەرئەنجام به هەزار حال دام به عەرزدا بەلام نەمکوشت و بەخشییم به یەزدان. بهو شیوهیه له دەستم رزگاری بوو.

هومان: بۆ بەختی خۆت زۆر هەلەت کردوو، کارىکی زۆر خەرابت کردوو. تۆ ئەوت نەکوشت، ئەو تۆ دەکوژی و لەشکەرەکت ئاواره و سەرگەردان بەرەو توران دەگەرێتەوه. شیرىکی وا بکەوێتە داوت، تۆش له بەر ناتىگەیشتوویى به خۆرایى له کیسى خۆتى بەدى. ئەگەر هاتوو ئەمجاره پالەوانت وه چنگ کەوت، ئەمان و دەرفەتى مەدەرى و به خەنجەرى هیندیکار جەرگی هەلبدره.

لهو لای دیکهوه رۆستهمی ماندوو له کاتی گەرانەوه بۆ نێو خیمەکەى کەیکاوس پرسىاری کرد، ئەرى فیلەتەن چۆنى، تاقە گەنجیک بوو دەستەکانیت نەبەست؟ یان به زەبرى گورزت نەتکوشت؟

رۆستهم: ئەى شا حالم زۆر پەشیوه، گورز و گوپالیشم وهفريام نەکەوتن. به دەستی کەسیکەوه گیرۆدەم مەگەر هەر یەزدان بۆ خۆی یارمەتیم بدا. چەند سال و

چهند وهخته من پالّه وانم، بکوژی دیوانی مازهنده رانم، له شه‌ری دیوی جادووگر
نه ترساوم، هه‌موو جیهان به تهنیا سوار گه‌راوم به‌لام ئیستا به دهستی تازه
پیگه‌یشتوویکه‌وه گیرم کردووه، پشتم له بنی ئەم باره‌دا چه‌ماوه و له گیانی خۆم
بیزارم.

هه‌تا نیوه‌شه‌و رۆسته‌می داماو و زه‌لیل، فرمی‌سکی هه‌ل‌پشت و له یه‌زدان
پاراپیه‌وه:

بۆ خۆم ده‌زانم که تاوانبارم، هه‌له و خه‌تاکارم، یه‌زدان به هانامه‌وه بی، من تهنیا
بالم، ئەگه‌ر یارمه‌تیم نه‌دهی په‌شیوه‌ حال‌م. هه‌ی پادشای پادشاکان، ئەی
وه‌فریاد‌په‌سی هه‌موو ری لئ ونبووان، یارمه‌تیم بده که به تیغی زۆراب جه‌رگم پاره
نه‌بیت. وه فریام که‌وه هانام بۆ تو هیناوه، ئەگه‌ر هی‌زم وه‌به‌ر نه‌دهی تاقه‌ت و توانام
نه‌ماوه.

رۆسته‌م هه‌تا به‌ره‌به‌یان نزا و پارانه‌وه‌ی زۆری کرد و ئاخه‌ره‌که‌ی یه‌زدانی خاوه‌ن
جیهانیش دۆعا‌که‌ی په‌سه‌ند کرد.

به‌یانی که خۆر له لوتکه‌ی رۆژه‌ه‌لات سه‌ری وه‌ده‌ره‌ینا و له بورجی که‌یوانی
ئه‌خزه‌ری دا، له‌شکه‌ری تورکی چینی له ته‌پلی شه‌ری دا و بانگی رۆژی حه‌شر له
سه‌ر زه‌وین هه‌ستا.

له لایه‌ک ریزی له‌شکری ئی‌ران بوو که ئالای بی خه‌وشی کاویانی هه‌ل‌درا‌بوو.
رۆسته‌م بۆ نه‌به‌رد له خه‌و هه‌ستا، که‌ره‌سته‌ی شه‌ری تازه ساو و ده‌مه‌زه‌ردی له
خۆیدا، پیی له ره‌خشی ته‌یار و ئاماده‌ دا و هاته مه‌یدانی شه‌ر.

له لایه‌که‌ی دیکه زۆراب که‌ره‌سته‌ی شه‌ری له خۆی به‌ست و به بی وه‌ستان هاته
مه‌یدانی شه‌ر. رۆسته‌م و زۆراب به‌رانبه‌ر به یه‌ک وه‌ستان.

رۆسته‌م: ئەی زۆراب، مندالی ساوا، دیسان که‌وتیه گێژاوی ده‌ریای بی سامان.
تۆ ریگه‌یه‌کی هه‌له‌ت هه‌ل‌بژاردووه، ئەمجاره له به‌ر زه‌بری گورزم رزگارت نابیت.
زۆراب: ئەی پیری ماندوو و په‌شیو حال، ئیمرۆ پرسیار و باس و خواسیکی زۆرم

له گه ل تودا هه يه. ئە گهر توو پوستانه مي ناوي خووت بلي، دهنه له مهيداني شهردا به بي سهر ده مي نيبه وه.

پوستانه كه له دهروونه وه دهكولا و دهخروشا قسه كانه به هيند نه گرت، گويبستي قسه و پرسياره پوله كه ي خو ي نه بوو.

پوستانه: ئە ي هه رزه كاري گيل و ناته واو، نه زان و دوور له ئاو هز و نه فام، ئيستا كاتي مهيدان و زورانبازيه، چ وهختي درو و فيل و تهله كه بازيه؟

دوو سواري شهركه به په له له كوول ئە سپه كانيان هاتنه خواره وه. ديسان مليان له زورانبازي نا و دهستان له پشتي يه كتره هه لپيكا. دوو كيو ي بي سامان به دهوري يه كدا پيچران، ههروهك ماراني ئه رقه م به دهوري يه كتريدا لوول بوون. پوستانه هه وهك شير له وهختي راودا، له كاتيكدا له رقان رهش هه لگه رابوو زورابي راکيشا و داي به عه رزدا، دهستي دايه شمشيري تيغي پر قين و هه ر چهنده زوراب هاواري كرد ئە مانه نه دا، پلينيكي بي سامان خه نجه ري هه لگيشا و به دريژاي ئە لماسي سه ره نيزه، جه رگي هه لدري و نيزه ديوانديو بوو.

بالاي نه ونمام، ساواي وهك شمشادي زيپري زوراب، به شمشير له ت كرا و له خوينا گه وزا.

زوراب هاته زمان و گو تي ئە ي پيري دل رهق وهك به رد، خو منت به شمشيري ژاراي كوشت. به لام توو تاگات له خو ت نيبه، توو له دهستي بام ده رچوونت بو نيبه. باوكي من پوستانه مه، شاي پشتين ياقووت، ئە و پاله وانه ي شيران له تاوي گورزي ده نالين. ئە گه ر خووت ده كه ي به بالنده و به ئاسماناندا ده فري ئە وه به كالافه ي كه مه ند ده ته ينيته خوار.

پوستانه يه كجي له شادي به تال بوو و دلي داته پي. به سهر سورمانه وه پرسه: نيشانه يه كي پوستانه مت له لا هه يه؟ زووكه راستم پي بلي.

زوراب: ياقووتيكه له باسكم به ستراوه، نيشانه ي پوستانه مي زاله. دايكم له توران له باسكي به ستووم، ئيستا چاوم به رايي نادا بي بينم.

پوستانه چاوي لي كرد و ياقووته كه ي خو ي له باسكي پوله ي دل برينداريدا ناسيه وه. دهستي دايه خه نجه ر هه موو جله كانه خو ي له سه ره وه هه تا خوار دادري

و به كۆل دەستى بە گريان كرد. بە دەنگى بەرز ھاوارى لى ھەستا و بە ھەردوو دەستان بە سەرى خۆيدا دا.

لەو دەمەدا گيو، بارام و گۆدەرز گەيشتنە جى. وتيان رۆستەم ئەمە چيە و چى قەوماو، بۆ ھاوار و رۆرۆتە؟

رۆستەم: گۆدەرز ھەر مەپرسە، كورپى خۆم بوو، كوشتەم و بووم بە كۆى زووخال. بە سەر پيرى و لە كۆتايى ژيانمدا، جەرگى رۆلەى خۆم بە دەستى خۆم پارە كرد. گيو و پيرى رۆستەم شين و زارىي دەكرد.

رۆستەم خەنجەرى ھەلكيشا كە خۆى بكوژى، گۆدەرز دەستى گرت. گەورەكان خەنجەرەكەيان لە دەست دەرھينا. ئەويش بۆ كورپى بە ئاوات نەگەيشتووى ھەر شين و زارىي بوو.

گۆدەرز: رۆستەم ئەو ھاتوو خۆتیش كوشت، چ كەلكىكى ھەيە، زۆراب تازە لە دەستت چوو. ئەم دنيای فانييە بۆ كەس وەفای نيە، ئەگەر ئەو مردووہ خۆ تۆ زيندووى. ئەم چەرخە پيسە ھەرواى كردووہ، ھەزاران وەك رۆستەم، زۆرابيان مردووہ. چارەنووس ھەر لە ھەوئەلەوہ واى نووسيووہ كە باوك ئاگاي لە رۆلەكەى خۆى نەبىت. چەرخى چەپگەرد لە نيو پادشاكاندا، ھۆشەنگ، جەمشيد و دارا، كامەيانى نەبردە ژير بەردى خارا. ئەژدەھاكى تازى فەريدوون دەكوژى. ئەم گەردوونە گەمەى بە كى نەكردووہ؟

رۆستەم: گۆدەرز تۆ بۆ خۆت دەزانی لەم دنيادا كەس وەكو منى بەسەر نەھاتووہ. ھەتا شمشيرى ئەلماسم كارى كردووہ و ھەتا ھيزم تيدا ھەبوو جەرگى رۆلەكەى خۆم پارەپارە كردووہ. تەنيا مەگەر بە دەرمانى ميژوويى، نۆش دەرمان ئەم برينە سارپىژ ببىت. ئەم دەرمانەش لە خەزىنەى كەيكاس شادا ھەيە و لە سووچى سندوقىكى زيردا شاردراوئەوہ. ھيوام ئەوہيە تۆى زانا، وەفريام كەوى و بگەيە ھانام، ھەستە پى و پامەوہستە، بچۆ بۆ لاي كاوس شا، عەرز و حالم چۆنە بۆى بگيرەوہ و پى بلى؛ ئەگەر لەم دنيايەدا رۆستەم ھەلەى كردووہ و تاوانى نەبەخشاوى ئەنجام داوہ، بيبەخشە و تۆزىك نۆش دەرمانم بۆ بنيرى. لە باتى ئەو چاكەيە ھەردوو چاوانى بۆ دەردىنم. ئەگەر نۆش دەرمانى ھەيە، دريغى نەكا، ئەو

رەنجەي ئىستا من دەيكىشم ئەويش رەنگە پۇژىك بە كۆلەوهى بگرى. ئەگەر بىتوو يەزدان بەو دەرمانە تيمارى زامى زۆراب بكا ئەو ھەموو سات و كاتىك و ھەتاكە زىندووم گيانم بە قوربانى ئەو دەكەم، ھەمىشە لە شەرەكاندا پشتين بەستە و ھەك خزمەتكار لە تەنیشتىدا ئامادە دەبم. با كاوس شا تۆزقالىك نۆشدەرمان بنىرى، زۆراب ھىلاك و لىوبەبار و تىنووه.

گۆدەرز بە پەلە و بى راولەستان چوو بۆ لاي كەيكاسو شا و گوتى پادشا، رۆستەم منى ناردووه، ئەگەر ئاغا و نۆكەرييەك ھەيە و راستە، تۆزقالىك نۆشدەرمانم بدەيە بۆ زۆراب، ئەو بەستەزمانە لە سەرەمەرگدايە.

كاوس شا: گۆدەرز لە خۆت پرسىيار بكة، تۆ بۆ خۆت لەوئى بووى كە فەرمانم بە تووس دا كە رۆستەم لە دار بدا. تۆ بۆ خۆت ئاگادار بووى كە چۆن بە قين و تورەيىيەو ھەلامى دايەو، لە توسيشى دا و نەخشى سەر عەرزى كرد. ئىستا كاتىك كە حالى ئاوا شىپريو، بەلام ديسان ھەر لە داخى منى لە دلدايە و لە سەر كوشتنى من سوورە. جاران كە رۆستەم تاقە سوار بوو و جوابە جەنگى و بە گوئى شاھانى نەدەكرد سبەي كە برىنى كورەكەي ساريژ بوو، ئىتر نە گوئى بە پادشاھان دەبزوئ و نە ئەوانىش بە ھىچ دەزانى. ئەو رۆژە رۆستەم و زۆراب يەك بگرن، پادشايتى من چ ماناي نامىنى و تەخت و بەختى شايتىم سەرەوژىر دەبى.

گۆدەرز بە پەلە و بى راولەستان گەرايەو بۆ لاي رۆستەم و گوتى: كەيكاسو ھەرەك جاران شىتى سەرسام و كەم ئاوەز بى عەقل و فامە. تووشى خەيالى ھىچ و پوچ بوو و نۆش دەرمانى نەدامى. باشتەرە بۆ خۆت بچى بۆ لاي.

رۆستەم دەستى بە گريان و شين و زارى كردهو و فەرمانى دا بە غولامەكانى لەو ديارىيە تايبەتيايە، لىفەيەكى ئاوريشمنى بۆنگولويى بە پەلە بۆ بىن. دەستى خستە سەر لاشەي رۆلە شيرىنەكەي و لىفەي ئاوريشمنى چىنى خستە بنى. زۆرابيان لە مەيدانى تۆز و خۆلويى شەر ھەلگرت و گوئىستيانەو و برديانە نيو خىمەي زەرەنگار. لە رىگادا ھەركەس زۆرابى بەو برىنە سەختەو دەدى دەستى بە شين و زارى دەكرد. دەنگى ئاھو نالە و ماتەمى پالەوانان بەرز بوو ھەو. ھەم لە لاي لەشكەرى توركان و ھەمىش لە لاي پالەوان و سەركردەكانى لەشكرى ئىران شين و

زاری بوو. گوره‌کانی وهک گيو، گۆدهرز و که‌شواد، زهواره و بارامی شيدوش و فهرهاد، به کۆمه‌ل جلی ره‌شيان پۆشی و به ناله و هاوار و گريان خرۆشان.

هاوار و ناه و ناله‌ی ده‌گه‌پشته دوا ته‌به‌قی ناسمان لای يه‌زدان.

زۆراب له دوا هه‌ناسه‌کانيدا هاته زمان و گوتی:

ئه‌ی پير، نه‌وه و توخمی زال، ئيتتر گريان و زاری به‌س که. يه‌زدان ئاواي ويست که باوک له رۆله‌که‌ی خوۆشی نه‌بينی. ئيستا له‌شکه‌ره‌که‌ی من له‌و ده‌شت و سارايه، خه‌مبار و دل په‌شيۆ، وي‌ل و واوه‌يلا دانيش‌توون. هيووا بړاو بوون، گه‌وره و سه‌رکه‌رده‌يان نه‌ماوه، هه‌موو زه‌حمه‌ت و ره‌نجيان به‌ فيرۆ چووه. ئيستا که من به ئه‌لماس جه‌رگم بړاوه، ئامانت بّي و داوات لّي ده‌که‌م که له دواي مه‌رگم نه‌هي‌لی که‌يکاوس توخنيان بکه‌وي و قه‌لتوپريان بکا. هه‌ر ئيمشه‌و که‌سيک بنيره لايان که هه‌تا زووه ئيره به‌جي بيلن و بړونه‌وه و لاتي خو‌يان. با به په‌شيوي و دلنيگه‌راني نه‌گه‌رينه‌وه توران به‌لکو له‌وي له مال و ولاتي خو‌يان دل‌يان سوکنايي بگري‌ت. ئه‌وجار گورز و شمشير و هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی شه‌رکردنم، کلاوئاسنين و جلوويه‌رگه‌کانم و ئه‌و قه‌لخانه‌ی شوينه‌واري بريني تو‌ی پيوه‌يه، بينيره‌وه بۆ دايکم، هه‌تا بۆ به‌ختي زه‌بوون و بۆ برينه سه‌خته‌کان و بۆ جه‌رگی سووتوم بگري و بنا‌لی. که شه‌و هات زۆراب له به‌ر نوکی ژاراوی نيزه گيانی سپارد و له خوۆشی و ناخوۆشيی دنيا مائناوايي کرد.

به‌يانی له‌گه‌ل بانگ و ده‌نگی يا حه‌ی، شا فه‌رمانی دا که قه‌تاره‌ی کاروان وه‌رئ بکه‌وي. بار و جبه‌خانه کيشرايه دواوه، شا له‌شکری هه‌لگرت و به‌ره‌و دوا گه‌رايه‌وه و له مولکی ولاتي کابول کۆچيان کرد.

ژماره‌يه‌ک له سوارانی کابول و ي‌زاي خزمه‌کانی زابول‌ی که وهک لافاو بارانی فرميسکيان ده‌رپشت، نه‌رؤيشتن و له لای رؤسته‌م و ته‌رمی زۆراب مانه‌وه.

رؤسته‌م هه‌ستا خيمه، پارچه‌ی عه‌نبه‌رين، هه‌سوونی سه‌يوان، زنجيري که‌مه‌ند، فه‌رش، جلوويه‌رگی شه‌ر و کورسی جه‌واهير به‌ند و ئه‌وه‌ی که هه‌يبوو له سه‌ر يه‌ک داناو له‌و ده‌شته ئاگری تي به‌ردا و هه‌مووی به‌ جارېک سووتان. دواتر ته‌رمی ساف و بيگه‌ردی رۆله‌ی خوۆشه‌ويستی زۆراب به‌ کافوور و بۆنی موشکی عه‌نبه‌رين شوشت

و له تابووتی ئالای جوان و دلپهسه‌ند نا و شوپینی برینه‌کانی پر کرد له عه‌تر و بۆن. تابووتی زۆرابی هه‌لگرت و بردییه‌وه بۆ ولاتی زابول.

هه‌وال گه‌یشته زالی کۆنه سال، سه‌رسام و هه‌په‌ساو له‌گه‌ل خزمان له مال ده‌رکه‌وتن و به‌ ده‌نگی شین و زاری که ده‌گه‌یشته کێوان وه پێش‌شوازیی ته‌رمی زۆرابه‌وه چوون. له دووره‌وه رۆسته‌م په‌یدا بوو، بارانه‌ی فرمی‌سک وه‌ک لافاو له چاوانی ده‌هاتنه‌ خوارێ. یه‌خه‌ی کراس و داوینێ دادرا‌بوو، رۆمه‌تی شین هه‌لگه‌را‌بوو.

زالی ده‌روون پر له ژان هات، تابووته‌که‌یان بۆ هینا، وه سه‌وهانی مسمار ئاسنی تابووته‌که‌ی بری هه‌تا برینی جگه‌رگۆشه‌که‌ی به‌ چاوی خۆی ببینی. دیتی زۆراب شای پشتین یا‌قووتان، به‌ باسک وه‌ک شی‌ری دهنده‌ی سالان و به‌ ته‌مه‌ن هیشتا له ده‌ سال تێ نه‌په‌ریوه، به‌لام جه‌رگی به‌ شمشیری هیندی‌کار پاره‌ پاره‌ بووه. زالی به‌خت ره‌ش، رووی له رۆسته‌م کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز گۆراندی: هه‌ی رۆله‌ی نه‌پۆر و ناپه‌سه‌ند، هه‌ی شه‌رمه‌نده‌ی پووره‌شی زه‌مانه‌ و یه‌زدان، له‌ خۆفی رۆژی قیامه‌ت نه‌ترسای که جگه‌رگۆشه‌ی خۆت ئاوا به‌ شمشیری ژاراوی بێ به‌زه‌ییانه‌ کوشت؟ جه‌رگت بری و سه‌رتاپای به‌رگت له‌ خویندا ره‌نگین کرد؟ هه‌ی ده‌ستت به‌ تیغی شمشیر به‌ برین بچێ و شوپن و ماوات زمه‌هریر بێت.

چه‌ند رۆژیک له‌ زابۆل شین و زاری و پرسه‌ کراو سه‌ره‌ئه‌نجام ته‌رمی زۆرابیان به‌ خاک سپارد.

خه‌به‌ر گه‌یشته‌ توران، هه‌والی کوژرانی زۆراب له‌ مه‌یدانی شه‌ری رۆسته‌مدا درا به‌ ته‌همینه‌ که زۆرابی کوپی به‌ زه‌بری شمشیری ژاراوی رۆسته‌م جه‌سته‌ی شه‌لالی خوین بووه و کوژراوه.

هاواری ته‌همینه‌ هه‌ستا، گریا، له‌ خۆی دا و قژی رنی و به‌ نینۆک خاله‌ فیروزه‌کانی سه‌ر رۆمه‌تی هه‌لکه‌ند. چل رۆژ جلی ئازیه‌تباریی له‌ به‌ر کرد و چل شه‌و له‌ باتی خواردن زووخواوی خوارد.

ته‌همینه‌ دوای چل رۆژ ئازیه‌تباری سوپندی خوارد که ده‌بێ ئه‌و وه‌ک

پروھه لمالاوان، له شکه ریکی گوره بکیشیتته سهر خاکی ئیران، سهرای سیستان و مالی زالی سام نهفتی به سهردا بکا و بیسووتینئ.

ته همینه گوتی: دهبی له جیگه ی تۆله ی خوینی زۆراب، پۆسته م بکوژم. شهرت بیت به شمشیر جهرگی پاره پاره بکه م و له شی به خوین سوور بکه م.

ته همینه کچی پادشای سه مه نگان فه رمانی دا به وه زیر و له شکه ریکی گوره ی وه ری خست، دهنگی هات و هاوار و خرۆشی شه ر به رز کرایه وه. ته همینه که ره سته ی پۆزی شه ری له خۆی دا، ئه لماسی له لاقه دی خۆ دا و سه رتاپا جل و قه لخانای شه ری پۆشی. له داخ و که سه ری کۆستی زۆراب ده خرۆشا، هاواری ده کرد و داوای تۆله ئه ستانده وه ی ده کرد.

ته همینه به بی ماتل بوون له گه ل سی هه زار سواری ئاماده ی شه ر به ره و سیستان وه ری که وت. له شکه ر گه یشته زابول و له وه ده شته حازر و ئاماده بۆ شه ر پیزیان به ست، ته همینه هه روا وه ک لافاو فرمیسک له چاوگه لی ده باری.

خه به ر به زالی ده روون پر له ژان گه یشت که ته همینه بۆ تۆله ئه ستانده وه ی جگه رگۆشه که ی هاتوو و له شکه ریکی گوره و گرانی بۆ شه ر له گه ل خۆی هیناوه و سویندی به یه زدانی تاک خواردوو که سه ری پۆسته می فیله تهن به زه بری شمشیر دوو که رت بکا.

پۆسته و زال پیکه وه هه ستان و به په شیو حالی له مال وه ده رکه وتن و چوون بۆ پیشوازی ته همینه. دایک له دووره وه که پۆسته می دیت ئه سپی تاو دا، ههروهک ماری په شوسپی خرۆشا. له وه ده مه دا که ده یه وسیت ئه لماسی ژاراوی فه رهنگی هه لکیشی و دای وه شینیتته سه ری پۆسته م. زالی زه ر ده ستی گرت و له لایهن پۆسته مه وه لیبوردنیکی زۆری خواست.

پۆسته م گوتی ئه ی پیری ده ور و پۆژگارن ئه گه ر بۆ خاتری یه زدانی پاکیش بووه، لپی گه ری با شمشیریکم لی بدا، مافی خۆیه تی با بمکوژی. هه ر له که وناران ه وه، له گاور و له ته رسا کی هه تا ئیستا کوری خۆی به ده ستی خۆی کوشتوو؟

زال: پۆله تۆ چ ده زانی، ئه مه ویست یه زدانی سوپحان بوو، هه تا ئیستا نه هه کاکانی پۆژگار و نه پیاوانی زانا که س نه یه توانیوو چاره نووسی نووسراو به تال

بکاتهوه. باشتر هر ئهوهیه ههردووکتان ئاشتی بکهن و پیکهوه به شادی بژین.
زال گهلیک قسه و باسی بۆ کردن ههتا ههردووکیان له ژان و دهرده هیور بوونهوه.
سهرئانجام تههمینهی خاوهن زولف و خال، گوپی له په‌ند و ئامۆژگارییه‌کانی پیره
زال گرت. به زۆر به‌لگه و سه‌لماندن، تههمینهی هیور و هیمن کرد.
به‌لای یه‌زدانی پاک سه‌رله‌نوئ، جیگه‌ی زامانی ساریژ کردهوه. قهت خه‌م و خه‌فه‌ت
هه‌تا سه‌ر بۆ که‌س نه‌بووه و نابیت.

خه‌فه‌تیه‌ک له کۆشکی ئالای دلکراوه‌دا به‌خۆشی ژیان و خه‌م و خه‌فه‌تیان له‌خۆ
دوور کرد. هه‌ر وه‌ک گولخونچه‌کانی نیو می‌رگ و چه‌مه‌ن به‌خۆشی رایان بوارد.
ته‌همینه‌ سه‌رله‌نوئ، زگی پر بوو هه‌روه‌ک یه‌که‌م جار. که‌ نۆ مانگ و نۆ رۆژ ته‌واو
بوو، جاریکی دیکه‌ چرای نه‌وه‌ی زالی سام داگیرسا. مالی بنه‌ماله‌ی زال پر بوو له
کیویک خۆشی. کورپیک له‌ دایک بوو وه‌ک شیر هونه‌رمه‌ند و به‌به‌ژن و بالا وه‌ک
سام. ناوی نزا فه‌رامه‌رزی جه‌نگی. وه‌ک شوکرانه‌ بیژی چه‌ند قوماشی نایاب و
چه‌نده‌ گه‌وه‌ری خه‌زینه‌ی زال له‌ نیو مسکین و هه‌ژاراندا دابه‌ش کرا. هه‌موو تیکرا
له‌ خه‌م و خه‌فه‌ت پرگار بوون و شوکرانه‌ بیژی یه‌زدانی پاکیان کرد.

ته‌واو

ويڤنهى ئورجىنالى دەستىنورنى
داستانى رۆستهم و زۆراب

سوار کران شیر نامور	ماهیند واپخشش بپور پرهمز
بعضی کلمبیا نو دشت سارا	زو کردنه سحرانگرومدارا
جولان واپخشش کوران کردن تم	بعضی به کوران خوشی دروچم
و پنجه تر نور نادره زمان	تیر صحرانش دانرور کسان
داشت نه سینه کور کز کردیم	رگاداه نهشت بیکار حجر سم
او کور زامدار آوردش زبند	و پنجه پر زور هموادا کمند
چو مش بود ستور هموادا کشته	سر بر او کور چنی پاودست
لاشه کور آورد کرد و پیخوه	درختی بزور کند به پیخوه
چند همیم آورد و یکی بوزا	آهر نو دشت سحر افروزا
داشت زور آهر پیچ مرغ با	سیخ کور آورد سخته کباب
آوردش بش و کندش زور	خیلی چو خنانش نکر دشت درنگ
بوار دشت بامر با دشت سبزی	تمام گوشت مغز چنی استخوان
اما پر ضا و ج سبنا کرد	شاره کباب نمغزش جا کرد
بامر معبود پاوت بر سر پی	زین بخش آورد نیش نبالین
خخش رگ کرد نور مرغدا	هر چند لگا کرد کس نهی دیا

صلح رو بر خنک چه تن کرده	سر نیا و کز خاوش بر دوه
چه رنج راگان چه مستی کباب	سر نیا و کز زشتی نجایم خوب
بپایم غدار بپلین جا کرد	رخش آمان دورستم چرا کرد
هیچ نبی بیدار تا بنماشام	چه تقدیر صبح بنای لاینام
ناگاه ترکان ده نفر سوار	آمان بومکان بغوم مشکار
بودنت نخچیر آمان و برون	چه ناگادنت ز شون رخس برون
شین و شوی ز رخس ترکان و بید	رخش هم ترکان در سر و نیکنک
کیش پرستم نعره سهندک	هیچ نبی بیدار بوریسمه چاک
سواران بی رخس هوستی کمند	تا و دایترکان رخس هنرمند
هیچ خوش نکرد او چه دلیران	سر چه یکی کند چون نره شیران
سه نفر کرد آخر سر انجام	بجلقه کمند و ستش اندام
در دم در ساعت کز شان تا	بردن و توران شو نکردن خام
رستم چه خاودانز کیش و خیرا	هوریز او با چوپان بوریستیرا
بیدار بچه خا و هوریز او با	دیاکه خشتش نمندن و جا
آلتها که در غت نمند	رستم آدم صتر کنده بی

ہر چند کہ در حشر نبی دیار
 دست دانه شفقین رخسار
 تیغش بہت پست کند و کن
 زینش چنی کر ز کرت بلو کوہ
 خریک منڈہ بی بیابان چول
 وات شکرم بتونم با بر الہی
 بدیر کی مسران یا ہم شرمسا
 فدیہ کس ما جانم یہ رسم مردن
 ہنی وہ بہ خوش پیشوئے عالم
 بہ ترا کہ بہفت توان کیا ہم باوئے
 ناکمنت او دما شون خوش در تار
 منزل بمنزل تا تو روان زمانی
 بہ زور یا زور ضرب کران کر
 مناجات کردن رستم
 ات شکرم بتونم با بر الہی

مہر کیلا جہ زنگ نشی کی بود
 پوٹ باندام مہلوان نور
 رونیا جملک شہ اسمان
 رو کرد مجا واسر مردہ چوہ
 کہی پست نہ سیر کہی زین کول
 حشر منڈہ کی و حشر و کول
 ہم بسر ز نش وائے روزگار
 کہ ستر پیش آمان خوش از
 کہ کیشو و جنگ کر زو کو با ہم
 رفیق را جعل ہمراہی ہم
 کمر بستہ چاک مہلوان پیش
 زویر و ملال خاطر بر عمیق
 وہز کو مشی زمانی مدار
 حشر منڈہ کے حشر و کول

بار بکجا حجت مقرر نمانت	ببرش خطیم ملائکة نعت
بر فرغ سوار عرضه لاهک کمان	بشوق با بوس اعنه نور کمان
بدل دل سوار جلو لا فترت	پریش نازل به سوره بل ان
بنا هم بتون فریار رس کمانا	ارند تو فویق نانی توانا
چه اصدقه سنگین کز نو کو با لم	نمندن تاقت پیون عالم
جود مد او دتش فریار رس کمانا	ناتوانش به هم بی توانا
منزل بمثل طکر دوش آهین	هر تکه یا او توران زبانی
صبا بحر نوبت شواله شوق نور	شهر سمنگان دیار دهور
نک دابو حصار خاطر خم کبلی	عرق چه بالاش بر زانچو سیلی
چند کس چه ترکان اکا بنی بکها	خبر بردن شاه ولا شهر بار
وانز چه صحرانشخصی دیارن	البت بهلوان خنجر گذارن
سرتاپو برکب آهنگر نوبتوه	زینش خنجر کز کما بدوشوه
پادشاه و اشق یاران ستمن	پیاده کفاتی درو به ستمن
چو دشت خنجر زینکاشش کردن	سرنیان و خاور خشت برده
ساز اید شهنشخت هو ریز بخت	لو او پیشوار بملقن و خشت

چند اعیان نامہ شہریہ
 سر تا پیش پوش نر و زعفران
 پادش ورت رستم نوہ ڈالنی
 بواہ پنم اینہ کے گردن
 کے بوجھنی تو پنچہ سب زو
 رستم ورت کو ریم بریان کردہ
 بیداریم صفا و مہور زرام و پا
 شوئم آوردن مز ورت رتو
 حکم عظیم خشم پیدا کر
 مہر کہ متران تا بہ متران
 ورنہ بہ نیروان پہنارے ہستا
 تو ہم بود ستور جگر ترہ خون
 ارقص و الیوان دروازہ نہ
 شا کہ اید شفت ترس و اوران
 ورت رستم امشوفاطر شا و کریم

لوان و پشوار نوہ نادار
 کفقی نما بین کرد خا کپاش
 پے پیش پیادہ پشیمو حالنی
 جد ورت کچیر خشم تو ش بران
 سرو چند دار و و کے منازو
 سر نیام و کر زخا و مہرہ
 دیام کہ خشم نمند نہ جا
 بعض شتارت قتل و عام ہو
 یا شو ز خشم جہت حکما کر
 ہفت طبق زمی خشم پیدا کر
 کار ملک و ز مہور شو براہ
 نہ خیم تنیم مہی سر نکون
 بضرب کر ز کم مہو بخت
 لوزا وینہ بعد نر و شتار
 سو و تا جہل خشم پیدا کریم

کوشش بدیم و دنگ رازان در بر	اندویدیم تا و صیب سحر
پریت ماوردی سرالجام کا	سرخش ویت مکمل تیار
بلفظ شیرین مار میو و بر	بند و تیز کار نمبو میسر
قدم آورده بر کنده می	مہمان عزیز نور دیده می
مہر چند کنیزان چنی جلا من	مہر چند کنج و مال تحفہ مہمان
مہر چہ ہوا چہ بد لو از تن	بہر کسیر یا پیدا از تن
ہنی پرر رخس دل ماورہ تنگ	مہر مہمان بر تا صیب بد و تنگ
رو کرد نہ ایوان الاسرا جورد	رستم بجز شفقت رکیز نہ جورد
کمر بستگان دانہ در نکوش	نارنگان و بیابا طلسم پوش
رستم شہی و بان تخت پاوش	صف صف جمہانی بر تماشا
چو اخانہ کرمافانوس ہزار	ہوایہ مار یک شو اما بوار
خشت بو کلا و کنج بہ زحمت	ایوان لاجورد جو اہر صفت
عسکر کل آویزہ بو بر مشک ناف	مطلات پالشت و بیابا چنی ہن
دیدہ ترخیار لبست باوہ	بہر جاقانوس مشعل نہادہ
رکت ہر زحمت چنی بو کربانہ	ساق ہر تکر و بیالہ شرب

ناله طربان صداس ز طرز منشت نیا عرش کوهکین نیر
 رستم عجب صند حیران بد جگر چه نیرم ایوان کرسی ز رنگار
 کوش داب زان رکنج بد جگر وخت نیمه شو میل فاش کرد
 رستم چه ایوان هوریزرا و پا لو او جامیر فلوتخا نیش
 مت باده ولافانوشن کوهر شوق دانه جامیر وینه نورخور
 مت باده بد بیخوف و اندیش سرنیا کنج و پهلوان پیش
 رفتی طره هینه دختر باوشه نیر رستم و بیدار شدن رستم
 کفایه باوشه هوش گفت نیر و جبین وینه ماه منور
 در ابرو قطران قلم کشیده مزان جویز الحاس بند و دیده
 خالان لاجورد زلف کوه کعبه لبان وینه لال دندان جوی کوه
 بالابورینه پیریز اسیری یکی چه او ان زهره منتری
 وخت نیمه شو بیدار بد جگر بوش و بالاد و پیا سر لولا و
 وخت نیمه شو روشن کوشن رستم براقش بوش بشمی و لار رستم
 و پنجه شمشدالار بوعنبر شمعش کمرت بدت پنجه شمش
 نکل اور رستم بهر و سنا زده سر تا با و برک ال استازده

دست شرم مالانرور همیشه	آه و این نشت نه سریش
دیشک نشسته بی یک نور دیده	بیدار به موه خا و باد نه نوشیده
په پیش آمانه پیش تن نیاز	رستم و اتا شخص سول کفر فرزند
تیمار استم کردنه بد لوار	دانش بنایم ایدمخ نیاز
جه بند مندیست تغیا و رده بی	شفتم کوریت بریان کرده بی
نه بهمان کیلاست تغیا سوار	نور که بهفتخوان کردیختا
بهیچکس به میدان تو نکرش با	نه الگوس ترک نه افراسیاب
بهشتالو دیو بزور دست بست	ایران و توران آوردت بست
به خم مویر و جلام ماه و سال	جوساوه سودا تو هم گفتان نه با
جفت من و تو نمبو بهیدا	به دور قدیم شان کیدا
جهین بهجوش فال الایمن	کس تدبیر و جرم بزین بالارکنا
کامروا منج و جا باور	اکرمه با بوم منج طلب کمر
ایران و توران مطیع چشم بهو	فرزند جرم منج به فصل تو بو
بر کزیده چشم کشته جهانمان	کنامه پایش سر سمنک نمان
سر اسرافیل زلف سمان	شان کمان حسرت مند با بوس پان

چونکه تنها منند بهلوان پیش	ایدش و ات هیندشی با داروش
طلب کرد وزیر صد حاجت مخلوقم	رستم اید شفت چه پرس اندام
بیو و جا میریز ضرور منی کار	کیاناش و لار شاه شه یار
اما و جا میریز بنا جیل و تو	پادشاه شفت بیدار بید خاد
نواکه رستم قصه تم کرد سر	وات پهلوانان کرد بیان و بر
آمان با یوان الار بو عنبر	تمام بکلان مرصع کمر
وات حرفی ما چون دنت نکود	رستم چنین شاه حکایت مکود
کامروار بجای باوریم	بونا ایمو تو بیو بند کرم
دارا سر ز کنت معلوم ابلهان	کلی چه با عجت به بخشه بهمان
تخت و کنا چم کرد طفیلتن	پادشاه وات رستم ارتو منبتن
برسم قانون عقدشان وانا	قانعی طلب کرد پادشاه وانا
رستم طلهمینش آورد و صرم	آخر بمیلان کار ساز کرم
اشفته همین زلف و خالش بل	بیلتن حیران و آنه لالش بل
کاوست نماین شمان زرد	کابو سه لبان چون لال بیکر و
کامروار زره ننگ نامی	اوشو که جم بین بشاد کامی

<p> همه گوشه لبان شربت مودن لال قیچی دانه ز لاس لال خزینه کیک و کسوت به اربدو فرزند کردار در نکاش بداره تا بوخت چند نشانه با بوش زوده بست پرورش بوجه عقول و ماش بیش و مکتب تا نبوساوا کلام نیروان کرده بوش نور فقد پهلوش باور و نوند جه مهر مندیش نبوده جهان انا و اتم بیت نبی وین زانه هر کویانش در کرد و بطل نات الله احمد زونه نیشتر و لاک شهرت و برت شین و زارین </p>	<p> تا بوخت صبح رازان مکرون سحر نه با هر دستم به لاس به صافه چه تر زوانه دریا به برادر و چه بالی فر ما بد لب ار ماینه بونه کیسوش به بند ار نیرینه بونبا بوش به بست بنام و نشانه سهراب بوناش دستی که سانش هفت و هشت باوا عقل و فیاضش نمانونه سر ار سحر جو و ما به کمر زو کمند عکسش بونیه تمام نریمان بنام برزه بوشیت کلکانه طه مینه شفت چه ستم هو ال دانش ار ستم نوده ذال سام دارد از ... و کار سوز </p>
---	---

نمز خاطریم یکی بکم نشاد	نه و نیار سرفند لوار با و باو
نور بنیایم و بے تو نمبو	زندگیم کم بو ایسه و بے تو
واسر من مشوسر منم	بویم مز انور و روح روانم
واتش اسرافم عقل نمند	طهمینه ایدوات رستم کرو خند
نوادست و بر و کران جباران	مز مطیع کرو با کرو و لکه توران
تا که دشمنان باور و با بدست	مبو بکلیو ز چنی خوش به قصت
تا دشمن نبان چنی شاداران	مسخر کرو ز کشت و لکه توران
نشانه مرکش کبیا نو بے تو	هر کسی دعوا ز سلهوشش بو
کشت مطیع کرو ز پشت ککایا	بتوفیق حق و انار بے افسوس
میلت جلا سز زره نهن کم	توفیق حرم به بویت مدرغم
عقلت کم نبوشیت مبه شیش	بش و بنیش چنی مایه سوت
توزره چه بنم ماوره ندل	به همیشه خوشحال شکوفه چو گل
نصیبت آخر جلا منی مبه	اگر که نیروان چنیت کرم بو
تو چنی و نعام سپرم بخت	اگر نعام سبز مبه جلات
در دم در سعت خشن طلب	رستم که ایدوات نام خدا بر

<p> خشت ز آرد بید و بکین تمام اسبابش آوردن برا خشت ز آرد و پریش کرد زین بپوش خفتان بپوشش کمر بهمت خوابی کرد جلا شویا آمان و پیش و از تمام دلیران و بپوش تو ختم بهو بخت سار حکمت می منم بر توراوان چه ما جرایم و یردن و سر بگروم خیال آرزو و کتاب سرنام و کز خاوم برده به سرست آدم به تن کنده به خشم بید اگر چه توراوان زنی کو خت و مسکن بوزید و مکن نمان جلاش عرض حال ویشا </p>	<p> ساده به رزم سفتی سر جان پهلوان بوز بهور نیز او با حب الفرموده پهلوان کین اوسا بهور نیز او خت صعب سحر خشتان آورد رستم به سوا رستم شمی و خت پادشاه ایران کیکاوس برسانینی دیار به بل تو عمرم بنونه جهمان رستم وات ارش نندار خیر به دشت نخچیرش افراسیاب به بنکار کوریم بریان کرده به بیدار نیمه خا و خشت نمند رستم نه خفتیم هم خاتم چو دمار رستم شمی و سیدستان امداد ز آرد بچو و اندیش </p>
---	---

داستان تو که شد نه سهراب از مادر

او سهراب توران بشنو هوایان	طلمه مینه به عیبش از سرش زایل
دایم به رستم مندا لاجه در و	کرد انا کر که گزین بار حملش کرد
چون ماه و بیرونه رو به تمام	فرزند یوش به سهراب نیام
مزدانیش نه بر و به رستم زال	فرزندیت بهی چونچ ما و زال
رستم اید شفتش در سخنانا	کو مهرفش نه کرد آفرین وانا
فرما بکنج روانه و جو امر	بار کرد و اسپان چون ننگ بر
چند دانه با قوت چند کنج و لکش	کیاست و توران به فرزند یوش
تمام خرج کران او به سرکارش	نکهدارش بوجت نکهدارش
یک روزه ده روز یکا همه سال به	به جمعی وینه رستم زال به
و یک سال کیش چون پنج ساله به	و پنج سالگی سر قباله به
منیا و زین منالان و چنگ	نه کس مداموشش نذنگ
و پنج بجزر زور کندش سران	کس نهی بهتاش به نام از
چونکه به اولاد و تخم رستم به	کس وینه سهراب تمام کم
تو کان عجز بهی یک به رستمش	کس نه مئا و اکبر و قستش

دانش از قول و دل برجا بی	بے با لوزاده ماور شطاب
کس نخواست اصل تو چه کون	چه پشت کینی و بے شر و شون
سهر اید شفت سیاه چه قاف	شعی و لار و ایش خروف بزار
دانش از وایچ پنجم و اچه راست	حرفه میرسون، پوسته و لکم و است
و پنجه و بازو مهر مند نان	چه مهر مند دل پسندان
کس نمویون مناسب بویم	چه توران زین مزینت کیم
پنجم و اچه راست خیال نکری	ورنه صدیم سزا موری
ارایسه راستش مواجی و لاک	ورنه بصره بکروت ناکام
از مشو چه مز تو بوسینی کام	افز سهدا بیم با بوم چیشن نام
دایه و ایچه جواب اسر کزید	فرزند نا طار هم نور دیده
چه و اشته بدان بد و ازان	بد کمان مبه دل ماور به تنگ
یه کی بو جنیت پنجه به بازو	سرس و چند بو یکی منازو
بابوت ستمن نشکر لالان	شیران چه تا وشت تیغش مندان
هر چه بفرم از ما ما زندان	خاله کرد زین چه جاو کران
س...	س...

ایران او تو را نمی برسوند	وات سرخ زار از سرم برود
شکر که کینش تو را بر آید	اربد و تو فینت چون آفرین
نه لوس نه که نه نه از کم	نه کیو نه که در زنده زما بر آید
یکی تا زدی پهلوان او را	نه نش نه که کرمی نه اولاد که
اوسه جودا وینه از برت	هر وقت نش را بران آورده است
میستونه حکمت نش را از به	چنی نش را تو ان میوه نه نه
پیدا لبه خروشن زه نه نه	فرما و دایش نش که طلب کرد
چه کاره اسپان و از انوش	سپا نه جم کرد چه ترکان چینی
شکست و او شکست نام نه	دانه طبل و کوس با دشت وینه
واقش بر ایله نه چیشر لولا	طیب طیب و ان که رسته پیش
پریش آوردن نه مرتبه	و ای چاکمش کرد چه تو را نه همه
بکه نه نه یک کیر نه نه	کمند کرت برت نشی نه نه
سست میوه اسپان نه نه	دست معنی نه نه نه اسپان مرت
دسته با چه نه نه چیشر لولا	جو اسپان نه نه نه نه نه
وات اسپان دار وید نه نه	ناکه پیدا به یک نه نه نه

<p> وینہ اور اسپہ نغلام کمن ماویا نیم بیہ او شو بقال بیہ لائق برکاب فائزہ باون مکرفطرت بہ او ہون جہ تخم خوش بیہ نود نامور زرہ نکتہ نہ زیر مشتدا یکی نماز نیم مردان کین </p>	<p> اسم جو اولاد خوش استمن اوشو کہ خوش رستم جلا مہ ابہ جو نیمہ اور اسپہ پیدان بزنہ چہنہ برق زنده چہنہ باد سہاب فرما وانش آورد و نظر دست آورد بان سحر شیدا سہاب فرما وانش اسپش کرد زینا شکر کشتیدیم سہرا بہ ایران زمین </p>
<p> خیزا بہ ترکان صد طبع کون بوشنا خندان بہ بستش کمر شکر کشت بہ شامینک کینا جنہ بردش ز بے افراسیاب ماشی با ایران نگروش درنگ میلش و شمشیر کز کوکون کیا پیرش ہزار آفرین </p>	<p> شب سحر نوحہ بہنگامہ خروس پیدا رہ سہرا وقت صبح دانه طبعی کوس کمرنا زینا یاد ابہ جہنم کشتی دست نہ اب دانشان سہرا پستش است ہمرا کو و کین نا دیده سالن کہ اند شہادت شاتوران زینا </p>

فرما بهومان چینی بهرمان	بپوشان مصالح کمندوگان
سند اسپاروشی سی هزار سوا	سپردش بدست بهومان نونخوا
فرما بکنجو روانه کران سنگ	بار کران اسپان تاز عرش نیک
چند آپ استر چند زین کمر	کیامت و پیشکش نوه نامور
شوات بهومان مزاجه جشن	امنجه رستم فاطم ریشن
امانت فرضن ز بهار مدها	رستم سپهر اکران اظهرا
اورو معرکه جنگ شیران ابو	مہا ہور شیر و ننگ دلیران ابو
کار بکران رستم بو خندانک	بدست فرزند ویش ہو بک
ہومان ہوریزاکر بست بہا	برشی بہ ایوان شرافت بہا
سپا برد حکم شریک کرکن	ششی ولا سپہر نونہ پلقا
ششی ولا سپہر بہومان پرزوا	خیزا بہ جیحی صدار مانک نونہ
تمام شکر بردش و نظر	پسند کرد پسند نونہ نامور
سپا برت سامان راہی بیچہ جنگ	سالار توران نکروشن درک
وہ روز وہ شوکوشان یلغار	یاوان بسہر آسفیہ صما
رزم کردن بھیجہ با سپہر	کہ فدا شد اہمہ نیت سپہر

بهر کوی که روز مبرودشان نام	یکی جو صفا کرده به صفا م
بفرموده حکم کور ز کشتاد	دویم جو صفا نشسته به بشاد
واستن پیدایه کرد روز مهر	خبر سهر بشی ولا سهر
انا پیدایه چینی کرد و تار	به دریا تیشو تیشو تا سفید صفا
پوش باندام جامه کارزار	بهر اید شفت ششی بخامه قار
رو کرد بمیدان نیزش کرت بجا	اسپرست ندوش کمز بندش است
بنویسمیدان یک پهلو جان	کیش و ترکان نغره کران
نه سیمه بازون نه سرداران	اینه سها کین کین سرداران
پوش باندام جامه کارزار	سهر اید شفت سها به قار
جولان و اباب لواجی بهجیر	اسپرست ندوش ترکش چینی تیر
و پارویست ندام نه زندگ امنی	بهر و است اشخص توجوش نامنی
اوسته دعوات تحت کیک و کاب	اگر توجدهت مزیر بشی و بر
دانش نه کمز بند سهر از نادان	است بر دونه بهملوان کار
اصلا و سهر از نبی کار کرد	بهر و است الحاس نیزه تیشو
رکاب و او اب بند و اجولان	سند

اول ذات حق آوردن و	و پنجم بر زور بازو کرد کشتاد
گذشتش نزد زینب است و با شکر است	داشت نگر بند بجزیر سر مست
زنجیر نکردن بر سر شکسته	بروش چو پروان بدست بسته
کردش از فریب با وجودش از هزار	یاران بجزیره بالاسر حصار
سیاه جبهه قاروین رنگ قیر	خواهر چو که دریش جوار بجزیر
پوشش با ندام اساسته نبود	شعی و لاسر بوش در روز بجزیر
جی سرزمین زومان بی سیاه	واتش اسر بوی بجزیرت کیر یا
بستانون قهقهی چه او پهلوان	زخت در بنم تا من بجزیران
او پهلوانه باور و زین بدست	چه تنخوار قصاص بجزیر مست
بگروید و جانی به سلوان	با بوزخت و او ختر بجزیران
گودر سیر اورول کتاب بجزیر	اسر و کهمیم تمام آهن بر
پوشش دروغ جنک حربه کار آ	موزلفش نرسیر کلا و خود کرد آ
هر یک بیکانش و مزین بدست	ترکش بست زینت جانی بجزیر
لحم لاجور در کاب زینت کار	اسپی کزین کزیر و سر تا با تیار
اما محمد ان یث رسولش خالان	سوار بوی و اسب کزید و سالان

آمانمیدان وینہ شیر مست
 دانش استرکان و درجہ عقلم
 آرد و خست جنگ اور کارزارن
 سہرا اید شفت ہر کیلایہ جنگ
 دست خروشا دست برد او کمان
 چلبوب خدنگ مو و اموشکا
 دانور کمان یکا یک بہ قاز
 ترکش تہرے خالی بلے کمان
 سہرا اسبک و خیلے خیلے مند
 ہم کو بہ زین آوردش بوار
 چاہے ہم را پست برد او کمر
 کزلف چو قطنان قلم کشید
 دست خیلے مند ہم میدان کار
 دانش اسبجان مردانہ کرد
 چو شیر شیر خراں خروشا بقصت
 سوار بلے جنگ حاضر اور جہلام
 کیسان ہنرمند جو بار شکارن
 آمانمیدان عرصہ دست جنگ
 ستیرا چو شیر خراں ڈکا درمان
 سخمہ استادان تحفہ تازہ ما
 پیکھا و سہرا فدا کمان زار
 نو بہ گفت بدست از دکہ درمان
 بہ پنجہ بر زور ہوا و اکہ مند
 بہ حلقہ گمند کردش نگونہ
 دیا کلا و خود بکنمایش نہ سر
 مزان چو الماسی ندوردیدہ
 حیلہ باز کرد آما و کفتار
 نامت بدہنوز و روزگار
 چو دست خراں نا عتاب

دلات پر محبوبہ واتو خبر	چنی ننگ جنک کرو سہرا سرور
جلار کسیران جمل جانے	مہی ہوا تہ بند ایراسنہ
ہجیر کا جلات زنجیرت کردن	منہج بندہ تو م تا برو مردن
شرط بو چنیر یاران قدیم زمانہ	بسازون چنیت بے منع مانہ
اگر یک عت مددیم دستور	مشوم بو حصار فراوان زور
ہرچ کچھ و مال خورینہ تمام	ماور و زیم پریت بے صبر و آرام
سہرہ اید شفت خیم بے نوشی	عاشق بے وزان قطرانہ ذغال
ہور کرتش کہند رختہ جرم خا	دختر بو دستور ترکا بے جدام
جہ دست سہرہ بر شیمی بے آزار	دو لفسید بر بر زشتی و با حصار
پیادہ بے اہب بالہ شوخ شنک	شتی و برج بر ز قلا سخت شنک
کیش نعرہ سخت سول سیم اندا	وات اسرہلووان بر وجہ عقوفان
ہور کیلیم جہر ملک خاکت و سر بو	نصیب شادیت وخت خط بو
ور زب طے کاوس کلمیا نوم خبر	سپار بے سامان بکیشوت لبر
رستم جہ اولاد و ستان سامان	ار بوی کچنگ حکمت تمامانہ
سہرہ اید شفت پیادہ بے آزار	والش ارطہ رار شوم جاو کا

در نه که چه بندن موی را بهت	ترا نام بگرافسونم غایت
جله عرقان کوشش حرازم	آرد تو تاریک سروخت شام
سحر من زود بازو سه حکیم	بی بتوفیق جهان آفرین
و ضرب کوبال مهور خستار	ارقال سنگینی درواز و صفا
مهر سو جلات رزم خا ابرام	اوسته مرانی مهر که شیران
شعی بلار با پوش پنخوف اندین	دختر اید شفت آمانجا روش
و ناموس بر شیت بدت دروان	بالوات دختر و ت غفید کوفان
ماجر استمن سام نریان	دختر وات با جوهر کز ندیمان
نمبو چاره کوا بر و نشی	دینم رستمین و جهنگ کرونش
چارمان ایدیشا رجا با ریم	بجیرت کیر یا یکی بناییم
یا نوه سامن یا هر سام و نشی	سردار کران سه همناک سیشی
وز و پیر منز و جینی با کست	داهو قور و سینه چا کن
بعزم کشته کیکها و سن امان	به هنر صندیش زین نه جهان
نیایش نر و فک دست با نوبت	بجزیش بکرت قصه شش کوه قصت
شبه نر و موی عرصه کارزار	کزان نر کاهنه که دتار

همه چوب دندان بیکام نماندیش یک یک چیز زشت زشت زشت
 اسپر قلم کرو تیغ آبدار کلاه خود کنگر زلفم و او بار
 او ز جنگ گروم بنم نماند کینا و خند چه دستش اینه بر شین
 نامه نوشتن پدر بهیر به کیکاوش

باواید سخت خیمی بد رسم طلب کرو وزیر صاحب عقل و نام
 نوب و لاریک ش ایران یعنی کیکاوش ش رو کنگر لاریک
 امید من بدات جهانی آفرین بنیشی و ش و زور سر زمان
 جراته جویش شیر غرنده و مان رفیقش همومان چینی بار مان
 کاجلار ترکان ش سرافره سیاه آمان به ایران سپار به حساب
 به خیمه کلزنگ ابر شیم طلاف سار و سر زمانی به و دانسته ش
 جراته به مند بازوه سالان سالار کش کمر لالان
 هر کاکین تیغ هند کار نهندک ندریا مبهو به قرار
 به توران آمان به شهر یاری قلامان سرور کرو و نصاری
 بهیر دست و چنگ خسته دل خینی کیش و کمنده بازه سه چینی
 هر چند به ملوان سر حد شینان یکا یک مجوس خاطر خینی

بشوم بیدان به کارزاری	هنی نمند ز تنها سواری
بهنی جرحه داری با رو تک	اگر که شایش زو میو و تنگ
به پند که فرزند یا اقربا منی	هر چه کنج و مال کسند و متامن
بزارم نه جاتا برو ششتر	شور که نهان بکیر و نه نور
سینه مان بیتیج و دشمن ز کله مان	اختیار بدست شای بلند کاول
نویس بسوز یا و ابانجام	عزیزه و لیلی سر تا با تمام
دیشتر کوچ کردیم هر چه نمیمه شو	داشت بدست بیک پرنده پرو
برشین چه ایوان شو کوه و زلف	کیشم کنج و مال کسیران بتا
سپاسمان به فاد و هو برنا	سحر جویز خوشید چه کار برنا
بیدار بجه فنا و مهر جنگی	پوشان و بالا کالا فرنگی
شغی نکول خوشی به خوف داندیش	صلح و رور حنک پوشنا پوش
زبان به وقیر هو الاجورد	سپاستر که با نغیران به نبرد
شکنی بکزد و راز و حصا	جولان و اباب نووه نامدا
کیش ز نما بین قلا سخت تنگ	سواران و او جویا سرزم جنگ
نمی نشانه نووه نامدار	کسند و نه دره تا کوار

کیشان بروجهد کا شایہ و کیشان	نشتن و غمناک شایہ بکیشان
قصد چندی شایہ جنگی و لیران	نایا و او نرو پاوش سر لیران
نشان بزم ساز یاران طلوع کرد	خدا و ان کجا ہم تا بشفای نبرد
چند پہلوانان خاطرین جدانش	دست و بان دست مکر و شمش
شایہ و ایش قاصد آما جدا و	عرضش و ابدت کیکھا و شمش
چون و انا عزت جنگی و لیران	خروش بقا پاوش سر لیران
پژن چنی کیو کر کین میسلا و	رنام و مہرام کو در کشتاد
طوس و فریزریش ز اور کمان	شیدوش و قبا و نود کمانان
شایہ سب سر با تمام	و انا پریش سر با ہم این سر با
و انش پہلوان جنگی کد امج	کیشان ہنرمند بر نور ساج
سحر با جنگ صباروش ببت	راہی بو پے رزم و بیز شیرست
فروا بر لیک شولہ آفتاب	برو بوم کمان سبار سحاب
بو تو سبار ترک کرد قتل و عام	ہر و اجاز سر از تا یوم القیام
او پہلوانان نہا بر خیت رش	تمام سر اسر کرد زرتین گلاہ
تمام کشت مات ہن سر سید و	اخر سر انجام امان بکفتار

داتنخ باو شاه جو انے بد تورا
 دجا سحر کیر کرده بوش نوند
 مکرهم رستم نه زابل زین
 در نه بد دستور هیچ ندر او جا
 به کینه بدوشم شیر زور مهر
 دیزوان پاک یکتا خداوند
 بیو بر تنگ نه میدان کین
 کسی نهی همماش زور زور
 نامه نوشتن کیکه اوس بنزد رستم

شافرا وزیر حاضر بد جلاش
 قلم کرت بدست دانش زور سر
 بلی هر رستم بهلوان جنگ
 دایم سپه دار جو که سروران
 هر بجز روم تا و ملک جانی
 معلوم بوجلات و ختم بیوفتی
 کاجلات سرکانی شرافت اسباب
 چند کس بهلوان زنده دمان
 سهراب سپه دار جنگی مو انو
 سجده زین بر زور و کبابش
 نوی بنام بنیارسے نظیر
 کشنده دیوان اولاد از تنگ
 جلا دیوان راسازندران
 نامت منشور زور و سر زین
 هجیر که خریک زندان سختی
 آمان به مکا سپا حساب
 مویانی و قبا و جینی بهرمان
 خنجر زور و جرخ هفتقمش نو
 سالار کش کمر لالاش

<p> کوفتار بگز او مبعوب کرد دانش نبر میند او ست و پانسی پست نگوش کرد و نخاک سار از سر زینما یکه ایک مجبوس خاطر خمیانی وختی موافق نامه شهیدار بتا و تا جیل حاضر بر جلام سوار بر اسب جهنده آمدند ده روز و ده نوبت به خست چه ز ابل زین سگشت و بر نگاه کرد و چه در میوه یکسوا وات اسب هلوان نوبه وال سما تا بکول اسب جهان پیاوه چه ایران آمان هولوای پیشن اا و پرویز دروازه حصا </p>	<p> نه وقت میدان معرکه نبرد همچو ریشی و جنگ فتنش کرد و قصت و ضرب باهوز و در سهملین هر چند بهلوان کرسی نشین امانت فرض زنها صد زنها بیوشه صلاح جنگی باندام نامش و ابدت کیو بهر مند کیو سرافراز را هی به و خجست پاروه هم نوبت نوله صب سحر ناکا دیده بان چه بالار حصا مشی بلارستم به صبر و آرام سوار بر چه در میوه سواروه بتا جیل میونم که چه پیشن رستم چون شفت در هم به کوا از نکران </p>
---	--

نایوان بهم در دست نکرده
 دست کرتیز و هم تاشین با یوان
 پادش چاقش کور ز چه کارن
 و آتش بدولت گشت بدباخن
 ش منشن کیاست بتاجیل و دو
 سردار کران سه همندک آمان
 ده دور هزار سپا جلالتش
 نامش سهرابن بوسه همکین
 رستم و ات کیلام و نیاسر اسر
 بلی چه دختر پادش رستمکین
 هماکر کور کسن نا دیده سلس
 اکرا و بیتی یاریش بکرون
 کیومرمنند نامه شهید یار
 رستم کمرت بدست خیلنگ کرد
 و آتش بدنامر کار ز سحران
 دیدیم روشن بک تاسم کردن
 مویبت مکرش بیدید بکین
 چه پهلوانان که حرمت دارن
 فلا که کیر یان بهجیر دوستخن
 زینهار صد زینهار شو نکر سرفا
 پهلوان جنگ و رش بک آمان
 چند پهلوانان جنگی جلالتش
 نین نا بیدان نرور سر زینان
 ندیم پهلوان چه ویم زیاتر
 بویم مزانون فرزندیم پیدان
 کام قابل نین هماسندلن
 برور آشتی بهجیرش برودن
 در دم دابدست پهلوان کار
 لرز اوینه بهد خوفش ندل بر
 و ضرب تیغ مبهوس نکران

با وضو کز مکر و ن قصه شش
 او که دعوا بر تخت کیهان کرد
 امشب بهادیم با جگر بوشیم
 میل کوز و بوم نشانی بدست
 ستر و ماشوان مجلس نیایش
 چه مستی شراب هیچ نه بنی وفا
 کی بودت بر شتم دارا مهر میند
 یا سوار بر یاد ستورم در
 کیهان س خشمش چو چنگ تهاون
 مبادا چه خفت سرمستی شراب
 رستم ورت بکیوس کر خندان
 کیهان س جلام چو ز شتمی خنان
 فرما غلامان آلا س کمر زرت
 کمر بست ز پشت شو نگردن خاو
 کور ز و بهرام فرک و وقتها و

یا و با جگر بوشیم
 کیهان س خشمش چو چنگ تهاون
 مبادا چه خفت سرمستی شراب
 رستم ورت بکیوس کر خندان
 کیهان س جلام چو ز شتمی خنان
 فرما غلامان آلا س کمر زرت
 کمر بست ز پشت شو نگردن خاو
 کور ز و بهرام فرک و وقتها و

<p> آمان و پیشوا از نوه نادر آمان با یوان آلا حش بادش و قین علیکش بسند رو کرد برستم و هیبت جوش و ازش برستم هرزه هرزه کار نمیرت و هم منم چون کدای هجیره بندز فلک خنجر چه حکم شکان به نیازم اوسته بهانه مرانا کیم سرت چه ترسج در تنم کنم به گفتارم چون بانی نیاز شدم درستم کرد کیت آه سرد ستم خبی کیو هر چه بدارش بریزه ناخون بنجو باش تمام کمیدنش کرت بکینوشن برآ </p>	<p> جنگی سواران هزاران هزار رستم چینی کیو بیابان به خوش سجد سلام کرد و انا بر منم شمنی بخانه قین ششمش خروش برو خوشنجه کیکماوس بقار بیج نمه ترسی به حکم شاهی کیوم کماستن زنهار صندزنها تو دایم تفکر برم رازم اگر چه و مدایعنی مبی بیم به نیروان پاک تنغی منم ش فرما بکیو رستم کردار کیوناماش ندل دست و بر و نگر ش فرما و طوشن بو برن آغوش دشمنت چون چو سخت برام </p>
---	---

داتن پاوش مت شرب بے
 داتن برستم آخر یہ پیشین
 لوا کران بر کزیدہ جنک
 دلبران پریت کرد خاطر تنکن
 باش بالادست جنکی دلبران
 پاوش بہوش مت تریا کن
 رستم وات کو در صبح مقلونم
 عز و صدق صاف اقرارم کرد
 ہر تاکہ زندم نروس روز کار
 امن کر زوتیغ خشم جلدانی
 کو در زہم بہ نو آما بہ گفتار
 ہر صبر جو صبر استن تمام
 ایرانی مدانی طعنہ بہ حساب
 رستم جو شہفت سکنیہ بہ قین
 خاک کو در ز اور دوش بجا
 لادرتنڈر کرد تو کج بیدیاغ بے
 تو بہت سر ایران خاطر ریش
 بہتو عمر مان شو بکدر نک
 کامران زو ریرات بیدنگن
 کوش مدر و صرف پاوش سر ایران
 لادرتنڈر کرد مگر چہ باکن
 وسن حرف بوج واہ نامم
 بہنی جرد و تاتابرد سردن
 ہزارم ہر دین دیدہ شہید
 چہ پروام بہ قین کیگاوش من
 وات اسر سہلوان معرفہ کار را
 بلی حرف ایڈن آخر سر انجام
 موا جان رستم ترسا بہ سہب
 ترسا بہ تانہ واہ مناومین
 کیلاوہ آما و ہر سخت ست
 ہادرن

رستم چون زلفت شاد کرد و بیدار	خودت بچشم نوده ختم ز ال
واش کجایس و سن قین قار	ندار و باد و جفا سر روزگار
چنی دیو سفید خجل منده به	کرد کفایت گفت و بند به
چند نره دیوان سر چه بنه کندم	ببچه کس نیارست بیو نوندم
چند پهلو انان بلج و بخارت	بدست بسته آوردم بدست
ش بیم و اب تو بزم بچم دشت	بدار کردنم چه تونه بندشت
تو بچم بچشید من نوده ذالمم	چه توفی هترو بخت اقبالم
ارمنه تر سوم چه بزدان پاک	چه کاهوس جدام چه یک مشتی خاک
س که حکایت رستم به تمام	طلوس سپه دار زور و ابا باندام
گرنش گرنه بد بلیقن بقار	تا بر چه ایوان بکیشوشن بار
رستم انجمن مشنی دانه طلوس	وستش نر و خاک و بنه سپه
پانچ و خش سوار به وزین	بر شنی چه ایوان جوشنما بقین
واش من رستم اولاد ذالمم	که وار و تلباشت کز و کو بلم
ارمنه تر سوم بزدان پاک	پاوش جدام و بنه مشتی خاک
حولان داسر خسته به صد و آرام	را به رط و نه فرار ذابن مشا

داتن باوش مت شرب بے
 داتن برستم آخر یہ پیشین
 لوار کران برکندہ جنک
 دلبران پریت کرد خاطر تنکن
 باش بالادست جنکی دلبران
 باوش بہوش مت تریاکن
 رستم وات کودر صبح علقونم
 عز و صدق صاف اقرارم کرد
 ہر تاکہ زندم نرور روزگار
 امنہ کر و تیغ خشم جلدانہ
 کودر ہم بہ نو آما بہ گفتار
 ہر چہ بواجہ راستن تمام
 ایرانہ بدان طعنہ بہ حساب
 رستم جوہر شفت سکنید بہ قین
 خاطر کودر ز اوروش بجا

لادرتنڈر کرد توج بیدیاخ بے
 توجہت سر ایران خاطر برین
 بتو عمران نبو یکد رنگ
 کامران زوریرات سیدکن
 کوش مدر و صرف باوش سران
 لادرتنڈر کرد مکرہ بہ باکن
 وسن حرف بوج واتہ نامم
 ہنی جودا تا نبر و مردن
 ہزارم جہ دین دیدہ شہدیا
 چہ پروام جہ قین کیجاوش شام
 وات اسر سہلوان عرفہ کارزا
 بلی حرف ایڈنہ آخر سرانجام
 مواجان رستم ترسا جہ سہب
 ترسا جہ تانہ واتہ مناومین
 کیلاوہ آہ و پار سخت شام
 باوش

چند پہلوانان مجلس نشین بن
 و انہر یکو در ز تور ہنمانے
 و اچہ کنگا و س مرسا مینی
 رستم پد پیش کردن فاطمہنگ
 کور ز جوہ شفت نکر دمدارا
 و اتش پادشہ مدار خیر
 چند کیش پریت جفا فرادان
 چند کیش پریت طبل بان
 چند نوبت بکنگش رافہ اسپا
 ایستہ جلا رتو بوج و بکارن
 پادشہ شفت اما نذیر ووش
 عمر رستم سم سز میان
 کور زو بہرام فرما دم قباد
 طلوس فری برز چینی کستم
 باوان برستم یاران کشت تمام
 یکا یک مجوس فاطمہ خینی بے
 ارکان دولت ہارتخت نرنا
 و لو انہ کم ہوش عقلمو فامنی
 مینا رتخت ویت بارہ کرد و سنگ
 اما ننا رتخت پادشہ سردارا
 یکی جہیز رستم شیر پیر ہمنز
 چند جاہ بہ تیغ ہند شکاران
 چند کنجش کان اور و بغارت
 جہ ہونہ مردان زیدی کرد باب
 مایہ صرف سرو فلانتش دارن
 کیات او دما سر پہلوان پیش
 منجہ کفتہ ویم کا بہم پشیمان
 شیدوش شا پور کرکین و مباد
 چند کس دلیران راہی بنی دم
 بشرط قانون کردش ان سدا

پادشاه شهنشاه اما و پشور
 شهنشاهت و او منگ کردوش
 و فرزندیم کرت دست بدانت
 ایسه پیشماز خاطر غمینیم
 رستم و پادشاهت کفنا کارنان
 هر تا که زنده رورس سرب تم
 منیج یکینان چه کردونگش
 اربد و توفیق پادشاهت حصار
 او که دعوا سخت کیکه و کوران
 شورت بو امش و جاسوسیم
 او ندیکیشیم سپاسی شمار
 رستم جنی ش رو کرد با یوان
 میل کرد ز بیجا باوه عنبر فاق
 او شو تا سحر یاران سراسر
 لشکر کشیدن کیکه و سنجک سهراب

ورت من صمیم و پادشاهت تو یکیشی
 مبنو تا و سر بریش و راه
 لا در تندیم کردیم دیر آهنت
 نمند ز بریت رنگ نه جبینم
 به بختیم امش شرمساران
 بنده کیمه زین استاوه با تم
 چه غلام کفنا چه خواجه بخشان
 پر تو سهراب یکیشون بد
 جامه روشن هر مبدو مردن
 سحر بر کوشتم غضب بیوشیم
 دنیا و سهراب جنی بیوتار
 ز منزه سازان یا و اکیوان
 کوشش دان براران دلیران تمام
 کوشش دان با بنگ براران دلیر

سختی تو ز خیز اشونہ آفتاب	ش فرما بتلو سبہ جینا و بس
و بیت چینی کو در ز علم و پا کر	صدف صدف سواران خشنو جیکر
چاکر دیوان صدیہ بر سوار	سان و انبہ طوق فو نہ نہ
شکر نوب نما شاخو چن نہ نام	قلیم ہم نمندہ کا غدیہ تمام
فرما کینجو روارا سخی سینہ	والسہ پخت مینا صد وینہ
سواران شاہ فرید و ز فتر	سراسر لوت ز جا مہ خست از
و انطلب کوس را بہر طہ و جنگ	جہان بل یکسہ طہات شورنگ
اور وہ چنہ سنگ نروس را بل	جہ پولار سوغتہ ہوشو کورن را بل
یکس بل نہ ہسم ستوران و کرد	بروش نہ کورن ز کیج مداد مہر د
سہ روزا شوان کردن بل بغا	یا وان و قلندہ را سفیدہ چنہ
ہوا بلہ تاریک چینی کرد تیسر	رور جہانی ظلمات بل بدین لنگ
جو طرفہ ہومان جہ بالار حصار	نفا کرد جہ مور پیدایہ عنبار
شعی و ال سوار بر السیمہ رنگ	واقش مہلوان نین جارد رنگ
سپاہ جہ سامان آمان جہ ایران	سہدار کا وس شاہ رنگ دلبران
فرستہ کونہ فاطمہ تریشن	ہد سار شطہ اول ہا لیشن

ارصد کیکاوس سپاسش حلقه‌مین	سهداوات بهرمان هر وقت بهین
کرد نیز بدتم معانی و بی کمان	دیزدان پاک بناسلامکان
شبی و برج برزبارونه حصار	ز زه خوف نکرد نوده نامدار
و خیمه صدر زندک و ننگ و لیرا ندا	دیو لشکر سپاس ایراندا
هم نغره اسپان زینین بویش بی	تمام دشت کوه و موز بویش بی
صحر او سر زینین شکر دما موج	چند هزار بیدای سر کیش ز باوج
شیران به فریادش کز کزیران	بنفکان جکوه یکسر ستران
سجده زینین بر دوزخ خاکش	فرمانا بهر جعفر بی جلدانش
کردنش به طوق هر حلقه بند بی	سرتاپاش عزیزیک حلقه کهنه بی
ار و فراوان مپرسوز احوال	سهداوت بهر خیمه پیشو حال
هر رستم دال به شکر کیکاوس	به کیوی که کوز ز به بهرام به طوسی
هر چه مپرسوز راست و امیر جلام	به تخم کوز ز به اولاد سام
هر چه مپرسوز راست جوابم در	اگر تو مبهوت کارت بو خوشتر
ار بد هوا جسد به میون ترا	اگر راست و اجر است میون ترا
واتش از جوان نوده نامدار	بهیچ اید شفت آما نکفتار

پنت مواجی بچوچو دفتر و انان	برم پرستی چه پهلو انان
تیرک زرستون ابریشم ملان	خبر رسیدن سهراب از بهیر
دستن نماین کرسی زرکار	پرسش او خیمه نینکی ز تابان
جمله حاضران نهار تخت او	چند فرش ز تابان دیباچه کاک
سرستون و بان کرسی عاجه	خیلی چادر ز بادشمار بدو
صف صف سواران جنگی بی تم	نشتن سپه دار سر بتاجوه
نام او دواچه فرس نامداران	جلاروت رسته تا و پارس علم
صاحب بزم رزم طیب پاهان	اوسم سهمناک فرس داران
طناف تا سخناط ستون سیم نام	همچو دست خیمه کیک و سر شاهان
مدروشدن طرح ستاره شبنم	پرسش او خیمه سرخ اظلس نام
کالاش قیمتی دیباچه پاهان	ستون نقره بند آلا ز زورق
صف بیکای جدانش چند پهلو	سر علم نه طرح کله از دکان
نامش موانان طلوس نوزن	نپارسش شستن جو اسف
تیرک زرستون پنوش بگرد	دانش سپه دار سپهر افکارن
	پرسش او خیمه زر و لاجورد

عاشیه بیدایخ دیبا که کنار	بداخی کیش بیکه نمند و در
بر میوه سوزم خیمه گل رنگ	ز زنده سزان صد اسرار جنگ
چه زرم شیران هیچ نذار و پاک	و نه خیمه کو در زرم سهمناک
فرزندان همدار هفت کس جان	نیزان سرا فلکند فاشک باش
ستون فقره بند لاجورد کار	بر سانش او خیمه سرخ کلناک
بند کردی بنا ز چند حلقه کند	ظراف بر شیم شیر که دانه بند
نه هر رش مدران سواران هزار	سرمه جویم بار زنده طلوار
فرزند کو در زیم نامدارن	و دانش خیمه کبوی خنجر گذارن
کشنده دیوان رور سربطن	و ادر شیم شیر سیر ذاستن
صف بقی تند سواران جنگ	بر سانش او خیمه صدف سفید رنگ
سحشته استلان نادره قدیم	ظراف بر شیم سر ستون چه سیم
گوش و ان و آهنگ صدر سوزنا	و ادر چه طرح کله خیمه نیارش
ویش نشتن و بان کرسی جو بیخ	فارس بر پیکان نه حوران تاج
کذیده شیران فرزندش بن	و دانش فری بر زدن زین کلامین
فنازه اسپان چنی کوز جنگ	بر سانش او خیمه دزد و سارنگ

بستن ندرش یکی یک تمام
 بیدار می بود طرح چهاران برز
 سر علم به طرح کلمه شیر نتر
 و است خمیه مه نام نوه کو در زن
 بر ساش او خمیه ز رفقت خرا
 کنارش ز رفقت هاشیش کلنا
 ستون چوب عای ار استن هزار
 بیدار می ندر خمیش و نار ان
 نشانی بزنی کجا حرکت و
 و است خمیه بزنی باشی ار ان
 بر ساش او خمیه سبز نیلنگی
 میخ و امان به بیم سر ستون هزار
 طائف ابریشم کشید ز تباب
 ندرش کیش با پرده پیشما
 جوانه و برک در میدانوه

جنبی چند البان مرصع لجم
 سر کیش با بوج کجا و تار من
 مشغیر و بار الا حسب بسحر
 و ننگ نیلنگی هیش نعلم بر زن
 حیرانم جو بچهره خمیشید دارا
 کالا قمیعی متار کسما ندر
 نم داده کلاب مشک امهر بر
 سر کیش با بوج حفره تار
 کیدان که نمیش و یاد
 و ختر زار ستم تخم شیر ان
 سر علم به طرح از دکه جنگی
 السراستمان ار استن و فر
 و برک و انه بندم داده کلاب
 بستن بعد ناز طائفان هزار
 و کر ز و کوبال به س مانوه

نملان

نمدان و کرسی و نینه شیر مست	غلامان جلاش و ست و بان کت
بخش نابی خنیش و یارن	عنان سرمد که ز زینش تیارن
چند صلفه کمند رخته جرم فام	بند کرد ز بوزنجیم و درنج تمام
صلح رود جنگ بوش ارستن	خفتاش و صرم بوران و رستن
اورد او خوش او صلفه کمند	به ایرانیان اوم کرد سپند
اوم سهمناک فرس مدارن	نام او و چه کران نامدارن
نام او و چه هر چه نامش هست	نخا بدستم زوتر سبوقصت
بهر کور ز شوم شوم سراسر	بمکر و افسون آما و گفتار
دانش اسدب فطر زویرم	نامش نمند ز اصله چه ویرم
هر ایدمرا نو تر زور سمن	و تازه به ملک بخارا امن
جمن چند هزار جنگی دلیران	آمان و امداد پارت بر ایران
سهر و اتار مرد شوم دل به جنگ	نمز کوز رستم به پهلوان جنگ
سرا پرده جتر خیمه کاش کامن	آخره که کام لاش ما و اوستان
وات شینی و کشت باغچه عجز تر	تشنه ف سحر چه چناران برز
کوش دان با بنگ فخته نهان	نامان و امید و سپاس بر ایران

سر اسد الجلال در صدد بهشتن	سهر آوات چه وقت و اوه کل کشتن
که رسته جینک کشت و کشت کشتن	هر چه شهر زمین دار و غه تیشن
دیار شین بنین جرسا و سانه	یکی بنیم رستم او بهسلوانه
سر اسر صرفت مکر اف نین	یقین مزانون اینه و یانین
هر چند هر رستم مز بر م نین	سهر بورت پنش اسر مهلوان
مهورا هفت سال زندان بهر پشته	هر چند که برسم تو راست نوات
فرصت ولدا ویش کرد و گرفتار	بهیچ کورد ز شوم بشر مسار
فرصت رستم پرستانه	ویش بوشن مورت اسر مهلوانه
نکروم بنهان راست بوچوم پیش	از غنفت نه رستم بدوم پیش
زرر بوچوم سرفه و آل سم	مبادا هر صرف آخر سر انجام
ویم بدم و تیغ پزار بوچوم کینا	هر اید ف صغرن نکروش عیدان
فرزندان به قدا هفت نادران	بابوشن کورد ز خنجر گذاران
تنبیلا رسته منج نبو و لیثان	بغیر چه اولاد و طیفه نونین
بنده ار که بید انیم چه مادر	و بت سهر کتم ترس بریم نور
آخر مکشیم به حق با زین	یه چه دیانه دل نوازین

نامرد او کس فدا ناما قری	اگر چه گشتم تقصیر مگری
صوت بخشم شد در کرد و اطلال	نه در آید زلفت غصب کرد و خیال
بهوادش نبرج بارونه حصا	دست بیکجا دشت مرد هرزه کار
زره خوف نکرد آمانت بجای	بیج ناماش نخم سپار کاوسش
شوا اما کاوس مجلس نیاید	حوظ خوف جو ز جطرش بی بیاید
میل کرد ز وجم با دوه خوشگوار	بزرگان نه نرم فاضله شهیدار
رفتن رستم بخیمه سهدر نوشته شد زنده رزم را	

مبوه پهلوان بوینون و جم	رستم دوت بکیم باوش اسعظم
یاد پیش آمان با خوشچکان	مشون بوینون ز به چه سوارن
امشودیم و با پرختش مورون	برک شورنگی نور مکرون
بنا بر دودات بنا سر لایم	بهو نیز او حجت نو ذوالسم
رو نیانودشت ظلمات و کجور	شورنگش پوش تورانی و ستور
لا درنگ کرد و پهلوان پیش	نگد او قوشن بنحرف داندیش
سهدر بر فکر جام شرابن	دیشکه نرم رزم توران تبان
جولاش بارمان مجلس نیاید	چه لاروت رست هرمان نیاید

چند کس دلیران چه با ده مرست	صخره بن جلدانش دست و پا نداشت
ببالا چو زبدم سنگی سوار بدم	به بهیت چو زبدم حویا نظر بر ما
رستم شجبت نده خلی لنگا کرد	دانش از سزدان تا کت نما فرود
بدست و بهر چو زبدم منمانو	خنجر نبرد چرخ بهفتم مرست نو
بیال اوینه سام شیریمان	حیران بدوشش پیش نمندان
بلی چو زبدم هر چه توران زمین	کمر بست بچنگ آمان بزوم کهن
دایش زنده بر زوم جنبش کمانا	فراوان جلدانش نصیحت و مانا
دانش امانت مثنی به ایران	میا و نیر و جنگی دلیران
لازم کیگاو سنا لریران زمین	ماور و بچه جنگ سپاسم کهن
اوروم هر که جنگ شیران لبو	بیا بهر نیر و دنگ دلیران لبو
ارستم بهر رمویی و جسم	لا در شوش بلاش تو بخا طرم
خیلی ساکن بر تو بخا کمانش	نشان فرزند عرض کرده بدیشا
چونکه بد تقدیر باوش رطه بک	بدست رستم سپهر بود بدک
اوشو که رستم قسمت آوردش	تجارت سپهر جنگی مگردش
ناکه وجودم و اختیار زنده رزم	بنا و تعجبین بهر نیرا به برزم

<p> هیمج نبی و فم ناگاه نشی و بر مدران نیا چتر بی دنگ ماتم پیش نذا جواب نوه تخم ذال زنده رزم به خوف بهو رکیلا بر رستم بغضب بانیا و پیش اما و لادا مغزش گفت ندم پنزار بی به کیا چه غم بی دارا دیش با زنده رزم گفتن و بی کینا فرزند به با بو بو سینه ضر به کردش جرخ دران بی بو تو سلامت با زنده رزم مرد پنزار بی نیم با ده خوشگوار به مرد پر هوش دانا سر همنند رنگ زرد ضایف همین لاجورد چند کس به بردان جنگی به پهنر </p>	<p> بستی شراب با ده بو عنبر خیلی نفا کرد شخصی دی و حیم به چند زنده رزم لیش بر او هیمج نذا جواب چشش نکر دنگ گر بندش کرت کت بی اندیش مستی داوش بغضب رستم ضطایق بی نخی که چو ز بسند فرا هومان بهو ریز اجنی باره مان پوسته بی تقدیر بنا سر مان سر سر سام بن سر م به کار که بو دانش با سهر نمر که کردن سهر با اید شفت سیاه به قار اما نفا کرد جنلی عجب همنند گفته بی نخی که چنیز دنیا سیکرد دانش اسیران امشوا مسهر </p>
---	--

بکیند لاله زور شکر و به خشم
 کمر که بندد و همیشه مورو
 سحر بتوفیق دانایان است
 پر زنده رزم نهان فطرت
 اوست چندی رستم شنی بدماوه
 کیویم بهلوان با تخت نشانی
 دست او شمشیر برستم تاودا
 رستم شناسش کیو بر کشن
 و اتش نگر نور دیده من
 کیو بر سر رستم هم کو بیعی
 و اتش تماش سره ایلم کردن
 و باله بطرح نو بر نیا من
 حیف که بهلوان توران ولانما
 مران نور و سزایر شمشیرش نو
 خیل بر پر کیو حکایت کرد

چندی عس داران بداران و تم
 مرزب مردمان حاتم لورو
 هر کس اید کرد ز ما و روشنا بدست
 به توران که هرگز جرح عینارنگ
 یا و ابارو کیو در صحره تراوه
 بشو با سبای ایران سبا به
 بهلوان چندی ویش شناسش و جا
 بشو کیش خبر دل به اندیشن
 سوار کران بر کزیده من
 و تنها سوار بکو مشینی
 کمر بسته جنگ هم مردان مردان
 چانی هر چه تخم اولاد من
 رو خوش نه قیران یوم المتمن
 حیف بدت مز به سرمانو
 لو او جابرویش در زیم پر قدر

لجورداز

رینیا و کز زشتی نجایم خاب	اوشو ننوش پیناله شرف
رزم کردیم سهراب	بار اول با رستم ذوال
سوی خیزد خوس و آبا هتک	دریا پرده تاریکات لورنگ
سای خیزد بار در ارض و ارض	علم و انبرج کوساران برز
غزان خروش از جرکه سپاهی	ز نیا طبل کوس بار که ش می
بیدار به به فدا سهراب جنگی	ویش پوش و دروغ و بیافرنگی
ملاح رو بر جنگ هر چه به تمام	نمیزدان بر دوش باندام
بانای و اسب جهای بیجاوه	رو نیا و طیب ایران سپاوه
آوار و کس ناماش لوند	هشتاد و در میخ چتر کوس کند
بزرگان ند و زخمیه شهر یار	کر نران به تا و مهلوان کار
گشت بانگ کسخت نغز سهند	زهره دلیران جنگی می چک
دانش کیکاوس ار پادشاه	سالار سهند ایران سپاه
بوز و میدان رزم کاه نرنگ	لکا کز بر و جنگی دلیران
اگر کند بذات بانای خندان	ارو نمیدان معرکه مودن
نیم خیمه دیت ناور و سوبر	نکشت کجاک با بر خنجر

نشونهار سید باغ نیکشوت بدار
 کیکها و سس مخصوص کیوش کرد و روغن
 آمان بهلوان شوخ زبردست
 کیوش چینی با نانش برد رستم به سوا
 و او بیلا عظیم خیز ابراری
 و آتش کیکها و سس ارباکشانه
 بونرو سر میدان معرکه شیران
 من سو کند و ذات بنا به طرف
 تاجه خمیره و بیت نیکشوت بدار
 جی کهنکوبه نوه نامدار
 و آتش که رستم که میودیرن
 رستم چو ز شفت و آتش به دیون
 ران شیا و خوش نکر و ش درنگ
 رستم و بت سهر با کود که خزان
 مسکین سر سیم خدای پرکنده
 نشوم و چهار و نیم نیکو مقرر
 و ات رستم بهر چو چنگ بیکه ان
 کس ندارد و تاب مراد کرد و وقت
 ابر و روت ندروش بهلوان با
 خیاره مردان شیران کاری
 سالار سرتنگ ایران سپاه
 نگاه کرد و زور جنگی دلبران
 آرو نمیدان معرکه مصدق
 نشوز و جبار و نیم نیکو مقرر
 کیکها و سس یکسرتیش برافرا
 لشکره خریک جنگل شیران
 سپاهی بطور فظا نشون
 آمان میدان به مصدق جنگ
 گفتنی نه کیج دریا سپاهان
 مسخر مبی بکزر بنده
 لیدر

دست بپایان و چوب نیرزه موشکاف
 دانه با ذکیر انیز و کوز و تیغ
 به مود اسرار الحاس نیرزه خطرناک
 شکیبا چو پسرستان سر نیرزه کم به
 کاکوز و کاتیع کاتیر مشنان
 که کوسب پمان نلخت نیرزه چنگ
 رستم فرزوان خویش ندل برود
 مبر هر چه طفلی چنگ آرز ما بسم
 چند چنگ دیوان جدام به اسنان
 خنلی فکرش کرد سیاه جدرود
 و پنجم بر زور کمننده مغفار
 زور و اماندام باز در روی اندیش
 نوبه سهراب به کوز کردش نگاه
 هر زور بازوش قلخی نیرزه کرد
 و ارتش چو نیرزه ضرب کوزم نماند

سبوت ندوش پهلوان در
 به زخم اندام نکردن در بیغ
 حلقه زیشان هر میرا نجانک
 قطره هون به فرق راستان چو به
 دلیران بزور ضربت منجانان
 نه آید به زبون نه او خاطر تنگ
 و ارتش اسیران تا ک تینا فرود
 کشته دیوان شوم کمرایم
 هرگز بعدی ستور نیم هر اسنان
 جولان و اسیرش باره زه نورد
 کرش کمر بند نوبه نامدار
 کیت نلخت نیرزه زین ویش
 خوش تا برانو کردش نکوف
 نکردش اندیش تنالا جدرود
 به شک رستم صبح تخم و اسل

اول

سہ سہ آہت اس پر جہاں دیدہ کا
 جلا سے خاندان داناسر خرد مند
 ار تو چو نچ دریا سے ہر باونان
 بلی پر مرد دیوانہ کم فام
 ہر مرکوب زین مکی شوت لنگ
 رستم و اسے سہ سہ و اسے چرب نرم
 بلی تو کو دک نا دیدہ س لے
 ہمارا کرم دسر دنیا سے رستم
 منہ پر زلفان نادرہ ہر رم
 ستارہ رو جہر رخ کرد ان کد منہ
 بینا سر بزوال شکران پیتن
 ورنہ ملو مور وحشی کشت تمام
 یکی چنبر رستم داناسر در شکاف
 بو طور ہر فرزند ویش بے ہر ان
 آخر سر انجام سر کشت زہ و جنگ

جمیدہ بہجران جفا سر روزگار
 نالایق بتوں و اسے ناپسند
 ہر ہنرمندان ہنر زارہ نان
 آرو بے کمند خستہ چرم خام
 سینت و الماس بند کیم بیک
 خاستن ہر راز او ازہ بے شرم
 بے خبر ہر رزم کرزو کو پہلے
 نہانت بکوش نہینت و چم
 منہ شیر پر ذات کشندہ بوم
 مرا نوم ہر ذات شیران جلا منہ
 دفتر خائہ اصل بدست و تین
 مشناسو فرزند ویش بے عقول
 اور و محمد ان معرکہ میں
 ہر چند لگا کر و کس کس نمان
 کردش الوان جریخ مینارنگ

<p> چه اولاد و ذال بهر بیهوشی بهنی زندگانه و بینی و چشم نکردهش قبول گفتار پندش که چو زهره و جنگ تو تا تمام نالایق و تیغ میدان کنیم غیبی به کجور جفا سر روزگار هر چه اسپان آمان بزین دستی در در خاک کمان کند حلقه زرشانی باره به جنگ در پنجه و قهر و یاران بکسر تنو کمان بدات بزدان سپردن دلیران سر سم سرا سیمه دار کشت کمر بند نوه ذال سام هوادار کجاک سپاس سر زمین نشت نزد سینه پهلوان کار </p>	<p> بسته مو امان پلین تو سینه دورت ارتو کبکی و جنگ رستم اهیج ناماش نکوش فخر فرزندش رستم پهلوان بر زور سام جلا پلین من کمر تنم سا که کمر و تیغ بهیج نامالکار آفریمیدان جهان آفرین پیمان و روز زین حلقه کمر بند لجام اسپان بسته پهن و سنگ باز هم کشتی کرتش کمر و عزم کشتی دست و هم بردن لادریه میدان کس نبی و یار جوان بتوفیق بنابر لایم بردش آوردش خسته دل خمین ادا دینه شرد زنده شکار </p>
--	--

دست بپایا و تیغ حربه سهند که
 رستم ورت سهد بر بوسه مان
 مویرجه قانون گردن فرزان
 هر کس اول بار موبو سرنگون
 وختی هم جبار وستی نرورفک
 به صد مکر و فند حیلیم باز ویش
 سهد بر رستمش نه میدان وردا
 هر ورت از خربک فاطر پریشان
 و مرد پر دات به خوف اندیش
 هومان ورت سهد آروم کردی
 سهد ورت هومان به شک رستم به
 نگر ویش اندیش نمخت نجاش
 بگر و شمشیر کجلقه کمند
 اخر و کشتی دست و هم بر دیم
 و نام همچون نمیدان کار

سبیش بالماس سهند کرد و جاک
 حرفه موچون هر ورتن آمان
 وختی به میدان کشتی مبدان
 مبحثش نرور کار سبچون
 اوس بالماس سبیش بگر و جاک
 خلاصی به عدت بوری اندیش
 بوینه و بیان بصورت سردا
 رو کردن بچکر خنیمه کار ویش
 شو اما لوان هر یک نجاش
 نمیدان جنگ علاج نگر و
 صد مکر ز دام ویش بهایش کم
 ز ریش ریزه به بوینه خاشکی
 نگر ویش علاج بهیج ناما نوند
 تنوکیا و دات نرورن سپردیم
 و رستم نرورفک به صد کارزار

افزون

بنی چه میدان کشتی نو ستم	افروا فسون بر شتی بد ستم
بختم ترا حقی بنایان سر	سینش بالاس نکر دم خطر
پر بخت ویت فره زد کردی	بویان ورت سهر خیمی بد کردی
آواره سبابت و توران مشو	زادت نکشت او تو مکشو
رگم دار بدت کم بین ذمت	نیز بری دستور کفتی ندامت
امجا ر پهلوان اور در دست	اربد و توفیق دانا فری کشت
مدرش آمان بحر کشی بگر چاک	به بیخ الماس بند خطر ناک
آمانا بین خیمه لا جور و	جی لاهو رتم مهر کیملا جرد
پوسه مزانو جگر پتر مونس	کیک و س برس بد پلین چون
یا بگر زویت نکر در قشش	یکستیا جوان بنستی دستش
مشو بتاراج کروزو کو پالم	رتم و ات ارش پشیمو جام
مکرض او نکر دم فریارس	خجل منده نان جدت یکس
کشنده دیوان ما ز ندرانم	چند سالن چند خرت فر پهلوانم
عطر گرم زمین به تناسورا	ترسم چه رزم دیو جاو کار
بزارم چه کیمایا قمت چه بیدم	ایسه که خریک یک نور سیدم

مرهم خداوندی بر سر بوسه
وز زهره بشش که مشو با و بر
- مناجات کرد از رستم از دولت سهدر

مهرت انیمه شو ظلیل و زکار
بویم فرانون کمنه کارانم
بیارب یارب هر شو بیداران
بیاوه بداد من تنیا بالکم
بیاوم بداد پاکت ارشادان
بیاوم بداد پاکت ربه پاک
مواش یارب فریاد رس مانا
مناجاتش کرد درستم بزکار
رزم کرد از سهدر باروم و کشته شد از سهدر بدت رستم
سحر جو با خورشید نبرج خاور
هر دو کسوار سبزی بجز پروا چه خم
وانه طبعی کوس سها شرک چینی
هم یکی ترتیب ایران سپا بی
دانش بچونش کعبان و پا بی

المنار

رتنم بے نبرد بیدار بے جفا و	تنز پویش و درج صریح تازه
صلح روبرو جنگ هر چه بے تمام	نام نردان بر دپوش باندام
بانیا و خوش پرنده طیار	آمانمیدان عرصه کارزار
جو طرف سهد پویش و ج جنگ	آمانمیدان نگرش درنگ
هر سواری بے پروا به خم	آمان نمیدان رونیان و هم
رتنم ورت سهد کورک خرامان	کفتنی ز کج دریا بے سامان
توز که حفت فلت کفتنی	وزور کریم امجار رفتنی
سهد ورت اسر بر خسته پیشو	ار و فردان مپروخ احوال
ار تو رستم نام ویت به بر	وزنه به میدان ممانی بے سر
رتنم ورت او نگرش نکوش	جوش خروش درون مداجوش
بیج ناما نکوش قسطه فرزندش	نگرش قبول گفتار بندش
وانت اسر بر زه کار ابله تمام	جابل نادان در به عقوفام
به وخت میدان کشتی بازین	چه جاسر مکر و فنیه حیل بازین
و جنگی سوار به هم جبا پنی	چه کول اسبان در دم جبا پنی
بتوفیق حق الله و اکبر	بازیم و کشتی کرتشان کمر

هر کوی سمان چم وردنم بهم
 تمام شکر مهر نکاشان به
 رستم دینه شیر در تنده شکر
 سهدش کیش دست زوزین
 هر چند امان و کت پیش ندادان
 محمود اراکاسی بر نزه خط
 بالار نو نام ساوا زرت سون
 سهد ورت ارس بر پر دل
 بلی توجیه ویت نذار سخر
 بابوم رستم شاکر کمالان
 ارمی بمرغ پرنده شکر
 رستم اید شفقت شاکر و بطل
 واتش نشانه رستم چه پیش
 واتش لالیون باهونند بال
 وایم چه توران بستن نبالم
 پیچیدان چون سیم ماران ارقم
 چم نراس صیدان تماشا شایه
 نام نیردان برد سید به قار
 دست برد او میا قبضه تیغ کین
 خنجر مهر کیش بورد به سامان
 جوکش پاره کرده دل شی و بر
 پاره کرد تیغ رنگین بدومون
 منگشتی تیغ سر مود ارض بندک
 به دست بابوم چون موشی و بر
 شیران چه تاوشت کز نش معذات
 و عاقبه کهند ما و روت بوار
 سرم به سرم نوه تخم ذال
 بنم و اهرست دل باندیش
 نشانه رستم نوه تخم ذال
 نکا کرونش بشیون عالم
 الهی کار

رستم نکا کردانه لال ویش	شناس نبال فرزند دلربش
دست داخفتان دیبا چینی تا	چه سرپاره کرد عزوش بزار
هر دوش سپردا باواز ببرز	دیشکه کیو آما بهرام و کوز
دانه برستم آخریه چپشن	پهچیش به طور و خاطر رشن
رستم وات کودر ز میسه احوال	فرزند ویم به بیم بکوز و خال
به دخت بر سر واده و بروم	حک کار فرزند ویم باره کرد
خنجریم و رکشا ویش بکوزت	کیونکر زارر کوز در نکرت و ست
بزگان کیش آن خنجر به دستش	ناله فرزند تا ورت و دستش
کودر وات رستم ارویت کیشی	چه کل بکیر و به دست بر شمی
بقاندار و اسرو نیسرفانی	ارصد او مردن تو ویت محانی
ارو نیسرفانی به یوش کردن	هزار چو ز رستم سهدش مردن
کوز از بید ستور نویسان چه سر	با بود فرزند دار و خسر
جهت کمان بهوشنگ خشنید دار	کیش نکوز بنبد با سینه کفارا
کوشی فرید و بزنگ کتازی	بکرافتو کیش نند ابارتی
رستم ورت کودر تو ویت مرانی	که چیزه من بهین جود نیسرفانی
بمود ارا لاس بر تا که تاوان	حک کار فرزند جنگیم شکوان
مکریم و حکم ارا تاریخت	شفاک فرامه نهوش در ویت
مانه خزانه کیگهاوس شادا	نکوشه صندوق سخته طلا و ا

ہمیں یہ خطبات کو در زوانا
 ہو ریزہ و با مکر مدارا
 شو لاریک و سٹ رکھ لالان
 و اچ جو دنیا رستم خطا کرد
 ز تہ نوشتی و از واکر جانش
 وار و وار و وقت صبر نکر و
 ارید و شفا و انا سر کرد کار
 ہر تانکہ زندم کیا تم نہ راشن
 ز تریو نوشتہ ارو بد و پد سہرا
 نو در ز تہ جیل نکر مدارا
 ورت پاوت رستم منش کیا مانی
 ز تریو نوشتہ ارو بد و پد سہرا
 ش ورت ار کو در زہم ہستہ پین خبر
 چند گفت و کوش کرد بصدق روئیانی
 اور و جو د مد اچونہ بے دعا عش
 اوستہ رستم بے بہ تنیا سوار
 وختی ساریش بو زام فرزندش
 رستم و سہرا جو ہر یک بکیران

امجا رہ سہرا پ مروتی مانا
 بشو و پا تختت باوش وارا
 عرض کردہ علا شہر جیلو ہولان
 خطا رفتہ زندان رو کر گیا کرد
 بکیا نو پریم دیدم نہ راشن
 اور کج مزیم بروم اوج مور و
 و ایم الا وقت زور و زور کار
 کمر بستہ جنگ حاضر جانش
 لب تشنہ ہلاک شو نکر و ز خوب
 لو او پا تختت پا کث سردارا
 خوا جو علامیم اگر ہر راستن
 لب تشنہ ہلاک شو نکر و ز خوب
 ویت فرام بطوس رستم ہدا کر
 بطوسش ورت کنی کسبای ز زبانی
 ہمار مر بو کر کہ نہ منہ ہر عش
 یکا یک موت جنی شہ پار
 ہر یک ہر شمان نین کند نش
 ش ہی مزیم کا تخت مزیم بران

کداز

کورز آناه به صبر و آرام
 داشت کیکها و سببیت سرمان
 کردیم خیال آن چه بود باطل
 بدیت فاخته ز اربشی دلاش
 رستم چون شفت و شین وزاری
 لیا فی چه فرس و بیار یو کلا و
 دست کیش لاشه فرزند شیرین
 مهر کریمه فدای کس بیار غمبار
 اسد به چه میدان بر آورد بر
 خیزد به ماتم ناله و لیران
 بزرگان کیو کورز و کشواد
 و ناله نبرد وجودم خردشان
 رستم به حبسته فرزند منالا
 سهدا و ات اسر زنده تخم ذال
 پر سه به تقدیر بنارسک پیام
 بلی کسپا منی جو دشت سارا
 تماشای بریا مند به و بی کس
 میز با کاس با رو به جو کسم

شمی و الا سرستم نوه ذال رسم
 دیوانه کم به و ش به عقلمه بمن
 نوشتند ارو جلاش بیج نبی و اعلی
 بستند پریش را ای سلفش
 فرخ غلامان خاضه دیار می
 آوردن پریش به جیل تا و
 نیانما بین و بیار کار چین
 بردش از و سخن خیمه زنگار
 هر کس سهدا و رش که کرد و سر
 سپهر ترکان و کس کرده ایران
 زواره مهرا م شید و ش فراد
 و لیران کردین قطره نهرشان
 نالش معیا و به عرض بالا
 و سگر زار یوشین و س پریشو
 با بود فرزند نسیا و یکم
 نشانی و غمناک دل به غم دراز
 رنجت به کس بر شتی و عین
 امانت فرض به دما رس کسم

مازہ کیکی ورس وروما شوان
 یکی چہنیشان بکیا سٹ و شو
 بشان بھوران فطر پریشان
 اوستہ کرزوتیغ اصلو جنکم
 بکیا پے وایم صلم پشیمون
 بت کو پے بخت نالہ ز بو نم
 منہ یا بچہ تخت ک ہار سنگ فاران
 خیلی عروش ورت حکایت وانا
 کیا کسپر و بپیش زار الو سز و
 سحر جنی صبح کلہانک یا حی
 وانشا بہدرا جو دشت کینہ
 بارفانہ بار کرد کیشا براوہ
 بعضی سواران سپاہ کاہلی
 مند زو غمناک فطرہ جم کیل
 رستم خج مند بہوش و رسم
 ستون سوان ز تجیرہ کمند
 آہر نو دشت سحر فروزا
 اوستہ لاشہ صف فرزند دلبر

بنوار و بقصت جنگ جنی اووان
 بویران ملک بتا چیل و
 سکنہ بان ملک مندر لک ورفن
 خفتان جنی حوزہ ہم درج جنکم
 خفتانم جازن خم بیلین پیون
 پے زامان سخت قہیہ درونم
 ہزار سپہ دینہ آوازہ یاران
 شو اما باہر پے باک وانا
 ہزار پے ہم عیش و نیا رستم کرد
 ش فرہ کیشا قطاران علی
 کوچ کرد نہ ملک کابل زمینہ
 سپاہوشین ہو کر تاشی بیاو
 جنی تو مو خویش جو کہ واپلی
 ریزان پے سپہ ہار سرنان خلیہ
 سراروہ جطر ویا عیش فرام
 چند فرسں چند خت کرسی دانہ
 تمام سب کرد بہ یکی سوزا
 شستن یکا نو بوسنگ عہدہ
 بیان ناپاوت

جان ز امش بر کرد و چه عطر و عنبر	نیان نتابوت آلا سول پذیر
کیش و زابل نوزه ذال سم	نفت نکول اسپر صبح لجام
برون و لاس ذال کهنه روز کار	هوکرت تیغی ک سیار بر غبار
سرم به سرم خیزد به یانه	جیشی به ذال هر زمانه به
زلزله زار سر با و به کیوان	بخی اهل بیت بر شین به ایوان
اسیرین چمن سبلا به دیدن شمش	بشاکرستم بید به به دشت
ذال ذر آما درون بر هر درد	فتود امان چاک همین لاجورد
بوینوز امان جگر و بشه ویش	بانا تابوت آوردن بریش
تئاتر رخسار او بیچاره کرد	سودان مسمار آهن پاره کرد
و با هر چینی شیر درنده سالان	دوسه به شاکر کیم لالان
جلک کاش به تیغ بندر شکیوان	بندش بده سال و شسته نیوان
وناله نفرین کیش بانگ سخت	برو بستم ذال سبک سخت
شرمنده رورش در کار خداوند	شکار فرزند بخش ناپسند
فرزندت و تیغ زار الو خط	سار خود آوردن محنت
رنگ کرد بکخن سر با پار کیش	و به زخم شکی دار بر کیش
ماوات ز مهر یوم الت قریبو	ت پاره تیغ نمودار خط بو
واو بلا و فریاد به فرار سب	رو زابل شین زار سب
سپردن بجایک لاشه کیوان	مراحم حشته ناتوان

شنیدیم ما در سهد از کشته شدیم سهد و آمدیم بچنگ رستم
 او سه بد وایش بردیم هوالان
 و آنکه که سهد ما دره سالان
 به میدان تیغ رستم زبون بنه
 سر تا پارس بالاش آلوده نوز بنه
 خسته بد تیغ زار انور خط
 منزل برد و خاک تار یک بیدر
 و ما نوز مکنند فیروزه خالان
 و ناخجایر طعم زوخا و منوش
 قسم وارد بذات وانا کر دکا
 شکر کلبشوی وایران زمین
 مسوچیز و نقت سر اسر تمام
 ار رستم هر بر بیو نوندم
 رنگ کردیم بچون سرتا پارس کش
 بنا لومخروش زلزله نبرد
 عروث بدایع سودا سر ندمت
 تغیر پوت بدرع جه پاتا بسر
 بر دو سیستان نکروش درنگ
 چه دیدش اسرین چو میل مو را
 و آنکه طهمینه خالان لاجورد
 صف کیش بچنگ نادر و انیش
 الماسی پانزده

المانی بی جنگ بختن و کمر
سوکندرش و اردن بیکتا رشتن
اوسته موریزان رستم چینی ذال
شینی و پابند از طهمینه بیکرد
دایه نه سهراب خاطر برشان
ساتویلف کرد رستم در فرختم
هور کیش الماس زار الو فرزند
ذال ذرا اما و شمش کرت بدست
رستم و است اسیر بر در زمانه
بازه یک تیغی بخت نو پریم
در نه هر چه کور تا ترسای پریم
ذال و است از فرزند تو چنین ترا
حکاکان در مردان عاقل
هر اید فاصد آن هر تر تان بهم
بن بردان پاک او در سه نوه
هرگز ختم تا سر نمندی و کس
خیلی برین با کجایت بکرد
انگسراخی ممد جب زلف و ذال

سپاهش آورد و پادشاه عمره خطیر
بخت نو بفرق سینه بیدتن
برشین به ایوان حسیه بشوید
یقود امان با کفک بر کرد
جولان و او اسب تا با او پیشان
فرزاد به تر زماران ار قتم
بخت نو بفرق مهملوان جنگ
فروان جلا شو عذر رستم و است
با جیتی به چون بیکتا سلیکانه
قلمم و اجابن هر چه بیو بیم
که فرزند ویش کرد نه تا تمام
پوسته به تقدیر امر سبحانی
کس کار تقدیر نکرد نه باطل
بخت بخت و خاطر کران جسم
جاسفته زمان ساریش کرده
شکران بذات فرد فریاد رسا
تا که هر وقت نیست کنه چینی جرد
کوش و اسرازان دانه پر و ذال

بچند دلالت و چند هب نه
 شوشتن بشلا جنی بدین
 یکاهفته چه قمر الازول کث و
 دیسان هم به نوبنا بر بهترین
 چه نوماه ویرد نوز و به تمام
 فرزند یو به شیر بهتر مند تر به
 نامش فرامرز جنکی نیاشان
 رستم جنی ذال طهمینه بیکرد
 چند باره قماش چنده خزنه رسم
 تمام یک کشته بهین چه محکم
 الحور و دینه باقیه والسلام
 امجاری بجا بخت سید سرور
 با جتی یاران تابعه رسول
 بشق امامان چهارده معصوم
 بشق اوصافان به در کار حیات
 امیدم ابد نه هیچ ما ضربین
 هزارانی در و هزاران سلام
 تمت شد کتاب رستم و سهراب در حالت پریشانی

طهمینش دست کرت برایش رو به
 شکوان چه موی کلغنه هم
 خردان بعیشن سخنان دان و
 باز هم من مایه چمن اول و زین
 روشن کرد چراغ نوره ذال رسم
 بیلا چون رسم همه جیب هنر به
 یکسر کوشش از حرم به ولایتان
 کرد ز شکر ذرات پاک تنیا فرود
 بخشان و سکین گذارستان تمام
 بشا در کرد ز شکر حق در دم
 خاتمته کنه یا و ابانجام
 شافع عصیان رو در شمشیر
 هر چهار امام بر حق مقبول
 بشا شهیدان حسین منظم
 به بخشو کنایه عامی خطا کار
 بیادان بتمام بنان دل غیبی
 ز ما بر محمد علیه السلام
 تمت شد کتاب رستم و سهراب در حالت پریشانی